

EPIGRAMMATUM
LIBRI OCTO.

Cum aliquot Psalmorum
Paraphrasi Poetica.

Auctore NINIANO PATERSONO
Glascuensi.

*Carmen amat quisquis carmine digna
facit. Claud.*

EDINBURGH,
Excudebant Thomas Brown, & Jacobus Glen,
Anno Dom. 1678.

MLP 176.30

Dec. 20, 1847

list of *Edwardsia* Jacksonian.

of Cambridge

AD ILLUSTRISSIMUM
D. IOHANNEM LAUDERIAE
Et Laudum Omnium
Ducem.

HADENUS exegit molles ignobilis annos
Musa mibi, magni nominis usq; fugax:
Nam pennis diffusa suis, sublimia cavit:
Ne nova Dædaliden fors daret aqua novum.
Carbasa quod tenui dantis nimis ampla carine,
Nanfraga sepe mari viscera monstra vorent.
At præceps omni comes est insania vati,
Aerisq; audax mentibus ardore nest.
Ergo tuis etiam dux magne sacrabitur aris,
Si non taurorum vidimæ, thuris honos.
Sed fama, & meritis, cum totum impleveris orbem,
Omnia sunt titulis nostra minor a tuis.
Hinc ego nec tanti præconia nominis ausus
Texere, materia ne superetur opus.
Materia illustrem premeret que pondere vatem,
Ipse licet cytharam præstet Apollo suam.
Ultima, meta sibi tua, nostra haud indiga laudis,
Gloria; que vix quo crescere possit habet.
Quotquot enim heros patria haudenus extulit, unus
Exuperas; laudes vincis & ipse tuas.

Inq; dies te major ovas : te Scotia adempto

Nulla erit, os cuius, pedus es, arq; manus.

Tu tibi sola tua laudis mensura; silenti

Nomina tanta decet religione coli. (munus :

Accipe truncata pedum mancum hoc. Epigrammata

Curia recta facit plurima clauda domi.

mag. 10. lib. 1. 32

1520

AF

T
Pi
D
Et
Fro
Et
Ra
Ra
De
Uc
Qu
Sag
Ecc
Ex
Ac

Ad Authorem.

PERLEGI EXIMIOS OCULIS ANIMOQ; LIBELLOS,

INGENII ADMIRANS FLUMINA SACRATUI.

JUDICE ME VIGILEM REDOLENT OPEROSA LUCERNAM,

SPARSA & ODO RATIS PICTAQ; CUNCTA ROSIS.

VC QUI SUCCEDENS DOCTIS PENESTRALIBUS HOSPE

AONIDUMQ; HORTOS, HESPERIDUMQ; PUTEt.

IOA. BAIRD de Newbaith.

Io. Andersonus, Mr. Niniano Patersono
suo & Musarum alumno,

ΣΤΟΥΧΟΥΣ ΧΑΙΡΕΙΝ ΣΥ ΤΡΑΠΕΖΙ.

Sidera multa sola, cæloq; meansia nostro

Atq; solo, rutilas spargebant aurea flammæ,

Tempore quo nostri Buchananæ buccina buccâ

Pieridum sopuit; quæ, dedala machina mundi

Donec erit, latiæ resonabit maxima terræ,

Et spacio post hunc aliquando tempore lapso.

Froh dolor! ait exo p̄iuntur lumina nostro

Et phæbus phæbæq; soror: iam cœlumq; pindi

Rarus adit famulus Musarum; Aganippidos undæ

Rarus adit latices: paucos jam numino sacro

Delius inspirat, heq; dantur præmia vati:

Uic merito nōlo studium sine fruge vocarit,

Quod comes est male suada famæ, & turpis egestas.

Sacra diu Clarii cum sic disprexa jacerent,

Ecce Patersonus loboles per amata cæmænis

Exoritur, miseratus eas: & vindice dextra

Ac facili calamō, moribundas aſcer ab Orco.

Ne

()

Ne pudeat, Ninius tui, sed macte laboris,
Magna Panomphæi reseres mysteria quamvis e
Hoc itidem fecere olim non lumen pauca,
Quæ dum clara dies, seu nocturna clara nitentur,
Nec pudeat vatale solum quæ *Glaucus*, cuius
Ulera fuxisti roseis pergrat a labellis.

Te quoq; castalidum se tanto jactet alumno
Nostra domus, tibi quæ Phœbi penetralia pandit.
Iamq; vale, auspiciis currat felicibus opio
Quod meditaris opus faveat foyeziq; precamur
Partus ingenii quicunq; revolvet acuti.

Ad Lectorem, Catonem, Mo-
num, aut Mydam.

Prefatio Authoris.

¶ Licet hospes abi, aut miseræ ludibria chartæ
Conspue, romani dedecus eloquii.
Origa cœcopiae latiæve diserta Minervæ
Qui celebras; alio flumine pelle sitim.
Neptuno crudis fateor, mihi dæta sub annis,
Sive vaporiferis otia digna rogis.

Namq; puer crasso contexi carmina filo;
Quæ mihi jam video jure pudenda viro.
Et nondum pylæ Neleia verba senectæ
Dodus, in aoniis mella recondo lavis.
I' precor, in nostram vomé plura opprobria musam
Si potes; octo obelos vix puto Mome obulo.

NOBILISSIMO AMPLISSIMOQ; DOMINO
CARALO METELLANO

Comarchiæ *Hatteniensis* Regulo;
Scotia totius proquaestori,
Mæcenati suo æternum
Colendo.

MAgne heros, patriæ rerum qui flectis babenæ,
Inter purpureos gloria prima patres.
Stemma caledonii fulcrum & sapientia sceptri;
Fluxit ab antiquæ Nobilitatis aui.
At magnis tu major aui, quem sanguinis ordo
Auctus ad invidiam (Fratri honor) beat.
Non tot Greta olim, Numide, Peniq; Metellis
Clara triumphati ferta dedere tuis;
Ac fratri fortuna tuo; Metella triumphet
Illiæ æternum nobilitate domus.
Tuq; ut forte tuum, fatis famulantibus, equas;
Sic animi exuperas nobilitate genus.
Nec proavis laus sola tuis, servire tyaris,
Ipsæ etiam Aowides contribuere decus.
Inter delicias Scotorum epigrammata vacum,
Tota Metellanus cedit amæna cobors,
Eaudera hospitibus patuere palatia musis,
Et tua castalias Lidra fudit aquas.

()

Hinc tibi nec docti defunt nec Princeps artes,
Nec sunt bæs titulis dona aliena suis.
Dona equidem (queis nil majus) vir maxime, magna;
Lumina magna soli, numina magna poli.
Virtutumq; fates, norma, exemplarq; bonorum,
In quos quisquis abit, jam capit inde deum.
Quod tua sacrabis seris præconia, seclis,
Magne beret, trepidi protege vatis opus.

EPI: I.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΝ

Liber Primus.

EPI. I.

Iesus.

Quicquid thura sōcis, quicquid redolentibus arvis,
Fragrat odoorato grātīcē messis Arabs;
Quicquid Idumēa diffusa opobalsama dextra;
Aut trita Heliadum cortice gemma fluens;
Unica quod spirat volucris, quæ thure & amomo
Pascitur, & lachrymis quæ, cynereia, tuis.
Horus & Alcinoi, thuscique rosaria Pæsti,
Quicquid punicei mollia fila croci:
Mistaque Achæmenio foliati pondera nardo;
Lapsa arabo cinctis tōre corona comis.
Et quod dona favis sapiunt cœlestia pressis,
Stillat in hyblæis quæ jōvis aula jugis.
Permitasque lyras, Amphione, Arione, & Orpheo,
Quæ traxere suis saxa serasque sonis.
Singula junge, satis non sunt tamen omnia; JESUS
Nare olet, ore sapit, dulcius aure sonat.

EPI. 2.

Christus.

Christus æquævi soboles parentis,
Christus humani generis redemptor,

Christus

Epigrammatum

Christus æternæ, placidæque pacis

Portus & aura,

Christus ægroti medicina certa,

Christus ærumnæ requies perennis;

Christus afficti querulos dolores

Numine mulcet.

Christus astrorum pater atque princeps,

Omnium rector, simul & creator,

Christus obstructi reserans olympi

Limina clavis.

Christus immensæ bonitatis auctor,

Christus umbrarum gelidæque mortis

Victor, & Iaphi reparator orbis

Funere acerbo.

Splendida æternæ (tenebris fugatis

Quas malus mundo stygius profudit

Noctis horrendæ pater & tyrannus).

Lucis origo.

Hic mihi multum celebrandus unus

Cujus æternis operata sacris,

Evehens sanctum lyra nostra nomina

Serviet uni.

E P I. 3.

Dominus meus.

Ille ego qui infelix Stygii modo verna tyranni,

Qui juga præduro serva labore tuli.

Qui capti captivus eram, vietiq; minister,

Cuique erebi imperiis obsequiosa fides.

Vincula dura pati, fastus, plagaſq; coactus

Dic mihi dicta mei factave juris erant.

Lividus

Livida nudo his constricti crura catenis,
Conscia pressa jugo mens graviore fuit;
Christe graves ulcro tandem misere labores,
Præte hostes supto carcere cogis ovans.
Teque animæ horrendis oreum viduasse tropæis,
Arcta que captivo viaela levare juvat.
Ergo tuo clausum patuit mihi subere cœlum,
Fit clavis clavus, janua vulnus erat.
Hinc solus merito dominus, qui sanguine servum
Emisi, Imperii sibi rata iura iui.
Perque tot exhaustos viraque obitusque labores,
Da sacramento pondus iocesse meo.
Suscepitque mihi vos conscientia fidera voti;
Terraque promissi tu mihi testis eris.
Scilicet admissis clemens ignosce, futurum
Me famulam juro tempus in omne tuum.
Corporis atque animæ navos sordesque perosus,
Cum mundo, & Satana, carneque bella geram.
Te duce, te Domino, te præside, & auspice, curvatis
Terra atque artici pat hostibus uolus ab.

EPI. 4.

In Abrahamum filium immolantem.

PARCE pater, nati pietas misere scere iubet,
Victima duxo simplex vulnera bisa facit;
Tolle Pater natum, Deus imperat; hostia culres
Tingat chara sacros, quod iubet ille piuæ est.
O amor, atque fides! queis nupqua impetrare in uno
Anceps pugna magis, palmave pulchra fuit.

Gedat

Epigrammum.

Cedat amor fidei, cælo naturæ domanda est,
Hæc etenim cœli fortis, at ille soli.

Ergo fides domitum spectata triumphat amorem :
Sæpe premendus amor cum reparanda fides.

EPI. 5.

Ad Christum.

Christe homo, Christe Deus ; terræ cœliq; reposas
In te uno cunctas mens pia cernit opes.
Nam sine te nitidam caligo est nubila cœlum,
Obscuroque horrens carcere terra specus.
Te mente apprendam Christe ultima meta bonorum,
Sic nunquam fluxas quæceter cogat opes.

EPI. 6.

Ad Iohannem Baptistam.

Si tæqua, & silvas, & inhospitæ rura frequentas
Præco Dei, strepitus subis & orbis amem ?
Improba regisico cupiam convivia luxu ?
Unda sitim tibi si pollat & herba famem.
Tu Dominum in latebris alvi, sine voce salutas,
In quo homine ostendis delituisse Deum.
Mox totus vocem sterili clamantis in ora,
Lucifer auroræ prævius alter agis
Concepsaque animæ primas ab origine labes,
Sacratæ immersens corpora rore lavas.
Quin tibi concessum soli mortale Tonantis
Sed purum, liquida tingere corpus aqua.

Impie

Impie quid fur is Herodes ? ah parcito yati :

Debuit hoc saltē carius esse caput.

Hunc (cui turba rapax inter sera lustra pepercit)

Abstulit impuris fœmina spura choris.

E P I. 8.

In Judæ osculum.

Quis furor ò dæmon ? cœlo styx oscula liber ?

Oscula, vel superis invidiosa choris,

Quæ phlegethoneis poterant subducere ripis

Eumenides, cœlum numinis ora liquant.

Dum simulata Dei figis tamen oscula nato,

Quantulacunque tñæ gloria fraudis erat.

Non impune feres tantam, miserande, rapinam,

Dum vitæ è labris fata gemenda trahis.

Cum petat at fallax ipsum simulatio cœlum,

Fraudis ab insidiis quis modo ratus erit ?

E P I. 9.

In Davidem Goliam fide expugnantem.

Agmina, blande puer, tu funere fundis in uno,

Philistæa cohors hac nece tota cadit.

Macte ista virtute esto fideique triumphis !

Pubis palma ferox invidiosa gygas.

Te duce, Christe, feram fidens modo peccus in hostem,

Horrida palma manus styx vel inermis erit.

EPI.

EPI. 9.

In Gundemi

NON tibi belligeri lorica probata tyranni,
 Non cassis pueri non sedet atra chlamys.
 Sola giganteæ secura ad cupidis iotus,
 Sarmaticoq; magis tergo fida fides.
 Fulget apex galea hac, hac tu regis ægide pectus,
 Hac comite illæsus victor ab hoste redis.
 Fusus horni cyclop; primò conamina in ævo
 Hæc cum tanta, manent quanta tropæa senem?

EPI. 10.

Ad manus.

QUI modo eram terræ dominus, sedisq; beatae:
 Uxori parens sum vagus, exul, inops.
 Hinc formæ illecebrias & blandæ toxica linguae
 Despice, me fili respice, cautus eris.

EPI. 11.

In Absolonem.

SILVARUM regina jovi sacra quercus, & olim
 Ante subacta jugis fortibus arva, cibus.
 Nunc hosti ultrices regis (pia brachia) ramos
 Objicit, & judex, lictor, & ipsa forum.

Exigit

Liber Primus.

7

Exigit ut penas violati heroica sceptri,
Ecce suo quercus militat aqua jovi.
Felix glande nova! porcis gens usq; rebellis,
Pendula, sic volucrum cætibus esto cibus.

E P I. 12.

In Iohannis Baptista mortem.

Impia quid facto convivia sanguine claudis?
Ista Lycaonias terminet esca dapes.
Mœcha caput tantum quid pescis iniqua? puella
Totum posce, furor dividit, unit amor.
Præcodei vulgo vilis; caput ecce rotatu
Ura pedum pellex inopia vatis emit.
Nec nova producunt labentia secula monstra,
Vatibus ille olim sexus iniquus erat.

E P I. 13.

De natali Domini:

NOx erat, at cunctis nox pulchrior una diebus:
Nox illa æternæ lucis origo brevis.
Hac cum nocte dies pulcher bene convenit, ortus
Hac quoq; nocte dies, hac quia nocte deus.
Quin radios sol conde tuos, sol major olympum
Pandit; in occiduo qui vechet axe diem.

E P I.

8 Epigrammatum

EPI. 14.

Casta Venus;

Seu noctumbræ operit polum,
Splendentemve vicit sol roseus diem;
Iesu iustitiae jubat.

Castis lustro tuas luminibus facies;
In me casta venus ruit.

Languentemq; animum spiritus occupat;
Summi depositum dei.

Pandens clyrias immortali opes,
Vix gaudia non brevis:

Summum hoc, &c. stabile, &c. pondus habens bonum.

EPI. 15.

Ad scelestos.

Cur adeo Stygias properas, peccator, ad undas?
Nec patiunt scelerum pondera pigritiam.
Nempe, insane, times ne dum cunctando moraris,
Obstringant nigras furida claustra fores.

EPI. 16.

Pietas sibi præmium.

Ipsa sibi pietas præmium, sibi pænaq; crimen,
Si non teste Deos credite teste reo.

EPI.

EPI. 17.

Vita Pluma.

Vita hominum inconstans constanti fluctuat zetu,
Ut rapitur volucri turbine pluma levis.
Ire, bella, doli, pejorq; his pectis, amores,
Humanum exagitant, dilacerantq; genus.
Usq; catenatis volvuntur tempora curis,
Pendula dum tenui stamine vita tremit.
Et veluti rapidis plumæ ludibria ventis
(Dum soveat fessas hospita terra) volant.
Sic nos turba homines, sive ludibria sortis,
Fulmine tacta poli, turbine quæssa soli.
Sic levibus malefida bonis sortis ludic hiantes,
Dum capiunt gelido lurida busta finu.

EPI. 18.

In S. Pauli conversionem.

Christicolis Saulus dum spirat pectore flammæ,
Eccl diro tumidas dugo crepat ore minas,
Sistit iter, vibrans radiantia fulgura christus,
Et tremula trepidum lampade lumen obit.
Quid facis ah demens? durum est concurrere clamare
Mortali, æterno (spicula pone) deo.
Restitit ille pavens, & tantæ numine vocis,
Est modo factus ovis, qui fuit ante lupus.
Naso case inversas per tot miracula formas,
Tanta est nulla tuâ concelebrata lyra.

B

EPI.

E P I. 19.

Triplicis adventus christi signa,

IN Leo venisti, cum Legem, Christe, collisti,
In Virgo, cum de virginē natus homo es.
In Libra vénies, cum veniet hora tremendi
Judicii, & mundi dissolvetur opus.
Qui legi parens confidit virginē nato;
Nullo hunc percelleret libra tremenda metu.

E P I. 20.
In Christum.

Qui cælum in terras, inq; urnam transfluit orcum
Claudit jure bono, & pandit utriq; fores.

E P I. 22.
In servos diaboli.

A Mentes ne piger tali servire magistro?
Cui placuisse pudor, displicuisse decus.
Servitium infelix truculenti cæde tyranni.
Quiq; homines avido devorat ore, lupi,
Cujus nempe labor labes, & præmia pector,
Et merces macror, donaq; larga dolor.

E P I.

E p i. 23.

In Mariam.

Virgo Maria sui genetrix & filia nati,
Nempe hominis genetrix, filia nempe Dei.

E p i. 23.

Quinquertio.

Ardua vicitrii praecinctus tempora oliva,
Cui sudor mistus sanguine membra lavat,
Victor ab Alpheis rediit quinquertio Pisces,
Parva gravis premium fama laboris erat.
Quo non digna labore (ripius præmia vita)
Gloria; quæ sobolis sanguine parva dei?

E p i. 24.

Ad Horas cœli Fanitrices.

VOs vigili cœli gemmato cardine portas
Observeat horæ quæsitione daturum,
Currit felix misero, licet alige motu,
Dum mithilam blanda vere juventia viret,
Et si forsitan tremula infirmæq; senectus,
Tempora sibonis sparsit ægra nive;

Sol mihi justitiae glaciem de pectori pellat;
 Ardeat immenso mens ut amore dei.
 Et cum filia legent; nequeunt quæ parcere parcet;
 Pandite coelestes regna beata fores.

EPI. 25.

In Samsonem.

Quid miser ah rapta gaudes Sorex tibi O Sampson
 Crine potens? oculos eruet illa tuos.
 Quid tibi vis? hoc uno infirme; arcana revelas,
 Pectoris & scorto jam penetrare patet.
 Sic pectusq; oculusq; perit meretricis amanti,
 Et nece multiplici vix satiata lupa est.

EPI. 26.

Virtutis Præmia.

Errat quisquis opes virtutis præmia dixit,
 Præmia dat virtus non nisi sponte bonis.
 Præmia virtutis sunt, mens sine labe, voluptas.
 Absq; dolore, quies, gaudia, plausus, amor.
 Præmia virtutis coeli servantur in arce,
 Quo vix rara facit turba opulenta gradum.

iamvisus inq[ue] ipse credidit illi
mundo etiam invenit et missus est.

E.P. I. 27.

In Davidem.

Miles, Rex, Vates, stravi, tenui, atq[ue] peregi;
Hostes, sceptra, melos, ense, manuq[ue], lyra:
Euse ici, dextra gessi, digitisq[ue] tetendi,
Miles, Rex, vates, agmina, sceptra, lyras.

E.P. I. 28.

In Josephum Patriarcham.

Sancte puer, castiflos intemerata pudoris,
Mundo illibata norma pudicitia.
Namq[ue] Dioncis obluctans artibus, orbi
Monstrasti Idalio spicula nulla deo.
Unica Pellatis major victoria palmis,
Cum victrix tenera est pube fugata Venus.

E.P. I. 29.

In Josephum sponsum Mariæ.

Virginitas intactæ custos castissime, primi
Vagitus cœli conscie sancte senex.
Auctoriq[ue] tuo qui blandimenta canebas,
Cum vox ipsa dei, jam sine voce fuit.

Felix cui primum pacati pignus olympi
 Noste datum, & genibus sustinuisse deum.
 Hoc mage tu felix cœli sapientia primum
 Cui (cœlata orbis) manat ab ore dei.
 Tu cœli hospes eris, hoc felicissimus upp;
 Ut cœli in terris tutos & hospes eras.

EPI. 30.

In Josephum Arimathæum.

Orta dies tenebris, noctis pars clara senatur,
 Qui cœli condis marmore nocte jubat.
 Nox aliis, lux illa tibi, dum lucis egebatur
 Lux, cuius radius orbis & orbis erat.
 Nubila si certos testantur tempora amicos,
 Qualemq; tuam nox probat ipsa fidem.
 Qua tu brutigenis manifesta in luce Britannus
 Nocte triumphata ad sidera pandis iter.

EPI. 31.

Laborans ab oculis.

Hi mihi tabisco suffectum sanguine languet
 Lumen, opem medica fer mihi Christe, manu.
 At si animo plenos superi des luminois haustus,
 Obruat usq; oculos sanguis, & unda meos.
 Dives.

E P I. 33. *mentis lumen illuc*
lumen magis rectum est in spiritu sancti. al. T.
diversum. Dives. *diversum. diversum.*

Quisquis spernit opes, sapienti *dives* habetur,
Mens opibus (non est fundus & arca) modus.
Dives in opibus simul *congesto pauper* in auro;
Omnia possideat, semper avarus egit.
Pone modum votis, compone cupidinalis artus,
*Cælo inhia, terram despice, *Dives* eris.*

E P I. 33.*enigma.*

Me nondum genetrix *vitales* edit in auras,
Cum me legitimus, simbolumq; torus.
Facta parens, *vitamq;* agitans cum conjugé, vidi
Blanda maritalis pignora multa tori.
Ipsa uterum roties (sed grato pondere) gesti,
Ipsa uteri nondum *facta* tumentis onus.
Et nondum *infantis* faciens exordia *vitæ*
Non immaturo funere claudio diem.

E P I. 34.*In Davidem & Goliam.*

Fabula prisca docet cælum affectasse gigantes,
Eternosq; ausos cogere in arma deos.

Percussi ausa luum, horrendo fulminis ictu,

Tela licet digitis hæc fabricata suis.

Prisca fides valeat, meliora oracula gigantis

A pueri fundæ verbere fata docent.

Fronte atq; ore minax dum territat agmina, diro

Altra medusæus confiuit ore canis.

Non tulit hæc David, teneatq; pericula dextræ

Dum facit, ecce cadit splendida palma gigas.

Fundit humi armatum riudus puer ære cyclopem,

Auspice funda deo fulminis instar erit.

I nunc Herculez celebretur gloria clavae,

Cum puer & funda funera tanta facit.

— 19 —

EPI. 35.

In Sepulchrum.

Sola domus votis expers, ideoq; **b**éata,

Nam census votis est reputandus heri.

EPI. 36.

In Judam Iscariotem.

Venidit a re deum, laqueum mercatus **J**udas

Infelix : quanti confitit huic laqueo :

17

E P T. 37.

In Stephanum Protomartrem.

Pulchra seges coeli, quam saxeus irrigat imber,
 Primaq; sacratae messis arista cadis.
 Nominis omen habes, radians diadema, namq;
 Qui tecunq; ferit gemma sit inde lapis.

19. 1. 5.

E P T. 38.

Nauta Christianus.

A Nchora sit mihi spes, turbantibus æquora ventis,
 Atq; Helice pieras, quæ mihi vela regit.
 Cœlum portus, amor navis, lacrymæ mare, vela
 Vota, preces venti, clavus & arma, fides.
 Portum tuta petet, christo militi præside punitis,
 Concita nimbo sit licet unda notis.

E P T. 39.

Homo Deus.

F It Dominus servus, qui compleat numine mundum,
 fit puer infirmus, fitq; opus ipse opifex.
 Temporis æternus proles pater; incipit esse
 Qui fuit usq; Deus tempore factus homo,
 Si quæras quo ranta cadant, domat, apparat, affert,
 Humano generi, tartara, regua, decus.

E P T.

E P. I. 40.

Deus mundus & omnia.

MICIDeus ahi nihil est, sine te, quodcunq; creasti,
At tecum quavis mica vel una beat.

E P. I. 41.

In Jobum.

DÆmonis indomitus patetis dum Jobe furores,
Atq; ex qua irati fulmina mente polis
Dumq; aletna jacit conjux & spicula amicus,
Heu quantum pietas impletatis habet?
Dum calus nos ferre doces patienter acerbos,
In te conspirant tartara, terra, polus.
Victrici tandem radiant tua tempora olivæ,
Tergaq; dant fidei tartara, terra, tuæ.
Afferit ipse polus constantem numine amicum,
Terraq; dat munus, tartara victa manus.
Hinc tua, dum nostrum constantis scenerat ævum.
Non quatient anitum fubila fata meum.

E P. I. 42.

In Lyram Davidis.

ECCe cothurnati monumentum infigne Monarchæ,
Otia sceptrorum splendida, filia lyra.

Dul.

Dulceq; ourarum fortisq; levamen acerba
 Barbiton, hebræz gentis & orbis honor.
 Tu stygium lyra blanda solebas feliciter Dilexi,
 Kifides furiis quando agitatus erat.
 Plena deo festos solita es celebrare triumphos,
 Præscia veridico carmine fata canens.
 Sacra Sion parnassus erat, Deus unus Apollo
 Sertaq; pro lauro mollia palma dedit.
 Aurea nunc cœlo radias (lyra Davidis una
 Splendet, & in mediis, & sonat iusta polis.)
 A te sancta deo pariter, musiq; vatare
 Jam didici, & per te sit mihi terra polus.
 Cœlesti tuus ille furor modo conciter astro
 Corda sacer, Regum sors mihi yalis erit.

EP I: 43:

*De vita vanitate & brevitate:
 Carmen juvenile.*

Quis viæ furiosus amor mortalibus? ortu
 Quæ misera est, medio sordida, fine gravis.
 Quæ jactata nimis satanas astu, & suq; malorum,
 Fertur ut in medio parvula cymba, maris
 Quæ vel sponte sua ruit in secula omnia, vita
 Grandior & vicio grandior usq; cluit.
 Omnibus una via est vita, & mors omnibus una.
 Janua, lætitia his, tristisq; aliis.
 Omnibus huc iter, sed nil remoratur euntes,
 Non vis, non pietas eloquiumve potens.

Nec

Nec mora, nec requies, ex carcere corporis hujus
 Emigrat pius, ast impius extrahitur.
 Decurrunt quoniam folidarum pensa sororum
 Omnibus, & nulla postpedienda mora;
 Imus precipites, amus, vita imminet usq;.
 Terminus, ut discas (vivere disce,) mori.

Colliguntur in eum quae sunt in aliis epigrammatibus, & in aliis quae sunt in aliis epigrammatibus.

EPI. 44.

De patientia.

MENTIS sola quies, solus sine cæde triumphus,
 Plumaq; quæ filices frangere sola potes.
 Nata patris summi patientia, sola rependens
 Nunquam lethiferis vulnera vulneribus.

EPI. 45.

In Christum.

VITA Christe via, & radiantia lumina veri,
 Christe manus, virtus vivida, mensq; patris.
 Sol aequi, & fons christe boni, spes unica mundi,
 Coelestis vita Janua, porta poli.
 Vitaq; dum diri pateris ludibria lethi,
 Mors tua, nam nostræ mors fuit illa neci.
 Mors tua vita mihi, mortis tua mors & mihi mors est.
 Debet enim vita mors moriente mori.

Mors

Mors alicur vitâ, vita moriente satiscit,
Mors tua mors vitæ, mors tua mortis erat.
Mors tua præteritæ mortis mors, vita futuræ
Vivida spes vitæ, quæ sine fine fluet.
Sanguine quæ nobis voluisti abstergere sordes
Digneris veniam, Christe benigne tua.

E P I. 46.

*In Christi legem, sive Evan-
geliu[m].*

Anguine scripta licet, nōm lex tua, Christe severa est,
Namq; tuus sanguis, non alienus erat.
Et quodcunq; jubes facis, exemploq; præisti;
Sic legum nobis auctor, & auctor eras.
Sunt tua jura agni, non sunt commenta Draconis,
Quæsq; hæc dant virus, lex tua mella dabit.

E P I. 47:

Simon Cyrenæus.

Bis Christi tu discipulus, nisc forte coacto
Tam tua, quam domini crux subeunda tibi.
Pondera Atlantiaci nil nunc mirandum olympi,
Namq; trabem coelum quæ culit, ipse geris.

E P I.

E P. I. 48.

De Christi morte, ad mortem.

Christe salus retum' moribundos induit atrae,
 Cuius deus assumptio corpore natus homo es;
 Posse mori nasci voluisti, & fædera mortis
 Aeterno ut solvas numine, carne subis.
 Hec mors seva tuis quam vasta potentia telis !
 Præda tibi immensus cum cadit ipse deus?
 Pone tamen fastus, homini quæ vipera nuper,
 Dum petis, amit' spicula, dente deum.

E P. I. 49.

Communie cum Deo.

Quid communie mihi tecum, sumi vermis & horro?
Q Vilis homo, & sceleris vernula, magne Deus.
 Tu tamen æterni soboles patris unica, cœlo
 Concilias hominum factus homo ipse genus.
 Mutua dans illi tua numina, sceptra, & olympum,
 Consilium, vitam, gaudia, numen, opes.
 Æternum ergo tui celebretur gracia fati,
 Æternum vita gloria, Christe tuæ.

E P. I. 50.

Peccatum in ferne gravissimum.

Tarara terrificis ecclisq; horrida cavernis,
 Tanta situ, umbroso stagua tremenda lacu.
Luctu

Luctus ubi nimiumq; graver hoc fine dolores.
 Ignis edax, rodens vermis, anhela suis.
 Hęc mala: sed gravius scelus est quodcumq; parentem
 Hoc hominem, agnoscunt sed tamen illa deum.
 Inferni Deus ipse opifex, homo criminis auctor.
 Atq; obsunt homini carcara, culpa deo,
 Praeterea ut aeternum numen mortalibus aegrit,
 Tercariae gravius sic scelus omne malis.

E P I. 51.

Evangelium Dei speculum.

A Spice fidereos radianti in imagine vulcus,
 Ut cœli in verbi tegmine fulget apex.
 Viva istic simulachra Dei depicta brevisq;
 Exprimit immensum, spirat & umbra Deum.
 Hęc spectanda orbi cali sacraria sistit,
 Sacra tabellas poli splendor & umbra simul.
 Transit in tenerum vaginam ut fulminis horror,
 Mortalesq; artus induit ipse Deus.
 Hęc summa est: humana dei per tegmina lucent
 Splendor, amor, beatitas, gratia, numen, opes.

E P I. 52.

Omnia Vanitas.

Spirat in terris homo, sperat, optat,
 Errat, explorat, stupet, ardet, alget,
 Nil vidit rectum, queritur malorum;

Omnia plena.

Na-

Nascimur fletentes, vitio dolentes,
Vivimus Pœnis, morimur gementes;
Turbidus fertur velut unda ponto

Vita laborat.

Qui fuit servus modo, nunc gubernat;
Qui fuit princeps modo, nunc ministrat;
Qui fuit fortis modo, nunc putreficit

pulvis & horror;

Bruma frigescit nimis, ardet æstas,
Squaler autumnus pluvia, serenat
Ver, sed ingratum glacie, sereni

Nulla voluptas.

Sordide, aut prave, stupide, aut proterve,
Prodige, aut parce, timide, aut superbe,
Æmule, aut blande, propere aut remissæ,

Omnia fiunt.

Cogitat, nusquam vacat inchoare,
Inchoat, nusquam bene cœpta compleat,
Compleat, ac nusquam benefacta merces

Digna rependit.

Liberis conjux onerat maritum,
Cœlibem stringit gravior libido,
Est senex curvus, juvenis protervus,

Debilis infans.

Restor incusat famulos superbos,
Servus accusat dominum tenacem,
Nata perversa genitrix, mater

Prole laborat.

Invidet princeps populo quietem,
Invidet regi populus salutem,
Invident omnes studiis honorem:

Triste, uelandum.

Mi-

Miles affectat quietem coloni,
Rusticus gaudet pugilis corona,
Nostra marcescunt, aliena semper
Pascua ventant.

Penitent facti, metus est futuri;
Cura praesentis, brevior voluptas
Quam dolor: multis gravior dolore est.

Falsa voluptas.

Lugor, & dampnus hilarem severi,
Tristis, & rident hilares severum,
Vix deo quisquam, & populo placere,

Et sibi possit.

Magna qui fidens cupit, improbatur;
Magna qui felix parit, invidetur;
Magna qui sperans cadit, elevatur

Fabula vulgi.

Tristis est solus socio relictus,
Tristior, qui cum socio protervo est,
Dixit expertus, nihil est ab omni

Parte beatum.

Testis es lector mihi, me legendus;
Testis es lector tibi, te texens;
Testis & quisq; est fibi, mil beatum]

Proclus in orbe.

THEATRUM
LITERARUM
HISTORICARUM
ET CRITICARUM
AD VITAM ET MORTEM
RICHARDI METELLANI
HATTONIENSIS

Liber Secundus.

*Ad D. Richardum Metellanum,
Reguli Hattoniensis filium natu majorem.
Seculi sui ornementum Omnis
invidiā majus.*

Milliarum Ricarde decus, secliq; voluptas,
Ec patris, & patriæ, splendor honosq; tua.
Nil mortale sapis, referens cœlestia totus
Linguis, animo, vultu, moribus, ingenio.
Nam quod sidereo sese jubar explicat ore,
Æthereas monstrat pectoris intus oper.
Humanum quem jure vocat, dum spectat adorans
Ornamentum ingens, deliciasq; genus.
Tu virtute tua splendes, virtute tuorum,
Hinc merito germinus jam tibi fulget hōnos.
Omnibus unus avis major, quod contigit uni
Tot veteres titulis accumulasse novis.
Fœlex sorte tua, fœlix virtute, quod illa
Jus terræ, atq; isthac jus habet omne poli.
Sic faveat tibi terra, polus tibi præmia fiat,
Ista sic hospitium, sed tamen illa domus.

Dux

Dum superest tibi vita, piis per secula flammis
Flagret, & astra pio dente in amore mori.
Musa canet post facta tua præconia fatuæ,
Nominae inexistentio qua patet orbis eris.
At si pro meritis laudum impertiter honores,
Mortales vulgus crederet esse Deos.

EPI. I.

Ad Lectorem.

PRima Deo mea musa dedir, fert proxima amicis,
Jungitur hoc tantum foedere terra Polo.
Quisquis amore Dei flagrat, latatur amicis,
Pectora sacra Deo mutuus ardor habet.
Humanæ divinus amor constantis origo, &
Finis amicitiaz, regula, meta, modus.
Pectora cœlesti hoc coeunt mortalia nexu,
Copulaq; æterni numinis unus amor.
Hic stabili immensas constringit foedere terras;
Placaturq; isto non nisi thure Polus.
Importuna pios nec mors divellit amores,
Effugiant avidos hæc facta vincla rogos.
Ergo ignosce legens, si quid peccamus amore,
Livida nec castas enecet aura faces.

E P. I. 2.

*Ad illustrissimum Carolum Metellanum:
Comarchiaæ Hattoniensis Regulum, Ma-
cenatem suum munificentissimum.*

Carolus Metellanus,
per Anagrammatismum.
Sol luce alterna sum.

Hæserat ambiguis olim fortuna quadrigis,
Præcipitiq; levis constitit usq; rota.
Insignem Metelana domus de sorte triumphum,
Perpetuo decori conscientia, prima tulit.
Cognatus cui constat honor; alterna renascens
Secula, & usq; novâ nobilitate virens.
Carole sicut avis præluxit frater, & illi
Par eris, aeternâ secula luce beans.
Omen adest, vultus stupeo radiantis honores,
Pectoris hoc sacri fulgurat ore jubar.
Virtute imperium certat, nec dignior ullus.
Solis ab alterna, ducere luce decus.

E P I. 3.

*In florentissimam Nidriæ familiam,
Wachopiorum totius Scotiæ
Principem.*

Non tibi, quod longis annossi ambagibus ævi,
Stemmatis eximius continuetur honos;

Mon-

Exornetve tuos circulos meliore metallo,
 Velleris aurati gloria, accrus opum,
 Aut cereris lata donis onerentur opimis,
 Quz tenas culti jugera multa soli,
 Publica nec regni, regisve negotia cures,
 Res Methymnae digna vel una lyra,
 Nec quod fidorum circumstet turba clientum,
 Turba ab amicitiâ sepe beata tua.
 Externis comitata bonis, nec vivida virtus
 Pectoris illustres quod tegat intus opes.
 Nec tibi quod sobolem numeret stirps clara potentem,
 Antiquz columnen, deliciasq; domus.
 Nil horum nostri (per se) modulamina plectri,
 (Ut mereant laudem singula) juncta ciente.

EPI. 4.

*In D. Johannem Bardium, equitem au-
 ratum, in supremo foro juridico senato-
 rem, Newbaithiæ, & Gilmertonæ
 Dominum.*

A Onidum Bardi non ultima fama sororum,
 Cui tribuat Daphnen Delius ipse suam.
 Per quem sancta solum natale Afræa revisit,
 Dum regis auriferi iura fidemq; fori.
 Adsuic illa tibi titulis prælustribus ornans,
 Atq; inter patriz fidera clara locat.
 Illa dedit veterum cognoscere scita Quiritum,
 Et rigidus sanxit quid Draco, quidve Solon:

Ipsa tibi cognata Themis, nata cognita patris
 Olim juridico lingua diserta foro.
 Fas quoq; sic nato fastis inscribi & iisdem,
 Huc avus, huc genitor, jam praeundo vocant.
 Det patriæ responsa suæ stirps Bardia in zyüm,
 Audiat & rigidi gloria prima fori.
 Usq; Deus favet his, opibusq; & honoribus augens,
 Per quos securis non licet esse malis.
 Qui Deum amat colit sacerdotes.

EPI. 5.

Ad Henricum Trotterum Mortoniensis, &
 Charteriensis aula dominum,
 Multis nominibus colendum.

TE siluisse nefas ingens Trottere, vel uno hoc
 Quod mea sint animo carmina grata tuo.
 Vel mihi quod propas intendas servidus aures,
 Dum de fonte sacro iusta propino Poli.
 Felix acherias moribundo in corpore curas
 Si tibi mens fati nescia volvar, amet.
 Aula tibi meritum geminata exornat honorem;
 Atq; expletat titulos atria bina tuos.
 Sic aræ te tangat honos, geminoq; triumphes
 Omine & externis, pectoris atq; bonis.
 Stirps & inextincto mundi per secula honore
 Vivat, Trottero nec sine morte decus.

EPI.

E P I. 6.

**D. Jacobo Narnio Ecclesiae Vemienfis
Pastori reverendo, amico charissimo.**

DUlm mihi amicitiae veteris memori, aurea Narni
Fert animus capiti texere ferta tuo.
Ut tua vel oostros ornaret fama libellos,
Pallade cui niveum pectus ultraq; mader.
Si non tantum inquam celeb^{ra}bat carmina nomen,
Hoc saltem clarum nomine carmen erit.
Insurgit mox tota cohors Heliconia nobis
Et vetat argutæ plectra movere lyrae.
Tune ait heroem tenui cantabili avena,
Ænula cui clario lingua diserta Deo?
Deterere ingenii culpâ temerarie parce,
Cum par Mœconia Narnia fama tuba.
Et Musæ & Momus valeant si Narnius unus
Forte legens dicat, scribere jussit amor.

E P I. 7.

**In D. Jacobum Narium Pietate, Doctrina,
& eloquio illustrissimum seculi
sui ornamentum.**

Deliciae cœli, labentis gloria seculi
Narni, & amicitiae simplicioris honos.

In te prisca fides, pietasq; revixit avorum,
 Unus non pateris secula, eamq; mori.
 Ipse cui vicit, gaudet pia laurea certis
 Pieris, sanctas implicuisse cornas,
 Quid latuisse juvat nostri facundia secli?
 Quis pudor est famæ pandere vela tua?
 Quid mundo pudibunde negas, quæ Suada labellis
 Inseruit fluxu divite mella tuis?
 Munera quid temnij meritorum præmia prodi,
 Mundi oculus radiis cernitur ipse suis.
 Namq; latens Luces, supplex tibi mitra repulsa
 Digna, sed in magnis sic renuisse satis.
 Tu tandem te dederis Deo, tibi stemmata cœli
 Dum datur alta libens induc texta manu.
 Sed jubare infirmos tanto dum stringis ocellos,
 Ardua tu multis metu, metuq; meis.

EPI. 8.

In D. Andream Ramisæum, equitem an-
 ratum, Consulēm Edinensem.

Andreas Ramisæus:
 per Anagrammatismum.

Edinæ aræ, ars, sum.

Debuit aræ tibi te constale, munera, honores;
 Debuit aræ per te splendida, lumen, opes.
 Debet Edina tibi, quem filius areis, & aræ
 Rexisti, auspiciis per duo lustra bonis.
 Maecte animo herod! non uti infistere, restat
 Inter juridicos testis palma patres.

EPI.

E P I. 9.

Andreas Ramiseus.

Anagr.

Ara ardens Musis es.

Culta tibi contempta aius Ecclesia, votis
Illi⁹ aeternus jam tibi surget honos.

E P I. 10.

D. Gulielmo Ketho Theologiae doctori,
& professori doctissimo.

Ketbe decus patriæ, Ketborum gloria gentis,
Et decus aonii nobile Ketbe chori.
Doctrinæ patriam meritis illustribus ornas,
Et genus ingenii nobilitate premis.
Quid lacuisse juvar, fastu procul, & procul astu?
Mundi oculus, radiis cernitur ipse suis.
Accipe, sed placidus, nostri blanda otia turis
Carminā, inexcincta pignus amicitiae.
Mi sat erit placuisse tibi, tenuiq; camœnæ
Grande erit hoc præium, te meminisse mei;

E P I. II.

D. Henrico Henrisono medico, &
Poetæ celeberrimo.

Henrisono duplex cui circum tempora Laurus
Floret, utrumq; cui præstat Apollo decus.

Sive

Sive Machaoniam p̄scant contagia dextram;
 Seu placet argute plectra movere lyrae.
 Publica morborum requies, laus prima medentum,
 Agrorumq; salus, -pr̄sidiumque cluis.
 Et Buchananis certat tua musa camænis,
 Aptat ut Isacidae plectra latina lyrae.
 Vatis Idumæos miscent stygioq; triumphos
 Et medici, doct̄ræ sic monumenta manus.
 Si medicina artus, sanetve poetica mentem,
 Nulli equidem virq; senior usus erit.
 Sic radient geminâ viventi tempora palma;
 Claraque defuncto destinat astra Deus.

EPI. II.

D. Johanni Patersono Diæcœsos Edinensis
 Decano disertissimo.

Patersono cui morum invariabilis ævi
 Regula, & eloquii gloria prima sacri.
 Prima rudimenta ingenii tibi (carmina) inertis
 Mitto, sed ab meritis inferiora tuis.
 Namque quod his blandis vigeant nostra otia curis,
 Id totum agnosco muneris esse tui.
 Quæ tibi si placeant, aliam non vertice laurum
 Musa triumphans nostra subire petis.

EPI.

E P I. 12.

In D. Alexandri Carnicrucii, Pastoris Ecclæsæ Drumfrisensis, factum pium, & memorabile, qui mortuo sodali, debitum viduaremisisit.

Carnicrucii Sacri complerunt nominis omen
Parta caledoniis digna tropæa tholis.
Hoc uno æternam meruisti pignore famam,
Non tibi amicitia est utilitatis opus.
Monstrat amor gazæ contentum divite mentis
Quando inter manus participantur opes,
O tibi quam & abili congestus census acervo!
Jamtudo & ænum fænerat ille Deum.
Nunquam pauper eris, tibi nunquam copia deerit,
Atque æucta à tetricis pensæ deabus erunt.
Ferrea crede mihi ponent tibi secla rigorem,
Volver & aurato gurgite Nithus opes.
Fama feret factum, (si quid mea carmina possunt)
Posthuma, erit cineri fas super esse tibi.
Forse Astræa redux pæcatis aurea terris,
Digna istis meritis ferta ferenda dabit.

E P I. 13.

*In Carolum Charterium, Mercatorem
Edinburgensem.*

Grandisona quicunque tuba celebraverat olim
Heroas, seculi lumina clara sui :

Hojus

Hujus Charterie vix par facundia laudi,
 Parva licet magna multa recludit opes.
 Effigieum temuis lacis est depingere versu,
 Vena mibi & mullo rustica avena messe.
 Ergo si stabilem paci memorabis & oris,
 Ecce maris & terrae pet spacia ampla fidem.
 Si peregrinè, atque domi, castum pietatis amorem,
 Ecque nil caciæ pectora fraudis habent.
 Qui merces mutat sine avari aspergine lucri,
 Nec sibi, sed mundo, congerit auctus opes.
 Provida quem ascribit fortæ sapientia honesta,
 Et quem virtutis fert super astre decus.
 Qui mendicatos cæcæ ambitionis honores
 Abdicat, atque suo robore nixus ovar.
 Non premit invidia, & sceleris non præmia tollunt,
 Qui patat in terris seque suosque polo.
 Hæc tanta Aonio referens præconia plectro,
 Aurea Charterium Calliopea dabis.

EPI. 14.

Ad Robertum Trallium Mercatorem Le-
thensem, amicitia sinceroris (sine
labe) exemplar.

Nescio quæ tibi phœnix inque ore, & pectora Tralli,
 Pectora cui in tenero est candor, in ore fides.
 Ipse suum Pyladen pro te liquisset Orestes,
 Thesæ Piriothi destruisset amor.
 Pectoris in latebris optaret nemo fenestram,
 Fida etenim blando pectora in ore patent.

Vivus

Vivus ut officiis cunctos obstringis amicos,
Ipsa tua est largas urea habitura manus.
Rarius extremi vix quenquam in limite mundi
Exemplar, Phœbus vidit omnicitie.

E P I. 15.

*In nostri avi AP E L L E M , Johannem
Scougal Adolescentem.*

Simia naturæ est imitatrix dextra, vel ipsa
Ars creat, aut speculi fangitur illa vice.
Nam pudibunda tuas spectans natura tabellas,
Anne suum in dubio est, an foret artis opus.
Mene ait evinei fatear juvenilibus ausis?
Anne magis geminos me peperisse putem?
Esse parem fatear, sed & hoc discrimen in uno,
Si poterat vocem piagere, victa forem.

E P I. 16.

D. Johanni Fabro Pastoris Edinburgensis.

Ecclesiæ venerande pater, fabricæq; sacrate
Dædale, pierii duxque decusque chori.
Aeriis quoniam te docta jugalibus altum
Fama vehit, famam carpit Enyo turram
Fulmine celsa etenim, non valles, valla petuntur.
Fortior ac tanti fulmine fama viri.
Perser, & obdura, non propugnacula mentis
Inviæ rabies diructilla. Vale.

E P I.

E P. I. 17.

D. Georgio Sterlino sodali quondam conjunctissimo Ecclesiae vero nuper Britannodunensis Pastori.

Dilectis amicis aeterno mihi fædere tecum
 Lex rata: non fati spoliis labefacta, nec ævi,
 Vim constans stabilem tenet æternumq; tenebit.
 Quippe mores segnes dum noctimus, usque ferendi
 More vices celebri missæ acceptæq; salutis.
 Fixus peritæ amor, atque altius, altius hæret.
 Quo magis absentem queritur nova nupta maritum,
 quo magis usque suis tellurem, atque astra lacessit
 Nequicquam votis, conjunx sit charior ad sens.
 Sic quanto officii residem cunctatio nostri
 Arguit (O utinam immemorem non non arguat idem)
 Me: mihi crescit amor tanto magis, utq; sub ipsis
 Incumbens austro jam jam moritura favillis
 Elieit in lucem latitantia lemna flammæ:
 Tanta salutantis cessatio' murua scripti
 Acrius officium nobis sic urget, & auget.
 Sicut uia chare mihi quoniam cessavimus ambo,
 Flamma redardescat, sic sic certemus amore
 Usque pio: nobis vitamque illumque suprema
 Terminet una diæs; nea faço forte superstes
 Unus amor, superos æternum jungat amantes.

E P. I.

EPI. 18.

*Adolescenti, Natalium, & Virtutum
splendore illustrissimo,*

*Carolo Brusso, Kincardinæ Comitis
filio, natu maximo.*

*C*arole Brusso ac laus & spes maxima gentis,
Elos juvenum, patriæq; decus; cui dulcia musæ
Laetenti in teneris admirunt ubera cunis.
Macte puer tantis natalibus! ordine tanto
Sanguinis, in numeros illustri à stemmate eodem
Ostentantis avos; quorum contermina Phœbo
Fama fuit, clarum factis testanq; ortum.
At te major honos, quam Priscæ gloria stirpis.
Nobiliorque beat; toti spectabilis orbi
Indole mentis eris: & acuti dōtibus amplis
Ingenii geniique tui; qui flore juvenæ
Primævo, ætatis cunis modo vere reliquit,
Cecropiæ madido latiæ tamen atq; Minervæ
Artibus, eloquii tñ nerum torrente redundat
Ostibi, mirandum! celebri cum Belgicus ortu
Natus sermo est, tere jam jactat alumnaum
Gallia jure suum, blindæ dum murmure lingue
Hectoridum promis tanquam Rhodani accola voces.
Tantum pieriis juvat insudasse Palæstris!
Nec satis est populo sectari ignota profano
Otia, Castalidumve sacros accedere fontes,
Dum juvenis veterum volvis monumenta laborum,
Sed te detersa juvenili à pectore sorde,
Naturæ seclique tui; nucibusq; reliquit,

Purior

Purior ardor habet, dum mens supero edita cœlo
 Assuescit patrias paulatim inviserit sedes;
 Spirituumq; acies cognatas laxa videre;
 Et fontem lustrare boni: sic gaudia puro
 Oprata elysis specularis lumine campis.
 Vive ergo O dulci sospes diuin' vesceris aura,
 Magnis major avis; hominumq; Deiq; voluptas,
 Exuperans propria virtutum luce patentes.
 Mirenturq; tuas venientia secula laudes,
 Et quæ labuntur, quæ tu felicia condis.
 Sic fero, ac tandem sperato involvere Olympo.

EPI. 19.

*In D. Laurentium Charterium, Theologum,
 in Academis Edinensi Professorem.*

Rectum sponte colens, cui nescia fallere vita,
 Servit & haud ficta qui pietate Deo.
Qui priscâ bonitate fidem reverenter adornat;
 Moribus, & lingua, & pectore fratriis amans.
In commune bonus, cui sunt præcordia laetæ,
 Et non calcata candidiora nive.
Cui comes usque fuit recti reverentia, & æqui,
 Cui media in turba est mens sociata Deo.
Hactenus ascriptus superis sine pondere turbis,
 Corporis & quem non pondus ad ima trahit.
Hic meus est quem tanta cano per signa, notasque
 Charterius, vera simplicitate bonus.

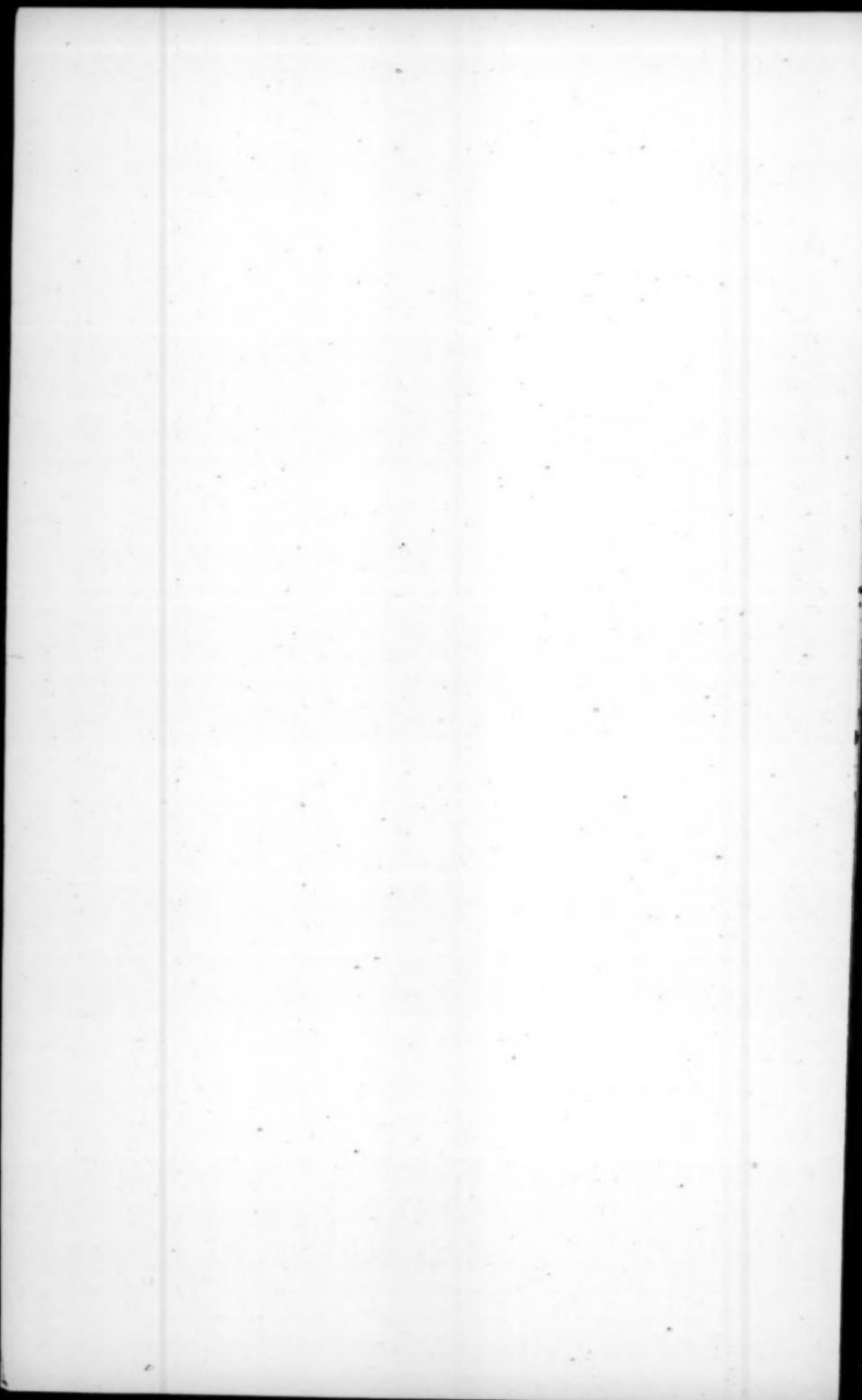
EPI.

0

3,

ie,

I,

R. Fratri D. Davidi Frostaro Lauderensis
Ecclesiae Pastori.

EPI. 21.

NOstrorum Frostare tuum referatur in album
Nomen amicorum, splendida multa monent.
Usq; adeome levis moderandi gloria fratres?
Ut fileam laudes, frater amice, tuas.
Nulla potest major musis accedere nostris
Gloria, tam clarum quam celebasse virum.
Nam tua fraternum decorat reverentia cœcum,
Ore ferens juvenem florida, corde senem.
Certatum applaudit tibi concio queque docenti,
Ipse ego pars populi s̄epe stupentis eram.
Dogmata dum fundis cœlestia divite lingua,
Elucet blanda cum gravitate lepos.
Cor penetrare Deo sacrum, tibi lingua sacerdos,
Mellifluo eloquii flumine cuncta rigans.
In te nulla latet mendacis toxica fuci,
Par animo vultus, purus uerq; doli.
Mobilis ingenii constans saltidia vitas,
Solvit amicitiam nec levis umbra tuam.
Officiiq; memor, meritum benefacta rependens
Exuperas, nil te gratius orbis habet.
Sanctæ verecundiæ vincis frænata pudoris
Mens tibi, dura fibi, prona favere aliis.
Nemo tuas mendax rumoribus occupat aures,
Verbaq; dant fidei murmura nulla tuz,

D

Parta

Parta tibi nullo sordente opulentia quæstu,
 Divite de cornu at copia fundit opes.
 Quas inopi largâ latus pietate refundis:
 Thesaurus miseri pauperis arca tua est.
 Per te, per similesq; tui, stetit haec tenus orbi
 Sarta sacerdotum, testaq; fama malo.
 Fulgeat erga meis celeberrima fama Camænis
 Virtutis (cœlum dum rotat astra) tuæ.

EPI. 27.

*R. Fratri, D. Richardo Wadelio
 Ecclesiae Calicensis Pastori.*

VV Adeli in duris tantum mihi cognite rebâs,
 Atq; hinc pars animæ maxima jure meæ.
Qui Pyladen, reperit par est se præstet Orestem,
 Nam veri magnes solus amoris amor.
Mitior adversa est mihi sors te nuper amico,
 Sors nec adhuc nostris exsaturata malis.
Iratam placas, expugnantemq; repellis,
 Consilio hanc prudens, frango ferove tuo.
Exploravit hyems variis te sape procellis,
 Nec fugiunt artes flodus & aura tuas.
Nec longævus adhuc ponto tu sessus & annis,
 Est animi in vegeto corpore canities.
Das juvenis documenta senis, tu Nestor, & Argus,
 Et Briareus solus, lumine, mente, manu.
Pro quibus officiis, (nec sunt vota irrita vatum)
 Eveniant domui prospera cuncta tuæ.

Desinet

Definet ante sequi corpus resolubilis umbrā,
Quam potero meriti non memor esse tui.

EPI. 23.

D. Francisco Kinkaidio Scholæ Glascuen-
sis Rectori, preceptor quondam suo,
eternum colendo.

Kincaidi, columen musarum, & Glasca Siren,
Accipe sub ferula carmina nata tua.
Namq; adverla cavâ solor testudine fata,
Quam didici monitis sollicitasse tuis,
Palladis auspiciis audax dum rumperet Argo
Haetenus ignoti claustra tremenda freti.
Attonitæ stupuere loco symplegades, artem
Jam fixæ, audacem navita Tiphy tuam.
Culmina dant faciles rapidæ nunc pervia puppi
Arctaq; cyaneis nec magis ora vadis.
Nauta animi fidens pelago proruimpit aperio,
Non vada, non scopuli qui remorenunt iter.
Tu mihi Tiphys eras, didici moderamine fluustus
Fallere; & ambages Tethyos arte tba.
Nam longo expertus dum Dórida viceris usu,
Cana mihi puer tu documenta dabus,
Et lantanda rudi luctanti in marmore tonsa,
Traditur auspicio, præfudioq; tuo.
Nec tibi tantorum merces crepta laborum,
Apta redit meritis sarcina prima tuis.
Pro qua si nati pietas sit grata parenti,
Atq; laboranti præmia digna placent:

Ista tuæ proliſ tibi qualiscunq; proberur,
Aut operæ merces, aut pietatis amor.

E P I. 24.

D. Johanni Andersono Scholz Glasœuenfis
Proſcholo.

Accipe parva piz ferimus quæ modera muſæ,
Deq; tuo meſſem ſemine laetus habe.
Ille ego cui teneris dederas documenta ſub annis
Ut tuus in noſtro jam celebretur honos.
Plaude pater, gratumq; ornent encomia natum,
Cognatam decorent dona paternæ lyram.
Ipſe tuus totus, tuus eſt jure ille libellus,
Arbitrioq; tuo, luſcat, aut lateat.

E P I. 25.

D. Georgio Adamo Scholæ Calsenfis
Endimastro, tempore brumali.

Jnclyte laſcivæ moderator Adame juventæ,
Ocia lenta rudis carmina turis habe.
Non canâ aonios prætendunt fronte calores
Sed rigidæ (medio frigore fusa) nives.
Stricta negant faciles permefſidos ora liquores,
Obriguitq; mihi Caſtalis unda gelo.
Mæſta relegati non miror vatis ad arcton;
Dè geticisve queri plectra diſerta Tomis.

Hoc

Hoc magis admiror comites Helicone relicto
 Ad Scythicas musas exulis esse nives.
 Sed quò Naso venit Tanais pro Tybride fluxit,
 Pontus Roma, Helicon Sarmatis ora fuit.
 Musa mihi hybernas torpenti ut falleret horas,
 Dictavit gelido carmina digna Polo.
 Ergo tuam *Georgi* facilem mihi spondeo limam,
 Ut notet errores æqua litura meos.
 Si tibi quid blandum boreæ spirabit alumnus,
 Hybernis pretium scis posuisse rosis.
 Me tibi devinctum contra spondebis amicum,
 Dum cælum tremulas torserit æxe faces.
 Dum Tueda Calsensem lambet revolubilis urbem,
 Aurea quam Cari nominis aura beat.

EPI. 26.

*In Nobiliſſimi juvenis domini de Elcho
 Famiorum familia principis
 desideratiſſimi obitum.*

SCilicet, hoc juveni est vitiorum heroica secli,
 Dite triumphato ferre trophya sui.
 Sat vixit cælo maturus; Væmia clade
 Gens una hac gravius nictamen usq; tulit.
 Hæc etenim condit lacrymabilis urna, parentum,
 Et patriz, & Generis, Gaudia, vota, decus.

EPI.

EP. I. 27.

In Ioannæ Comitissa à Roxburgo, Nobilissime Carorum familia Principes, obitum.

IMmortale Tuedæ decus hæc compleætitur urna,
In qua, Carorum gloria, Jana jaces.
Si genus & fortitudo, mores & pignora spectes
Nec tibi Fortuna dedit, nec tibi Glotta parem.

EP. I. 28.

D. Johannis Somervallii Ecclesiæ sancti Bosualdi Pastoris: Epitaphium.

MEmbra, nefas mundi gemuisse erepta catastæ,
Dum datur æthereo lumine mente frui.
Somervalli in te gemamus modicæ publica fata,
Dum tecum gressus & gaudiæ nostra cadunt.
Valle ortum æstiva nomen, sublimia vallis,
Cum iam sævit hyems, qua camen æstra perit.
Valles musa suas jacteret: tibi pectora tintæ
Cæcropio, Hebreo, Romuloq; sale.
Mens petit (in terris nuper coeli hospitio) cœlum,
Dum cinere exultat terra superba tuo.
Scilicet hoc tantæ prædixit Sindone Vestæ.
Paraphasis immensas dum liquat ursa nives.
Affurgit forsan Bosualdus manibus, Urnam
Dum charis mæstam spargimus hic, lacrymis.

In qua sancta Themis, Charices Clarissos teguntur
Tecum, cum blando prisca lepore fides.

EPI. 39.

*In Issobellam Douglassiam Montis Rosarum
Marchionissam, Epitaphium.*

Heroina jaces, celesti de monte Rosarum
Quam carphit propera mors inimica manu.
Infandum lacrymanda tuo, *Douglassia*, saeclo,
Dum saecli & sexus gloria pulchra peris.
Stemmata, prole, opibusq; amplijs, formaq; decenti,
Bisq; maritalis jure beata toro.
Connubii primus, qui te sibi sedere junxit,
Expers prole fuit sed sine labe toro.
Magnanimis sed iuncta Rosis, rutilantia fundis
Germina, Pax tanis splendidiora rosis.
Surgere cumq; Rosis candentia Lilia pulchris
Cernere erat jam mons, jam domus hortus erat.
Excolis hæc opibusq; juvans, studiisq; Minervæ,
Erudiens, soboli prodiga, parca tibi;
Surgat ut in laudes Phœnix generosus avitas,
Quem heroo roseus tingat honore color.
Stirpis & antiquæ mavortia pectora Gramos,
Qui referat, Regis spes nova, gentis honos.
Per quem (Gramiaci tanti nova virga metalli!)
Splendescat radiis res Carolina suis.
Qui vellens spinas (rupta radice) rebelles,
Conserat invictis Regna Britanna Rosis.
Hirta ut pacificis halent juga nostra Rosetis,
Fragret & aeternis Graeca propago comis.

Hinc

Hinc operosatibi spes tantæ stirpis, in arma
 Pro patriis rueret quæ truculenta sociis.
 Pacis & aoniis dum fontibus ebibit artes,
 Fit montis victrix laurus amica Rosis.
 Fœliz æterna genetrix virtute ! vel ipsa
 Eximet extremis teq; tuosq; rogis.
 Sorte & morte pari felix Christo auspice, cœlo
 Te satia; cuius semper anhela fris.

EPI. 30.

In D. Archibaldum Flaminium Commissarium Glasguensem, Pila & Ferma Dominum, equitem auratum, &c.

Ergo jaces ingens Themidos columenq; Minervæ
 Lux Patriæ quondam, qui modo luctus obiit.
 Flaminii Flaminii, quo non prior aker
 Consilio, fama, moribus, eloquio.
 Iustitiae iubar, oraculum, fons, arbiter æquæ,
 Regulaq; & Dominus; sol, decus, uber eras.
 At festinata nimium dum concidis umbra,
 Nullus Aristides jam Cato nullus erit.
 Nos totus moritere tamen, sua præmia laudum
 Scant post fata bonis, & sua probra malis.
 Docta per ora virtutem volitare, & in æthera vecto
 Musa dabit fama liberiore frui.

EPI.

E P I. 31.

D. Johannis Gilmori Concilii Juridici
Præsidis, Cragmillarii Domini,
viri Desideratissimi,
Epitaphium.

Fortunā, ingenio, famā, annis, nomine, amicis,
Gilmore his felix omnibus unus obis.
Fortunæ famaque tuæ faber ipse fuisti,
Nominis atque domus splendor honorisq; tuus.
Haud plebi ingratus, nulli gravis, omnibus æquus,
Sparsus honoratæ tempora canæ nive.
Post merita in patriam prælustra, tantaque, tandem
Heu properè nobis mortue, sero tibi.
At ventura tuum celerabunt secula nomen,
Ultima Juridici palmaque prima chorū.

E P I. 32.

D. Hugonis McKelli Edinburgensis Pastoris
Epitaphium.

Pullatis inventa bigis mors sæva triumphum
Eget in exequiis optime Laetuijs.
Vix fati hoc posito, McKelle, dolore, doloris
Altera mæsta seges falce resecta jaces,
Felices nimium, queis jam licet esse beatis,
Cum mundo immundo terror & horror ineſt.

Sic

Sic quondam Elias, sic raptus Enochus ad astra,
Postquam est officio functus querque suo.

Tam subito (subito!) non frustra tristis Edina,
Experia es duras his viduata vices.

EPI. 33.

Lacrymae Urbis in eundem.

Lux McKelle tuæ quondam, nunc luctus Edina,
Quid moror, (O damnum) te moriente mori?
Unus eras mihi dux, mihi lux, tuæ nomen adepta est,
Fama mihi, & summum te decorante decus.
Una tibi cordi recti custodia & æqui,
Canaq; cum priscâ simplicitate fides.
Ingenium solers, & acumen amabile, saffus
Nescia mens, & frons digna Catone fuit.
Dulce inerat precibus pondus, verbisq; decorum,
Mistaq; cum lacrymis servida vota piis.
Flexanimi eloquii torrens oratio, qualis
Gignere sola fitim; sola levare soler.
Deniq; quicquid habent priscorum encoria palrum,
Moribus exitium convenerunt omne tuis.
Nunc annis meritisq; gravis, maturus Olympo,
(Væ mihi quod lacrymis non revocandus) obis.

EPI.

EPI. 34.

D. Johannis Douglassii Ecclesiae Crelianensis Pastoris, Episaphium.

Non defenda tibi gemimus verso ordine fata,
Jane, nec in parcas stringimus arma truces.

Nec ferrugineam Cocytii pondere cymbam
Funereo lassam, cogimur usque queri.

Ruptaq; nec vacuis flemus tibi stamina fusis
Ante diem, aut longa lumina nocte premi.

Vatibus hæc figmenta damus nugasq; vetustis,
Purior in nobis ardor, & auctor agit.

Fortunæ defuncte minis terræq; periclis,
Dæmonis & ruptis castibus, astra petis.

Angelicos interq; choros animasq; beatas,
Jam licet (exuto corpore) pace frui.

Æternasq; æternus agens præunte choreas,
Christo agno, expletâ gaudia mente foves.

Qualia terra negat vijs, peregrinaque campis
Bonjeaburga tujs, & Crelianq; tujs.

Illijs eximum cuius modo stemma fuisti,
Splendor honosque simul, sed dolor hujus obis.

Bonjedburae equidem quam tot virtutibus ornas,
Tam periisse dolor, quam peperisse decus.

Sed si forte queri mcerentibus atque dolori
Indulgere licet, fratribus ista ligent.

Ecclesiæ tantum non merse immoribus undis,
Fas esto in tanti funere flere viri.

Fas esto, statisque tuis, orbæque marito,
Pastorisque sui funera flere gregi.

Æternâ dum tu compotus pace quiescis,
Secula dura omnes te viduata premunt.

•EPI.

E P I. 35.

*R. P. Gulielmi Scrogii Ecclesiae aliquando
Rafanensis Presbyteri, Lismorensis
vero nuper Episcopi sumulus.*

Quem veneranda tuis Lismore sacra verat aris
Infula, nunc magni nominis umbra jaces,
Primum aræ æthereos Rafanensis indicis honores,
Et genii & generis dans documenta cui.
Quicquid Roma olim, quicquid docuistiis Athene,
Novisti. Aonii meta vel ipse Chori.
Dogmatis exemplique pii cui luce praestis.
Plebs stupuit lingua fulmina acuta sacræ.
Flaminis æterni perfusum lumine pectus,
Fecit inexhaustum pandere labra polum.
Nasci Abredonenses cui contigit inter olores,
Sirenum ad Icopulos debuit ille mori.

E P I. 36.

*In D. Jacobum Gregorium Mathemati-
cum doctissimum.*

Ingenio qui cuncta suo Cœlum, Mare, Terras,
Gregorium mors hic hunc sibi supposuit.

E P I. 37.

*Lectissima Laudatissimaq; Matrone Joha-
næ Cockburnæ, D. Andreæ Cantæi do-
ctissimi Academia Edinensis Prima-
rii, Sponse, Epitaphium.*

Sicce ferales ducit Lilitina triumphos,
Peltiferasque quatit mors inopina faces. Por-

Porticibusq; dolor jam præsider omnibus ater,
Sæpe eadem thalamis tæda rogisque miscet.
Conjugis extinctæ Cantæ funera ploro,
Nulla ferunt fatis nomina docta moras.
Non ortus, non artis erit vitasse sepulchrum,
Pondera Letbae cogimur ite rati.
Transtulit in patriam doctas Abredonia Atbenas,
Cum docta priscus Pallade migrat honos.
Transtulit inq; suam doctus Cantæus Edinav,
Cui latus trabeas subdit Apollo suas.
Præfecitq; suis laribus, quo præside nostris,
Barbaries omnis finibus exul eat.
Submisit summos Cantæo Academia fasces,
Sic meritum musis constat ubique decus.
Parca tamen rigidæ quassat funesta secures,
Et novus abrepta compare plorat honos.
Sincera est nunquam mortalibus ulla voluptas,
Nam premitur socio sæpe dolore decus,
Interea vidui solans dispendia lecti.
His tegit indicibus marmora mæsta notis :
Nempe, ubi *Fana* jacet *Cockbarna* hic credere fas est,
Virtutem exuvias deposuisse suas.

Sequentia duo Epitaphia pene infans scripsit.

EPI. 38.

In docti viri sponsam.

DOCTI sponsa viri, docto prognato parente,
Docto rapta patri es filia, sponsa viro ;
Nec doctrina viri, te nec doctrina parentis,
Servavit ; leges mors habet ipsa suas.

I, quo te pietas, Quo rara modestia sexus
Dicit, at ah lacrymis non revocanda meis.

E P. I. 39.

In Matronam piam & pulchram.

Carmen Juvenile.

O Mnibus accumulata bonis & mentis & oris,
Te tristi flebit Nænia nostra modo.
Et quamquam tua nos probitas te flere vetabit,
Quæ terris fruatur jam meliore polo.
Pignoribus raptam quefimur tamen atque marito
Hoc te flere jubet (angitatur) illa vetat.
Mortua non tota es, sed pars mortalis in urna
Conditur, at cœlo debita cœlum adiit,
Si probitas sœvas potuisset flectere parcas,
Non essent vitæ stamina ruptæ tuæ.
Ait hos nec pietas nec mens sibi conscientia recti,
Flectere nec potuit mentis & oris honos.
Pulchra, pudica, gravis, genere inclyta & inclyta for-
Et virtutis amans & pietate potens. (ma,
Comis, sancta, decens animoque & corpore casta,
Castaque conjugio, quod mage, casta Deo,
Queis non funereis jam mortua digna querelis ?
Queis non es moestis nunc memoranda modis ?
Quodque vale moestum, moesto non carmine dicet,
Non cor sed silicem pectus habere putem.
Ergo vale Elysium mulier sortita beatum,
Hæc tibi de musis carmina libo meis.

E P. I.

EPI. 40.

*In Sophiam Metelanam
Epitaphium.*

HOc *Sophia* jacet virgo *Metelana* sepulchro;
Sæcli olim & sexus gloria, nunc gemitus.

EPI. 41.

*In D. Gulielmum Patersonum in Academia
Edinburgena Philosophie Professorem.*

IN pretio si fint artes, prudentia, virtus;
Nemo *Patersono* pluris etiendus erit:

EPI. 42.

*D. Johanni Andersono, Poematum meo-
rum judici & censori.*

Ane *Caledonia* yates dōctissime gentis,
Ingens Grammaticæ, *Glastuæ* honosq; tuæ.
Ad trutinam revocare jubes mea carmina dōcti
Cujusquam, ut nævos corrigit ille meos.
Nec pudor est, magnum legitimus quandoq; *Maronem*,
Judicium *Vari* consuluisse sui.
Nasoniq; suos recitasse *Propertius* ignes
Dicitur, ingenii jam monumenta sacri.
Sic sese (si parva licet compónere magnis)
Ad speculum finget nostra *Thalia* tuum.

Ut puer (Aenjo motus tibi pectora thyſo)
 Deduxi versus, carmina vir faciam.
 Sollicitaq; polis dum nostra poemata cura,
 Pars quoque laudis erit quantulacunq; tua.
 Nec male gratus ero, genio ingenioq; libenter
 Acceptum referens, esse poeta tuo.

E P I. 42.

*In Rev. Fratrem Carolum Lumisdenum,
 Ecclesie Dudingstonensis Presbyterum,
 Canum, & Catum.*

DOCTE & amice senex libris natisque beate,
 Quem socii & sobolis mutuus ardor habet.
 Sic gerat ille tuus, patrii non degener oris,
 Michaelrauci civicā bella fori.
 Tanta tuo eveniat (si fas) reverentia nato
 Audrea, atque togz longior usus alar.
 Et rugis premium posuisse tenilibus amplum
 Discant, & talem posse referre senem.

E P I. 43.

*Ad Carolum Metellanum Hattoniæ Regu-
 lum, generis, virtutum officiorumq; orna-
 mentis clarissimum, Macenatem
 suum generosissimum.*

RAUCI Atlas Hattoniæ fori, columnenque senatus
 Juridici, musis lucen opesque meis.
 Cum tot distineant & tanta negoria regni,
 Hincq; globus stipet tantus, & inde latus.
 Te raro adspicio, te rarius alloquor, extra
 Pectus, ubi effigiem cerno colog; tuam, Quod

Quod si spectari satis arbitrere poset,

Etto; sed O Thuscus sic redivivus eques.

EPI. 44.

*In antiqua illustrisq; familie
Dalmatiensis insignia.*

Tulatur mititos tibi & anguis & ensis honores,

Nam stat fama domus robore & ingenio.

Ille ferit cauto cuncta oppugnantia mortu,

Asper hic hostili sanguine sepe tibi.

Cum genus ingenio bene convenit, inclitum utrumq;

Cumq; animis artus, principe digna domus.

EPI. 45.

*In D. Iohannem Massonum ab
Inneresk, juxta Musburgum.*

Si quis honoratos & mente & corpore canos
Attigit, & rugis dat premium atq; decus.

Quiq; levat musis xvi grave pondus inertis,
Quiq; Caledonius Delius usq; comes.

Cui meruit latiae premium facundia lingue

Nobile, cum musæ nunc sine honore jacent.

Rectum sponte colens, cui nescia fallere vita,

Qui retinet prisca cum pietate fidem:

Masson bis tantis claros virtutibus inter,

Primus erit, nullo non tribuente, locus.

EPI.

EPI. 46.

Clarissimo viro Thomae Duni Caledonii
Regulo, Kalendis Januariis,
Anno 1677.

Amplexæ in cunis pieras, prudentia, musæ,
Pectora magnanimo digna dedere viro.
Nam musæ peperere decus, toga honoris origo,
Cum clara à docto fama resulget auro,
Evexitq; patrem dubi prudenter juris,
Ille etenim juris consiliiq; potens.
Quis tu cognatis generis virtutibus, amplas
Sponte, tui genii fers pietatis opes,
Hinc tibi nec noto dona immortalia misi
Carmina, principibus gloria, splendor, honos.
Quis majora dabit? celebret si forte verustum,
Sive novum pariat, nostra Camœna decus.

EPI. 47.

D. Thomæ Hajo fori juridici scriba publi-
co, & Camere regie interioris amanu-
ensi privato, amico Certissimo.

Hie tuas dotes, vel si tua dona filerem,
Tam seculo ingratus, quam tibi iniquus ero.
Sæcula qui eximiâ celebras labentia laude,
Namq; micat meriti *Scotia* luce tui.
Juris es absq; omni vicini injuria alumnus,
Sublimiq; humiles indole temnis opes.
Hic generi cognatus honos, referente poeta
Ille olim oblata riserat *Hajus* opes.
Nec tibi sunt cordi meritorum munera, munera,
Et votum officii munere sponte juvas. Flo-

Floreat æternum stirpis generosa propago,
Quam vehat auctus bonos, & comitentur opes.

E P I. 48.

D. Johanni Henrisono, domino de Fordal,
Equiti aurato, familie sua Principi.

TE titulis antiqua domus prælustribus ornat,
Et cornu immensas copia fundit opes.
Pulchraq; honoratis florent tibi pignora palmis,
Sanguinis atq; ordo est auctus honore tui.
Illa licet meritam celebrent præconia famam,
Candida quod tibi sint pectora, major honos.

E P I. 49.

R. Fratri Jacobo Scrimgero, Ecclesie
Curriensis Presbytero.

LAus magna est nasci claro de sanguine ; major
Sic natum exornet quid pietatis honos.
Maxima quod Christo per te cadat hostis, cælo
Concilians stygio rapta trophyæ duci.
Hic tulit heroâ spectabilis indole, Christo
Qui sua, qui celeste nuncupat, omne decus.

E 2

E P I.

EPI. 50.

D. Laurentii Charterii in foro juridico Ad-
vocati, pietatis, eruditionis, eloquentiae,
& modestia dotibus, tam in vita quam
in morte, omnibus charissimi, desi-
deratissimiq; in ipso etatis, fortu-
neq; splendidioris aditū de-
functi, Epitaphium.

ADispice communis monumenta atrocia luctus,
Raptum immaturo funere Charterium :
Sperm patris, atq; decus sophiae Suadæq; medallam,
Et rauci plausus, deliciasq; fori.
Quem Themis ipsa gemit lachrimans quem poscit
Quemq; gemit pietas, & viduata fides. (Apollo,
Luget Eaina virum; Charterius omnis in omni
Ore : & præsidium plebs dolet ipsa suum.
Flebilior nostrum nos occidit umbra per ævum,
Forsan & haud cernent sœcula mille parem.
Cum sine lege auferat legum Libitia peritos,
Vile forum est, cœli discere jura decet.
Aut nunc aut nunquam terras Astræa reliquit,
Obruta cum mœsti lumina magna fori.
Litibus implicitum nunc pax æterna beavit,
Sola fori damnis libera, sola febris.

EPI. 51.

Andreas Wachopii Nidriensis, pueri inte-
gerrimi candidissimiq;, Epitaphium.

VVachopius jacet hic raptus puerilibus annis;
Scilicet est pueri captus amore Pelus. In-

Indolis egregiæ, miserorum cura parentum,
Ec generis tanti spes modo prima fuit.
Dulce rudimentum tenero virtutis in ævo
Edidit, at vix tres clausit olympiadas.
Ingenus exiguo dum marmore conditur hæres,
Conduntur matris gaudia, vota patris.
Avix emensa quarta trieteride rapto,
Delicias mundi discimus esse breves.

EPI: 52:

*Dilectissimo suo fratri germano, D. Waltero
Paternono, Ecclesie Boltoniensis Pastori
Vigilantisimo.*

Impia jamdudum condemnatio silentia frater,
Quod tumeat fama pagina nulla tua.
Non meriti exigui quasi conscientius; artibus auctum
Ingenium, summam cum pietate tibi.
Uisq; adeo exemplum juvenis venerabile morum,
Nec tibi adulari frater ut ipse queam.
Sed veritus levibus tua seria rumpere nugis;
Quod filii horroris, vel pietatis erat.
Namq; mihi ingenii frigent defecta calore
Carmina, vix oculos promeritura tuos.
In quæ, si patiare altam descendere mentem,
Et sicut judicio forte probata tuo.
Non metuam invidiæ rabiem, stimulosve minaces,
Damnet, quæ non sunt auribus apta, *Midas.*

Liber

Liber Tertius.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,

ALEXANDRO P. D. Dicæcios EDINBURGENÆ,

A

8

Virtutum omnium antistiti,
Patrono suo humanissimo.

Dulce poli auspiciis aris decus addite Edinis,
Inclyte honoris apex Metropolita pater.
Ecclesie lampas, per quam sacer ordo coruscat
Lumine, cui famæ ferta ministrat amor.
At sacra Pieria radiant dum tempora lauro,
Præsulis agnoscunt sæcla futura decus.
Omine cui fausto tribuerunt fidera sacrum
Imperium, vita premia digna pœ.
O fortunatam cœlis agitantibus urnam!
Gratior baud patriæ fors fuit ulla tue.
Cantet honorates bellatrix musa triumphos,
Magnanimosq; tenet docta Thalia duces.
Nos comitum senui canimus prætonia avena;
Materies (præcium carminū) unus amor.
Scepsa licet nullo foveant mibi pignore Musas,
Nec plandant nugis Caesaris ora meis.

N

Ne tibi devotum pater aversare poetam,
carmina grata olim dona fuerit deo.

EPI. I.

D. Jacobo Narnio Fratris, Patri,
& Amico.

SI mihi fata legi dederint venientibus annis,
Nec sit cum domino Musa sepulta suo.
Clara tui extabunt nostris monumenta libellis
Nominis, ac meritis non satis atapla tuis.
Ingenium dos si qua meum splendentior ortat,
Debetur genio quantulacunq; tuo.
Nec pia sollicitis abeat solertia rebus,
Loctaq; vel tristis, sors mea utriq; fuit.
Nam tua (quod rarz est munus pietatis degenti),
Munificas nunquam dextra negavit opes.
Carmina sed refugis memorem testantia famam,
Officioq; obstant justa paterna pio.
Dum tua mansuris tradi præconia chartis,
Aut nimis emitti scripta modeste vetas.
Parce pio sceleri, me postera crimine solvent
Sæcla, vel invito si tibi gratus ero.

EPI.

EPI. 2.

In Caroli Primi imaginem.

Ingens illa sui, laus atq; infamia saecli;
 Exornat nostros maestior umbra lares.
 Dum pietatem & adhuc vel mortua spirat imago,
 Artem nunc mores pingere posse docer.
 Appungi zethetiis si fas nova signa figuris,
 Dignior hanc cœlo nullatabantur foret.

EPI. 3.

Illustrissimo Johanni Lauderiae Duci,
Proregi, &c.

Nomine Walteri Birnei cœci.

TER Regni Herorum princeps celebramus & aula
 Lætitiam, laudem, lumen, & illecebras
 Jure quidem, tibi cum mortali contigit uni.
 Quicquid in humano corpore dotis inest.
 Par voto mens ipsa suo, fortunaq; major,
 Et genus, & summò principe dignus honos.
 Quem decorant gesta alta animi, pacisq; trophyæ,
 In nostro per quem nulla procella mari.
 Suspiransq; gemensq; tibi, virtutis asylo,
 Adsum orans, supplex, excus, inopsq; simul,
 Inte poem, requiemq; meam, jure ergo locatam,
 Respice, cris cæco lumen, opetq; inopi.

EPI.

EPI. 4.

CAROLUS PRIMUS REX.

NON scelus ingratii populi, tio*n* palma rebellis,
Me non ira poli, noxa, luesve soli :
Non vis foeta dolis, non dæmonis æstus & astus,
Sed mea tne pietas perdidit atque fides :
Esto tibi clemens, populo (me teste) rebellii
Impius es princeps, qui cupis esse pius.

EPI. 5.

IN CAROLI PRIMI EFFIGIEM.

CUM duplice post fata frui tam tristia cœlo,
Contigit, artifici, Carole & Empyreo.
Bella licant paci, libertatiq; catenæ,
Acque liquat fellis dulcia mella cadus.
Plena Deo radiat supero mens enthea cœlo,
Sub pedibusq; micant sidera nostra tuis.
Lilia pro lacrymis sacraæ aspergimus urnæ,
Et meritus famæ jam bene constat honos.
Vera & imago viget, sic certat Apolline Apelles,
Hoc pictoris agit, pectoris illud opus.

EPI. 6.

IN FÆMINAM.

QUE levis elysio miseris prius expulit horto,
Rettulit armis scemina regna poli.
Ultima Naturæ sapientis machina ; sed quæ,
Si mala, nil pejus ; si bona, nil melius.

EPI.

Conjugium Felix.

CUlm mea me incepsum conjux chalifflma spectat,
Decidit in roseum lucida gemma finum.
Ridenti arridee blandè, atque ægro assidet ægra,
Et cum non poterit corpore, mente dolet?
Conjugium felix, eadem cum gaudia mulcent,
Et levis alterius carpit utrumq; dolor.

Carolo Brusio.

CArmina quod *Jani* tibi *Carole* mitto Calendis,
Hoc est poetam quod decet.
Munera si mittas *Jani* pro more Calendis,
Sic Principes Vates colunt.

In Georgium Buchananum.

AE Ne *David* vel quanto præstat *Ulyssi*,
Sive magis mereat *Mars* pietasve decus?
Tam *Buchananus* percussus peccine nervus,
Præstat & Andiaæ *Mæonizq; tubæ*.

In Eundem.

QUem mihi tñ tumulum patria (O ingrata) negasti,
In terrā inque polo famaq; mensq; dedit.

Arcta

Arcta meis titulis tellus fuit, itur ad astra,
Spreta chelys superi jam decus una chori.
Quis parit egregium patriz post scula nomebit?
Huic datur aeternum non potuisse mori.

E P I. II.

D. Jacobo Kirkwodo dum Grammaticam
novam adornaret.

A Mphitronyaden celebrasti Gracia quondam,
Varronemq; canis Roma diserta tuum.
Illum mille feras portentaq; mille domantem,
Atque hujus titulos Grammatici auget bonos:
Tædia non illum seriesve itomenis laborum
Fregere, aut odio sava noverca suo.
Huic vigili studio sudata, in scula clarum
Phœbbo haud in vito nolpen iu astra ferunt.
Kirkwodo cessit laus ultraque, monstra domavit,
Grammaticæque novum lumen, opesque dedit.
Versus primus omnes Alphabeti literas complectitur,
nam vicem F supplet Ph.

E P I. 13.

In Castellum Lauterense.

INvidiæ ingenti domini majoris & sedes,
Invidiæ tantæ par fuit esse pares.

E P I.

EPI. 13.

*D. Jacobo Dalrympleo Equiti Aurato,
Senatus Juridici Praesidi.*

Dalrymple miserere inopis, justumq; tuere,
Unica Juridici fama decusque fori.
Sic tibi (quippe preces habuerunt pondera vatum
Semper a pud dignos carmine, a pudque deos)
Sic semper fassulentur opes, comitantur honores,
Candidorque tibi sors dec utrisq; frui.
Sic quoque dum summi scandis fastigia Juris,
Se tibi submittat summus honoris apex.
Floreat (avulso nondum patre) & aureus alter,
Phoenicelque habeant sacula nostra duos.

EPI. 14.

Thomas Robisonus per Anagrammatismum mutatos, in æ, tu bonos Ambrosia.

Ambrosia Robisonus honos, & fama Britannæ
Clara, vel augusto culmine teste viget.

EPI. 15.

Aliud.

Ambrosia præclarus honos, Robisonæ Britannæ,
Magnifico extruso culmine teste cluis.

EPI.

EPI. 16.

In domum Thomæ Robisoni.

Ja[m] Cereri auriferis Tagus invidiosus arenis,
Plenaq[ue] purpureo cedat & uva mero.
Vina sitim sedant rutilo Tagus aestuat auro,
Alma mihi munus praestat utrumq[ue] Ceres.

EPI. 17.

Aliud.

Ja[m] Cereri flavis eoctæ Pactolus arenis,
Cedat, & auriferi ripa opulenta Tagi.
Nam mihi despumant cerealia pocula gazas,
Quodq[ue] aliis aufert hoc mihi adauget opes.

EPI. 18.

Aliud.

Ja[m] Cereri flavis cedat Pactolus arenis;
Illijs immensas si parit humor opes.

EPI. 19.

Aliud.

Multa fluant aliis fragrantia gentibus, una
Mi facis est ad opes, poculaq[ue] alma Ceres.

EPI.

E P I. 20.

*Ad filium infantem dum ejularet :
ex tempore.*

PARVE quid heu! lacrymis teneros corrumpis ocellos?
An cum luce tibi fors quoq; damna dedit?
Nulla tuum lredit mendax infamia nomen,
Nec nocet insani lis rabiosa fori.
Presentis non cura eoquis terrorve futuri,
Lascivusve vorat mollia corda furor.
Te neque suspensis ludit spes anxia votis,
Nec tibi pauperies horrida tela quatit;
Damna gemis forsitan nimium mea præcoce cura,
Plus nimis (O infans) hac mihi parte loquax:
Mæstave præludunt propriis præfigia fatis,
Et tecum tenero crescit ab ungue dolor.
At precor hos fletus maturos differ in annos,
Tum plus forte satis cur lacrymeris erit.
Quin potius senii solamen vivito nostri,
Si datur, & matri gaudia longa feras.

E P I. 21.

In Baxterum Anglum.

SI pietas, patriæve juvat fæcundia linguz,
Anglia Baxtero gaudet alma suo.

E P I.

E P I. 22.

In Thomae Belli Romam restitutam.

Martia Roma tibi stetit olim gloria bello,
Dum tremuit fasces axis uterq; tuos.
Ardua quæ cœlo bello caput extulit olim,
Nunc cecidit bello vix sit ut umbra sui,
Relliquis dominæ rerum vix cernimus urbis,
In Roma Romam quærimus, urna sui est,
Utque olim cecidit bello, quæ condita bello,
Bello eadem tantum restitui potuit.
Dumque animas urbis doctis simulachra figuris;
Debet Roma suum jam tibi *Belle* decus.

E P I. 23.

*R. viro, musicola venustissimo, D. Niniano
Paternono Pastori Libertonensi Authoris*
n. Amoris.

Musa mihi studium nuper tibi gratia cordi,
Utraque germano semine nata Jovis.
Alternis nunc facta animis, ac sede novata,
Musa benigna tibi, *Gratia* blanda mihi.
Mutua quæ fuerant, communia commoda fiunt,
Gratia dat carmen Musaque grata vicem.
Sic coalescit amor, coeunt sic societa rerum,
Ut ferat alterius qui sua sponte dedit.
Patria belli potens jubeat modo *Virgo*, repente
Ipse Paternus ero, tu mihi *Bellus* eris.
Solvisti decimas, pius es: duodena tulisti,
Te ritu *Herculeo* copia macta beat.

Thomas Bellus.

E P I.

E P I. 24.

D. Johanni Mennesio Theologo Abredo-
nensi, cum librum edidisset cui ti-
tulus Roma Mendax.

Siccine grandiloquis spolians Babylona trophaeis,
Non pateris Cortsos, Baroniosve mori,
Mennesig in quo uno miracula tota renasci
Doctorum, genitrix alma Abredon a stupet.
Ringens Roma negat, sed non impune; libello
Eternum Mendax audiet illa tuo.
Te duce quæ toties totum labefecerat orbem,
Tandem Abredone uni Roma triumphus erit.

E P I. 25.

*In Mitchellorum Libertonensem
Sepulturam.*

Non moritur virtus, Mitchello nomini avito
Sicut vita dedit, sic dabit urna decus.

E P I. 26.

D. Gulielmi Kethi Professoris Theologiae, in
Academia Edinburgensi, Epitaphium.

Ergo novo lugere suffusa Academia fletu;
Oraq; ferali flumine docta madent.
Quam merito amissum lacrymas lacrymanda paren-
Quam merito luctus fersq; refersq; novos. (tem?
Arte

Arte Mathematicâ sat erat flevisse potentem
Gregorium, hæc tanto debita justa viro.
Corripuere tui, præstantia pectora *Ketbi*
Fata, vel hoc uno nobilitata viro.
Non simplex cui funus erat, nempe occidit una
Natalisq; soli fama, tuumq; decus.
O *Ketbe* arctatam magnis virtutibus urnam!
O quam deposito jure superba tuo es!
Ille per immensum spatiatus Apollinis antrum,
Pectora sacratis sancta rigavit aquis.
Ille scholæ immersum detersis sordibus aurum
Eruit, & veterum dogmata sacra Patrum.
Ille tudimenta, atq; ille incrementa per annos,
Noverat ecclesiæ dispositisse suos.
Fontibus eque suis recutitas pervigil artes
Haufit, Idumq; noverat ore loqui.
Ille Syros nostro sermon e adjunxerat Orbi,
Atq; Arabum duros reddidit ore sonos.
Integra staret adhuc tutris *Babelica*, si quis
Ketbeo interpres prædictus ore forer.
Ille faciem ingentem virtutis subdidit oestro:
Hinc rudis imperio fracta juventa pio.
Nam juvenum super astra, potens fandi atq; docendi,
Rexit inassueto tramite doctus iter.
Ornabat tantas pudibunda modestia dotes,
Nec semper Boreæ turbine flabra fremunt.
Quam bene *Edina* caves *Charterum* ut suffici^s illi,
Ne getneret *Ketbum* mœsta Cathedra suum.

E P I. 27.

In pulchri Patris filiam pulchriorem.

UNICUS in toto Phœnix celeberrimus orbe,
 Esca cui lacrymæ nil nisi thuris erat.
 Solaq; quæ reparat, se se reseminat ales,
 Si qua fides priscis vatibus esse potest.
 Ecce duos peperere simul bona la cula nostra;
 Phœnix O Phœnix filia patre cluis.
 Cujus utrumq; idem decor inclytus exprimit oris,
 Candida puniceis lilia mixta rosis.
 Non hic me generum non respalt illa maritum,
 Prorsus idem nolle est volie & uiriq; simul.
 Ergo vale tali dignissima nata parente,
 Tuq; vale tali pignore digne pater.
 Vive diu similisq; tui Janetæ propago;
 Finiat extreum non nisi sera diem.

E P I. 28.

In Reges.

IPIE Deus dixit Christos ne tangito nos trois;
 Hec una in terris fulget imago mei.
 Hec arbor verita est, fructum ne stuke nefandum
 Cum ramis radix impia morte luas.
 Hanc non flamma vorax non angelus ense cuetur,
 Ut sapias, satis est, diximus esse Deos.

E P I.

E P. I. 29.

*De pueri nomine Bella qua (dum miles
ambit) Moritur..*

Si emper bella bonis, sed te tua Bella reliquit,
Inq; ipso (jam fas credere) bella polo.
Bella sine armorum strepitu, sine militis usu,
Bellaq; tranquillæ pacis amica perit.
Bella venus Marti, Bella est proserpita morti,
Ille sibi nuptam postulat, ista rapit.
Hinc desolatas concors pax secundere terras
Perperuo, cum jam mortua Bella, colat.

E P. I. 30.

In somnum.

Natura operis, cognata neci, curæq; triumphus,
Blanda catena manūs, pacis amica quies.

E P. I. 31.

Enigma.

Addendo minus est semper, mirabile dictu.
Quoq; magis demas, hoc tibi majus erit.

EPI. 32.

In fortunam.

Præcipiti stat in orbe levis, cæciq; quadrigis
 Fulminat, huic imis vettore summa jocus.
 Humana ambiguo sic fors rotat omnia casu,
 Hinc hodie tibi quod, cras inibi forsitan erit.

EPI. 33.

Respondet Fortuna.

Quo futibundè ruis? facis hæc convitia cælo,
 Culpa tua est, opifex tu malus ipse mali.
 Ergo ruis caveas maledicta adjungere culpis,
 Non patitur diras (se pere dente) polus.

EPI. 34.

In Iohannis secundi Poetæ celeberrimi Basia.

Basia quoq; scripsit, si sumptuerit ore secundus,
 Si modo nuda beant Basia, dives erat.
 Spurcius anne aliquid velo prætexit honesto,
 Nuda voluptatum vel simulachra juvant.
 Quid liber esto; rapit vivâ me Julia fiammâ
 Post obitum; extincti Basia vatis amo.
 Depicta sonio delectant Basia cælo;
 Julia quæ peperit pignora virgo, placet.

EPI.

EPI. 35.

In piuus quendam & bonum, Epitaphium.

SI sine in pretio virtus, pietasve, sepulchrum hoc,
Illi⁹ immensum pondus, & hujus haber.
Fortunate nimis, liceat de marmore puto,
Cui jure invideat quaq; sodina, lapis.

EPI. 36.

D. Georgio Campbello, *in vico Canonis-
corum, Artium Magistro, Viro & opi-
bus, & operibus bonis Clariſſimo.*

Ambiguum, *Campbelli hæres, an ditior hero;*
Illud opes vestrum est, hoc mage mentis opus.
Hoc genio ipſe tuo, debesq; parentibus illud,
Proprius hic magis est, ille alienus honor.
Non enim frangit te molli opulentia luxu,
Suggerit aut virtiis fœda alimenta malis.
Nec tu nativas, defosso pauper in auro,
Divitias, latebras vis repetisse suas.
Pauper egens ingens thesaurus, & arca benigno est,
Et bene de miseriis est meruisse lucrum.
Nam tibi possesso mens est opulentior auro;
Immenus Christi gratia acervus opum est.
In coelo æternos census sic condis acervos,
Nec fure, aut flammis, ha⁹ rapiuntur opes.
Sic tua per totam volitent præconia gentem,
Sitq; honor à memori posteritate tibi.

Cumq; ratos vitæ Lachesis tibi neverit annos,
Coelestes Christi munera dener opes.

E P I. 37.

R. F. Roberto Junio Renfroensis
Ecclesiae PERSONÆ.

Te quoq; Jure canam primo mihi cognite ob ævo,
Palma sodolitii, Juni adamare mei.
Vira omnis expers vitii fraudumq; malarum
Inscia; te mentis pulchrior ornat honos.
Digna viro facies, nulliq; iuris lingua,
Mellea vox, pectus mite, benigna manus.
Sic petitur ecclsum, sic sic supera ardua scandes,
Vita ubi, quæ sati non refecanda manu.

E P I. 38.

D. Gulielmo Litello Domino
de Liberton, amico candido,
& fideli.

Quam merito nostris memorande Litello carmenis?
Post obitum ut venias tu quoq; in ora virum.
Quos musa dabit nunquam moriantur honores,
Nec metuant rapidos carmina culta rogos.
Quæ uæs æternæ preciosæ munere famæ,
Me vate, & memori posteritate frui.
Nec iogenium nullæ erit, nec amantius ulli
Pectus; & implexi nescia vita dolit.

Non

Non peperit tumidos fœlix opulentia fastus,
Mens est divitiis celsior una suis.
Ergo *Litelle* decus cunctis celebretur in oris,
Quod pius, & verâ simplicitate bonus.
Et nunquam patrii desit tibi sanguinis hæres,
Walterusq; tuus gloria stirpis ovet.

EPI. 39.

D. Margretæ Coburnæ Dominae de Sinclair
Epitaphium acrosticum quod puer effudi.

Maxima magnanimitis moles miranda Monarchis,
Aequa solo vili lapsa repente jacet.
Ribus in humanis nil constans, nilq; perenne est,
G Gramina ut evitidi cœspite secta cadunt.
Res misera est vita, & fatalibus anxia curis,
E Et dubia, & fallax, vana, caduca, brevis.
T Tu tamen O quam jure fleo, quam flemus amici,
A Antiquæ, Auguri & lausq; decusq; dormus.
C Cujus erat mens casta, manus larga atq; benigna
O Omnibus, & pectus simplicitatis amans.
C Cujus in ore lepos, & rara in corde venustas,
B Blandula & in toto corpore fusa Venus.
Virtutis normam quam dum terra parca videbat
R Raram, tunc proprio Pollice fila legens.
Nil nostri memor & votis nil mota precantium,
A Abstulit; O lacrymis non revocanda piis.

EPI. 40.

In cœnobit sanctæ crucis Basilicam novam.
His confer toto dispersa palatia mundo,
Illa homines dices, hæc habitare Deos.

Epigrammatum

EPI. 41.

Aliud.

Quem mare quem terra celebrant, educataq;
Carolum in astra vehit regia pacis opus.

EPI. 42.

Aliud.

Hæc orbi invidiosa, Augusta, Britannicus orbis
Carolus alterius recta Monarcha colit.

EPI. 43.

Aliud.

Non Europa nova & meliora palatia jactat,
Antiqua ostendit sceptra nec ulla magis.

EPI. 44.

Aliud.

Digna patre hæc patriæ atq; penatibus atria, namq;
Orbis ut est dominus, sic domus urbis honoris.

EPI. 45.

*Domino Roberto Birneo seni, Ecclesie
Lanericensis Pastori.*

PArce pater, parce O communia nostra morari
Gaudia, delicias spernere parce tuas. Ille

Ille ego qui adverso toties luctatus amori,
Cui quavis porior mors erit ulla mora.
Profer adest, olim qui te florente beavit
Conjugio, mensis *Junius* ille tuus.
Ut tibi scelici quondam bonus alite fluxit,
Auspicio nobis sic fluat ille tuo.
O frater fratri miserere, & consule natae,
Ec natae & fratri sic pater unus eris.

E P I. 46.

Eidem.

NEscio quid Reverende pater præfagis amari
Mens mihi, dum longas itur in usq; moras.
Nam dum pæceritæ recolo mala toedia vitæ,
Hei mihi quam dura sorte agitatus eram!
Nunc mihi visa meos bona sors miserata labores,
Curarum ambiguis euribus emeritis.
Æquoraq; insano stridentia turbida fluctu,
Dum ponit incautus mentis inopsq; puto:
Dum capi afflictis jam jam valedicere rebus,
Inq; fini optato nostra carina foret.
Ecce atris (placidum nuper) cœlum omne tenebris
Horruit, & trepidas concitat Eurus aquas.
Venorumq; marisq; iræ, dum prælia milcent,
Atq; indignanti murmure ripa sonat.
Proh dolor, extemplo moderanti est præside pinus
Cassa suo, & clavo jam viduata suo.
Antennis fratri, velorum debilis alis,
Ludibrium vento debuit, & pelago;
Obsuit is rerum cui princeps cura meartum,
Et modo qui rexit jam remoratur iteræ.

Ab

Ah cur sollicitus fallacia vota fovebo
 Pectore de trepido spesq; metusq; cadant.
 At si virginis flos intemeratus amoris
 Filia, propositi firma tenaxque sui:
 Tunc mora nulla meos poserit prævertere sensus,
 In solido constans pectore habit amor.
 Ita graves dicam nostro de pectore curæ,
 Namq; solum factum est, quod fuit ante salum.

EPI. 47.

*In Urbem Glasguam, Bello & Campbello
 Prefectis.*

Glasgu Glottiadum decus indelebile Bell,
 Consule, & arctoi gloria facta poli.
 Quin igitur *Bello & Campbello* Atlantibus, ipsi
 Cælo inferre caput *Glasgu* sola potest!
 O bene consultam tantis rectoribus urbem!
 Ad quæ non poteris fata superba vehi?
 Quis Thomis ipsa dieat moderandi juris honorem,
 Quos patris & plebis consecrat ipsa patres.
 Felix usque tuis & faustum *Glasgu* nomen,
 Æternum tantis lata fruare bonis.

EPI. 48.

In Lutherum.

Luther O pulchri complecti nominis omnen,
 Nam per te paenitentia lata luit.

EPI.

E P I. 49.

In Johannis Secundi Julianam.

*Julia digna proco vale & sculptore Secundo
Formam idem & mores pingit uterq; tuos.*

E P I. 50.

In Libros Catenatos.

*Libertas (jam dura) vale, dum specchio catenis,
Lumina tot mundi post tua fata premi.
Jam primum mihi vincia placent, libertime cancer,
Accipe captivum me quoq; sponte novum.*

E P I. 51.

In Causidicnm somniculosnm.

*Artemis qui nunquam subiisti, culmina, quzfo
Cur tu munus iners Endymionis habes?*

E P I. 52.

Resp. Causid.

*No*n sopor est, (quis nescit?) iners, qui lumina mul-
Fessa mihi, in nostra sed sedet aure Themis. (cer.
EPI.

E P I. 53.

In Erasmi Moriam.

FAmam à stultitia sapientis adeprus Erasme es,
Laus cuius laudes explicat una tuas.
Non posita in laude est unquam rationis egestas,
De qua forte tamca scribere, laudis erit.

E P I. 54.

Ad D. Gulielmum Patersonum *Philosophie*
Professorem in Academia Edinburgena.

DUlm tibi grande sophos clamat mea musa, mode-
Tu nimis, absq; philo respuis esse sophos. (stus
Omnis amans amens, sapientia pugnat amori,
Accu dum sophos es, scis simul esse philos.

E P I. 55.

Ad D. Alexandrum Burnatum *Reverendissimum*
Illusterrimumque Archiepiscopum.

Carmen παραμυθιτικόν.

FLUstuet incerto Pr̄sul Ievis insula motu,
Et fluat ex humeris invidiosa chlamys:
Majori fatum sceptro præludit, & aras
Destinat, huic ooceti quis magis aptus Atlas?
Virtutum vel Pr̄sul eris, patientia regno
Si potior, solā hac tu tibi par, similis.

Summa

Summa tua laudis, nostriq; infamia sceli,
Uno in te Christi prelide navi eger.

E P I. 56.

Επιγένεσις.

EXitus operatus nec spem votumque fecellit,
Præsuli enim rediit insula, vota mihi.

E P I. 57.

*In Illusterrimum Archiepiscopi Glascurensis
Episcopatum denuo initum Panegyris;
Praefatio.*

PECTORIS indomito superasti tobore fatum;
Quippe decent tantum tanta trophya virum.
Nec sors te clari spoliavit honore triumphi,
Nam celebris palusz præmis ferre dedit.
Serta Thalia dabit telici consona sorti,
Per tua sic vix tempora laurus eat.
Cernimus haud (tenues) tantarum umbracula laudum;
Par tibi sit, tibi qui texere letta potest.
Nam tua Pierios lassant præconia currus,
Vel rerum eximio pondere, vel qumulo,
Vive decus patriz, lapsi spes lucida sceli,
Ecclesiæque (Deo subveniente) salus.
Naturæq; artisq; simul meta ultima vive,
Musarumq; stupor, gloria, fama, decus.

Panegyris.

Panegyris.

Sic ubi flammiferos cœli conscenderat axes,
 Mente, manuq; furens Phaethon, vincisq; relaxis
 Naturæ (rērum concors discordia) certam
 Rupissent Elementa fidem, terrasq; propinqui
 Haurirent solito vacui rectore jugales :
 Occurrit strepitu noto trepidantibus heros,
 Atq; vagos inhibet blando jam murmure cursus
 Phœbus, anhelantes lenti dant ora lupatis
 Jam faciles, postquam vulnemq; manumq; Magistri
 Agnovere sui ; cœlo concentus & orbi
 Pristina jam rediit fâcies ardore restincto :
 Sic multum sperate redisti te portus honorum
 Escipit, atq; eadē quæ te virtute removit
 Irata, Præfus nunc fœs latante reducit ;
 Et reducegas noras moderari mandat habendas.
 Exultantq; tuz noto rectore quadrigæ
 Excusso Phaethonte levi qui trâmité recto
 Abduxit vacuum solito sine pondere currum.

Fatorum seriem quam concors copula necit ?
 Scilicet hoc placidi nuper clementia cœli,
 Hoc spondebat equis roseo temone repexis
 Blandius elato Phœbus ; summōq; coruscus
 Cardine, nec radiis humili statione retusis.
 Astra tibi imperii vel conjurata tenorem
 Continuum spondent redeunti, & protinus ipsi
 Prospera vibrati tonuerunt omnia nimbi,
 Felix auguriis tantis ! ut gratior essem
 Te parvæ secere moræ, sortisq; misantis
 Fulmina, pacatam parcent ih sœcula vitam.
 Nec te lata leyat, nec te fors aspera frangit,

Quam

Quam virtute domans, nitium sub jura tumentem
 Aequa vocas, fraxasq; pia ditione rebellem.
 Nam vicio ignorantum vili tibi pectora robur
 Virtutis cognata coemes sublimia fulgit.
 Hinc placidum servas constanti lege rigorem
 Par similisq; tibi, gravibus nec lapsa procellis
 Insula, curarum mentem concusserat altam.
 Nec refugam obscaen'i pellaci indagine lucri
 Allicis, amissamve dolis sordentibus ambis;
 Sed sanctum obsedit pectus, circumsonat aures
 Usq; tuas, virtutis honos & fama verendi
 Muneris, hinc vultu pietas amplexa sereno
 Cultorem tollit, stat, qui coluere colantur.
 Ergo iterum sacros veneratur *Glaucus* vultus,
 Atq; suo reduci gratur *Ista* parenti.
 Kintingerniacis collis contermina templis
 Arxq; tua, impulsu letantum voce resonant.
 Namq; suum pariter templo reparatur & ubi
 Burnato redeunte decus, jam civibus ipsis
 Pectoris exultat vultu *Istantis* imago.
 Te plausu agnoscunt dominum resonante penates:
 Tranquilloq; suis arrider *Gloria* colonis
 Murmure, nil furiale crepans, te praefide, Ieni
 Lambit amica tuam tractu revolubilis Urbem.

Non nostri arserunt, te defensore, penates,
 Non conjuratae crudeli sedere dextræ
 Te custode metu quaciunt; prædæcæ sacratæ
 Tam scelerata sitis turba populante rapaci.
 Et mystæ, & tristi spoliabant templo ruina,
 Una Sacerdoti reverentia habita atque juvenco:
 Hoc tantum discrimen erat, mactatus ad aras
 Ille olim, fictos placabat *victima* divos,
 Numinis hic odio veri cadit hostia mendax

Exult.

Exiiturg; bonis ; quantumvis parva supellec
 Exitum domino illa suo furiq; rapina.
 Pellimur è laribus propriis, & condimur umbris.
 Sic miseræ laniantur oves pastore remoto ;
 Sic armenta boum fido viduata Magistro,
 Occulit umbrosis tempestas horrida filvis.
 Collige Pastor oves repeatant sua prata juvencis.
 Tu tandem trepidæ seu fidus dulce carinæ,
 Quam pulchre comitatus ades ? te tota caterva
 Virtutum, fati quæ spicula fæva repellit
 Prosequitur ; placido ridens clementia vulnu,
 Sacrum ducit ovans agmen, quæ sorte beata
 Nulla serenata diffundit nubila menti.
 Hinc germana fides & pax comitantur cunctem,
 Et sincerus amor, pietatis amica voluptas,
 Gaudiaq; & junctum sequitur fiducia veri,
 Sidera pacatam ducens super aurea mentem.
 Menti inimica levi ratio ; concordia risu
 Læta hilari, & caute prævisa pericula vitans
 Canities animi sapientia, fulmina fortis
 Quæ ridendo cavit : subiit dia agmina cogens
 Pulchra coronata victrix patientia fronte.
 His sociis Christi te sponsa Ecclesia, patrem
 Festivo exultans reducem clamore salutat,
 Teque rogat, dignere sui ruitura subire
 Culmina & avulsa dextra reparare columnas :
 Te rectore ratis, nobis fæse omnia spondent
 Prospera, tu pelago rabiem, vectisq; levabis
 Naufragium commune : graves sarcire ruinas
 Dum revocant, dant astra tibi : tibi Glæsua lauros
 Induet æternum concordi pace vitentes ;
 Felicesq; tuo signabit nomine fastos.

Sic

Sic semper tibi cantet avis, tibi floreat arbos,
Atq; Petro rutilum piscis tibi porrigit aurum,
Campanz; sacro colles clangore resulcent.
Ec patria, & princeps, tibi Rex, tibi Scotia pacem
Omine debebit Ixto, si fortibus ausis,
Occiduas domites solido moderamine turbas.
Petq; tuas Glottz ripas tibi plurima surget
Laurus, & innumeri lava de gente triumphi:
Una hzc Pellæis major vitoria palmis.

EPI. 57.

*Ad virum ingeniosissimum D. Gulielmum
Moravium Aduocatum.*

Plendida jam quoties aures præconia nostræ
Hausere ingenii, judicijq; tui:
Te cognoscendi toties tangebar amore,
Moravi; sed adhuc obstatit usq; pudor.
Jamq; ergo amplexum pudibundæ admittit camænz;
Namq; aditum domino postulat illa suo.

EPI. 58.

Ad Carolum Lumisdenum Senem.

Iberi & Aonii ditant te Carole Libri,
Illi naturæ, hi sunt pietatis opes.

EPI. 59

AD. ILLUSTRISSIMUN. GENEROSISSIMUMQ;

DOMINUM,

IOHANNEM LAUDERIAE

&

Laudum Omnia Ducem.

Kallendis Januariis.

Accipe magnificis dux condecorata triumphis,
 Carmina; Principibus gloria, Splendor, honos.
 Carminibus cedunt argenti pondera & aliis,
 Hæc pereunt & vno, carmina morte carent,
 Namq; triumphatas ducit per saecula Parcas,
 Fatalisq; colus Musa revolvit opus.
 Illa brevis vita fama dispensia pensat
 Perpetuam; & toto spargit in orbe decus.
 O pro tibi sanctos, plauisq; & pace fluentes,
 Nestoreos annos, Nestoreis animis.

EPI. 60.

R. Fratri Roberto Flaminio Menniensi
Ecclesiae Pastori.

Turpe scelus fuerit primis mibi juncte sub annis
 Flamini in nostro ni legerete libro.

Nam

Nam quanquam terre tractu secernimur amplius,
 Ambobus concors mens et ambi una manet.
 Emule Musarum primus succendis amorem,
 Aonidumque simul custos uerique fuit.
 Nunc resides ponis laetatoe pollice chordas,
 Nec revocas inopes in tuuota deas.
 Nec putridis streperi famam tu dentibus ævi.
 Objicis; aut plebi sponte cachinnus eris.
 Alea jacta mihi est; stolidi præconia vulgi
 Lividaque inuidiae spicula, juxta habeo.

Liber Quartus.

Ad R. P. JOHANNEM D. P. Episcopum
 Gallovidensem, amicum in re in-
 certa certissimum.

Nominis officiique decas, doctissime præsul;
 Qui prodeesse simul, quique præesse potes.
 Quem Ninianæ dignantur fata Catbedra;
 Nemo equidem nivea dignior usque casa.
 Nec tibi facundæ et intum data gloria lingue,
 Mentis ac intrepido robore cuncta geris.
 Nomini bonos raro gemimus sacer obtigit uni,
 At pater & natus præsul uerique cluit.

Sit stirpi cognatus bonus, perq; omnia splendens.
Sæcla renascatur sanguinis ordo tuti.

Teximus donio ferimus quæ munera filo,
Præfule p̄i ridum præside fulget bonus.
Præfulus alius bonus quæris cognatio tanti,
Altior à tanto Præfule posse legi.

EPI. I.

Præfatio.

Paulladis intemperata liber canit orgia quartus
Antiquæ; & cunctis sæcla priora placent.

EPI. 2:

Ad Lectorem.

S! brevis est liber hic, gratâ brevitate placebit;
Si longus, facies pauca legendo brevem.

EPI. 3.

In Aesculapium sive Medicos.

Quis dedit exanimis supras revocare sub auras
Imberbi medico, non sine bile Jovis?
Nec Dis sponte suum medicinæ accommodat orcum,
Dum queritur vacuas phœbiginæ arte domos.
Hic docet ereptus detinisse morte parenti,
Fatales medicos ludere posse colus.

Tolle

Tolle tibi metas natura; sacrataq; jura
Solvite fata, vel hic irritum utrumq; dabit.

EPI. 4.

In Chironem.

Chiron Philyrides medicâ præclarus in arte;
Vir erat informi pectora mistus equo.
Factus & ipse Deus; si fas sit credere, in uno
Corpore, vir, medicus, quadrupes, atq; Deus.
Posthuma Chironis (medicorum turba) propago,
Quæ non divina est, proflus equina manet.

EPI. 5.

In Eundem.

Spectat equam Chiron natam dum saucius, inquit
Me puderet esse patrem pœnitit esse Deum.

EPI. 6.

In Portiam.

Conjugis auditio fatali Portia casu,
Portia digna viro, Portia digna patre.
Concipit ingentem lacrymarum in pectori fluctum,
Quem potuit tantum flamma domasse vorax.
Ferrum aliis placeat, lacrymarum flumina flamma
Sicca ait; ardentis dum bibit ore faces;

EPI.

Dum phlegethontreas phaethon temerarius undas,
Mersus aquâ Eridani, fulmineq; uestus, adit.
Nostrâ abscede Charon ait, audacissime ripa,
Qui cymbam in mediis forte cremabis aquis.
Cui phaethon, ictus aripi, deponit timorem,
Binâ morte ratom minor umbra premam.

Provida quid Charites finxit sine ueste vetustas?
Quod plerumq; comes gratia nuda bonis.

Oscula & amplexus refugis Penetia Phœbi,
Facta at Apollino gloria prima Choro.
Scilicet in fatis stolidis fuit usq; poetis,
Utg; quodcunq; ipsos turpiter odit, ament.

Aurea Mercurio (si vera est fama) catena;
Qua trahit annexos auribus ille homines.

Credo

Credo equidem, tanta est auri facundia docti,
Dancis dicta avida quilibet aure bibit.

E P I. II.

Silenus ebrius.

Ste senex pando toties de lapsum asello,
Qui quantus, quartus, nil nisi ventris onus.
Qui capite obtuso titubat, quem pone sequuntur
Baccharumq; furens, capripedumq; chorus.
Quem sopor altus habet membrorum, & inertia men-
Vera tibi effigies ebrietatis erit. (tis,
Ebrius usq; furens, vel crasso ab domine tardus,
Aut mortem, aut senium, provocat ante diem.

E P I. 12.

Enigma.

Dic mihi ubi mediâ ripam calcabis in unda,
Qua nullo prorsus murmure muta crepat?

E P I. 13.
In Phaethontem.

Macte aulis Phaethon jam plusquam illustribus!
Nobilitas generis sat perfecta cui. (orbi
Facta

Facta equidem si clara, ortus insignia clari,
Quid mundi flammis clarius esse potest?

EPI. 14.

In Nigben.

Contemptum superum saxo per corpus oborto
Felici infelix sorte superba tuo.
Ipsa mihi monumentum, at Jane cadavere, vivaz
Pectus inane, rapit quid mihi uerq; Deus?

EPI. 15.

In Eandem.

Pectora cui nimium rebus tumefacta secundis,
Quid nisi in adversis est lacrymosa filex?

EPI. 16.

In Eandem.

Saxa quid lacrymas post fata exsudat imago?
Numina quæ lœsis, sic lacrymare decet.

EPI. 17.

In Phaetonem.

Quid sibi non tribuit musarum Nobilis expers?
Pectora serpens humis, dum crepat ore Polos.
Dum

Dum sibi præcipitem per aperta pericula mortem,
Et cœli effrenis fraxa regenda petit.
Dum currum æternum scandit mortalis, in orbem
Quos jacit, infelix ignibus ipse perit.
Iapsum nempe præit maleuada superbia, sepe
Scandere qui tentat celsa, profunda petit.
Ignea blande pater saltem puero abneget ora,
Aut funesta nega te tribuendo patrem.
Sepe nocet stolidis patris indulgentia natis;
Heu pietas loboli perniciosa sus!

E P I. 18.*In Ixionem.*

Digne rotâ Ixion, & torris anguis, umbris
Vera voluptatis pena fit usq; comes.
Cui lupa Juno, Polus fornix, nubesq; voluptas;
Huic ora, Styx, angues, pena, piacula, dolor.

E P I. 19.*In Acteonem.*

Acteon sera fit, visa sine veste Diana,
Dic mihi quid fieret si retigisset eam?

E P I. 20.*In Acteonem.*

Quid tam triste nefas nudam spectasse Diana?
Ut lanjet Dominum tuib; cruenta canum.

Forte

Forte Venus visa stimulabat a more pueræ;
 Hinc comedunt curæ (morsa-cruenta) canes.
 Vel profudit opes canibus vorator alegendis
 Atton, Canibus præda suprema tuis.
 Ergo cave rabideq; canos, nudaq; puellas,
 Ultraq; morsa vorax, hac animæ, illa at opum.
 Heu fuge utrumq; puer, par est clemensia utrique,
 Non animam illa artus, hec led utrumq; vorat.

EPI. 21.

In eundem.

Unica nuda tibi visa est dea, præda molossis
 Traditis infelix dilanianda tuis.
 Cum Paridi, Idae, hystone, sc. in vertice nudas
 Juno, Venus, Bellas, hanc tibi turba capum?

EPI. 22.

De Tantalo & Niobe.

Plreditur in saepe, quis duro læsit uterq;
 Tantalus ore deos, Tantalis ore deam.

EPI. 23.

Enigma.

Marmoreo in tumulo quando est natura sepulta,
 Albaq; torpente vestis obumbras humum?
 Atq;

Atq; laborantis tantâ formidine mundi;
Omnia muta tacent, omnia surda jacent.

EPI. 24.

Vellus Aureum.

NOs opus indomitos Argo transvittere fluctus,
Per dubia insani mille pericla freti.
Velleris aurati spolio ut potiare, domi cum
Aurea lanigero vellere Toscus ovis.

EPI. 25.

In Heliades.

FLece piz fratrem merito Phaethontides ustum,
Ut cretacat liquidis Eridani amnis aquis.
Sic preciosa libens lacrymarum flumina fundam,
Si fluarent oculis succina cara meis.

EPI. 26.

In Harpyias.

TRestantum *Harpyias* vires novere, beati:
Plus mille *Harpyias* sacula nostra vident.

EPI. 27.

In Homerum.

Meonideb (pro quo ratis pott funera pugnæ)
Cur sua riserunt sacula? pauper erat.

EPI.

EPI. 28.

In Hippomenem: sive Probus Aureus.

Hippomenes vero stulte tibi, qui mala puella
Aurea das cupidus, perniciosa probus,
Inde puella omnis cedas exosa jugales,
Aurea ni dederis matere mala probus.
Sic levior ventis, rutilo tardabitur auro.
Absque auri insidiis exuierit orbe probus.
Ambiat ipse auro Pluto comitante puellam,
Pulcher erit, purus crimpine Pluto probus.

EPI. 29.

Siren. sive Meretrix suaviter canens.

Auris dira lues, canus metuenda voluptas,
Spernere quam summae est calliditatis opus:
Carmen amo, ast anima siam quam prodigus, ante
Sit mihi surda auris, vel tibi muta Chelys.

EPI. 30.

In Orpheum.

CArmine qui poterat silvas & saxa movere,
Atq; amites cantu detinuisse vagos.
Qui rabidas mollitq; feras, ventosq; furentes,
Parhafiasq; vocat sub sua jura nives.
Tartare qui referans domuit, filisq; coegit
Fatalis cithara cedere filia colus.

Non

Non potuit furias muliebres frangere vates,
Flectere qui poterat Tartara, fata, feras.

EPI. 31.

In Orpheum respicientem.

POne metum sequitur conjux, quid respicis *Orphen?*
Dulcissimi cantus musera perdet amor,
Felix qui nunquam stulto peccavit amore?
Viso Erebto sapiens vix in amore sapit.

EPI. 32.

In Musas.

Quas coeli arque *Jovis* dixerunt pignora prisci,
Plusquam fœmineum, numina casta, genus.
Lascivas Veneris tamulas fecere recentes,
Blanda venena, lupas, *Cauchica* damna, magas.

EPI. 33.

Aliud.

Qui musas spurci famulas scripsere *Priapi*,
Fossæ illis fontes, atque lacuna lacus.

EPI. 34.

Daphne & Niobe.

Fortior usque metu fastus, si marmore lignum
Mollius, hoc *Daphne*, comprobat hoc *Niobe*.

EP I. 35.

Ad Icarum.

A Latique derisi præmis cursus
 Icare? sed fati nescius ipse mei.
 Exitum tibi penna fuit liquefacta; cera,
 Dum nimia incauto est pectori. utriq; fidei.
 Concipis aerias animo impertitus auras,
 O nimium vite prodige stulte tuæ.
 Heu' quam præcipitis temeraria cæpta juventæ!
 Nubila dum tranat mens, mare corpus habet.
 Sic ego fallaci nimium confilus utrique,
 Do me alieni æris in mare præcipitem.

EP I. 36.

In Danaen.

F Ortius esse nihil dicebat *Horatius* auro,
 Dum rigidas olim ruperit ære fores.
 Duraque fulmineo dum laxa potentius ictu,
 Agmina; impavido manu, vel arte quatit.
 Auro Pelignus temerorum lusor amorum,
 Atque ære est omni fortior inquit amor.
Virgilio, Deus est vel utroq; potentior unus,
 Linquit enim Æneas cuncta vocante Deo.
 Quam temere Danae Zonis diminata recinctæ,
 Sollicitata procis, autq; de amore, Deo?

EP I.

E P I. 37.

Aliud.

Quis Danaen Zonæ damnet non legi recinet?
Corruptam tribus his auro & amore, Deos?

E P I. 38.

In Pryamum & Thisben.

Occidis ah gemino *Tabis* Babylonia fato,
Occidis in miseri funere amantis amans.
Occidis exacto per sortia pectora ferro,
Altera fata futur, altera fecit amor.
Prodigus ergo animæ tantum tua castra sequatur,
Si tuus hæc habeat præmia miles, Amor,

E P I. 39.

In Herculem.

Mæde heros monstros terraq; mariq; peremptis?
Cunarum lusus lethifer anguis erat.
Monstra tuas vires gemuere superba, Gigantes,
Victus aper, cervus, Cerberus, Hydra, Leo.
Omnia quis validæ memoret miracula dextræ?
Pervius Orcus erat, sarcina parva posus.
Monstrum unum indomitum est, sævæ trux ira novem.
Peior enim cunctis semina, iniqua malis.

E P I.

EPI. 40.

Halcyone & Ceyx in volucres.

HAlcyone tibi quem maris abstulit uada maritum
Unda dabit, sed quo sponte carere velis.
Heu cunctis monstrum malefidum, & amantibus unda
Semper iniqua; mari quamlibet orta Venus.

EPI. 41.

Aliud.

Coatemptus Cytherea levis, cur tanta gravisq;
Sumitur & quoreo vindice pena Deo?
Si pelagus miseris terramq; insana negabis,
Aura pacet, juris non erit illa tui.

EPI. 42.

In Clytien, quæ solem amabat.

LAudo euidem Clytie quod quo tu carperis, ignis
Purpureo roseas fulguret ore faces.
Sidereat tantos jactat dum frontis honores,
Castra mihi magis es, quo procul ille magis.
Cunctaque splendenti lustret quod lumine, rare
Laude pudicitie, castior una mihi es.
Quid? quod, & hoc uno castissima sola videris,
Tota aberit sponsum qui tibi nocte legis.
Janus pietum pietatis habes, fragrantia pallor
Luridus exangui purpurat ora comæ.

EPI.

E P I. 43.

In Andromaden.

Nsons alterius cur crimine plectere? marrem
 Supplicium fastus monstra marina petant.
 Si dea justa magis genitrixve modestior esset,
 Huic pena, atq; illi, lenior ira foret.
 Gorgonis ora gerit, quæ saxo pignora dannæ,
 Cur decus hæc illi, quæ tibi forma dolor?
 Sæpe quidem pulchræ dannosa superbia formæ,
 Linguaq; mensq; levis, non tamen usq; comes.
 Nam tua te letho facies pulcherrima solvit,
 Dum materna, tibi perniciosa fuit.

E P I. 44.

Pan Rusticus.

PAna Deum pecorum merito venerantur agrestes,
 Est plerumq; stupens rustica turba pecus.

E P I. 45.

Cicero.

Roma triumphati quondam caput orbis, ac hujus
 Tullius os capitum, linguaq; docta fuit.
 Sæpe tuam effigiem vocis mirabat ibancem,
 O Cicero Romæ Consul, & eloquii.

H

Non

Non mage p̄æclaros Cæsar tulit ense triumphos,
 Quam Cicero linguae fulmine, melle, suæ.
 Nec dum muta tacer, nec rapta est copia fandi,
 In seculis Antonii lingua relecta tonat.

EPI. 46.

Narcissus.

O Scula quis tanto potrexit tristia danno?
 Cum necat amplexus, quæ tibi sponsa foret?

EPI. 47.

Narcissus, Hyacinthus, & Adonis.

Ver timini in flores Narcissi, Hyacinthe, & Adonis,
 Post etenim verus funera floret amor.

EPI. 48.

In Ulyssem.

Quantum armis animus, quam p̄æstat pellice con-
 Dum majora fide, ferisq; facisq; doceas. (Junx.
 Non te monstra maris, terræve pericula, casto
 Circe aut Sthenes decinuere toro.
 Errores, fraudes, stimulata insania, famam
 Æternam pariunt, eloquiumq; tibi.

In

Inclitus an magis es bellando, errando, loquendo?
Dum quæ fraude fugis, prælia fraude facis?

E p. I. 49.

In Achillem.

I lle Phrigum timor, & Trojæ populator Achilles,
Agminis innumeri solus adiutor erat.
Dumq; immaturo validum dedit Hectora letho,
Ostendit primus Pergama posse capi.
At puer indomitum stravit, nam captus amore
Occidit; haud semper Martis amica Venus.

E p. I. 50.

In Didonem.

D ido sero æstum prognatum intelligit Orco
Quem primo incursu credidit esse Deum:
Sicut tandem cæcâ turpiq; cupidine captis
Blandus ubi Æneas, barbarus ensis erit.

E p. I. 51.
De Didone & Ænea.

E nsem aufer tumidas tecum Trojane per undas,
Nam satis est causam jam neçis esse datam.

H. 2

Fe-

Femina & heu mortem facile invenisse furenti,
Portia, dum prunas devorat ore, docet,

EPI. 52.

In Lucretiam.

Parce precor ferrum pectus violare pudicum,
Castius in nullo corpore vulnus erit.
Ah nimium saevis crudeli semina dextra
In te, vah quanto dignior ille nece?
An furor, an vani vesana superbia sexus?
An castae potius mors tua mentis opus.
Sic matronalis violati poena pudoris
Tarquinio regnum, sed tibi vita fuit.
Culpa eadem pretio si nunc constaret eodem,
Rarus erit princeps, raraq; nupta modo.

EPI. 53.

Dido & Lucretia.

Dissimiles simili fato Lucretia, Dido,
Ultraq; concessit forte furore pari.
Hec profugi Aeneas fugientia gaudia querit,
Hec duplicata sibi gaudia coqueritur.
Aspera vox hec sit modo Delphica, semina turpis
Seu cumulata viris, seu viduata furit.
Quia potius tibi fama, atq; est pudor integer illi,
Fraudi Virgilius, Tarquiniusq; fuit.

EPI. 54.

Æneas & Virgilius.

Æ Nez præclara vigent præconia famz;
Laus tua *Virgili*, pulsat utrumq; polum.
Omnia qui taotum teneant per sæcula nomen;
Plus cecinisse fuit, quam genuisse duces.

EPI. 55.

In Cybelen & Papam.

Plinguia dona tuas *Cybele*, cur maestat ad aras
Inguinis exsectum cui leve gallus onus;
Ipsa paris secunda Deas, tantum invida fertur
Alterius natis cui sine prole torus.
Nempe ortus nunquam (viden hanc ut *Papa* sequaris)
De sacro faciet semine, sacra tibi.
Papa sator divum, turritæ incinctæ corona,
Esto profana tuo, par & origo gregi.

EPI. 56.

In Eosdem.

Magna Deum genitrix *Cybele*, pater ille deorum,
Uno eodemq; modo factus uterq; parens.
En quam turritam gerit hæc, gerit ille coronam,
Tergeminum exornat dum diadema caput.

H 3

Cogit

Cogit anhelantes cursum subiisse leones
Illa, feris vestus non minus ille suis.

Hanc semper variis stipant animalia monstris,
Horreatesq; lupi, letigeriq; suis.

Cingit & assidue hunc, expertis credite, turba
Sævarapaxq; lupi, fœdida, fœda, suis.

Cætera convenient, ne sit discrimen in uno
Et testes monachis Papa recide tuis.

E.P. I. 57.

In Matium Scævolam.

Multisq; matum, resuæ vel parcite flammæ,
Rex tua vix tanti Romana vita fuit.
Tanti Roma tamen, nonquid felicior error,
Dextra etenim patriam liberat uita suam.

E.P. I. 58.

Ad Ianum.

Nunc anni in solium verteris redit orbita gyrum,
Cum tibi præsca pœcis secula, Jane dabant.
Ut tuz ferratis dum contians limina claustris,
Efflagerent Martis carcere, pacis opes.
Nos quoq; Jane tuis, yeleri pro more, *Kalevdi*
Micimus, & gratz pignora amicuz.
Quiq; uno ostentans gemidi spectacula vulnus,
Insani custos vertice martis eras.

Præses amicitiz jam simplicioris haberis,

Si verus vili munere constet amor.

Munere amicitiam, sed quam mercamur inertem,

Sæpe capit vulnus præsidis illa sui.

Namq; tuos bis pœne novem geminavimus ortus,

Cum nos nec tua pax, nec tua dona beant.

Ergo sequens placidè tete fluat auspice seclum,

Prisca tamen raro deteriora novis.

E P I. 59.

Ad Troiam.

Troia mage infelix, me judice, vate Marone,

Flamma tua extingui, dum canit ille, nequit.

Una Myceneis debes incendia Achivis,

Sævior æterno te cremat igne Maro:

E P I. 60.

In Midam.

Quid miser (optato male) sic torqueris ab auro?

Nempe inopes stultos copia sæpe facit.

E P I. 61.

In Marcum Martialem.

Quantum festivâ Pimbleide gaudeo, quantum

Stetcoris offendit sordidioris odos.

Si

Si minus aut salis, aut sordis plus cārmen haberet,
Bibilin ignoto cīngeret ambe Salo.
Dum tamen his rutilum maculis interseris aurum;
Lux licet ex fuscā splendida nube placet.

EPI. 62.

In Narcissum.

VAE tibi qui quod habes nescis, Narcisse, potiri,
Sic dives quod habet querit avarus inops.
Omnis latus amans pereuntis imagine formæ,
Sed se quisquis amat, Iesus amore perit.

EPI. 63.

In Eundem.

FALLACI puerum non miror imagine lusum,
Qui latet in liquida, nec perit ignis, aqua,

EPI. 64.

Cleopatra ad Aspidem.

AUc ego Niliacis ducar captiva triumphis,
Aut tuus aspis atrox mōrs mihi morsus erit.
Dixit, & affigens niveis funesta lacertis
Ora g. air, O potior mors mibi ludibrio.
Sors & forma vale, regum si lorte superbis
Alpis; in his jacuit Casar & Antonius.

EPI. 65.

In Midam, sive Avarum.

Quid dannas tua vota miser? si cuncta metalla
Ditas, & tactu sint pretiosa tuo.
Pascitur intuitu solo miserandus, avari
Mens tantum in penas ingeniosa suas.
Divitias curasq; graves simul oprat, & odit,
Sollicito ultrices munere dantur opes.
Namque animam locuples torquet penuria, lucri
Siccior epoto fit siccis usque Tago.
Non stagnis Pactole tuis undantibus auro,
Expletur nunquam fluctibus Hermē tuis.
Plura cupit, quo plura capit, nam parta parandi
Irritant rabiem, crescit edendo fames.
Vota novos pariunt mundos scelerata, rapinae,
Unius una inhiat dum domus usque viri.

EPI. 66.

Ad Narcissum.

STulte quid effigiem liquidis miracis in undis?
Stultus amor sepe est causa pudenda necis,

EPI. 67.

Aristoteles.

Nomen Aristoteles, finis tibi pessima; rebus
Quam male convenient nomina sepe suis?

ad

Ad Apollinem.

DEsine mirari Daphne quod currat Apollo,
Te fugient; causa est dum nec nasa fuit.

Liber Quintus.

Ad Almam Matrem

GLASCUAM.

Glasqua multum alias inter memorabilis urbes,
Pulchra situ, caelo fulgida, amena solo.
Cui sonat, & pascunt, dicit, fert munera, cantat,
Campana, & pisces, annulus, arbor, avis.
Si fluviusq; situsq; tuus, cœlumq; notetur,
Nil super esse potest laudis Edina tibi.
Da saltem patria alma gradum sperare secundum,
Sic cor Edina tibi Glascua ocellus erit.
Qualisunque meis surgat tibi gloria cunis,
Vate Patersono Glascua clara suo.

EPI. I.

Ad Lectorem invidum.

Quisquis inhumano Lector labore laboras,
Omnam operam perdes, si mea dentis petas.

Effe

Esse nihil novi, novi haec Epigrammata nugas,
Serius in nugis qui cupis esse, vale.

EPI. 2.

Ad Lectorem Stolidum.

Vix forsan ciculo rides, stolidissime, lecto,
Atq; quatis vacuum terq; queriq; caput.
Maxima sunt nostraz sua; sedia gloria musz,
Sicq; mihi placeo displicuisse tibi.

EPI. 3.

Ad Lectorem Festivum.

Sive saltem, seu forte sales, felis melve requiras,
Hic certe invenies terrena milita jocis.

EPI. 4

In Janam.

Quærit Janæ sui lacerans ungue ora mariti;
Cur hibi non licet perficuisse caput.

EPI. 5.

In Cromwelum.

Tandem ait ecce Charon, Cromwelum ut spectat ad
Post Judam Stygiæ larcina digna rate. (Undas,
Sed nisi jam mecum reparasset turba carinam;
Quæ tecum Ecclesiam, mensus uerq; foret. EPI.

EPI. 6.

Demon Salitus.

Illia festivi conjunx rabiose mariti,
Dum frusta infelix lactis opima premit.
Quin sale conspergas post paxia tanta butyrum,
Ille ait, illa vomere dixit, minasq; refert;
Improbis ab infami laetus trabe furcifer, orcum
Ingredivs, isto dæmons sparge sale.
Ille sale inspergens mulieris tempora, dixit,
Pareo sic iussis, uxor amica tois.

EPI. 7.

In Cromwelum.

Jure superbæ ceteræ, nam qui illud coxerat olim,
Ausus erat vili prendere sceptra manu.
*How great is the pride of Ale, a brewer's hand
Durst touch the scepter and affect command.*

EPI. 8.

Ænigma.

FOrte oculos nec habens geminasve in fronte lucer-
Ult tumet in gravidis viciis uva videt. (nas,
Dumq; videt, nullus decerpens inde racemos,
Mirandum! nullus forte reliquit inops.

EPI. 9.

Revisus.

REvius uxorem luctantem in limine lethi,
De roedis fercut consuluisse novis.

Illa,

Ille, toro accipias genitricem dæmonis, inquit,
Si modo vitali lumine cassa forem.
Ille autem, incesto vis me temerare cubile,
Hujus enim sobolem te meminisse potes.

E P I. 10.

In Gelliam Meretricem.

Cum sapiente levis sortem fert scutina eandem,
Durum nasci patræ dicitur ille suæ.
Non sibi sed mundo instans se Gellia jactat,
Sic sibi sic patræ consulit illa suæ.
Jactat &c (ut cunctis subicit se scæda priapis.)
Quo image communem se magis esse placet.
Sic patræ vult grata suæ, mundoq; videri
Et patræ & mundi propudiosa lues.

E P I. 11.

In amicum fictum.

Ille qui nimium studiosus, amat tua, non te;
Te cantum tuum cum quidlibet hanuat, amat.

E P I. 12.

In Petum medicum furibundum.

Pete machaonias quo non felicior alter.
Vulneribus calles applicuisse manus.
At tibi nulla cui rabidi medicina furoris,
Pectoris hæc medicam pestis abhorret operam.

Alt

Ast inquis, speciosa ruz dans nomina culpæ,
Non decet ut patiens sit modo qui medicus.

EPI. 13.

In Millium qui perdidit horologium.

PERDIDIT innumerâs momentâ Millius horas,
Nec mirum est, hora, nil remorânte, volant.

EPI. 14.

In Quendam.

OMNIA vendideras, restabat adultera conjux,
Merx ista emptori redditâ sola reddit.

EPI. 15.

Corputus.

REX Nebuchadneſar factus bos corniger olim,
At nunc de media cornua plebe gerit.

EPI. 16.

In Stupidum.

HECTURO videt Sampson novus ora cañeto,
Talis enim veteri mala machera fuit.

EPI.

EPI. 17.

Bacchi & Veneris insignia.

ET Bacchi & Veneris prostant venalia tigulis
Dona, sed haec domine, frons gerit illa dominus.

EPI. 18.

Mulier Edentula.

Forsan anus, passa nuper rugosior uva,
Ore cui in patre nil nisi lingua fuit.
Dentis in Inferno stridorem praemia culpaz
Læta sacerdotem dicere ut audit, abit.
Tuta ego sum exclamat, ridens saliensq; canensq;
Mensibus his bis sex deus tibi nullus erat.

EPI. 19.

Ecclesia Romana.

Tot Romana patres fratresq; Ecclesia jactas,
Conjugium damnam, canta lupanar alis.

EPI. 20.

Dives Impius.

Porcus opulentus impius,
Qui cuncta vivus polluit,
Gaudens lutofis sordibus,
Nec sponce prodest mortuus.

E P I. 21.

In Sutorem & Simiam.

Sutor ut astrigam quercino cortice alutam.
Diffidit, advertens simia cuncta notat.
Egresso *Sutore*, imitatrix bestia cultro.
Taurina in partes tergora mille secat.
Ultrici *Sutor*, Meritaq; exstuat ira,
Conspicit ut foedæ tristia damna ferz.
Rem fraude aggressus, jugulum mucrone petivit
Velle sibi simulans solvere colla ferox.
Gutturis & toties ducto super zquore ferro
Obruncare caput jam sibi jamq; minans,
Mox abit; arrepto succedit simia cultro,
Visa imitans, secuit sed male cauta gulam.
Triste sibi exitium tulit emula bestia, sepe
Obsuit incauto cura aliena gregi.

E P I. 22.

In Alanum equitantem.

Virgà & calce forens properante ut fertur Alanus,
Ilia lassati rupit asperlus equi.
Dumq; pedes festinat, equus, quis credere possit.
Examinis vivum currere cogit herum.

E P I. 23.

In Calvum.

Si peccata tuis tibi Gut numeranda capillis,
Angelus in Coelis purior esse nequit.

E P I.

E P I. 24.

In Aulum avarum.

FAmam opibus parce congettis debuit *Aulus*,
Ergo fami famam debet & *Aulus* opes.

E P I. 25.

Uxor ebriosa.

Argenti in lammā Christi coelatur imago,
Quam phialæ fundo fixerat arte faber.
Spumantem evacuat paterat dum sponsa, maritus
Exclamat tantæ quæ tibi causa sitis?
Respondet tanti non sunt mihi pocula *Bacchi*,
Cui toties liquidis ora rigantur aquis.
Tantum in deliciis Christi mihi dulcis imago est,
Cernentisq; oculos hæc simulachra beant.
Mox inversa atro exelatur dæmonē lamma,
Ebria qui frontis terreat ora minis.
Illa sibi; larvas pueris non vina relinquam;
Dum calicem arenti gutture siccat, ait,
Nullus ibi Christus, vir ait, qui pocula suader,
Nec mecum dæmon combibet, illa refert,
Quæ semel assuēscit cyathis, non definet unquam,
Omnia cum facias, ebria semper erit.
Ergo metus *Bacchi* nec Styx, nec sidera a micis,
Tristia quin madidi tartara sæpe petant,

E P I. 26.

In Philoposum.

PÆonii prohibent Philoposo vina magistri,
 Neu viduus malit lumine nocte premi.
 Tantus amor Bacci, lux inquit, amica valeto,
 Non potior totâ bina fenestra domo.

E P I. 27.

In Janam fucatam.

Pulvære sparsa cōmas & faciem Janæ oblita fuso
 Quidrides? omnes pulvis & umbra sumus.

E P I. 28.

In Nothum superbūm.

Jure tumet trivid inventus, nam maxintus ille est
 Majores qui non moverat usq; suos.

E P I. 29.

In Horologii furtum.

Machina quæ celeres metitur temporis horas,
 Instabilisq; icon irrequieta poli.
 Implicitisq; rotis revolutisq; orbibus orbe,
 Convocat errantes ad sua pupæta dies.
 Aurea tota dapum vacuæ dum pondere mensa
 Incubat, hanc servus surripit arte rapax.

Dum

Dumq; siu condit tacito, perit indice præda,
 Mirandum! artifices dum facit ore sonos.
 Exclamatq; stupens dum monstra loquacia profert,
 Omnia cum rapias, garrula forta cave.

E P I. 30.

In Fausti Socii effigiem.

A Dspicis Infautum latitantem in aube Socinum,
 Nescio quæ hæreticus toxical vultus habet.
 Hostis atrox Christo, cui gratia nulla relata
 Quam (quod factus homo est) esse negare Deum.
 Infelix tantis genitrix Aulonia monstris,
 Cum de pube tua nata venena tibi.

E P I. 13.

In Scelestissimum Parricidæ Facinus, qui
 Archiepiscopum Sant' Andreanum in
 Plateis sphaerula plumbæ aggressus est.

Prælulis artifici perit dum fulmine peitus,
 Lethalesq; vomit machina torva globos.
 Improba gens videat ut, cœli excubat Angelus illi,
 Atq; adamante adamans munit utrumq; latus?
 Dum tibi fata paras, viden indide, vindice cœlo,
 Te frustra intrepidum sollicitasse finum.
 Heu pretiosa ramen nimium monumenta furoris
 Error & ipse tuus flebile vulnus erat.
 Dumq; erras tantum parcis Fanatice clemens,
 Et petis & parcis vulnere inique simul.

Sharp satifero caput impenetrabile plumbō,
Ecclesix indomito pectorē fulget apex.
Illiūx æternis radiabit gloria sacerclis,
Atq; Orco invito fama perennis erit.

EPI. 32.

In Idem.

Clauſa olim latiis ſpectacula ſæva theātris,
Exhibuit populo Cæſaris ira truci.
Pufus aper, glomitusve leo, ſervusve rebellis
Objectus rabidis præda cruenta feris.
Auta novum gens dira nefas fanatica, in urbis
Cernuntur mediis amphitheatra viis.
Invidiæ ſcelerisq; juvant discriminis : namq;
Æquum eluſa probant vulnera tanta Deum.

EPI. 33.

Papa Eccleſia..

Olīm Papa pater, dicta eſt Eccleſia mater,
Si Papa Eccleſia eſt Hermaphroditus erit.

EPI. 34.

Roma Antiqua.

Vana notam jactas pietatis Roma ſelectam
Non magis antiqua eſt Dæmone, Roma tace.

EPI.

EPI. 35:

Roma Nova.

Roma nova antiqua quantum mutantis ab illa?
Roma anus est meretrix, virgo puella fuit.

EPI. 36.

Gilberto.

PAndis vela nimis, minus est *Gilberte* saburra,
Hinc saxum aut Pontus, jam tibi portus erit.

EPI. 37:

In Damoclem Regem horariorum.

O Felix Damocles una non amplius hora,
Aspera cui regni sarcina pondus erat.

EPI. 38.

Navita equitans.

NAvita præruptas telluris devovet undas,
Dum rudis indomiti terga premebat equi.

EPI. 39.

In Fabros Murarios.

A Nte alios omnes faber est murarius aquus;
Quicquid ubiq; facit, regula semper adest;

EPI.

EPI. 40.

*Anglos Christa abnegato Judæos
fieri non posse.*

*Q*uis non vana levis famæ, mendacia rideret?
*Q*uod recutitam Anglus, vel colat Angla fidem.
Fœderæ forte negat Christo jurata, at utriq;,
Hæc duo sunt facta longe operosa magis.
Illam nempe sui minui quodcunq; mariti,
Hunc ve sibi a velli sustinuisse suem.

EPI. 41.

Fanaticus.

*Q*ui gladio Petri fraudem co[n]fusxit Jude,
Hunc bis Apostolicum quis negat esse virum?

EPI. 42.

Ad M. W. K.

*E*bbe, ne dubites, nam Gilmarstæugbius heros
Non potuit fato nobiliorre mori.

EPI. 43.

In fanaticum.

*N*emo simulq; semelq; solus cœlumq; tuetur,
At pius hic vivit cœcata, & astra crepat.

EPI.

EPI. 44.

In Bajulum,

Bajulus ante alios prudentis nomine dignus,
Nam res metitur pondero quasq; suo,

EPI. 45.

Fæmina impia pulchra.

Ira poli, terræ pestis, metuenda voluptas,
Impia, fidereo quæ tamen ore micas.
In te convenient tam dissona, tartara, cœlum;
Dum teturum roseo spirat ab ore nefas.
Firma fides olim draco custos arboris aureæ,
Aurea tu virgo es corpore, mente draco.

EPI. 46:

Parce Hecuba Niobæ.

Projectos mordere canes dum cerno lapillos,
Exclamo ridens parce *Hecube Niobæ*.
Et cum foeminas latrantes audio turbas,
Ecce iterum exclamo parce *Hecube Niobæ*.

EPI. 47.

Incendium Edinum Anno 1674.

HAndis ydiacam flamma populante tabernam,
Quæ tibi tot rapuit super *Edina* lares.

Ab-

Abstulit ingentem prædatrix iwsba rapinam,
 Conscia quæ minimi vendere rura vident;
 Namq; effusa ruit totos mendica per agros
 Plebs, sua jam flammis omnia rapsa gemens.
 Ex luctu lucrum, nam quædam semper in omni
 Utilitas damno, sit licet imæ, latet.

EPI. 48.

In Sculptorem Veneris nude.

Quid Venerem obscaenæ sculpis sine ueste figura?
 Regnat an in cœlo spurca libido tuo?
 Nequicquam molles sic ars diffundit in artus,
 Inq; animum ex oculis tætra venena fluunt,
 Sit quicunq; ardor, Venus ista algebit amanti,
 Cui placet exuto non nisi a perta sinu.

EPI. 49.

Perfidus.

Qui me fraude semel petiit, vel prodidit astu
 Pollicitam, quamquam nemine teste, fidem;
 Perfidiz poenas der, si bis forte fecellit,
 Dem solus poenas credulitatis ego.

EPI. 50.

Petrus.

Romanis tanti patribus cur Petrus habetur
 In grege Apostolico? cum duodenus erat.

Ille hamo nummos solus captauit adunco,
Ec pisces, Simon nomine solus erat.

E P I. 51.

Pecunia Meretrix.

Est meretrix certè Regina Pécunia si sit,
Mox etenim tua sit quæ fuit ante mea.
Illecebraique gerit formaq; sonoq; potentes,
In scelus & quævis turpia sepe trahit.
Fornice operta latet, vel quæstum libera querit;
Annon hæc spurcæ sunt monumenta lupæ?

E P I. 52.

In diversorū Dominos.

Qui solvit mukum, multum salvere jubemus,
Et nobis tantum salveo, solvo præit.

E P I. 53.

In Ebriosum quendam.

Macte novâ virtute, aurum potabile reddis,
Define; rimosus nam cadus alvus erit.

E P I. 54.

Barba nigra capillo cano.

BArba tibi nigra est, canus Gulielme capillus,
Junior est multo barba capillito.

E P I.

EPI. 55.

Sufurri.

PRO captu auditoris habent sua fata sufurri,
Se putat esse Jovem, diximus esse bovem.

EPI. 56.

In Cornutum.

FORTRAN à lunâ cecidit vel Turcica castra
Dum sequitur, furto bellica signa tulit.
Factori ingratus, furiatus cornibus olim
Cippus erat, sapuit Cornelius Tacitus.

EPI. 57.

In Medicum.

Æ Grotans Potando nimis, Clysteria sumit,
Postico ut pellat quam babit ore febrim.

EPI. 58.

Ab amore turus.

SI quis in alvo infans muliebria corda videret,
Solus ab insidiis turus amoris erit.

EPI. 59.

Facies sobria.

NE potes, faciem causaris, Jane, rubentem,
Ebria mens, facies sobria, Jane, tibi.

EPI.

EPI. 50.

Honestas aliena.

Cur tories *Gulielme* rogas me quid sit honestas?
Quod te non spectat, quid *Gulielme* rogas?

EPI. 51.

Pinguis.

Quarenci a tergo cur non sit mantica, pinguis
Præ me inter fures mantica fertur, ait.

EPI. 52.

In sponsa puer peram.

Mense tibi primo peperit nova nupta, sed isto
Bis tibi sex cunæ, more quotannis erunt.

EPI. 53.

In Hillum sebator em sive Candelarium.

Mille opera in lucem (faterem tamet omnibus) Hillus
Edidit, ab autius artibus extat honos.

EPI. 54.

Uxor parva.

Quo minor hoc semper melior, nec mollior uxor,
Exiguum melius scilicet usque malum.

EPI.

EPI. 65.

In Morionem Magnatis cuiusdam.

MOrto deliciæ Domini sapientis, at erro,
Nam similis simili gaudia ferre solet.

EPI. 66.

In Aulum uxorem proculcantem.

UXorem (exclamat, pedibus dum conterit Aulus)
Non superare potest quem superire pudet.

EPI. 67.

Incendium Edinum, anno 1674.

Ouid claudum mendax cecinisti fama parentem
Lemniacum? aerias scandit & ille plagas,
Alite testorum superat fastigia saltu,
Ardente æthereos lambit & ore polos.

Respondet fama.

Utraq; Palladiæ succo stillabat Olivæ,
Utraq; erat Batapo planta perunæa mero.
Cui Pater indulxit Liber, cui munera Pallas,
Hic pede vel claudus liberiore salit.

EPI. 68.

Androdon & Leo.

Dum domini & solis fugit æstum servus, opacam
Speluncam torvi forte Leonis adit.

Antra

Antra pedem spinæ Leo cuspide lœsus acutæ
Dum subit; Androdi munere sensit opem.
Aspera sanguineæ quem fors dum dannat arenaæ,
Sentic opem gratâ jam vicè & ille feræ.
Namq; pavor trepidi positâ feritate theatri,
Abstinuit medicas contemerare manus.
Heu pudet humanos maculari crimine mores,
Quo constat rabida sœpe vacare feras.

EPI. 69.

Ad Iodalem, de uxore improba & deformi.

Dum quæro toties tuam referret
Sponsam quæ proprius sodalis icon,
Priscæ tegmina veritatis inter;
Illam nil melius Chimæra adumbrat:
Flammas ore vomit truci æstuantes,
Et capræ graveolentis umbilicus
Fundit turpiter usquequaq; odores,
Et caudam gerit horridam draconis.
O justam Nemesis! O vices reposita!
I nunc asse meam æstimato amicam.

EPI. 70.

Ad Sampsonem.

Fortis es & pruris, sciæt hoc Deliles cæveto,
Invalidus fies hoc modo si scierit.

EPI. 71.

Ignis Amor.

JGNIS amor non est, mentiris fama, vel alæ
Jam dudum at fissent, cæce Cupido, tibi.

EPI. 72.

In Cromwelum, Epitaphium.

MUNDI & brutigeni pudor, & stupor improbe regni
Cromwele, & Seygii metu modusq; odii.

Mortuus inferni labes, & dedecus orci,

Vix etenim tibi quem conferat orcus habet.

Esto equidem *Judam* excipias, sed prodidit are
Iste hominem quem non credidit esse Deum.

Saltem unum stupor ceperunt tartara *Judam*,

Jam capiunt *Judas* te moriente duos.

Et furia exultant, adventum quippe Megeræ

Nocte satæ sponsus defuit ante tuum.

EPI. 73.

Nobilis indoctus.

NOBILIS indoctus, quo te discriminne prestat?
Illi Ser nevit, quod tibi gesstis ovis.

EPI. 74.

In puellarum levitatem.

STULTE quid ingrata damna levitate puellas,
Si levitas vitium, nulla puella bona est.

Usque

Usq; adeo instabiles animi, natura puellas

Finxit, ut Oceano sit mage habenda fides.

Hinc quæ non levis est plusquam ista puella, sed esto,

Quo levius cunctis gratius usq; malum.

Ars est crede mihi constantia maxima, sponte

Vergit ad ingenij pondera quodq; sui.

Necte plágis Zephyros, vincis freta sœva coerces,

Si potes: his tanto est res operosa fides.

Adde quod ingentem jactat tua *Julia* dorem,

Fortunæ genium faemina dives habet.

Pulchra fuit, levitas fallaci frontis honori

Usq; comes: forma est amata sœpe fides.

Forma fidesq; brevis, levibusq; fugacior uulnus,

Ultræq; spumosa natu *Venus* orta mari.

Arbitratur æquali (si fas sit credere) amore,

Blandus habet pennas, stultus, *Cupido* tuas.

Define mirari convicia Questibus addens

Cur tibi dives, amans, pulchra, puella, levis:

E P I. 75.

In Domum Robisonianam.

O Rta maris spuma *Venus* est, hinc gloria formæ;
Condita de Geteris spuma ego, cede *Venus*.

E P I. 76.

In Medicum, Epitaphium.

V Indice lethiferum dum promitt pallida telum.

Mors dextra ridens, hic meus hostis.

Edibus excussam proœctum, me sœpe coegerit

Invitam immundas incoluisse casas.

In-

Instantem in fidiis toties aggressus, ab ægro
 Corpore me fuccis repulit iste suis.
 Sic famulum tantum languente à corpore pellens,
 In nos opprobrii tela cruenta jacit.
 Morbum non mortem sanat medicina, sine usu
 Me præsente artes sentiet ille suas,
 Sic ait impellens nervo crepitante sagittam,
 Invidiæ mortis gloria magna mori est.

EPI. 77.

Adami vestis.

Nuldum prima tegit foliorum vestis Adamum ;
 An canis hæc pilus est qui laniavit eum ?

EPI. 78.

In Bursam suam.

Proh pudor ! in rugas fluxit modo nata seniles,
 Bursa & egestatis conscientia muta manet.

EPI. 79.

Dari Vacuum.

In toto stolidi vacuum quid queritis orbe ?
 Argumentum ingens nostra crumena dabit.

EPI. 80.

In homunculum.

Natura properans opus (fas credere) toto
 Gollis pollex corpore major erat.

EPI.

E P I. 81.

Aurum cur Pallidum.

Pallent qui metuunt, metuit sibi (credimus) aurum,
Quippe sibi stratas spectat ubiq; plagas.

E P I. 82.

Vitis Arescens.

Simplicitis humor aquæ me deficit, ergo lyci
Me quoq; jam laticis copia læta fugit.
Illi digna feram generosi munera Bacchi,
Qui mihi limosæ dona ministret aquæ.

E P I. 83.

Uxor Formosa.

DEt frontem faciemq; tuæ pulchra anglia sponsæ,
Gallia det medium, cætera dent Batavi:
Si cupis egregiam præstanti corpore nympham,
Lux subeat thalami foedera sacra tui.

E P I. 84.

Sexus Fœmineus.

Fœmineus Sexus plerumq; simillimus umbræ est,
Si fugias, sequitur, siqu; sequare, fugit.

E P I. 85.

In Hominem feris Moribus & de-
formem.

Dum dubitat natura *Hominem* brucumne crearet,
Factus es humano corpore, mente pecus.

K

Si

Si vultum talem quondam Narcissus haberet,
Non amens nitidis interiisset aquis.

EPI. 86.

Imperium Viri proprium.

Foemina nulla capax Sceptri, nisi mente virili
Prædicta, at obsequii gloria sufficiat.

EPI. 87.

Nimium minimum.

ET Nimium & Minimum sibi sunt Anagrammatu
Grammate namq; malis est Minimum Nimium

EPI. 88.

Linguarum harmonia.

Omnibus in linguis (mirum & memorabile) facit
Vox eadem; quia dant mutuo quæq; sibi.

EPI. 89.

In Scribam.

Aneris affixus germani prvidus alis,
Quod scribendo parat, sæpe bibendo perit.

EPI. 90.

In Annam.

Dum bibit Anna, cava terra murmura mittit ab antro,
Quis sorbere simul flaretq; posse neget?

EPI.

E P I. 91.

Bonus *Grammaticus*, malus
Maritus.

Declinare domum qui vult malus ille maritus,
Grammaticus vero qui nequit, ille malus.
Gallina canante ubi flet formidine gallus,
Fœminei generis dixeris esse domum.
Fœmina si paret, mas imperat, ut decet, illam
Masculei generis dixeris esse domum.
Grammaticus si vis bonus esse, maritus haberi
Ergo cave, alterutrum vel tibi utrumq; nega.

E P I. 92.

Sannio *senex.*

Sannio pauper inops, membrisq; effœtus & annis,
Hec mane, & sero vespere mosta canit.
Incalui Juvenis, divesq; cupidine, amoris
Canis, ruga, fames, sunt medicina mei.

E P I. 93.

In *Nullum.*

Cum mihi largus opes dederis famamq; perennem,
Jure colo famam, te remuente, tuam.

K 2

E P I.

In Brutum & Cassium.

JAm Francisce satis, tuq; OTirania proles,
Jurata in magnos turba profana Deos.
Consulis invicto miseri jam parcite honori,
Imarime domitis Bassaq; & Aetna patent.
Bummius hanc vacuaq; animam disperdet in auras,
Ipse saginati nil nisi ventris onus.
Apparet creperis animosus uterq; sub armis,
A Iterutri viduam vovit uterq; domum.
Non timor ullus erat vobis mora, tardus honore hic,
Ille Gula, hic peperit, parta sed ille vorat.
Abstinet hic pingui metuens abdomine mergi,
Et Jonæ in terris fata marina timet.
Obrutus ille stupet tituli crescentis honore,
Ne decus in primo nobile flore cadat.
Cassius hanc dubiam dirimit sine sanguine pugnam:
Et tandem *Bruto Cassius* addit opem.

Hypocrita amans.

SAcra Jovi simulans quia amore (& funere) Dido
Infelix, viduo moesta relictæ toro.
Ipse sibi furibunda necem consciscit, amoris
Polluti impatiens, vulnera fecit amor.
Quæ te fata manent, viduo quæ sola cubili
Fraude piæ simulas, & vehementer amas?

E P I. 96.

Nobilis ignobilis.

Colchidis hic ovis est qui solo Nobilis ortu,
Antiquos tumido pectore jactat avos.
Moribus indoctus, cultu spectabilis aureo,
Colchidis hic ovis est vellere, mente pecus.

E P I. 97.

Ænigma.

Ecce mihi quid cantans rilum, certamina mutus
Excitat, urna cui proxima naris erit?

E P I. 98.

Aliud.

Ecce mihi qui stricto dat plurima vulnera telo,
Sanguinis ast illi gutta nec una cedit?
Sol. Sartor aut futor.

E P I. 99.

In Romam Novam.

Roma Nova antiqua peior, quos fecerat ista
Usq; Novos coluit, devorat illa Deos.

E P I. 100.

Ænigma.

Ecce quid amet demptâ (mirandum) somnia vitâ,
Sublataq; animâ, dic mihi quid hoc?

Sol.

Sol.

Nempe puerperii dum solvitur illa dolore,
Et peperit natum, pocula iæta dato.

EPI. 101.

In Georgium Buchananum.

Cogenita (cum totum diffusum nomen in orbem)
Vix Buchanani urna est quæ capit ossa, nefas!
Heu patriam ingratam! regitur tua gloria parvo
Ceipite, cui tumulus vix satis orbis erat.
Urna late, dum Muta patet, nam jure rebelli
Semina nequitæ sanguinolenta dedit.

EPI. 102.

In Claudos.

Vulcanum testor, *Claudos* Venus abnuit olim,
Jam Veneri *Claudis* cur bene conveniat?

Resp.

STella Venus cælo radiat nova, sit licet errans,
Martis amica olim subdola mecha fuit.

EPI. 103.

In Bellarminum.

Bella iste arma minasq; jacit *Gollia* tremendus,
Davidis unjus non tamen arte jacet.

EPI.

EPI. 104.

Filius uxorem verberans.

*Filius uxorem mutilans, exclamat, habebis
Qui colis hanc laceram Pluto scelestè domum;*

EPI. 105.

Nudus Amor.

*Ut Venerem Cous nudam depinxit Apelles,
Sic Veneris nudus pingitur usq; puer.
Nudus uterq; coligaudet nudatq; colentes,
Trajicit hic dominum, dejicit illa domum.
Dives amans Juvenis per iter plerumq; senectæ
Labitur occiduæ, mentis & æris inops.*

EPI. 106.

Fœmina & Mas.

*Fœmina vocalis quæq; est & consona Mas est,
Infans, at non sit vox ab utroq; tamen.*

EPI. 107.

In Aulum & Hugonem.

*Mane Hugo invenit quod mane amiserat Aulus,
Mane ergo surgat qui sapit, aut jaceat.*

EP I. 108.

In Uxorem Parvam.

SI cui me vellem vinclo sociare jugali,
Aut digner tardis O Hymenæe tuis.

Ante alias omnes Uxor mihi Parva placebit,
Nam cunctis minimum gratius usq; malum.

EP I. 109.

Amor non est Ignis.

Fortior Igis Amor est, quantoq; namq; amor urit
Absentem, aet Ignis, non nisi quicquid adest.

EP I. 110.

Ebrius salax.

Quid Veneri insidias tendis furiae Iyeo
Postulat an divos una ruina duos?
Corporis atq; animæ servus prædator uterq;
Si nescis, morti est ille vel illa satis.

EP I. 111.

Ænigma.

Dic mihi quid careas facie, sed imago vocatur?
Quid? cui, cum l. quitur plurima, lingua deest.

EP I. 112.

Aliud.

Quæ falsa veros imitatur imagine casus,
Turbida de placidâ facta quiete quies?

EP I.

EPI. II3.

Sponsa.

Ullchra puella viro se vendit dote, sed haec merx
 Sat vilis est si sat proba.
 Vilius hoc nihil est quod non nisi munere tollas,
 Mercedeve inductus gravi.
 Sum vulgum lusisse ratus, dum nomine sponsae
 Fœdaro cloacam nuncupar.
 Sed vulgum quandoq; & ridentem dicere verum
 Vtare nil jam conspicor.

EPI. II4.

Hypocrita Dives.

Quam cong. sta manent pietatem præmia veram?
 Cum mendax tantas accumulavit opes.
 Nubila frons, gressus furtim suspensus, ab imo
 Pectore nec gemitus comprimit usq; graves.
 Lumen humo fixum, cervix obftipa, palato
 Luctanti & tremulis edita verba sonis.
 Nempe piæ numbris tantum sunt (credite) fraudes,
 Divitiisq; pio retia tensa dolo:
 Hic Trojanus equus, ficti fraus illa Sinonis,
 Ut pateat Priami regia celsa pio.
 Hotipes in ore Deus, sed ficti pectoris exul;
 Quippe auro cœlum concolor, ergo placet.
 Quisq; potens pius est, illi pro numine nummus,
 Lydius Hebræo pro Solomone Midas.
 Auro cui pietas, & cultus numinis, auro
 Venalis patria est, & Deus, atq; anima.

Quid genus antiquum & claræ primordia gentis
De magnâ jactas orta, superbe, domo?
Nempe avus ille tuus sarcit dum nobilis ædes
Decidit, è magnâ sic venit ille domo.

Non similem simili semper gaudere videmus,
Cum sponsâ, sponsus peior, in arma ruit,

Quæ cineres Buchananæ tuos regit urna disertos,
Texisse Andinum creditur illa senem.
Parva loquor, tecum lethe lethiq; sopori
Pieridum, patriæ gloria, turba vacat:
Omne illud majus titulo tumulog; sepulchrum,
In quo cum decimâ turba novena jacet.

Né sole aut rigido lædatur frigore corpus,
Efficit angusta condita mole domus,

Sed

Sed frustra quis sensus abest supremaque passis
 Funera, dementes testa lareque damus.
 Nec miseris profunt tantum spectacula pompa,
 Libera nec requies, carceris operat opes.
 Famae dira famae, famam captare sepulchrum?
 Dura lapis fama est, foedaque calcis opus.

EPI. 119.

De Furto.

Furari est furere at tantum discrimen in hoc est,
 Qui futit insanit mente, sed ille manu.
 Nam furere audivi Saranam saepe, nec usquam
 Furari, hoc plebis, principis illud opus.

EPI. 120.

De Papa Johanna.

Papa Johanna fuit, meretrixne Johanna Johannis?
 Fecmina Papicola? Papa pudenda pregi.
 Olim femina Papa, viri nunc, cur? ego dicam;
 Praecessit meretrix, scorta sequatur eam.

EPI. 121.

In Venatum.

Non decet ingentes animos venatus, an hoc est
 Principis in timidas bella parare feras?
 Nam docet (O muliebre nefas!) dare terga sequenti,
 Sive quod est pejus, vulgus inerme sequi.

Epigrammatum
EPI. 122.
In Somnum.

Magnus Alexander mundum devicit, at illum
 Potus, & hunc somnus, quantula, somne potes?

EPI. 123.
Ad Lectorem quemvis.

Cum tua cuncta tibi nequeunt quæcunq; placere,
 Nostra minus miror displicuisse tibi.

EPI. 124.
In Evam.

Unica cur toti nocuisti fœmina mundo?
 Causa tibi luxus garrulitasq; fuit.
 Nam lingua & luxus corrumpunt omnia, per quæ
 Fœmina sic Pluto, Tartara terra, duo.

EPI. 125.
Judas nequam per omnes casus.

N. **G.** **Acc.** **D.** **Ab.** **Voc.**
Tunc hominis natum *Judis* osculo amice
 Prodis? per casus sic nequam flectitur omnes.

EPI. 126:
Qui Uxorem momordit.

Uxorem eluriens *Varro* pugnansq; momordit,
 Sepe etenim mordax elurientis amor. An

An quid forte caro sapiat mulieris amata?
Anne ferendus amor, non toleranda fama?

E P I. 127.

In Mitchelli facinus.

SI Pentlandiaci fatum hactenus excidit aucti,
Obruit irati quod gravis ira poli.
Saltem prædonum fanatica turba, Prophetis
A Thisbitanis parcere discat apri.
Quæ non monstra sibi voluit gens dira licere?
Cum sit & in media Carnificina via.

E P I. 128.

Thomas Wiertus.

Quis dubitat myrrham se subjecisse parenti,
Pasiphaesq; capit sava libido fidem.
Et scelerum finxit quæ monstra infanda vetustas,
Omnis habet certam fabula prisca fidem.
Oscelus, antiquæ superstici criminis famæ
Quæque illi fuerant fabula, vera tibi.
Hoc uno immensam meruisti pignore laudem,
Dum vulgas socii quæ filuere cui.

E P I. 129.

In Capellanum quendam.

Foris Capellanus domina (pro more) Capella
Libata, appositos consecrat ore cibos.

Nuper

Nuper & admissi turbatus imagine facti,
 Confuso inversos protulit ore sonos :
 Peccatis nostris benedic Deus optime, & istic
 O parce immensa pro bonitate cibis.
 Macte pia Veneris Jockstobi stulte sacerdos !
 Non temere est, vas quod, fundere suevit, habet.

E P I. 130.
Presbyter Scoticus.

Rex perit exitio justusq; piusq; nefando,
 Prorex infami de cruce penderet onus.
 Musarum exilium, coeli ira, Erebiq; trophae,
 Horrida bella domi, furtæ, rapina foris.
 Lingua levis, fastus, pietas simulata, cruentus
 Ardor opum, luxus lis, furor, ira, doli.
 Majestas jurata Dei, delusa scelesto
 Fodere, & insontum vulnera, vincla, cruces.
 Presbyteri monumenta notæq; his vendicat unis
 Astra, O Presbyterum terq; Quakerq; pium !

Liber Sextus.

Amplissimo Nobilissimo
D. JACOBO PERTHÆ Comiti,
Omnibus vera virtutis insignibus praedito.
Heroum exemplar, saecli decus, unica morum
 Norma, stupor terræ, deliciaeq; poli,

Qui

Qui cœlo dulci conjungis fædere terras.
Atq; Numæ Cræsum consociare doces.
Te ditant quecunq; aliis Drumondæ vovensus,
Nobilitas, virtus, gratia, candor, opes.
Vir cognate pola, virtus quem celsior, omni
Exemit fati turbine, mentis apex.
Exemplo invidiose novo! nam postea per te
Nobilibus probitas dejetet esse probrum:
Hæc tamen ignoti vota accipe munus amici,
Prob dolor! baud tanto pignora digna finis.

Liber Sextus.

Sive Gnomarum & Votorum Libellus.

EPI. I.

Præfatio.

Cum tibi me pietas voveo pulcherrima totum,
Omni mancipium compede solve tuum.
Nec sine ut alternos referat (velut ante) triumphos,
Hinc de me virtus nobilis, inde scelus.
Sed stabili me pone gradu, ne in pectoris arce,
Visve dolusve tuum collabefactet opus.
Transfuga si repetar Domino, pro more, priori;
Conatu perdat deficiente operam.
Si trahat in casses, si capto vincula collo
Injiciat, collo deripe vincula meo,
Sentiat atq; suas dæmon captiæ habendas,
Iste etenim victus non nisi vincitus erit.

EPI.

E P I. 2.

Memento Mori.

Vive memor mortis, mortis memor impia vitat,
Dulce tibi dabitur vivere, dulce mori.

E P I. 3.

Item.

SI Cœlo aspiras, fati memor esto futuri.
Omnia qui meminit mortis, iniqua fugit.

E P I. 4.

Hebdomas vita.

Qualis præteriti fuerat brevis Hebdomas ævi,
Æternæ sabathum tale quietis erit.

E P I. 5.

Cursus temporis.

Felix quām rapido volantut tempora fluxu
Qui notat, atque modum quo redimenda studet.

E P I. 6.

Conscientia bona.

PAx animi merces pietatis maxima, in orbe
Cui datur, æterni pignus amoris erit.

EPI.

2.
—
r

12

W

10

D

E P I. 7:

Planctus Pius.

*Quid reus æternæ mortis non criminis plangam?
Hora suprema mihi proxima forsan erit.*

E P I. 8:

Cave spectat Deus.

*Si Deus obtutu præcordia perspicit uno,
Et tanto poteris nil sine teste, cave.*

E P I. 9.

Sponte miser.

*Quis miser & felix, & inops & dives? avarus;
Quis sibi carnificem præstet & opriat? amans.*

E P I. 10.

Labor Merces.

*Vita laboris opus, sequitur post funera merces,
Talis erit merces, quale laboris onus.*

E P I. 11.

Adulatio.

*O sculo adulantis melius tibi vulnus amici,
Dum nocet hic, relevat; dum levat iste, necat.*

E P I. 12.

Vetus amicitia.

*Ulcis amicitia est semper contraria vasi,
Præstet ubiq; novum hoc, illa vetus melior.*

EP I. 13.

Fallere tempus.

Quid tacito tempus fugiens pede fallere quæris?
Duim fugit illudet, nec tibi verba dabit.

EP I. 14.

Voluptas.

MEl spe, sed fel re, mundana est quæq; voluptas;
Gaudia sed re, spe, deliciosa poli.
Cor præxit, at sequitur pus, omnia corporis hujus
Gaudia, quæ fiunt pure pereſa ſimus.

EP I. 15.

Invidus.

SAucia livor edax lacerat cui pectora curis,
Gaudia (non nobis) invidet ipſe ſibi.

EP I. 16.

Mane ſurgendum.

Lisque torum primo tamam qui quæris Eoo,
Nam calamo lis est maxima cum thalamo.

EP I. 17.

Dives Divus.

Numen cura prior tibi fit, ſed proxima nummus,
Sic ſumul & *Divus*, ſic quoq; *Dives* eris.

EP I.

EPI. 18.

In virtutem.

IN medio virtus vitiorum hinc inde locatur,
Unica quam vitium multiplicando premit.

EPI. 19.

Caro Cinis.

Est caro qua^q; cinis, sic nempe resolvitur, & sic
Esse nivem nigram dixit Anaxagoras.

EPI. 20.

Clepsydra.

Portio quanta tibi Clepsydra videmus arenx,
Me mihi sed vitæ portio quanta, facit.

EPI. 21.

Temporis levitas brevitas.

Lubrica cum tacito volvantur tempora lapsu,
Furtivumq; ferat mors inopina gradum :
Dic animæ Niniane tuæ dum corripis artus
E stratis, lux hæc ultima sorsa erit.
Sic vitæ ex somno viaclisq; soluta redibis,
Ad domum superi jus subitura fori.

EPI. 22.

In Ebriosum.

Sedule naturæ solersq; imitator, imane
Tristibus exercens quicquid ubiq; odiis.

Tosta Ceres potu submersa, & spongia vivens,
 Lenæus res est luxuriosa liquor.
Dolia cui Deus, & larga est amor amphora, sed quæ
 Quantum plena placet tam vacuata jacer.
Heu pecus infelix? tibi quod præstantior amplio
 Vini gutta, cado mentis ubiq: fuit.
Nec parcis parvæ quaque nam ab rugosa, crumenz,
 Lic dicit vultum florida gemma tuum,
Non opus Eo luxum irritante monili,
 Cui *semeles* uvis tinxerit ora puer.
Nolo sitim Bacchi Stygiæ sedare palude,
 Aut emere æternæ pocula pauca siti.

EPI. 23.

In uxorem Lothi.

AH genus inconstans, nec fidum faemina nomen!
 Quid unisera aspectu mobiliore peris?
Non monumento opus est ullo tibi, tu tibi bustum,
 Et rogas, atq; animæ corpus inane suz.
Flammarum frustra pluviali crepta ruinæ,
 Æternum (semel ab respiciendo!) peris.
Morte repentina atq; novâ, mirabile dictu,
 Ipsa tibi tumulus nec tumulata manes.
Ne mihi tu frustra fias sal atq; columba,
 Fulciat hæc, mores condiat ille meos.
Ut nunquam immundo scelerum sit putrida tabo,
 Esto salus animæ, sal tuus ille meæ.
Egressus Sodomis sum frustra ardentibus unquam,
 Simon virtutis continetur opus.

E P I. 24.

Ut fias sanctus.

Utile quod, vel dulce tibi, quando ultimus errat
Spiritus ora super respice; sanctus eris.

E P I. 25.

Voluptas venerea.

Fœda nimis veneris furiosa brevisq; voluptas,
Scilicet à spuma est aequoris orta Venus.
At nihil est cumidis iolanus aequoris undis,
Nil brevius spuma est, fœdus atq; nihil.

E P I. 26.

In Ahasuerum.

Dignus qui multis regionibus imperet unus,
Uxor dominus qui nequit esse suæ.

E P I. 27.

Uxor docta.

Prima scientifice quæ ostenderat arboris usum,
Uxor cur non sit doctior usq; viro?
Ingens saepe oculos lux damnat nocte perenni,
Sic qui scire nimis vult propercuncta latent.

E P I. 28.

In Avaros.

Quid mortalis opes fugitivas congeris? aureis
Quid pedicis lassas mox abiture pedes?

Fixa

Fixa solo nescit volucris se credere ccelo,
 Pondere terreno mens quoq; pressa jacet.
 Quid libertatem servilia vendis ob æra?
 Proq; aliis operum coedia tanta subis?
 Sic fodit Astur opes, auri argentiq; metallæ,
 Pallidus, ut dominum divitem inauret inops,
 Sæpe tibi immundis manant sudoribus artus,
 Otia queis aliis desidjosa pares.
 Non sibi hydaspem ruspas per olenia gemmam
 Stercora, Mevnonia nuntia lucis avis,
 Sollicitis torquent aliena negotia curis,
 Carnificemq; tuo peccore stultus alis.
 Me miseret miseri se non miserantis avari,
 Æ:is (non usus) cura molesta coquit.
 Ore venenato dipsas tribunda momordit,
 Proh dolor una levat funeris hora sitim.

EPI. 29.

Castitas.

Vicit na casta Deo mens est gratissima, stultum est
 Ut placeas dominæ, displicuisse Deo.

EPI. 30.

In Danilem in specu leonum.

Proiecti in foveam turba stipante leonum,
 Vox penetrat media de styge missa poluin.
 Exoratq; Deum, cohiberet qui numine riçtus
 Terribiles; rabiem dedidicere feræ.
 Desit esse minax, moreq; iuduta modestos
 Miratur vulcum bellua torva novum.

Sunt rabidi faciles, cælo aspirante, leones,
Inter & immunes sic specus aula feras.

EPI. 31.

Lupanar.

TEndit ad immundum si quis vel mente lupanar,
Dæmonis in casses incidit atque dolos.

EPI. 32.

Minister verbi es, hoc age.

Hoc age qui superi reseras mysteria cœli,
Sic fugies stygios tuq; tuiq; rogos.
Namq; animam (mundo cœlumq; miscet *Judas*)
Perdidit, & dominum prodidit ære suum.

EPI. 33.

Ducere uxorem non detem.

NE ducas dotem, vel Plauto judice, sponsa
Quæ bene morata est, sat quoq; dotis habet.

EPI. 34.

Bona Mala.

Sunt mala nulla bona, & nihil est sine numine, quare
Uit quedam mala sint credimus esse bonum.

EPI. 35.

Divitibus nulla convivia esse.

NULLA tibi luxus patitur convivia Dives,
Mense fluit dapibus semper opima cuius.

ut

Uc terras pelagumq; cibos atq; aera poscas,
Pauca fami poslunt, nil latis esse gulz.
Terra parens elcas simopi mihi donat inemptas,
Ambitiosa tua est, & pretiosa fames.
Pauperibus vietus faciles, convivia; raro
Divitibus satura est mensaq; mensq; simul.

E P I. 36.

Noli altum sapere.

Tu sapere alta nimis Noli, nam rusticus astra
Dum numerat stolidus decidit in soveam.

E P I. 37

Pande Deo.

Tu cor pande, Teum si vis tibi pandere cœlum,
Lux est, nec capiunt lumina clausa diem.

E P I. 38.

Sera lingua.

HOc sapientis opus linguam committere cordi,
Cor sera sit linguae si sapis ergo tuæ.
At stulti proprium est vanæ cor credere linguae,
Verba etenim fundens plurima, pauca sapit.

E P I. 39.

Peccati gaudium.

Si quid agas recte labor effugit, atq; voluptas
Permanet, aeternos non subitura rogos.

Si scelus admittas, quantumvis gaudia spondet,
Dum sceleris percunt gaudia, poena manet.

EPI. 40.

Mimi obscena jocantes.

SÆva lues animi levis est peccando jocari,
Utq; homini placeas, displicuisse Deo.

EPI. 41.

Pastores Ecclesie.

Quis datur à prædis animarum avertere fauces
Tartareas, nimium gens adamata Deo !

EPI. 42.

Mors alacris.

Spondeo Deo reddas vitam, eum forte reposcit,
Fæmineus metu est ne moriare, mori.

EPI. 43.

In Lazarum.

Vix tibi quâ gelido defendas trigore corpus
Vestis, at ætheriis igaibus ardet amor.
Non tibi fasto circumflua copia luxu,
Pauper es, at tenuis luxuriantur opes.
Pauper, ad invidiam gâ meliore beatus,
Fænere cœlesti Lazare Dives eras.
Prodiga non dubio splendet tibi mensa paratu,
Ait petis exiguos ore tremente cibos.
Ulcera viroso vitientur putrida tabo.
Incolumi vigeat dum tibi mente Salus.

Immensas colat alter opes, si Christus amicus
Sic mihi pauperiem *Lazare* malo tuam.
Omnia divino Christi pentantur amore,
Christus amicus, opes, & cibus atq; salus.

E P. I. 44.

Hoc age.

Hoc Age quicquid agis, confundit, perficit, ornat,
Implicitus multis, plurima, pauca, nihil.

E P. I. 45.

Gloria.

Gloria fragilior vitro est, fluctuq; marino
Mobilior, levior flatibus, *Eure*, tuis.
Unda gelu marmor solidum compacta videtur,
At radiis Phœbe est mox resoluta tuis.
Cui super blandita, hunc plebs circumtonat armis,
Sors mea sit cœli gloria certa Deus.

E P. I. 46.

Libido.

Rerum flamma vorax, animiq; arcusq; *Libido* est,
Testis es immundus facta *Gomorrha* cinis!

E P. I. 47.

Otiosus.

Otia securus peragit qui lenta futuri,
Obruit hunc subitis fors levis usq; malis.

E P. I.

E P I. 48.

Omnia sunt mortis.

Omnia sunt mortis fatum dominatur in oris
Omnibus, ast cineri gloria certa venit.

E P I. 49.

Veneris impia & impura detestatio.

Quid lasciva mihi tecum Cytherea? furoris
Curarum, belli, nequitiazq; parens.

Tu tibi quare alium surjato pectore amicum,
Præda tuus quando factus Adonis a pro.

Prætulit insanus Phryx arbiter, inde ruinam
Æternam patriæ mox parit ille suæ.

Præmia sunt peritura brevi tua, foeda voluptas
Æternusq; dolor, fulmina, flamma, ficas.

Ergo sui immundo graveolentia mulætra Priapi
Linquo, cani rabiem, dæmonibusq; stygem.

Accipe sacra tibi sate virgine pectora nostra,
Christe oculos, linguam, brachia, labra, manus.

E P I. 50

Mundus.

Non hic me sanctum, non postea monde beatum,
Reddere sed prorsus lardere utrumq; potes.

E P I. 51.

Mundi lucrum, anima damnum.

Si perdas animam mundum lucrando vel amplum,
Respice si sapias hic ubi quæstus erit.

E P I.

Mundi contemptus.

Heu quam difficile est fluxum contemnere mundum,
Atq; animo eternas volvere semper opes?

Divus & Lazarus.

Dives erat stygium quondam alegatus in orcum,
Æthera dum scandis, Lazarus, munde vale.

Conscientia mala.

Durius atque nihil gravius, nec acerbius urget
Conscia cum boxas mens tremit ipsa suas.

Cælum.

Cum facie ad faciem, nomen sine nube videtur,
Hoc Cælum est, hoc est gloria, lumen, opes.

Sermo sapientis.

Non loquitur sapiens pati quando silentia lœdunt,
Atq; sicut nunquam cum bona verba juvant.

Mortalitatis memoria.

Qui se mortalem inemini, se consecrat astris,
Atque animo fluxas despicit orbis opes.

E P I. 58.

MOS.

Affluescos à teneris virtutis, nemo repente
Fit bonus, at mores mos facit, auget, alit;

E P I. 59.

IN AVAROS.

Siste tuum mentemq; parum, quem tantus habendi
Urit amor, tanti est cura metusq; tibi s
Divitiis vitiisq; simul tua seva libido
Pandere inexpletos cogitur usq; finis.
Grecit opum scelerisq; usq; furiosa cupidus.
Alterutri meritas præber utrumq; vices.
Hinc minus est meritis, quo plus tibi census abundat,
Irus vivis egens ut moriare Midas.
Arca flagellat opes, & opes te, stulte flagellant,
Atque animo requiem nocte dieq; negant.
Heu miser aeternis merito dannande tenebris!
Condita cui in terris nil nisi terra placet.

E P I. 60.

ALIUD.

Forsitan avaritiam pietatis nomine laudem,
Huic etenim soli nil satis esse potest.

E P I. 61.

FIDES.

Quisquis credit edito contingit, spectat Iesum;
Pauperis una fides, os, manus, atq; oculus.

EPI.

Sacra menta.

Sacra menta sacram poscunt solemnia mentem,
Da sacram mentem ut das Sacra menta Deus.

EPI. 63.

Sacramentorum usus.

Sacra menta sacram celebrans solemnia mente,
Penitentia, credat, probra remittat, amet.

EPI. 64.

Sero sed serio.

Ah sapere incipio sero Deus optime, sed tu,
Auspice te tandem sedulo sapere.

EPI. 65.

Mane.

Si cupias ut sit mens sancta in corpore sano,
Corporis atq; animæ mane petenda salus.

EPI. 66.

Cura & metus Piorum.

Cura pios tantum suscepit munera angit,
Peccatiq; agitat solus ubiq; metus.
Davidis invictum peccatus non terruit hostis,
Terruit irato culpa luenda Deo.
Ipse nihil timeam nisi tanti auminis iram,
Nil curem, præter posse placere Deo.

EPI.

E P I. 67.

Impii vita.

Arboris, & pecudis, vel dæmonis, impius ævum
Exigit atq; infans & puer atq; senex.

E P I. 68.

Vivere Christo.

Si des venturam tibi Christe impendere vitam,
Hoc veniz pignus prætereuntis erit.
Si des venturam tibi Christe impendere vitam,
Certus ero, pro me te subiisse accem:

E P I. 69.

Contra Venerem spurcam.

Spurca Venus valeas, tuq; O latcive cupido,
Solus eras nostri prima favilla mali.
Laxabas primum pudibunda per otia curas,
Et puer hospitio blandule dignus eras.
Lusus erat salibus risum movisse facetis;
Et decuit festos spargere ubiq; jocos.
Nulla tibi adducto cernebat cornua nervo,
Nullas fronte minas, tela nec ulla tibi.
Nec bene cautus eram mihi cum nul tale volenti,
Fœmineus blando manat ab ore sobsus.
Quod simul ac dixti, subito mentemq; animumq;
Vertis, & in mores cogis abire tuos.
Tum laqueo insecatis mentemq; manumq; tenaci,
Quoq; magis pugno, hoc implicor usq; magis.
Hinc miseranda lues imos subrepit in artus,
Et rabidi impunitis pars mihi nulla mali.

Dum-

Dumq; valere opto, flidæ contagio pestis
 Usque Machaoniam respuit aucta manu.
 Tum Circe obscenâ porrexit pocula dextræ:
 Improba pocula quæ me rapuere mihi.
 Tabida tunc subeunt miseræ fastidia vitæ,
 Traxit & ingrata stamina parca mora.
 Torqueor insano miser infandoq; furore,
 Utque valere optem, nolo valere ramen.
 Vincula ferre libens cupio quæ ferre recuso,
 Ipse triumphantis saepe triumphus eram.
 Ah dolus, ah dulcis spe, re sed amara voluptas
 Mella venenatis duscia mixta cadis.
 Hinc coeli mihi nullus amor, mihi cura salutis
 Pulta, meo Christus pectori pulsus erat.
 Saepè etiam ingratæ cœlestia credita menti,
 Exciderant animo gaudia cuncta meo.
 Ah furor infelix, mentis miseranda rapina !
 Quot mala ? Quot mortes ? fatali flenda tuli ?
 Incepit risu, curis adolevit amaris,
 Jam necat : o animæ damna pudenda meæ !
 Ad te confugio Christe, & tua numina posco,
 Imperio parent orcus & astra tuo.
 Ergo salus mundi, præsens mortalibus ægris
 Auxilium, & medicæ sole repertor opis :
 Tolle animo obscenos o virginæ nate furores,
 Et mihi cœlestis leniter afflet amor.
 Solus hic extinguet vesanæ incendia mentis,
 Sola poli castas ventilat aura faces.
 Da mihi foedatos mundi contemnere amores,
 Ut placeat puræ nisl mensis opus.
 Sic modo qui humanâ fueram sub imagine porcus,
 Angelus in terris, foeda, perosus, agam.

erritkq;

E P I. 70.

Extinxere.

Vicimus & dominum pedibus calcamus amorem,
Hoc spolium Christe est, io triumphe ! tuum.

E P I. 71.

Judas & Paulus.

Respice principium nos vita terminum *Judas*,
At finem potius respice *Paulus* ait.

E P I. 72.

Patientia.

Si leve quod nocet est, levior patientia fiet;
Si grave, ferre decet, gloria non levius est.

E P I. 73.

Mediocre.

Tu tumidè nimium he quem contempseris unquam,
Nam sua vel tenui cernitur umbra pilo.
Contra cunctorum *Mediocre* est regula morum,
Nec nimium timidè, nec nimium tumidè.

E P I. 74.

Conscientia bona.

Quam jucunda bene est ait mens Conscia vita?
Uinq; alios lateas, tu tibi testis eris.

E P I. 75.

Conscientia mala.

Co conscientia minus merita genuit miserabile poena;
Namq; pati penam est quam meruisse minus.

Ep. 1. 76.

Josephus.

Mille per ærumnas vis tandem pace potiri,
Disce ut sis patiens, qui cupis esse potens.

Ep. 1. 77.

Dives.

Arcæ est plena bonis, sed mens tibi forsan inanis,
Corporis in mediis-mans mala sæpe bonis.

Ep. 1. 78.

Peccati Medicina.

Eu sceleris functa lues ! cui sola medentur
Pharmacæ, de nati sanguine facta Dei.

Ep. 1. 79.
Cælum Patria.

Si cælum patria est, quid hebes non lacrymo acer-
Exilium, & si non corpore, mente migrem? (bum
Cur ibi non condam? quando illinc ventus & imber
Exulat, & nunquam diripuntur opes.
Heu quantum mutas potuit puduisse favillas?
In nostro hoc si quis cæspite scribat epos.
Prætulit hic patriz radiis cœlestibus acrum
Hospitum, & cœlo prætulit iste solum.
Si cælum patria est nunquam hinc migrare recusem,
Si domus est, gratus cur mibi carcer erit.

Hym.

Hymnus Acrosticus in Christum, quem puer effudi, ex cuius Primis & ultimis literis conficiuntur haec voces.

Iesus Christus Dominus meus
Unctus Salvator & Deus meus.

Ille regit (verbo que fecerat) omnia nunc **U**.
Ecce dat cuncta, minus non habet ipse tamen **N**.
Sedes Qui liquit patrias, & gaudias, donec **C**.
Visceret humanum quod genus usque vide **T**.
Salve humana salus, lignum medicabile, tactus **V**.
Cujus, habet dulces amoris amarus aqua **S**.
Hic meus unus amor, mea pax est, & mea turris **S**,
Rex meus, & dominus, spes mea, cura mea **A**.
Illiis hoc pectus flagrabit amore, meum me **L**.
Semper erit, peragam iusta verenda metus **V**.
Totus amore ardens, sequar hunc per saxa, peranit **A**,
Vel flammam, aut si quid dirius orbis habet **T**.
Sanguine conspersus licet (hoc duce) nulla timebit **O**.
Damina, cruces, enses, & nihil ipse cruo **R**.
Omnia postponam, at certe nihil omnia praet **E**.
Munde vale, me nunc altera cura tene **T**.
In te cuncta habeo, satis est, nimium satis, istu **D**.
Numen nosse tuum da mihi, da dominum **E**.
Ut tibi sim sanctus, maledicta & ab arboris es **U**.
Salver, duc gressus, domi mibi vita meo **S**.
Miranda & quando lustrabis lampade mundu **M**.
Et rapidam incendes quicquid ubique, fac **E**:
Ut me vitali donasti hic luminis usus **V**,
Sic O tutus, O tunc sis mihi certa salu **S**.

Quanquam hæc rudi & puero (ut me tacente ipsa
satis loquuntur) excidere , tamen ut etiam se-
nes crepundiis suis delectari videamus; sic nobis ist-
hæc, pace tua bone lector, apponete visum est, cum
multis alijs ejusdem farinæ quibus veniam pro laude
petimus.

EPI. 80.

De jactura temporis querela.

Q uis novus horarum pernicibus impetus alis ?
Meta instat vita, jam puto, jamq; meæ.
Nullum restat iter, permulta negotia restant,
Cum nihil est vita, plus dolet esse viæ.
Vix sumus & morimur, premiturq; ab origine finis,
Quam prope longævo est alvus & urna seni ?
At brevis ille dies atq; irrevocabilis hora,
Effluit incauto dum scelus omne patro.
Desidis ignavæq; inter blanda otia vita,
Atq; inter scelerum vulnera, vincula obeo.
Prima mihi amenti lanugo perivit amanti,
Pondera sollicitant nunc patris atq; viri.
Me miserum ! quid me tantum præsentia tangunt ?
Nec scio venturis consuluisse malis.
Aut æterna Salus extincto, aut pœna perennis,
Parce pater misero, mox incunda mihi est.
Major morte meâ (fateor) mea culpa, minorem
At meritis nati scis Deus esse tui.
Ille salutiferam mercatus sanguine pacem,
Hoc polluta mihi pectora fonte lavet.

EPI. 81.

Preces longae & sonore.

Longa, sonora precum si tacum forma probetur,
Grata Bæalitici vox erit una gregis.

EPI. 82.

Non peccare.

IN vita inq; viâ nunquam peccare regenda
Præceptum est, merces hoc erit in patria.

EPI. 83.

Pecunia larga.

Ormento majore pecunia larga tenetur,
Quam quisquam quavis sedulitate paret.

EPI. 84.

Pictor Christianus.

Quem juvat æterni signari nomine Christi;
Atq; ducis tanti signa tremenda sequi;
Virtutum pulchris variabis testa figuris
Intima, cincturæ quoq; tibi adiutor erunt.
Ipse cui effigiem cordis complexus in aula
Pectoris, usq; novis floribus adde novos.
Exemplarq; tui Christi inspice & incipe adumbrans;
Namq; ultra æternum plus datur usq; tibi.

EPI. 85.

Papa infallibilis.

SAcra mihi nunquam potuit Scriptura hocere,
Hujus ego clavem servo seroq; seræ.

Six.

Sitq; lucerna licet Romano accenditur igni,
Et Papa loquitur non nisi ab ore Deus.

Nec patres potuere suo nocuisse parenti,
Hi mihi sunt sterilis pignora sancta tori.

Nec male-fecundum semper premo Papa cubile,
Visere cognatam fas aliquando Paphon.

Non mihi concilium quantovis honore coactum,
Turba etenim sic me scopula soluta Patrum.

Si nunquam falli tribuat mihi credula turba,
Mundo Christus ero (proh scelus!) atq; Deus.

E P I. 86.

Biblia.

Libri alii mentem possunt perstringere, pascunt
Biblia sola animum lumine, latitiae.
Sola animam in melius mutant, & sola medentur,
Moestam sola levant, scena adhibentq; vagaz.

E P I. 87.

De Authoritate Scripturae apud papistas.

HEu ubi prisca fides? pius est qui Biblia temnit,
Et nisi Papa volet, nil ait ipse Deus.

E P I. 88.

Pictas.

Una mori nescit Pieras, facit una beatos,
Et post facta suis regna beata parat.

EPI

E P I. 89.

Necessitas.

PARCE pater, cogit durusq; exlexq; tyrannus,
Cuius nemo unquam pellere tetu potest.

E P I. 90.

In Furis-consultum, divitem avarum.

ALPA quid immensos terræ tibi condis acervos?
Fur tibi, qui quod habes dum cumulatur, eges.
Ipse tibi miser & cunctis miserabilis; Odit
Qui se nemo magis, dum simulatur amor.
Quid leges sine lege crepas, cum vixeris exlex?
Aspera pro sacro jurgia jure colens.
Cumq; ὁμηροῦ nummis male convenit, improbe vendis
Auro animam, solum, sidera, jura, fidem.
Pallida torquet opum semper sitis, urget & urit,
Pacis O vos inopes & pietatis opes!
Præmia quæ fidei venalis sordida, fraudis
Clara vel occultæ sunt monumenta tuæ.
Surge solo miserande, quid intabescis hiando?
Ah tanquam putris gloria gleba foret.
Quisquis inexpleto nummorum servit amori,
Intusus terris definit astra sequi.
Copia egestatem fundit, sic Belides undas
Austæ immane nefas (turga cruenta) gerunt.
Nec mora longa, ævo cedens, mutabis avare
Urnâ arcta lati jugera culta soli.
Sollicitè aggestos hæres disperget acervos,
Sicq; dabunt alios post tua fata neci.
Cum minimum natura petat, sat dives hiantem
Et rabidam quisquis temnis avaritiam.

Quis-

Quisquis inexpleto numerorum servit amori,
Infusus terris definit astra sequi.

EPI. 91.

Summa Religionis.

EVasit summa fidei ad fastigia, cui mens
Ec pacata sibi est, atq; subacta Deo.

EPI. 92.

Quicquid habemus Dei est.

MAgne Deus mea cuncta tua & tibi consecro quaq;
Auge, aufer, propriis utere sponte bonis.

EPI. 93.

Christus moriens.

IN cruce Christe magnum moriens expandis utramq;
Iudeos vocat hæc, gentibus illa patet.

EPI. 94.

Anima avari.

TUcpis in eclipsi posita est mens temper avari,
Justitiae, pietatis nam legit umbra, jubat.

EPI. 95.

Incertarum opum cura certa.

Cura verans placidæ mentem indulgere quieti
Certa est, incertas accumulantis opes.

disturbatio, & p. appensib. EPI.

EPI. 100.

Lingua Libera.

FRETA dato lingua levibusq; repagula labris,
Captivos multos libera lingua facit.

EPI. 101.

Mundanus Hirundo est.

UT Progne altisona fævi secura mariti,
Perstringit nostros garrula voce lates :
Cuncta sono & stridore replens, pia forte loquaçι
Dum soboli, cunas paryaq; tecta parat.
Usq; luxum paleasq; legens vel pabula pullis,
Dum cœlum alatos carpere posse vider.
Sic agitant miseræ mortales fœcula vita,
Heu muodi memores immemoresq; poli.

EPI. 102.

Osculum Judæ.

OScula cum fallax domino libavit *Judas*,
Annon serpenti juncta columba fuit ?

EPI. 103.

Veneris Amicus.

Quis nisi mentis inops cœlo præferret *Adonis* ?
Hoc *Venus*, hoc *Veneris* semper amicus agit.

EPI. 104.

Divitiae.

Dilige dixitias, sed quas non morte telinques,
Quas lerves ubi non posse perire datum.

Hinc

Hinc tibi surgat honor, ubi nemo indignus honore,
 Atque ubi adepta semel, punquam & adempta salus,
 Quid tibi dives opum vanarum gloria tanti est?
 Spem cuius rapiet surve latrone tibi.

EPI. 105.

Gloria.

Judiciis constat multorum gloria, res est
 Ardua; pulchra magis quo magis spreta vebit.

EPI. 106.

Aliud.

Gloria virtutis sed semper clarior umbra,
 Et comes invitatis sponte fit usque magis.

EPI. 107.

Dolor, Gaudium.

In celo nullus dolor est, nec Gaudia in Orco,
 Cessante Objecto cessat & actus ibi.

EPI. 108.

Laber, tempus.

Non laboris durus, non longa videbitur hora,
 Aeternus cœli quam comitatur honos.

EPI. 109.

Omnia habens.

Omnia verè habet is, quicunque habet omnia habent,
 Qui caret hoc quid habet cetera figui habet
 EPI.

E P I. 110.

In sancta Magdalena plorantis effigiem.

Condonata tibi quid crimina Magdala plangis?
 Quod plangas vicea crimina nulla tuz.
 Ipsa equidem pictos nequeo suspendere fletus,
 Dum facies veris vestra rigetur aquis:

E P I. 111.

In Josephum patriarcham.

Ille ego qui varii exemplum memorabile fati,
 Expertus dubias sortis utrinque vices.
 Dum nocuit placuisse patri, fastidia fratum
 Dum patior, patriis fioibus exul agor.
 Lascivæ captivus heræ nudusq; reliquor,
 Pallia dum casti signa pudoris habet.
 Me beat improbitas, celebrant me carceris umbræ,
 Emicat è tenebris clarus honoris apex.
 Sceptra colunt modo quam fratres coluisse negarunt,
 Omnia qui vendo, venditus ipse fui.
 Qui modo servus eram, nunc scando palatia liber,
 Et modo constrictum compede, torquis obit.
 Foemineæ imperium mendax petulantia linguæ,
 Carcer opes, solium dura catena dedit.
 Mille per arumnas vis tandem pace potiri,
 Disce ut sis patiens qui cupis esse potens.

E P I. 112.

Conscientia.

Interior probus es, si judice cetera temne;
 Omnia cum fugias, hic tibi semper adest.

EPI.

Epigrammatum

EPI. 113.

Ad Hypocritam.

Si te teste bonum est tantum bonus esse videri,
Quanto erit hoc melius verius esse bonus.
Si te teste malum est, tantum malus esse videri,
Ah quanto pejus verius esse malus?
Sis quod te simulas, vel ficti desine fuci,
Namq; cui indicium mox dabit ipse Deus.

EPI. 114.

Christus Natus.

VAgat altitonans, immensus parvulus, infans
Sit verbum, res est turgida prodigiis.

EPI. 115.

Preces.

Fontis inexhausti scutula, scalæ ætheris alti,
Curarum atq; metus certa medela, preces.

EPI. 116.

Ad Iesum.

Ah mundi immundi serotæderq; pigetque,
Me puro immundum sanguine, Christe, lava,
Tanta implent miseros dulcedine vulnera Christi,
Hoc qui fonte bibit, cætera cuncta fugit.

EPI. 117.

Ad Iesum.

Menida qui nostri facis atq; coronida libri,
Sis Iesu vita meta suprema meæ.

Et tori placuisse omni fiducia demens,
Ingenium Ingenio diffidet, & genius.
Dispuicuisse omni nec sors est dæmonis, Ergo
Fortassis culpas tu celebranda aliis.

Liber Septimus.

D. Georgio McKinnizio Equiti Aurato, Ad-
vocato Regio, Juris Peritissimo, de
Valle Rosarum Domino, amico
Tibetea fide devincto.

Sed que metumque inter, dubie sententia mæse,
Haserat, atque diu spes prope vita metu est:
Tentaretne tua præconia celsa Camæna?
Grandisonam caneret vilia avena tubam?
An mage depresso remus vibi raderet oras?
Non aptans tenui grandia vela rati.
Quid non audet amor? sententia vicit amoris,
Ut celebret lauros nostra myrica tuas.
Vidimus in prima mentis lanugine canos,
Hi genium, dum vix pinxerat illa genas.
Scilicet hinc patriæ monumenta insignia lingue,
Argumenta equi, pondera, opesque foris.
Vindice te non læsa fides terrorre potentum,
Nec lex mendice servit avaritie.

Nunc

Nunc non solliciti morimur, fortuna nepotum
 Quæq; patrocinio tua relictæ tuo est.
 Nam causas ratione regis, plaudente senatu
 Purpureo; bacrauici pulchra tropheæ fori.
 Nempe triumphales agitat facundia currus,
 Projicis ut lingue libera tela tue.
 Abditæ nulla tibi sinuosa volnmina juris;
 Nec Themis est laudis meta suprema tue.
 Taæta cibelys quoties patrio tibi carmine, haberis
 Alter hyperboria præses Apollo plagæ.
 Irradiat totum præclara industria regnum,
 Et tibi quæq; suum debes origo decus.
 Eruis è tenebris nostra primordia gentis;
 Lapsa sub antiquis secla rediit avis.
 Frustra ergo rigidi querimur dispensia fati,
 Dum per te extincis redditæ vita rogis.
 Accipe sed tenui contextæ poemata filo,
 Saepè ipsi grata est vicinia parva Deo.
 Sic ventura tuos tollant super astra labores
 Secula, nec laudes deterat ulla dies.

Liber Septimus.

1. Ad Lectorem.

PARCE tuo lector (si quis modò?) candidè naso,
 Aequa peto, dentes non habet iste liber.
 Tu mordere cave, latratus non moror ullos,
 Si liber hic dentes non habet, author habet.

2. In Alexandrum Magnum.

AEQUA & iniqua fuit tibi sors levis, omnia namq;
 Dum non parca dedit, te tibi surripuit.

3. *Fussum nil habet.*

PERcute, torque, incende, neca, seclerata tyrannis,
Omnis pena levis, mens ubi pura comes.

4. *Prodest quod obest.*

MORSibus ipse pilus rabidi medicina molossi,
Sic res sepe eadem vulnus operiq; dedit.

5. *In ebriosum, capillatum, imberbum.*

NULLA tibi barba est humeros perfuse ca pillit,
Nempe fatigaris gutture, non cerebro.

6. *Cromwelus, Hobesius.*

CROMWELUS Scygio Martem devovit aerno,
HOBESIUS sophiam, seculi uterq; lues.

Huic animae infaustis patriam incendiare triumphis,
Funeris ast illi corporis, una ficit.

Corpore quando anima est preciosior, ista tyrannis
Savior, & serva dignior una nece.

7. *Auditor.*

AUDITO patiens, homini est immobile membrum
Auris sola, anima sola ministra cuz.

8. *Amator.*

OSCUla litterulge, labra libri, incusor amator,
Prala tamen, castus qui cupis esse, cave.

9. *Apes.*

9. Apes.

OTIA sunt odio, sunt coedia nulla laborum,
Hinc apibus solis dulcia mella fluunt.

10. Adulator.

BLANDE, cruentē, atrox hostis sub imagine amici,
Dum mulces, mordes; plectis & ipse placens.

11. Amor vetitus.

SI queras vetiti quis tandem fructus amoris,
Ut Sodoma, ut perit Pergamos igne, vide.

12. Accipiter.

Quis neget infestis plenissima cuncta tyrannis?
Cum sit in aeriis sæva rapina plagis.

13. Amici.

NON tam concordes jungit cytherea columbas,
Unus namq; ictus vulnera bina facit.

14. Angelis.

Plura & sancta acies cœli stellantis alumna,
In vita, in mediâ fia mihi morte comes.

15. Asinus.

SUlit poenæ præcepta tibi, dum suste doceris,
Te tamen efficiunt yerbera nulla ferum.

16. Ab-

16. *Absolon.*

Impie rivalis solii lectiq; paterni,
 Qui regem sperat, non colit ille Deum.
 Nulla patris tenuit reverentia justa rebellem,
 Quiq; rebellis erit, crimen in omne ruit,

17. *Ajax.*

Uem nulli domuere duces, dolor improbus hausit;
 Qui nunquam læsit, saucius ense perit.

18. *Baronius.*

Annales non tam scribit *Baronius* ingens,
 Quam facit; O uicinam manusq; usq; coquus,

19. *Joh. Baptista.*

Phosphorus aeterni Phœbi atq; anteambulo regis
 Cœlestis, sterilis gaudia, honosq; tori.
 Quid non audet amans princeps petulansq; puella?
 At caput hoc pudor est demeruisse pedes.

20. *In Calyum.*

Tristis hyems tremulæ obrepitq; instatq; senectæ,
 Quando arbor foliis est viduata suis.

21. *In Cainum.*

Primus in orbe latro, te quanta ah! turba secuta est?
 Primorum fratrum gratia nulla fuit.

Fraterno primæ maduerunt sanguine terræ,
Arma acuit livor, condit in exta furor.

22. *Adamus.*

PRimus in orbe parens, generis primordia nostri,
Atq; Creatoris lucida imago tui.
In te rupta jacent communis scèdera mundi,
Ambitione tuâ facta ruina mea est.

23. *Credulitas.*

AN vitium? an virtus? animum quæ lædis honestum
Humani generis tu quoq; prima lues.
Tutus eris medio; nec nulli crede, nec omni;
Nec tibi sic præcox, nec tibi sera fides,

24. *Ad Cupidinem.*

SI careas oculis, tua certe oculata sagitta est,
Namq; ferit quicquid forte minatus eras.
Si quamvis tangas vel casius lumine metam,
Sint oculi, totus mundus amator erit.

25. *In Cornutum.*

SEmivir hic Centaurus adest, hic mascula luna,
Nullo dente carens, cornu habet ista pecus.

26. *Cura.*

TEMPESTAS animæ, furium formæ atq; juventæ,
Tu vera es Lachesis stamina nulla trahens.

Plus

Plus stimuli quam mellis habent examina curæ,
Ecquæ foderunt pectoris antra colunt.

27. *Conscientia mala.*

COnscia mens sceleris tibi Cerberus, horror averni,
Illa vel in terris Styx, Phlegethon, Acheron.

28. *Chaos.*

Forma informis eras, nascentis & embryo mundi,
Quis putet in cœlo delituisse solum?

29. *Castæ.*

Si glacies non Casta, aut nix lacivæ videtur,
Aut rosa, quæ primas pandit odora comas.
Si Erigone in cœlis, si phœnix virgo modesta,
Uuica semper avis; virginis orneti habes.
Cedite Penelope, Lucretia, Vesta, Diana,
Anteit vos omnes nostræ, pudore, fide.

30. *Comæta.*

FUneribus præferre faces feralibus olim,
Dictus es, anguineo crine, vel igne micans.

31. *Castæ.*

OScula sollicito patitur pudibunda timore,
Atq; tuas metuit moesta, Cupido faces.

32. Chirothecæ odoratae.

Quot pecudi debes? manuum vagina quarum,
Quae canis exuvia, stercora felis olet.

33. Comæ.

Ecce cupidineis fortissima retia muscis,
Ecce torus aulæis nobilis Attalicis.
Scilicet eximiæ coma succina fimbria formæ,
Ut tegeret pulchras pulchrior umbra genas.

34. Cor.

Cor vitæ fons est, tepidi fornaxq; caloris,
Atq; incus in quam mentis acumen agit.

35. Agyrta.

Mortuus est, discede, precor ne forte cadaver,
Te presente atro sanguine tingat humum.

36. Amor.

Si fuit flamma calens carnis petulantis amores,
Cur mihi divino cor in amore tepet?

37. Carcer.

Onimium caræ mater sapientiæ! in urbe
Hæredem tantum respuit ista domus.

38. *Aliud.*

Hic habitat sero sapiens, & sedibus exul
In patriis, comites irrita vota, preces.

39. *Conscientia.*

Nvigilat mibi mens, dum dorso conscientia terrens,
Namq; illi vigilans dormio saepe libens.

40. *Ad amplissima dignitatis virum*
D. Gul. Beningum consulem
Edinensem.

Grammate transposito fies Beninge benignus,
Hinc mihi, Mæcenas tu, tibi civis ero.

41. *In virum doctissimum*
Edwardum Stillingfleet.

Jam tibi luctus sonus fillet Roma impia fletus,
Lutberum genuit terra Britanna novum:

42. *Devotio Romana.*

Romana est spurix similis devotio gemmæ,
Ignora ignoris quæ magis usq; placet:

43. *Preces Latinae.*

Omnis lingua Deo cum sit bene nota, latine
Cur tu Roma oras? mi tibi Papa Deus.

44. *Indulgentia.*

Maxima mensis opum plebis sunt criminis Papæ,
Nam Papam faciunt sola piacula Deum.
Qui quis inops Romæ, miser & miserabilis idem,
Nam clavis cœli est Roma, crux mena tibi:

45. *Crux Christi.*

Christe Crucem ascendens inter terrasq; polumq;
Hæfisti, O verè tunc mediator eras!

46. *Chirurgus medicus.*

Pluria pestiferis quam distat ulcera morbis
Chirurgus medico hoc distat ubiq; magis.

47. *Dives Ignarus.*

Aureus hic verè est a sinu quæm rudere credas,
Cui vix in carnis fulmine gutta animæ.

48. *Echo.*

Simia sermonis, vocis resonantis imago,
Cur cum nil retices, nil prius ipsa rogas?

Epistola

49. *Epistola.*

Multus *Epistola* sermo, & vox absentis amici,
Cum negat aspectu terra fretumve frui?

50. *Elephas.*

Agmina qui turbas, & propugnacula dorso
Vasta geris, minimus minus tibi terror erit.

51. *Eloquens.*

Auribus attentas rapit admiratio mentes,
Dum stillant linguæ dulcia mella tuæ.

52. *Epitaphium:*

Cur immensa crepas & tœdia longa magister?
Pigritia est; doceo marmora dura loqui.

53. *Eva.*

Quæ mage me felix? agros, armenta, maritum,
Vota puellarum, vix bene nata tuli.
Quæ mage me infelix? agros, armenta, maritum
Perdidi, & omne genus sub mea fata traho.

54. *Fam Resipisce.*

Nulla dies promissa moræ, neq; fata morantur,
Durius & claudet cor tibi forsitan iter.

55. *Forsitan*

55. *Formido.*

SUpplicii *Formido* comes fit criminis usque,
Conscia peccanti mens quia semper adest.

56. *Ad virum generosum qui libros
Academie donavit.*

MIlle laborato speciosa volumina cultu,
Artis & antiquæ religionis opes;
Munere magnifico dāns, auges, afficis, ornas,
Eximio clarii limina honore Dei.
Enthea prisorum dare matris oracula-patrum,
Hoc genus humannum est demeruisse sibi.

57. *Misericordia.*

HEl mihi quantus amor? veriæ locus usq; dolore est,
Peccati voluit qui meminisse sui.

58. *Vir bonus,*

VIr bonus haud aliud præter peccare timebit,
Nil aliud cupiet præter amare Deum.

59. *Epitaphium avari.*

Hic animam terris jaundudum condidit, auri
Hic lassata sitis, non satiata jacet.

60. *Hj.*

60. *Hypocrita.*

Illie pusillus homo, mentein linguamq; sed inter
(Certa fides dicto) millia multa latent.

61. *Jonas.*

Quem maris in medio non abluit unda, sepulto
Naufrago, & immerso, fas tibi sole frui.

62. *Causidici, Medici.*

Causidicu[m] medicumq; aliena in commoda pascunt;
Illum anget (si lis exulet orbe) fames,
Si tollas morbos, medico laus nulla manebit,
Nec medicinae ullus, vulnera tolle, locus.

63. *Peccati fructus.*

Cui pax pena premit; sceleris dolor ultima messis,
Saepq; raptores ipsa rapina rapit.

64. *Purgatorium.*

Fabula si non fiat tua purgatoria, Roma,
Divitibus facile est scandere regna poli.

65. *Deus bonus, permittit mala.*

Si bene cuncta bonus peragit bona, sic bene & illud,
Permitit fieri dum quoq; multa male.

66. *Imaginum & Sanctorum cultus.*

Impie quid simulachra colis? sub imagine ficta
Æternum ne putas posse latere Deum?

Huius

Huic soli servire dēcet, jubet ipse, repugnas
Tu cælo, terris ut videare humilis.

67. *Dux mendax.*

ET Dux & mendax, pudet! at si dicere fas est
Mentiris Scotis & fere ducis idem.

68. *Scaliger.*

Miretur nemo si tu summa omnia scandas,
In promptu causa est, scala tibi usq; aderat.

69. *Decoctor.*

Serpentes terris vesci maledictio prisca est,
Tu peior, terras & bibis, atq; voras.

70. *Panacea vera.*

O Mae genus morbi curatur sanguine Christi,
Sola omnis vera est hic medicina mali.

71. *Ministerium verbi.*

VOx delapsa polo sed ad hæc quis idoneus inquit:
O animæ quantus sanguinis horror erit?

72. *Mors & vita.*

O Pprior mortem patiens incommoda vitæ,
Mi Deus hæc nunquam sit pudor, illa timor.

73. *Socius.*

Nemo comes nisi quem meliorem reddere possis,
Sive doce comitem, sive docere comes.

74. *Sapientia tempestiva.*

SErō nimis sapitur, cum nūl sapientia prodest,
Ait opportunè qui sapit, ille sapit.

75. *Studium.*

Doctrinæ radix tamcum, non fructus amarus,
Et membris acti dulce laboris erit.
Ergo puer studiis operosum impende laborem,
Et deus, &c mores præmia pulchra dabunt.

76. *Ars vivendi.*

Proh pudor! à teneris reliquas condiscimus artes;
Sola ars vivendi truditur ad senium.

77. *Vestis attrita.*

Dum levis attritam ridet plebecula vestem,
Nil sub sole novum, pergite, Carusait.

78. *Mulier.*

Heu fucate dolor, formosa molestia, sexus
Vilior; aut cœli gloria, & orbis honos.

79. *Fœmina.*

Natura indignantis opus rationis & error
Fœmina, vel cœli gloria, & orbis honos.
Fœmina enim patuli monstra aut miracula mundi,
Libertas blanda aut sœva tyrannis, erunt.
Namq; *Dionæis* modo blandior illa columbis,
Aut orba hyrcanâ tygride sœva magis.

Cynthia,

Cynthia, Cælia, Sapho, Amaryllis, Lesbia, Phyllis,
 Porcia, Penelope, Laura, Corinna, Venus.
 Aut medicina mali, aut torrens præcordia febris,
 Illa ruina hominum sive triumphus erit.

80. *Vita.*

Principium & medium lachryma est, gemitus quoq;
 (Quanta sui pars est vita?) coronis erit. (vita)

81. *Liber ad Lectorem.*

Si tibi displico, non mirum est, Lector, & author
 Me s̄a pe affirmat displicuisse sibi.

82. *Patiens.*

Obore macte Afini sapientis pectora jungens,
 Fortunæ iratæ, sic pia verba data.

83. *In Ovidium.*

Qua quanta tuæ Peligno Gloria ruri,
 Romæ tantum orbi dedecus exilium.

84. *Senex.*

Ne (humanarum tanta inconstantia rerum)
 Sola ruinæ hominis nunc monumenta manent.

85. *Ad senem.*

Si lethalis amor semibus, cur mundus amatur?
 Cum tibi pileoli tresq; piliq; duo.

86. *Ad*

86. *Ad Zoilum.*

Invide non opus est tibi, Zoile, risu,
Namq; magis carpis, quod minus usq; capis.

87. *Liber ad Lectorem.*

Si tibi displiceo, quid enim placet omnibus, & qui uenit?
Et satis, auctori me placuisse meo.
At tibi si placebo, mirum est; nam me quoq; constas
Non semel auctori displicuisse meo.
Author opus laudat, sed meus odit, & horret.
Quid restat, vilius si tibi lector ero?

88. *Nox.*

Cllarum nutrix, mæstiq; patrona doloris,
Quanquam arcanorum conscientia, furis amor.

89. *Judas.*

Unde cupit fieri dives de paupere avarus
Iscarius? Christum vendit, emit laqueum.

90. *Momenta.*

TEmporis hæc atomi, compleat si junxeris Annos,
Pendet ab his ævi longa catena vagi.

91. *Memoria.*

Hæc animæ stomachus, fiscusque; & rustici aprici
Bibliotheca, ævi promaq; conditæ vagi.
Quantumcunq; tenet, tantum nos scire fatemur,
Tamque ingrata mali, quam comes æqua boni.

92. *Musica*

92. *Musica Martis.*

Classe, bombardæ, planctus mortientis, & orbæ,
Tympana, sunt *Mars* hæc musica grata tibi.

93. *Ardor opum.*

Nudus in has veni terras, & nudus abibo,
Quid me linguae sollicitatis opes.

94. *Fastus.*

Corda levate pii, sed non capita ardua cœlo;
In se qui nihil est Proximus ille Deo.

95. *Martyr.*

Apter hic *Elias* transvectus in astra quadriga,
Flammiferâ; O nunquam verius ignis amor.

96. *Monasteria.*

Si quis inops, ventris, venerisve cupidine lassus,
Quæsivitii exanguis pectora languor habet;
Religiosa petat matris conclavia *Rome*,
Hæc his inveniet retia tensa avibus.
Qui tamen inseruit sublimia pectora cœlo,
Hic datur ante obitum pace poloq; frui.

97. *Matrimonium.*

Teste Deo insani castum medicamen amoris,
Qui fugit hoc, cæli est aut Phlegethonis amans.

98. *Homo*

98. *Homo Vermis.*

Vermis qui nq; pedum, genitrix germana q; vermis,
Et cum verme putris mox habitanda casa est.

99. *Libido.*

Sanguinis indomiti stimulatrix flamma libido,
Tartareis fomes, materisq; rogis.
Sic ardent stygiis damnati, præda caminis;
Vivit & in medio sic Salamandra foco.

100. *Salax.*

Lema salaci anima est, stuprisq; exposta lupanar,
Mens immunda; lues, luxu abeunte, manet.

101. *Mendax.*

Is nequit esse bonus, cui mens non consona linguae,
Verum amat, & verax dicitur, ipse Deus.

102. *Furis Consultus.*

Nunquam Astræa illum, nisi deficiente crumenâ,
Deserit, huic puero mantua crumenæ tutacns.
At quicunq; potens juris, consultus & æqui,
Jurgia nec vendens, est homini ille Deus.

103. *Ad Judicem.*

LEx viva, Astrææq; bonus memor esto satelles,
Tempus judicij præcipitare Dei.

104. *Job.*

Aspera fors fractum, nec te fors blanda superbum
Viderat, è tenebris clarior exiit honos.

105. *Ignarus.*

105. *Ignarus & Stupidas.*

UMbra hominis, grandisq; puer mendaxq; figura,
Quae nihil aut minimum pectoris intus habet.
Cui tantum solo cœlestia nomine nota,
Quem Stygis in terris nox in amena tegit.

106. *Fortuna cur caca.*

CUr oculis fertur Rhæmonusia capta poetis?
Cum plerumq; bonos ut premat, illa notat.

107. *In hominem comptum, sed mentis
vix compotem.*

TU totus vacua es (sed non sine face) lagena,
Qui caput obturans suberis instar habes.
Plus sutor. sartorq; tui, resecaq; capillos,
Quam natura patens vendicat ipsa sibi.

108. *In larvas muliebres, masques.*

INvida quid nitidos tegitis velamina vulcus?
An suspecta tua est forma puella tibi?
Larva puellaris, forma tuncela venustæ,
Vel vitii tegmen deterioris erit.

109. *Melancholia.*

CUrrata, animi Parasita ingrata gravati,
Quæ te pascentes sanguinolenta voras.

110. *In timidum.*

Absentes crepero tantum fugat oris hiatu,
Decidit in calces mens, ubi tela vider,

Nulla

Nulla piam diris damnabit fœmina dextram,
Quod jaceat viduo moesta relicta coro.
Fulgura quam gladii ferret tremefactus acuti,
Scel in vaginam conderet ipse prius.

III. *Mos.*

Litterulis tribus hic natura secunda tyrannus,
Ec mentem & mores (nec ratiōne) trahit.

III. *In Surdum.*

Autibus hic captus famæ mendacia nescit,
Optimaq; ad linguz spicula scuta gerit.

III. *In Cæcum.*

Aternum felix pellacis toxica formæ
Qui nescis, si non mens viduata die.

III. *Lectus.*

Aligeri festa ara Dei, cui vietna amator,
Oscula thura, sales fumus, & ignis amor.

III. *Mendicus.*

Ille fenestrata qui ostendit pectora veste,
Si qua fides, Christi fert (misere) vicem.

III. *Lurco.*

Iste culinæ oildæ verna, immundæq; cloacæ,
Ventrīs inexplici quem trahit ingluvies.

117. *In varium & inconstantem.*

LUna tibi Lucina fuit, Metra altera mater,
Namq; animi cursu vincitur aura tui.

118. *Infans.*

MUtus sermo tibi lacryma est, luctusq; loquela,
Crimine non culpâ mensq; manusq; vacat.
Nulla trahit lucri, sed laetis sola cupido,
Ofœlix cunz si tibi bufta tuæ.

119. *Liberi.*

Divitiz grandes genialis pigaora lecti,
Per quæ turba hominum factus es unus homo.

120. *Alchymista.*

PRædo tui, dum fævus opes coquit ardor habendi,
Rem veterem perdis, spem redimendo novam.

121. *Gallus Galinaceus.*

Tu Galeam nunquam ponis cristamve comantem,
Miles; calcar habes, nec tamen usus equi est.

122. *Libri.*

Pallades authorum, mutis mihi crede magistris
Maxima vis vocum, dum sine voce docent.
Hi Phœbi fontes, Parnassia culmina, Musæ,
Nomina quæ cineri dant superesse suo.

Quæ verbis dant viuela vagis, quæ lapsa reducunt
Sæcula, præteritos dantq; videre dies.
Huius concessum est homini sua credere chartæ
Sensa animi, æternæ conditionis opus.

123. *Forma.*

Multa (at flexasima) est oratio, forma venusta,
Tela cupido tua est, arcus & illa tuus.

124. *In Eum qui amoris impatientia
se glande plumbæ trajecit.*

Abjicit exclamans pharetramq; arcum; Cupido,
Non opus est auro, plumbæ tela necant.
Arcus sic bombarda mihi pyriusq; sagitta
Pulvis; & unus amor fulminis instat erit.

125. *Ad Nothum.*

Matri parve puer vagitu afferre ruborem
Parce, tace, nam quem nemo vocavit, ades,
Desine naturæ tu furtum infame salacis,
Fronte licet non sit culpa tumere tua.
Vera poli, liceat yetica est tibi forma, moneta es,
Turpia nec patris facta luenda tibi.

126. *In Partum Abortivum.*

Onus felix quem effudit venter in utram,
Qui sceleri humano conscius esse nequiss.

127. *Papa.*

Non dedit Aeneas, generis primordia *Pape*,
Hostis hic, ac Veneris filius ille fuit.

128. *Ira.*

Ira animi febris, turbatque incendia mentis,
Tempestas agitat sic violenta frustum.
Aspera nervosi eos roboris, ignis & ardens,
Qui nequit extingui quas meruit lacrymis.

129. *Mors.*

Felicis terror, miseri impetrabile votum;
Non prece, non pretio tu remoraris iter.

130. *Mora.*

Vindictæ medicina, aut mors aut vulnus amoris,
Ingrata hæredi funeris una mora est.

131. *Morbus.*

O felix! nimium tælix, cui nuntia fati
Corporis ipsa lues sit medicina animæ.

132. *Ebrietas.*

Induis in vultus homines ac terga terarum,
Aut Circe aut Sirena gurgite mergis aquæ.

133. *Oculi.*

Splendida naturæ specula isti, animæq; fenestrae,
Nuntii, & excubiae, limigæ, tæla, faces.

134. *Invidia.*

Livor iners quid dente tuo tua viscera rodis?
 Cur mea sunt felli mella alimenta tuo?
 Non miror maciem cœco dum carperis igni
 cœstuat in medio, Sicilis Aetna finu.
 Pallida exca lues, rabies funesta, venenij,
 Spongia viva, Draco pestifer, exca vorans.
 Tu consummatæ virtutis virus, & umbra,
 Daemon quem tantum damna aliena juvant.

135. *Pingues.*

Vivi utres olei (pingues,) terrestrja cete,
 Quis corpus tantum tegmen onusq; animz.

136. *Timor.*

TEmpesta febrilq; animz timor anxius, à quo
 Liquitur in gelido mens tremefacta finu.

137. *In Stolidum.*

OTia naturæ tu levissopita parentis,
 Dum tibi dat vitæ munera, prodis iners.

138. *In Fortunatum.*

Ipsa superba colus Lachesi est quando aurea volvit
 Fila tibi, terræ deliciisq; poli.

139. *In Stultum Obesum.*

Membra tibi riguo turgentia cætera succo
 Ut vidit cerebrum, cessit, & erubuit.

140. *Portus.*

Mulcum optata pils statio placidissima votis,
Sic mihi sit cœlum portus, & aura preces.

141. *Sepulchrum.*

Hospitium humani generis, dotalia cœli
Strata, vel inferni janua nigra lacus.

142. *Melancholicus.*

Is nunquam totam numerandi percipit artem,
Addit, multiplicat, subtrahit inde nihil.

143. *Reus.*

Coascius usq; sibi palletq; rubetq; vicissim,
Ind ciuiusq; animi valens & iple facit.

144. *In eum qui iētu Bombardæ
persit.*

ARefici quantum est te non nisi fulmine, olympos
Non nisi concusso, non potuisse mori!

145. *In Formosam.*

Makavit jām luna locum; tempulq; micandi,
In terrâ, & medio jām micat illa die.

146. *Manus Pulchræ.*

Molle ebur, atq; niveo calidam gemmaq; liquentes,
Riæ tua dextra tebet, jungit & una tria.

147.

147. Aliud.

Quem tali tecigisse magu tibi contigit, ille
Nil sorri felix impurex ultra suæ.

148. In Pulcherrimam.

Tu quantum stellas dicit inter lunæ minores,
Virgineo roto es pulchrior una choro.

Tanta etenim niveæ radjæ præstantia formæ ut
Possit adulari suada nec ipsa tibi.

149. Liberalitas.

SAt consciente Deusto, dum quid largiris egeno,
Pauperibus semper dextera benigna pater.
Pauperiem quanquam simulac, quando incubat auro,
Ipse domi & milles Euclio condat opes.
Fucos quippe duos ignavos pascere præstat,
Vnica vel canum ne moriatur apis.

150. In Puellam formosam.

O Virgo immensas in te natura benigna
Ostentavit opes, copia tota pater.

151. Pisces.

SQuamigera horrisoni multa æquoris agmina, ciyces
Neptuni, vafri nescia turba dolii.

152. Ignes.

Ellida vitalis cunctis primordia motus,
Nocturni soles, surcaq; prima hominum.

153. *Homerus.*

Hic musas, non hunc musæ peperere, furorem
Omnis Mæconio à fonte poeta babit.

154. *Spes.*

Spes, cursus requies, animi parasita gravati,
Semper inops, voti semper avari novi.
Tu mendicorum domina es, regina potentum,
Nam fore cras melius semper utriq; canis.

155. *Meditatio Mortis.*

Ansidue mortem meditans, facile omnia temnes,
Nec mors terror erit, nec tibi vita pudor.

156. *Historia.*

Temporis archivum, tax veri, lucida sæcli
Laterosa elapsi, vivida scena novi.
Certior hoc uno manat prudentia fonte,
Dum quod iter fugias, quodq; sequare docet.

157. *Tempus.*

Omnia tempus edit, natas parit attamen horas,
Et rursus natas temporis, omnia edunt.

158. *Meditatio frequens.*

Tu styga, tu cœlos, animoq; novissima volve,
Sic pius atq; humilis, sic quoq; castus eris.

159. *Hypocrita.*

Histrion larvato humilians pia pectora vultu,
Corde salax juvenis, ore modeste senecte,
Majestas quoq[ue] fissa p[ro]p[ter]a dum sidera spectant,
Quid regit obscenam pellis ovina lupam?
Pallia sic stygium velant *Samuelia* Ditem
Fronte & pelle agnus, pectora vulpis habes.

160. *Humilis.*

Quilibet vitabie (ait Deus ipse rogatus) averni
Principis in mundo retia tensa : humilis.

161. *Honestas.*

Splendidus ornatissimus pulcherrima mentis honestas,
Hujus qui innixus roborestutus erit:

162. *Honor.*

Imperium merces virtutis, & imperii, honores;
Vilis opes merces, vilibus ita datur.

163. *Otium.*

Defidiosa animam rubigo ignobilis otium
Corrumptit; pectus Daemoni & hosti aperit.

164. *Humilitas.*

Omagia summa luge, & levior tibi casus in imo,
Et citius multo surgere posse datur.

165. *Reges.*

Immortali homines cum Majette resurgent,
Mortales Deus hos ipse ait esse Deos.

166. *Zelo.*

166. *Zelotypia.*

Flammea ardens fido quæ sepe crux restincta est,
Poena ipsa acerius criminis umbra gravis.
Pestiferi genitrix odii, sed filia amoris,
Atq; furor quo nil saevius orcus habet.
Quod piger usq; petens in honestam ubi repperit unam,
Mille facit; referat tartara Iesus amor.

167. *Modestus.*

Illi purpureo mage sunt obscena pudori
Verba; alium poterit quam puduisse notis.

168. *Experientia.*

Tuscanii soboles, speculum sapientia, & artis,
Doctrinæ precium grande magistra cuæ.

169. *In Medicos.*

Uisque bene est Medico, si doctè pocula miscet,
Et laudi & lucro est; si misce, terra tegit.
Felix ille tamen, quo viso, è corde per arcum
Febris abit nummis charior una salus.
At cui sola suæ fida est medicina crumenæ,
Maximum Atlantidæ doloit arte malum.
i. e. rapina & furto paupertatem.

170. *In eum cuius Pater Stabularius.*

Insidiosa inter maleficæ incommoda sortis,
Omnia quæ dubio sub pede semper habet.

Nemo

Nemo tuum patrem levitatis criminis damnet,
Nam stabulis stabilis vir bonus usq; fuit.

172. *Cur Mulier garrula.*

Garrula cur mulier? pretiosa cuticula coifaz est,
Ex qua lingua levis condicur *Eva* tibi.

173. *De uxore in ipso puerperio mortua.*

Concidit in Partu genitrix misterabilis ipso,
Filia, sed matri parva superstes erat
Cum sponsi sponsa ore festia gaudia ducet
Quærantur, tangi est sic doluisse pio.

174. *In titulum Fragrantissimum
Dominis de Valle Rosarum.*

Non tibi sacra satis redimunt quod tempora sertum,
Numirum, Astrææ texta corolla manu:
Nitulos celebres, memorisq; insignia famæ
Dona, juvet pulchris implicuisse rosis.
Æterno vircat sic nomen honore, rosatum
Vallis odoriferis fragret & u[er]o comis.

175. *R. F. Roberto Scoto Vici
Canonicorum Pastori.*

TExere Scote tuas victuro carmine laudes,
Non laus est tantum nostra, sed officium.
Namq; genus radiis virtutum illustrius ornas,
Ingenioq; tuo est sanguinis auctus horos.
Ordo Sacerdotum apparet venerabilis orbi,
Quando sacer generis luce coruscat apex.

Mens

Mens tibi sublimis claro generosior ortu est,
 Et morum superas nobilitate genus.
 Hinc juveni celebres collati super honores,
 Conscia quod suæ curia facta tua.
 Sic largas expissa manus, præludit, honorum
 Protinus egregios fors meditata gradus.

176. *D. Georgio Hickfio Anglo, Theologiae Doctori, Illustrissimo Domino*
Johanni Lauderdale Duci,
à Sacris Domesticis.

NON ego, sed virtus. atq; alte mentis acumen.
 Te celebrant Hickfi, & gratia, forma, lepos.
 Doctorum in censu quæ gloria dia reponit,
 Cui tribuit doctas utraq; *Pallas* opes.
 Altior humanis vitiis, liberq; triumphat
 Spiritus, infandis scula fœta malis.
 Ergo suæ in Patriæ dum nos rapit hospes amorem,
Hicksius Anglorum est, Anglia ut orbis honor.

177. *Ad Librum.*

Judicium varium subiture libelle valeto,
 Sorte cui Domini non tua pejor erit.

Liber

THEATRUM MEDICO-CHIRURGICUM
SIVE
LIBER OCTAVUS.

Liber Octavus.

D. Johanni Wedderburno Equiti Aurato,
Regis CAROLI Primi, & Ducis Ebora-
censis Medico ordinario Musarum
Mæcenati Munificentissimo.

Sancte senex, cuius lapsi contagia seculi,
 Nec mentem peterant nec temerare manum.
 Qui tumidos aula gravis aspernariis honores
 Magnificasque artis luxuriantis opes.
 Subducens levibus sublimia pectora curis,
 Monte frui ut possis liberiore Deo.
 O felix pietatis opus ! penetrale tonantis
 Jam tibi, jam lucis regia summa patet.
 Haec tenus Elysii strident tibi limina campi,
 Illecebras tanti est linquere posse hominum !
 Tu lumen patriæ fane, afflictæq; levamen,
 Dans medicam miseris, numinis instar opem.
 Langenti quoties mortis mora grata fuisti ?
 Eripiens avidis nomina multa regis.
 Fix Parcis sua jura manent, ubi pharmaca misces,
 Atropos est stupida pensa morata manu.
 Vindice te, Stygias vacuâ rate portitor undas
 Navigat, in te uno patria sospes ovat.
 Nempe salutiferos morbisq; & moribus haustus
 Proprians, animæ es, corporis atque salus.

Cunque

Cumque olim externas penetraverit hospes ad oras,
 Conscia non famæ Scotia sola tue.
 Gallia Pæonias stupuit, quas tradidit, artes;
 Sensit & ipse tuam Sequana latus opem.
 Trita impune tuis Alpina cacumina plantis,
 Et coluit vultus Ausonis ora sacros.
 Te reducem Thameſis venerata, illustribus ampla
 Accumulat titulis munera gratis bonos.
 Et merita; nam summa fides fuit usque tiare,
 Exul & ipsa tuo misera recepta finit.
 Ordinis ille sancti Talitrusque gloria, suada
 Cœlica amicitiam duxit in astra tuans.
 Entheus, & tenor hic, primis virtutis ab annis
 Mansit, ad albentes inseger usque comes.
 Lustra bis octo agitans, cœlebs cœlestia scandens
 Atria, virginis annumerande choris.
 Wedderburnæos toscis experta triumphos,
 Victorem metuunt tangere fara suum.
 Vide diu castæ fama intemerata Minervæ,
 Et tenue infirmi protege vatis opus.

Sive

Erotopagnion Sacrum.

1. *Ad Christum.*

Vis manifesta cui penetret mihi peccus amoris,
Inq; meo regnū cœlica flavescit simu.
Atq; animos faciles dominā submittere carne,
Uta hæc imperio sit mihi cura tuo.
O tandem imponas legem hanc sapienter amandi,
Nostraq; corripias plurimus ossa Deus.
Iple ego tale mihi si quid promittere possut;
Splendidior regum sors mihi sorte fluet.

2. *Ad Christum.*

Sum mortis reus ipse meus, solatio Christe
Præta, & non liber, sed modo vixit ero.

3. *Ad Christum.*

Dum eccl̄um ad spicio fœdæ miser iuæola terræ,
Aethereæ exclamo quam sine labe plagæ!
O felix nimium vinelisq; & sole soluta,
Aligeriq; comes pura cæteræ Chori?
Sed me Christe levat consolaturq; querentem,
Quod tibi fuit superi credita jura fori.

4. *Ad Christum.*

Vivere quam cupio sine me, Dulcissime Christe,
Ex omni ut tecum vivere parte queam.

O mihi me rapias, ut totis dividar a me;
 Aut ego sum saltus pars minor ipse mei.
 Ipse mihi moriar, dum tecum vivere discam,
 Hoc hilari vita est vera perire modo.
 Mors huc vita, quies labor hic, opus istud amotis
 Dulce; sed ingratis ex terra cuncta dolis.

5. *Votum ad Deum.*

HÆc sit prima meis, huc sit meta ultima votis;
 Sim tandem voti (numine teste) reus,
 Pristina dum vetiti ploro malefacta furoris,
 In te abeant telis faucia corda tuis.

6. *Spes.*

O Spes futilibus non amplius anxia votis,
 O vera æterni spes sitibunda Dei!
 Tædia sollicitæ quæ tollis languida vitæ,
 Pectora dum serum turbine fracta levas.
 Quæ si non miseros peccati compede solvis,
 Mulcens subsidio faucia corda pio.
 Tu ramen insomnes componis pectoris æstus,
 Solaq; lugendi tu medicina mali.

7. *Ad Christum.*

Quæli nunquam exitio miseri lætaris, ab aula
 Respice coelesti, subsidioq; veni.
 Vota pii cantum si prona percipis aure,
 Me miserum! ac misero consuluisse pium est.
 Huc converte quos O Christe paruimper ocellos,
 Et veniam & vitam lumen dia dabunt.

8. *Ad*

8. *Ad Christum.*

Quid me discedens misera mea vita relinquis ?
 Nec me præcipitis vis comitem esse fugax.
 Absentem amplectar, tecum quocunq; recedis,
 Totus ero, æterno lumine juvxit amor.
 Parce; quid extremum vis me tolerare malorum ?
 Illa minor merito pœna, sed ampla timen.
 Hic nihil est mea lux sine te quod vivere curem,
 Et quod non mecum vixeris, eñorior.

9. *Prodigus.*

Prodigus ille ego sum, cœli patrimonia luxu
 Attrivi, à patria qui procul'atq; patre.
 Porcorum immundi custos gregis; imcola montis
 Horridus, obsecena pallidus usq; fame.
 Nec pater optatis redeuntem amplexibus arces,
 Primus in amplexus sed ruis ipse meos;
 Quid facerem ? patriis ianexis colla lacertis,
 Deficio; tremulas imbre rigante genas ?
 Unus amor stygias potis est inlibere rapinas !
 Unus de duro corde triumphat amor !

10. *Vita Amantis.*

AEt tu, frigeo, repo & humi, & mox tollor in auras,
 Ni miruas, vita est talis amantis; amo.

11. *Humilitas.*

MAgnum horos humili si quis sit peñore, namq;
 Eſſe Deo ſimilis ſupramus honoris apex.

P

Sacri-

11. *Sacrificium.*

SAcra sero tibi Christe, ingenti incensus amore,
Usa in amicitia stat mihi cura tua.
Macto tibi pectus, vel pectori quicquid in imo est,
Cor solum, est aris victima grata tuis.
Velle & nolle ambobus idem, sit semper: ab igni
Non alio caleat cor sed amore tui.

12. *Ad Christum.*

Divitias cumulet per fasq; nefasq; caducas,
Condat & ianumeras stultus avarus opes.
Alter & egregios petat invidiosus honores,
Cui rapit eximae pectora laudis amor.
Divinum nostro Christe affla pectori amorem,
Despiciam famam, despiciamq; famam.

13. *Amor Cœlestis & Mundanus.*

Spuma exorta Cypris merito mundana marinâ,
Spuma etenim maculat, fluctibus unda furit.
Sordida mundanos labes sic semper amores
Polluit, & curis saucia corda coquit.
At quicunq; ardor cœlo descendit ab alto,
Turpia quæq; lavat, tristia quæq; levat.

14. *Vita & Mors.*

Vita mihi mors est, vitam mihi funera spondent:
At mihi morte magis mortis acerba mors.

15. *Impius moriens.*

Ultima Lymphati mihi metu tremoris, oberrat
 Ante oculos, lacrymans conscientia corda mea.
 Tabida cum crudos morbi depascitur artus,
 Inq; animam sonorem, serpit & atra lues.
 Horrentem trepidam cum mors circumvolat umbra,
 Et moneret extremum præcipitasse diem.
 Læva tenet rigidi jus inviolabile faci,
 Spicula & ardentes dextra cruepta facies.
 Mæsta subit sceleris (dilecti nuper) imago;
 Armatur stigmatis crimina quæq; suis.
 Lumina non fulgor, tinnitus non iuvat aurem
 Argenti; ah fero temnere discit opes.
 Jam lascivus amor meret ignis omen edacis,
 Ossibus ignitas implicat ille facies.
 Non blandis Lalage formosa renidet ocellis,
 Ipsa nec egregio fulgurat ore Venus.
 Non honor arrideret morienti, aut inclita fama
 Gloria, nos comites, ambitiosa cohors.
 Jamq; bibisse minus voluit, caschæfa dannans
 Ampli, acutæ inferni nifæ virus habent.
 Sævit atrox morbi rabies, pallentia miris
 Membra modis; ultrix pectora pæna vorat.
 Lurida tartarei jam stridet janua avernæ,
 Fumantisq; lacus ostia nigra patent,
 Fæde animæ; hospitio polluto corporis actæ;
 Quæ cæli & terræ finibus exul agat.
 Infelix Stygio rapitur captiva tyranno,
 Tristis, & æternis præda cremanda rogis.
 Eumenidum horrisoris circumstat turba flagellis;
 Et pater horrendum sibilat ipse draco.

In se sollicitæ flebit dum mentis acumen,
 Turbida nil placidæ pectora pacis habent.
 Hic male compositæ spectat discrimina vitæ,
 Inq; finu horrificum Cimmeriumq; chaos.
 Conscia mens pœnam tremit externata futuram,
 Illa ferenda tamen, non fugienda venit.
 Si tollat trepidos languens ad sidera vultus,
 Conspicit irati lumina sœva Dei.
 Neglectumq; inter fortunata agmina Christum;
 Non jam spes miseri, non magis ille *Salus*.
 Ante videt Stygium (cælo quæna prætulit) orcum,
 Et vivo ardente sulphure & igne lacum.
 Caligansq; infra specus, atq; immane barathrum,
 Et nite stagnantes spectat, & horret aquas.
 Atria tota tremunt plorancibus undiq; amicis,
 Mœsta sequit proles, ferre nec uxor opem.
 Quocunq; aspiciat, metus undiq; & undiq; luctus,
 Omnia divino fœta furore videt.
 Ille sui impatiens, tantis cruciatibus impar,
 Præcipitem æterna se dat in antra necis.
 Pallensq; Erebi (æternum) Stygiasq; lacunas
 Incolit, & diris devovet usq; Deum.
 Qui legis hæc, animi tu sensibus ista repone,
 Ni facias, eadem te quoq; fata manem.
 Exosumq; Polo (prævisa pericula vitans)
 Linque scelus, mores corrige, vive pius.
 Dum mens ipsa sui compos, dum labitur ævum,
 Æternâ ut possis postea pace frui.
 His cunctis medicina malis amor unus *Iesu* est,
 Christi dum pereunt omnia, durat amor.
 Una animæ ille *Salus*, in terris pace beabit,
 Et dabit in cœlis postea pacem frui.

26. *Gaudium Cœlestē.*

Gaudia dum tacitā Cœlestia mente revolvo,
Tum cunctā quæror currat ut hora pede.
Mox mecum ut reputo vita maledicta pœnit,
Opto præcipites histerē posse rotas.
Spemq; metumq; inter, dubio sententia yoto
Hæret; & arrodiq; pectora cura gravis.
Quid facerem? sum certa quies, spes unica mundi,
Curarum in medio turbine, Christus ait.

17. *Gratias.*

Naturam attollit, non tollit **Gratias;** mundi
Quisquis amator erat, Christi hic amator erit.

18. *Ad Musam.*

Mulla quid æthereum numeris constringi amorem?
Imparibus stringi respuit ille modis.

19. *Respondet Musa.*

Quam bene conveniet cœlesti carmen amori,
Cum sit & in superis carmen amoris opus.

20. *Ad Deum.*

O Æterne Deus quam te desidero! dulce est
Dulce est, esse tui nocte dieq; membror.
Nempe vaporifero sic Sirius ardet ab oestu,
Cœlesti ut noster carpitur igne sinus.

In me tota facies torquens cœli atria, & imber
 Aureus, è cœlo saucia corda rigat.
 Me rapiunt promissa Dei, me sauciat iœtu
 Salvifico, ætherei pagina sacra soni.
 Illa fidem obstringit cœlestem, oracula pandens;
 Afflatusq; replet pectora nostra sacro.
 Hoc mihi morte tamen longè infelicius ipsa,
 Ab fore tam longa gaudia nostra mora.
 Longa mora, atq; infirma fides, & culpa recurrens,
 Eripiunt animo gaudia tanta meo.
 Quid faciam? dum te mens anxia cogitat unum,
 Semper inardescit mislus a morte timor.
 Te mihi aeffe metus, sic semper aeffe cupido,
 Una cupido meis, hæc medicina malis.

30. *Precatio.*

NON opis est nostræ, grates tibi Christe referre,
 Nec meritis dignas reddere posse vices.
 Ergo ago quas possum, sed non quas debo grates,
 Ta folus dantis munera mente probas.
 Se mihi quod mitido sol aureus exculit ortu,
 Et reddit pulsa lumine nocte dies.
 Sic de mente cadant, sub motis nubibus umbræ,
 Lustres justitiae sic mihi sole animum.
 Ut renebras noctis, sic cæcæ nubila mentis
 Disjice, cui gratum nil nisi lucis opus.
 Tu nescis variare vices, tu lampade lucis
 Pectora perpetuæ religiosa rigas.
 Da scelere abstinuisse, bonusq; piusq; probari,
 Corporis atq; animæ sic tibi cura meæ.

Non mihi non aliis unquam finis causa pudoris,
Te duce, vel quovis crimine pusus ero.
Nunquam occulta mihi, nec aperta piacula cordis;
Nec veris lœdar, nec dubiis maculer.
Ne precor horribili Stygio sim præda leoni,
Qui rabido semper quem voret ore petit.
Da cauto insidias diri vitate tyranni;
Te duce, quo frangam retia, robur erit.

21. *Ad Deum.*

Qui mare, qui terras, qui cœlum numine comples,
An vacuum cælum te mihi peccus erit?
Fomes inexplexæ visa atq; incognita menti,
Sit tua lux, fiet dum mihi flamma rapax.
Quæ mala polluti purget contagia cordis,
Donec inexhausto mens mihi plena Deo.

22. *Ad Deum.*

Hei mibi dixisti vivens me nemo videbit,
Uit videam moriar, vel videam ut moriar.

23. *Ad Deum.*

Cur tam sero tui mea lux suor capius amore?
Væ miseris quod non ipse admetetur amor!

24. *Ad Deum.*

Sum nihil, & nil sum, sis ut Deus omnia solus;
Qui scit te, in te abiens definet esse quod est.

Ad

25. *Ad Deum.*

MEn mea fac tua sit, cum sum tuus, usq; ut ames me,
Et vivam tibi; fac desperuisse aliis.

26. *Ad Deum.*

MIllia quo pallens animarum absorbit orcus,
Crimina Quicis noxiis mole minora meis?
Et labe & numero, fodioq; minora reatu;
Ait ego adhuc solis lumina conspicio.
O mihi da verum fugiti vi temporis usum,
Tecta parem fati non violanda manu.

27. *Amor Cœlestis poetas facit.*

NOna mirum est Cœli texat hi carmina amator,
Omnia sanctus amor, lege soluta fugat.

28. *Voluptas.*

TAmvario illudit cupidum Venus improba vulu,
Quam varias formas Naso dilecto canis.
Namq; leves volucrum modo verrit in ora puellas,
Qui gravis est, solido robore truncus erit.
Sic faciles fiunt riguis in vallibus amnes,
Fitq; puella modo, qui fuit ante puer.
Sic de lulus amor per tota miracula rerum,
Et fraus est fructus sepe reperta vice.
Sed fac posse frui; removanti Ixionis ausus,
Conscia fatali mens revoluta roca est.
Intemperata poli est, atq; inconcussa voluptas,
Et mitæ, & motus nescia, & usq; nova.

29. *Exul.*

29. *Exul.*

Nulla mihi in terris requies, vagor exul, & orbus,
Nam cœlum patria est, & Pater ipse Deus.

30. *Nihil & omnia.*

Sum nihil, atq; habeo nihil, at desidero Iesum;
Omniaq; ut capiam, jam cupio esse nihil.

31. *Amoris divini potentia.*

Quis credat quam fortis amor, quam promptus ad
Quam valet ille arcu, quam valet ille face? (armas;
Mundi regna tenet, sua sub juga mittit avernum,
Excudit irato fulmina saepe Jovi.
Ait isto, sacer ille poli, qui sensibus ignes
Implicat æchereos, robore præstat amor.
Cælestis solus mundi debellat amores,
Eternum electus solus & ille Deum.
Hoc duce, jam Hygius cogodare terga tyrannum,
Hoc ducē, opima meo pono trophya deo.
Ille ego, qui ad quodvis monstrosus territus olim,
Fallaci aut quovis captus ubiq; dolo.
Damonis insidiis nunc insuperabilis obsto,
Et terras supero, & tartara, amore Dei.
Nuper enim abjecit pharetrumque, facemq; cupido,
Ut me majori au mine sensit agi.

32. *Amoris mundani miseria.*

Mpla te miserum, quâ nulla molestior, angit
Sors; si quid cupias præter amare Deum.

33. *Amoris Potestas.*

O Mnia vincit amor, namque iram vincit et orcum,
Hic ultraix poena est Dæmonis, illa Dei.

34. *Amor cactus.*

L Umine captus amor meus est, sed lucis egentem
Dirigit, & præstat lumina clara fides,

35. *Unus amor omnia.*

N On posco auratis circumdata colla catenis,
Gemma nec in digitis ardeat ulla meis.
Nec spatiofa finu nimium spectanda fluente,
Optantur querulis tegmina Coa sosis;
Pisurata tori niteant nec stragula eburni,
Cum sua det vili munera laeta sopor,
Aurea nec tabulis posco laquearia pictis,
Tecta nec cebalio marmore structa peto.
Garrula mundivagæ præconia rideo famæ :
Nec comitum cordi est invidiosus honos.
Nec juvat ingluvies avidi fœdissima ventris,
Cum facilis nostram comprimat esca famem.
Cumq; gulæ servos quantumvis sternemata jacent,
Et pulchri apparent, corda sepulchra putem.
Ut me Christus amet, redaremq; ardenter amantem,
Unus hic est, cuius me rapit ardor, amor.
Hic animæ cultus pretiosus, gemmaq; mentis,
Hic lecti requies, hic domus, esca, comes.

36. *Amoris ratio.*

C Um nihil ipse prius fueram, Deus esse dedisti,
Tu pater es, natus sum tuus, auctor, opus.

Cur non natus amem, rauco celebremq; parentem?
 Tu me scupper agas, protegis, atq; loves.
 Nec quoquando avertens tua lumiqa, dirigis usque;
 Uc: pes innocuum (te duce) carpas iter.
 Cura docet tua me, pretium mihi ponere: & hoc est
 Uc: nunquam in fordes, quod tibi charus, eas.
 Atq; operis tanto cum tu tenearis amore,
 Nonne tuum merito te redamabit opus?

37. *Resurrectio prima.*

R Estitui tantum defuncta cadavera vita,
 A Christo meminit pagina sacra tria.
 Mortua prima jacer, sed nondum elata, verendi
 Filia fari presidis, illa fuit.
 Mortuus, elatusq; fuit, tumuloq; propinquus
 Alter, & hic vidui lumen, amorq; tori.
 Mortuus, elatus, sed tertius, atq; sepultus;
 Fcidenti at quarto reddita vita die est.
 Tertius ille ego sum, peccatis mortuus, atq;
 Elatus, gelida contumulatus humo.
 Reddita mens ipsa est (non corpus iuane) sepulchro;
 Atq; flygis custos, ad mea busta sedet.
 Hanc Animam fato resoluta suueris, usum
 Lucis ad æthereæ jam revocavit amor.
 Ille amor æternum, dum reddita vita manebit,
 Inclita laus tibi sit, gloria, plausus, honestus.

38. *Amor Flagrans.*

F Orte duos pueros acri in certamine vidi,
 Flebilis, at nondum pugna cruenta fuit.

Cer.

Certatur lingua, & pedibus sine sanguine, inermi
 Aspera conseruit prælia uterque manu.
 Inter ea gravitate senex, canisq; verendus,
 Dirimit arguto belia minuta sono.
 Alterius duro contundens tem-pora pugno ;
 Incautigatus dum-tamen alter abit.
 Admiror, causamq; rogo tam sortis iniquz,
 Verbera hic, ast alter nec modo verba rulit.
 Respondent ; pater ille fuit, qui verbera nato
 Incussum ; flagris sic quoque flagrat agor.
 Agnosco pater ergo tuum per verbera amorem ;
 Verbere terga nota, dum modo notus amor,

39. *Amor liquefactus.*

TE Deus unicè amo, mihi qui bonus, atq; benignus,
 Nec te, propter me, diligo, & unicè amo.
 Tu bonitas, tu lux, tu vita, potentia, honores ;
 Sic te propter te, diligo, & unicè amo.
 Cætera nulla, tuo nisi quantum subdita amori
 Diligo, propter te, sic amo quicquid amo.
 Imo Odi, sine te quodcumq; inlatus amavi,
 Iam meus in te sit, sic liquefactus amor.

40. *Quantus amor !*

IRascor Christum qui prodidit ære latroni,
 Visceraque immitti cuspidi fixa, dolet.
 Vulnificisq; caput video quum sentibus haustum,
 Palmave quod clavis, plantave læsa foret.
 At cum haftam *Judam*, clavos, spinasque revolvo
 Culpas esse meas, hei mihi quantus amor !

41. *Sacramentum.*

NAtorum cibus est caro ut si discede, cadaver
Viventis mensa nolo adhibere Dei.

42. *Carcer amor.*

Carcer amor tuus est suavissimus, optime Iesu,
Copula quæ retinet cor mihi, & unus amor.
Hic carcer vera est libertas, dulcis amoenæ
Libertatis amor, copula quæ retinet.

43. *Amor merces.*

Major nemo, minor nemo; quam convenerit addi
Hoc nostris titulis, omnia nilque fuis
Omnia qui fueram, pro te nihil esse volebam,
Quæ tanti merces dignæ laboris? amor.

44. *Ignis & unda.*

QUando animo mea feda meo delicta revolvo,
Ex oculis lacrymæ flumina infelix cunct.
Ipse dolor fluidos, transformat lumina in annes,
Lumina quæ fuerant, lumina facta puces.
At me cum totâ penitus cum mente voluto,
Quantis Christe tuus quamque benignus amor?
Protenus in tenues mutantur corda favillas;
Oestuant ardenti tacta medulla face.
Quæ discreta meam poterant extinguere vitam.
Sufficiunt vires, nunc sociata, mihi.
Inq; vicera, ut possim casto superesse labori,
Instaurare animos ignis, & unda meos.

45. *Ad Spiritum Sanctum.*

Spiritus alme veni, Captiæque illabere menti;
Sic nos Sanctus aget, non suriatus amor.

46. *Christus amare jubet.*

Prima mihi sors est, inter præsepia nasci,
Infans scepterifero dignus & hoste fui.
Me fuga crudeli, lactentem jussa tyratno
Eripit, atque exul vix bene natus eram.
Me querens, fundit mistum cum lacte cruentem
Mucro, velut tenebas cum capite aura rosas.
Sanguine natorum fumant, pia pectora matrum;
Heu quam immane netas error & ira potest!
Ipsa mihi virtus peperit celebrata surores,
Inter mortales sic nocet esse pius.
Nam me nulla dies vacuum, nulla hora doloris
Vidit; dum fertur crevit & ipse labor.
Me mea gens odiis versat furialibus, olim
Gens adamata Deo, nunc inimica mihi.
Bella Pharisæi, ficto legumque magistri
Dum simulant vulnu, pectora sancta, movent.
Sectaque me rodit, ridetq; profana Sadoci,
Nil nisi bella minax, aulaq; plebsq; crepat.
Pauperiem extremam, & jejunia morta secutus,
Semper eram, vestri, nil memor ipse mei.
Dulcia vos veritatem decerpitis arbore poma,
Dant mihi furta crabem, crupula vestra famem.
Neve ignominias memorem, mortemque nefandam,
Quam cruce suspensus post mala tanta tuli.
Si vis nosse mihi quæ reddes munera, pro te
Talia qui feci, tantaq; passus? ama.

47. *Parasce amor.*

Fortis & acer amor, curas fugas, atque timores;
 Hoc duce, deponit nomen, & arma dolor.
 Soli namq; Dei bene vertunt omib; amanti,
 Cui lucrum in vita, morteq; Christus erit.

48. *Ad Christum Dominum meum.*

Flos eccli, mundiq; salus, & victor a verai,
 Perpetuo gemina mens fuit & gra tibi.
 Mens concussa meis, nimium turbataque culpis
 Ut mea mulceret pectora dulcis amor,
 Nam peperere cui solatia nostra dolores,
 Estq; tuus curæ dulce levamen, amor.
 O mea sola salus, hac causa indigna seruas
 Fædavit vulnus, vulnera passus amor.
 Vulnera passus amor, vulnus sponte occumbere letho,
 Et patulo effluxit vulnera rivos amor.
 Corpus in honesto violatur vulnera sacrum,
 Ut fieret morbis parta medela meis.
 Et tibi siderias urit latus auxia fauces,
 Ut laticis vivi fontem aperiret amor.
 Ut mea lechiferis purgares pectora culpis,
 Nempe tuum laniat vulnera amorq; latus,
 Sic quoq; pectus amor patulo mihi pandat hiatus,
 Hospitium in Gremio ut sit tibi dulce meo.

49. *Fides, spes, Charitas.*

Lampada pulchra fides, baculum spes praestat cunctis,
 Elysiusque adimos vimusque ministrat amor.

50. *Iesus Christus.*

Per Anagrammatismum,

Hic justus eris.

PRimus uterq; patens, fælicibus exulat hortis,

Illinc præcipites ensis, & ignis agunt;

Nempe, quod infidi deceptoris fraude colubri,

Ausus erat vetitos carpere dente cibos.

Cujus & ipse infans fueram seu criminis hæres,

Vir factus, demens sic imitator eram.

Sordida pollutâ quam traxi ab origine labes,

Vt misero, proprio crimine adacta mihi est.

Ergo reus culpa duplijam nomine damaor,

Destiner & stygiis digna rapina foci.

Quis justi horrendas tolerabit iudicis iras?

Judicij extremi cum hora tremenda venit!

Pectora præcipunt tremulos suspensa furores,

Ultricesq; tremit mens scelerata manus.

Tum subito pavida cælo vox fertur ad aures;

Huc tu flecte oculos. *Hic modo justus eris.*

Nobiscum Deus est, nostra sub imagine nugen;

Artulit hic lucem, justitiamque poli.

Hic Deus, hic homo; jam cunctorum nascitur auctor;

Jamq; satum terræ virginè numen habent.

Eluere huic tractas vitiösâ ab origine sordes,

Et cœlos terris conciliasse datum.

51. *Christi Passio.*Cur fons ipse fitit? moritur vita ipsa? voluptas
Cur dolet? ut vivam, gaudeam, & ut satier.52. *Amor*

52. *Amor Dei.*

O Amor undantes lenis qui pectoris cestus;
Sollito solus pondere liber ovas.
Eura tua est animi requies, mærorq; voluptas;
Pro luctu, & luxu, pectora luce beans.
Purpuream in tenebris lucis jubat exeris almat;
Ecce tunc in salebris tu pede carpis iter.
Tristia quæq; tibi sunt læta, atq; aspera blandas;
Per te jacturis luxuriantur egens.
O humili elatum qui tangis vertice cælum;
Turgida, sed fattus nescia, corda gerens.
Cœli sacra fames, non nueni, ac numinis ardor;
Qui cum possideas omnia, plura petis.
Non tanti est mundi moderari sceptra caduci;
Quam duci æterni spe, vel amore Dei.

53. *Amor amore accenditur.*

O Estuar in stipulis, ut flamma furentibus austri;
Sic nostri æchereus fomes amoris amor.
Flamma brevis stipula est, subito quoq; ponitur austus;
Sic mihi subducto somite, flamma perit.

54. *Ad Jesum.*

Si quisquam quid amet præter te dulcis *Jesu*;
Huic anima enecta est, & scabie, atq; fames

55. *Ad Deum:*

Multa mihi donas, sed nondum enecta dedisti;
Accipe me, da te, sic mihi cuncta dabis.

Q

36. *Amor*

56. *Amor & anima.*

PRæter divinum nihil est mirabile amorem,
Atq; animam humanam, cætera cuncta patent.

57. *Solum hunc mors augeat amorem.*

QUam bene cælestem mors ipsa augebit amorem?
Uina est hæc votis portus & aura piis.

58. *Sat amico te mihi felix.*

DEs erat omnis amans vivamq; exosus amicis,
Si meus aut propior fuit, ametve Deus.

59. *In istum qui lancea latus
Christi fodit.*

Improbe siste manum, quid cassum lumine lædis?
Crede mihi plusquam est militis, iste furor,
Sækuli non poteras hastâ sceleratus uti;
Vulpus at hoc nostris una medela malis.
Hoc amor, hoc odium immensum patet omnibus iactu,
Tam patiendo poli, quam faciendo soli.

60. *Amoris deliquium.*

QUo feror! aut quo me rapit impetus encheus? aurum
Afferis, & cœli subtila furva super?
Me vatein rege Christe tuum; namq; ignibus ignis
Oestuat, & vix se, jam capit auctus amor.
Ardet in immensum cœlesti pectus amore,
Nec mens ipsa suas sustinet icta faces.
Me grata insolitis rapiunt incendia flammis,
Dum quod non possum corpore, mente fruor.

Flammato Elias rapior super æthera curru;
 Ubus amor flamma est, currus & ubus amor.
 Longa in amore mora est, flammæ populante rapaci;
 Dum gerit infixum, mens sibi rapta Deum.
 Divini jaculis animus trajectus amoris
 Languet, & impatiens corporis ipse sui est.

61. *Amare Deum.*

Quisquis opes, vederes, mundive sequatur honores;
 Ah miser! ab nescit quid sit amare Deum!

62. *Christus ad Christianum;*

Msequere & vinces, per me jacer orbis & orcus;
 Me si vis terram aut tartara vincere, ama.

63. *Christi passio patientiam docet;*

Magnanimum est & dulce pati, & res proxima cœlo;
 Cum pro me passum mente revolvo Deum.

64. *Amor mens pondus meum;*

Poodus amor meus usq; meum, trahit omnia secum;
 Fortior est cunctis imperiosus amor.
 Ille facit cœloq; frui, cœlumq; fitire,
 Tantalus in mediis potat, & aret aquis.
 Excitat, & nullo solatur pignore curas,
 Ni sit ab immenso mens satiata Deo.
 Illeq; sollicitos trahit in sua iura timores,
 Attonitus domino displicuisse suo.

Ille voluptati ponit moderamina blandæ,
Sponteq; fræna adimens, nunc adhibensq; sua.
Nempe uno æterno ut Christi succensus amore,
Hanc solum, totum hunc, ambiat, optet, amet.

65. *Voluptas Sacra.*

MAgna Voluptates carnis viciſſe voluptræ,
Major at incendi peccus amore Dei.

66. *Christus ad Christianum.*

ME sequere & vinces, per me jacet orbis & orcus,
Me si vis terram, aut tartara vincere, ama.

67. *Christi paſſio.*

Magnanimum est & dulce pati, & resproxima cœlo,
Cum pro me paſſum mente revolvo Deum.

68. *Amoris sapientia.*

Quæ vis divini, quanta est sapientia amoris?
Ut se fundentes expiet ipse cruor.

69. *Votum.*

DA mihi Christe tuum per amorem ducere vitam
Inq; tuo tandem da mihi amore mori.
Ut mihi per tepidos sanguis dum fluxerit artus,
Ardeat in calido flamma beata ſinu.

70. *Monela.*

Unde venis, quid es, & quo tendis, ubiq; memento;
Sic pius, atq; humilis, sic moderatus eris. 71

71. Jesus Christus, *Anagr. hic iustus eris.*

Si commissa tibi multa, atq; infanda fateris,
Paſſus ab infami ſum quoq; plura cruce.
Si delicta nequis ſcelerata te teſte verbis,
Nec tibi fas poenas pandere poſſe meas.
Forsan aperta tibi nimium peccata dolorebis,
Nec mage teſta mihi crux ſed aperta fuit.
Luges nequitiam; veſtigia libidinis ignes;
Et vixi virgo, & virginem aatus eram.
Hic (confaternatos credens enihi poene timores,
Culpa tibi quamvis maxima) Iuſtus eris.

72. *Ad pedes Iefu Christi Domini mei.*

Christe cuius genium, ingeniumq; ſacravimus aris,
Gloria quanta Polum ut ſordida terra canat?
Sanguine pollutæ purga contagia mentis,
Atq; tuo purum numine redde ſiuum.
Cepta mihi in terris cantus melioris origo,
Personet in patrio te (ſine fine) Polo.
Et tua ſinc noſtris adeo inſita numina fibris,
Te mente amplectar, dum mihi ſemper ades.
Ut quodcumq; canam, ſit fructus ab arbore coeli,
Fonteq; dimanent carmina noſtra tuo.
Parce ergo la pſæ dāmnanti crimina vita,
Libera da vitiis etia ſancta cofam.
Libera mens muadi ſtrepitū, terumq; tumultu,
Imperiisq; cuius dedita, coelo inhiet.
Et voto ventura ſequens praefentia ſpernat,
Spe complectatur quæ niſi mente vider.
Tunc auræ nunquam tollar popularis amore,
Nam tibi vivere erit gloria, fama, decus.

ODE.

*Nihil esse in hac vita quietis,
præter id, quod à sapientia &
pietate proficiscitur.*

Quid vos, O superi boni,
Quid rerum genium criminor amplius
Falso? sum dubio procul
Inselix opifex ipse mihi mali.

Frustra quarito qui sclens
Haurire ex tenebris lacem, & in horridæ
Mortis regno habitans miser,
Vitam, vel solidas delicias moror.

Mella absynthia non dabunt,
Uvas nec tribulus: sic mala gaudia
Vitæ qui sequitur brevis,
Is fructum petit ex arbore non sua.

Formarum iste decor fugax,
Auri qui nitor effulget in ædibus
Altis, gemmata regum, opes,
Luxus delicias insuper addito:

Quicquid luminibus vides,
Ec quicquid manibus tangis amabile,
Cuncta hæc pulvis & umbra sunt,
Et noctis brevis hujus mera somnia.

Quod

A SONG,

That there is no rest in this
life, except that which
proceeds from wis-
dom and piety.

Good God, why thus do I of thee complain,
And without cause the laws of nature blame?
It's I, unhappy I, who intertain
That wretch myself, who all my sorrows frame.
In vain I make a search, in vain expect
I solid joyes, as if I knew to make
Light out of darkness, and poor wretch, affect
Out of deaths horrid Kingdom life to take.

No sure, no bony from the wormwood drops,
Nor berries on the pricked thistle grows,
So he who from this short life, pleasure hopes,
He seeks the fruit that this tree never knows.

That fading beauty which men so admire,
That Gold which in great palaces doth shine;
Nobility and wealth, and luscious chear,
Let all delights that earth affords, combine.

Whatever in this world thine eyes can see,
Or What thine hand can touch that lovely seems,
They all vile dust and fading shadows be,
Of this short night but meer bewitching dreams.

That

Quod jam præteriit, nihil.
 Et venuta voluptas cito transiens,
 Mox ad præteritum venit:
 Et tu quod nihil est tam cupidè petes?
 I nunc, I miser, & levi
 Vento cende plagas (quodq; alius, nisi
 Demens Hercule non velit)
 Umbram, quæ fugit amplectere si vales,
 Nolenti quod abiit tibi,
 Id tu linquere debes etiam volens:
 Et prudens ea querere,
 Nolenti nequeunt quæ tibi præcripi.
 Quid' prodest homini rogo,
 Lucrum totius orbis cùm opibus suis;
 Si post hoc breve temporis
 Punctum, spes animæ nulla relicta fit?
 Quanto nunc sapientius
 Is vitam instituit, qui studiis piiis,
 Ec vita innocua sibi
 Munit cum migrat hinc, ad superos viam.
 Gustum si interea cupis
 Veræ lætitiaz, vel bona tempora,
 Liber sollicito metu
 Componas modicus voti animum tuum.
 Gyrum si finis egredi
 Hunc extra rationis, tibi quodc; creat
 Elitus, quos strepitus parit?
 Et viyes miser & turpiter inquies,

That which is past is nothing now at all;
 That pleasure that's to come, doth soon retire,
 What was to come, we past do quickly call;
 And wilt thou what is nothing so desire?
 Go now, go miser, catch the flying wind,
 (A thing which none but he that's mad would try)
 Go grasp a shade which no man yet could find,
 The more ye follow, which the more doth fly.

That which doth leave thee then against thy will,
 Thou shouldest willingly take leave of it,
 And wisely seek those things (here wisdoms skill)
 That none can take while thou them will not quite.
 What profit is't I pray unto a man?
 Though he should this whole worlds wealth obtain,
 If after this short life's mispended span
 Of his eternal soul no hope remain.

How much more wisely doth he frame his life,
 Who (though with pains) doth studie piety,
 And by pure innocence, void of all strife
 Dying, to heaven prepares a patent way.

Then in the while amongst these griefs and tears,
 If thou true joys would see, good times requires,
 Being free from anxious cares and vexing fears,
 Compose thy mind, and bridle thy desires.

But if thou suffer'st to transgresse the bounds
 Of sober reason, what a storm of trouble
 It doth awake, O with what noise confounds!
 And makes thy life restless and miserable.

Would

Si plenam requiem voles,
 En, compendia tam difficultis viæ
 Dat sacræ studiorum crucis;
 Felix est animi quem studium hoc juvat.
 Non hunc divitiae tenent,
 Curæ degeneris vulgi, & amor gravis :
 Sed recti decus, & viris
 Quæ magnis solet æther dare præmio.
 Quæ nos appetimus velut
 Commoti luriis, delicias, fugit :
 Sanc non secus ac cruceis,
 Et mentis remoras, scandere dum volet.
 Quæ nos prima velut bona
 Miramur, penitus spernit : & omnis,
 Tanquam stercora, neglit
 Unum quo valeat Christum adipiscier.
 Quod vulgus grave judicat,
 Hic perfert alacris : nec solidum putat
 Uilum (ut cætera suppetant)
 Huic, cui Christus abest affore gaudium.
 Tantum Christe crucem tuam
 Latus cogitat, in qua sub imagine
 Mortis, conspicit abditam
 Et vitam, & superum perpetuum decus.
 Sic (quod non temere solet
 Aut multis dare cœlum) mel hic ex petra
 Ipsa fugit, & ampliter
 Duro ex laco olcum, cum luber elicet.

Would thou obtain this absolute repose,
Behold the nearest way that thou canst choice,
The contemplation of the holy Crosse ;
Happy is he that in this study joys.

His generous soul no worldly wealth regards,
Not swayed with vulgar cares nor torturing lust,
But grasping virtues praise ; courts these rewards
Which heaven bestows upon the great and just.

These fond delights which mad men so affects
Lost in wild furie, he as bell and death,
As bolts and shackles generously rejects:
Which loads his soaring soul and keeps't beneath,
And all these things the creeping world admires
As their chief good, his lofty mind abhors,
As loathsome dung, while he to gain aspires
His only treasure Christ whom he adores.

With joy he can endure what would controul
Base vulgar minds as antedated bell :
Knowing tho all joyes else did crowd the soul,
No true joy in a Christ-less soul can dwell.

Upon thy crosse dear Lord he sets his eyes,
On it alone his sweetest thoughts can spend,
Where through that vale of shame & death he sees,
A life and glory that shall never end.

Thus hardest stones with honey him supplies,
A gift which heaven but rarely doth bestow
On us poor souls, and causes when he please
The liquid oyl from ragged rocks to flow.

Huic soli merito datum
 Vitæ tempus, & ævum placide fluit
 Clasum pectori qui tenet
 Cunctorum inßar & hoc pondus habens, bonum
 Extra se quid enim volet
 Quidquam? qui pretiolum illud, & omnium
 Per dispensia querere
 Quod solum deceat, margaritum tenet.
 Quantis hei mihi fluctibus
 Jactantur reliqui, ñæpe quibus sua
 Et vota exitium afferunt,
 Et curas redivivas sine termino?
 Summum ñæpe vocat diem
 Illum, degeneris qui generis timor
 Est communis, & exitus
 Ingratas lacrymans increpitat moras:
 O nunc, O utinam furor
 Hic me corripiat: sic cupiam libens
 Illò pergere, quo velim
 Nolim, per breve post tempus eundum erit.
 Præsens avolat, altera
 Instat vita: viam non aliam pater
 Ducentem hic docuit, nisi
 Quæ chari posita est in cruce filii,
 Qui nunc luminibus queas
 Siccis aspicere hæc impia vulnera,
 Autor quorum es, & è quibus
 Ingrato tibi tam grata fluit salus?

He and he only this times life deserves,
 His years with pleasure and with peace proceeds
 Who in his peaceful breast this good preserves,
 In worth and weight that all things else exceeds.

For what can be without himself affect,
 In whose enriched soul this jewel lies,
 That's worthy to be sought, tho with neglect
 Of all things else that can vain man entice.

Woe's me what tempests other men do passe;
 Who oftentimes with these things they most desire,
 Only creat their ruine and their loss,
 And constant cares that know not to retire.

But this our Christian Hero you shall bear,
 With an undaunted courage death provoke,
 Which is degenerat mankinds common fear;
 And even with tears its quick approach invoke.

O now, O wold to God! unto that bight
 My languid spirits might be raptured so,
 That thither with a willing mind I might
 Run, where I'le shortly be constrained to go.

The other life it maketh no delay;
 This present flees away with winged hast,
 That thither leads, the Father shews no way
 But that which in his dear Sons Crosse is plac't.

How canst thou with dry eyes his wounds survey?
 These wounds that thou most wickedly hast made,
 That unto thee such life and grace convey,
 Which thou ingratefully hadst forfeited.

Thou

Tu, qui sollicitus fugis
Quod durum est, celer in mollis diffuens;

Quæ communis præmia

Poscis fronte, laboris sabiens nihil?

Si non tanta potes pati

Id saltēs effice, ne diffimilem sui

Prorsus cernere te quest,

Is, cum quo petis olim fore particeps.

Quod Phœbum proprias refert

Verè lucidius dixeris: & nivis

Quæ sunt alba modo, locum

Inter candida primum sibi vendicant.

Hæc rursus mage dulcia

Sunt, quæ mella imitantur redolentia;

Et plus illa volucria

Quæ contendere cum auris levibus queant.

Ergo dispeream nisi,

Quo Christo fueris consimilis magis,

Hoc præstantior exeras:

Is princeps decoris totius & typus.

Persuasum quibus est ita,

Cum res difficiles acriter opprimunt;

Hoc solamen habent pium,

Quod Christum referant hoc melius modo.

Rari sunt genos hoc viri

Excellens animi quos vigor eximit

Ex vulgo: quis pulchra res

Semper erit rara & difficilis simul.

Thou who abhors whatever seemeth base,
All melting in unmanly softness, how
And with what face, the Christians reward
Canst thou require? who ne're his labour knew.

But if thou canst not to such hardness bow,
At last, at least, this of thy self obtain:
That thee unlike himself, he may not view
With whom thou hopes partaker to remain.

That which for brightness Phœbus imitates,
Thou truly sayes for brightness it may passe:
Things which in whiteness to the snow relates,
'Mongst whitest things they have the chiefest place,

And these things sweetest which in smell and taste,
Allayed to the fragrant honey are:
And these things swiftest which with winged baste
With the swift winds in swiftness may compare.

Then I dare pawn my life thou shalt not misse
A glorious excellency, if thou wile try
To study likehew unto Christ; he is
Copy and patern of excellency.

These in whose hearts this pure persuasion dwells,
When they are with adversity opprest,
They have this comfort (which all else excells)
That even in that they more resemble Christ.

But O how rare whose more refined spirit,
Them from the vulgar fancy doth redeem!
No wonder, for brave things always inheret
Something which we impregnable esteem.

Sed nobis stolidis venit
 In mentem prope nunquam pietatis, &
 Quod sint omnia vanitas,
 Donec mors inopina impulerit sores.

Tum primum sapere incipis,
 Damnens præteritam vitam, & inanis
 Sero gaudia, quæ quidem
 Toto pectore, paulo ante adamaveras.

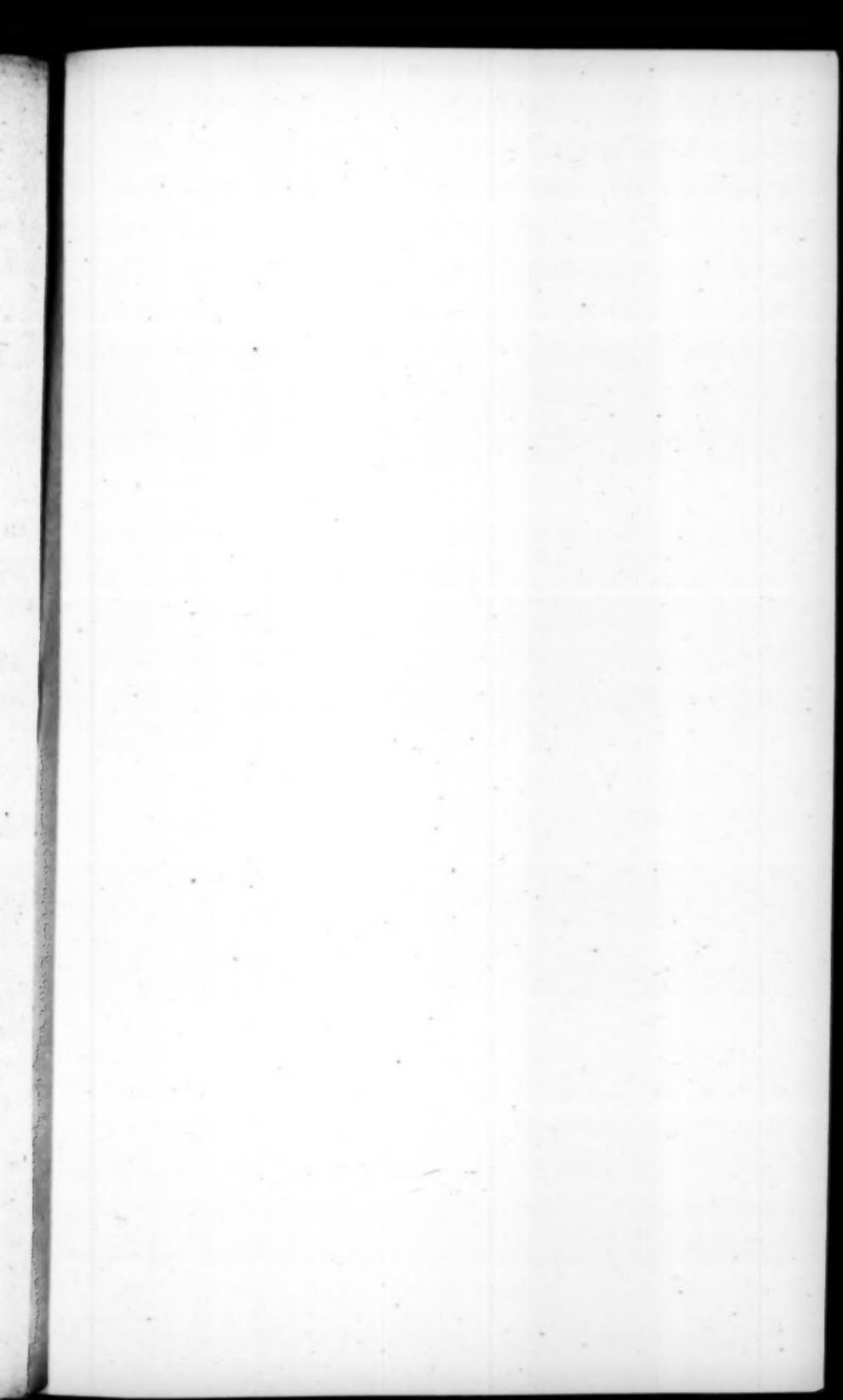
Tum *Christum* pavidus vocas :
 Cujus tu incolumi dum tibi res tuæ
 Florent, meminisse vix
 Dignabare; quid hic sit meriti vide?

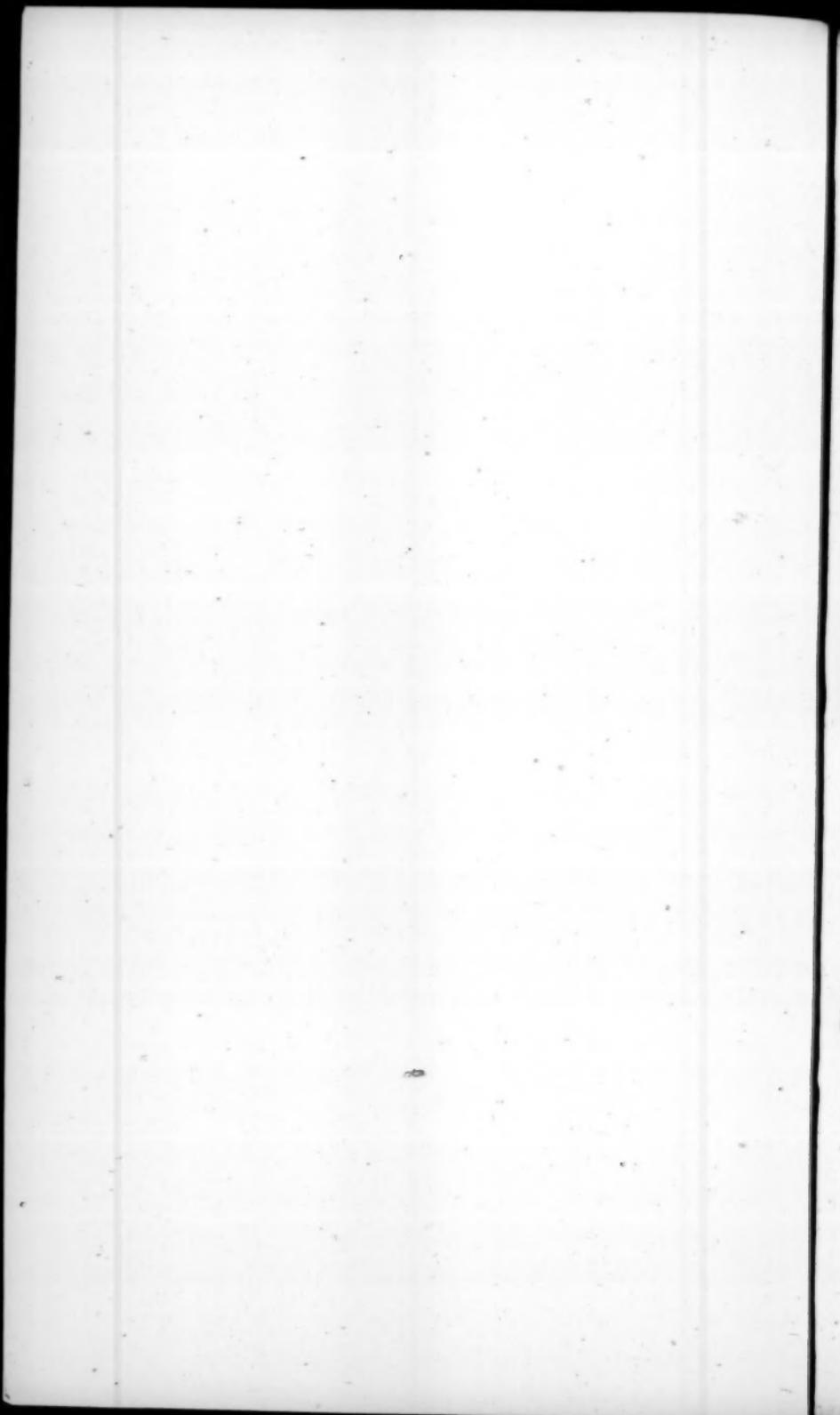
Istuc cum facias metu,
 Hunc nunquam (bonitas illius est ea.)
 Frustra amplecteris : attamen
 Id multo facius, quo citius facis,

Si quavis alia studes
 Unda extinguere flammas sitis, aut viâ
 Diversa requiescere
 Quæras: una opera omnis cum oleo perit.

Scriptit *Florentius Volusenus Scotus.*

F I N I S.

But we poor fools do never call to mind,
 The necessary work of piety,
 And that all things are vain; until we find
 That death bath us surprised suddenly.

Then to be wise, thou first begins, to hate
 And damn thy by past life, and to abhore
 Thy former empty joyes (but all too late)
 Which thou with thy whole heart had loved before.

Then in a shivering fear on Christ thou calls,
 Whom in thy prosperous gales, thou didst not deigne
 Even one poor thought; now thy disastrous straits
 Tells thee death, thy deserving, Hell thy gain.

Yet tho thy desperate fear drive thee to this,
 The riches of his goodness is so great,
 In vain thou never canst thy Lord embrace,
 But better far O better soon then late.

If any other way thou go about,
 The rage of thy affections to compose,
 Or otherwise tranquility find out,
 Thou both thy labour and expence does lose.

Translated by Mr. Ninian Paterson Mi-
 nister of Liberton.

THE END.

R

Christ

Christus Sol.

Ande vagos furvo Titan velamine vultus,
Lustratur radius nil nisi terra tuis.
Hic æterna animi suspendit lumina nocti,
Hæc aperit clausos sola lucerna Polos.
Hic vivæ Stygias demonstrat luce salebras,
Hæc sola accenso lampas amore micat.
Plurima cum fidei miracula, pluria amoris;
Hic solus soles spectat in orbe duos.

Somnium.

Corporis ignavus premeret cum lumina somnus,
Mens vigil æterno lumen ab igne capit.
Nam memini, & meminisse juvat, sub nocte jacenti
Justitias tremulam solis adeste facem.
Extimui primum ad radiantis fulgura lucis;
Blandior & propior lux trepidare verat.
Lampas ubiq; micat, suaves quæ fundit odores,
Ipsius odorato luxerat igne torus.
At subito placitæ fugiunt simulachra quietis;
O utinam elusus sic ego sæpe forem.
Postea sed menti sopor hic fuit utilis ægræ;
At brevia in terris omnia blanda nimis.

J. 1.

100

Jesus Christ } wisest richeſ. }
Charles Stuart } Anag. } truths real case.
Oliver Cromwell } O vile mockruler.

In these three Anagrams do dwell,
mark it well, Heaven, Earth, and Hell.

పుట్టుపుట్టుపుట్టుపుట్టు : పుట్టుపుట్టు : పుట్టుపుట్టు

Reverendissimo P. J A C O B O D. P.
Sanctandreæ Archiepiscopo.

Magne pater, cui sacra dedit magnum infula nomen
Magne, licet ringat litor, & ira crepet :
Magne animo atq; ausis præstantibus, auspice cælo !
Sive hominum expeditas munia, sive Dei.
At major longæ lustris labentibus, ortum
Posthuma jactabit fama superba tuum.
Nec meritis male grata tuis, Ecclesia patris
Augebit titulos Scotica honore tuos.
Nunc quoq; sis felix, ævi prudentia nostri,
Nostraq; quassat æ dirige vela ratis,
Nec profugi spernas Regis, nec carmina vatis,
Credo mibi fato proximiore cano,
Domi nostras in date vices queror, atq; ratis
Tessam videor sollicitasse Ceblyn.

Entibus O utinam aspirans mibi numine eodem,
 Per juga celsa poli raplet, & ardor agat,
 Insinuansq; animum totum impleat, actius urens
 Aeterni incensum pectus avore Dei.
 Dumq; humiles temno terras, & inania mundi,
 Cœlesti curret nostra Thalia pede.
 Spirabitq; poli veneres, nullog; labore,
 Dictante in numeros numine, verba cudent.
 Tu modo dexter ades, præsul venerande, Camænis
 Sic cœlum & tellus vela secunda dabunt.

R. P. ALEXANDRO D. P.
 Episcopo Edinburgensi, patri &
 Patrono Humanissimo.

Acipe sed, sed facilis præsul reverende, Prophetae
 In non difficiles, verba coacta modos.
 Aufpice te, frustra numeris Helicona fatigem,
 Sollicitemve sacras in mea vota Deas.
 Aon'ive rapi, Phœbo duce, per juga Pindi
 Daphnæye tegi tempora fronde petam.
 Tu mibi turba novem solusq; unusq; sororum,
 Tu mibi Apollo, Helicon, tu mibi Pindus eris.
 Phœbeaq; premes mibi tempora fronde, Camænis
 Si dederis nostris posse placere tibi.

Ad

Ad Lectorem præfatio.

Parce opera hac tumido pandenti vela profundo;
 Invidiam famæ conciliante meæ.
 Apta myrica meis magis est depressa capillis,
 Quam que ornant doctas laurea ferta comas.
 Neve ego pegasco tollar per inania lapsu,
 Icarii fastus eritq; fata yetant.
 Nonquam istinc laus ulli mihi sperata triumphi,
 Heroum ut titulos sub mea jura vocem.
 Cornicu[m]ve oculos configere posse putavi;
 O nimium stulti pectoris illud opus!
 Pone sequi satis est qui ex ipso fonte biberunt,
 Tinxit Castaliz nos nisi rivus aquæ.
 Nec sibi tam grandes aptat mea mula cothurnos,
 Optet ut æternum tempora obumbreret honos.
 Laxabant ægras cantum hæc solatia curas,
 Carmen erat laceræ portus & aura rati.
 Namq; fuit nostræ requiesq; laborq; juventæ,
 Quod Jeſſea manus sollicitavit ebur.
 Pleraq; sed tenero fudi pueriliter ævo,
 Quæis veniæ merces fat mihi laudis erit.
 Forte moræ prelium dabitur, modo & hoc tibi sudent
 Otia, non ullâ sacra pigenda die.

P S A L. *Primi,*
Paraphrasis.

Felix pestiferæ quem non commercia turbæ
 Impia, in anfractus sceleris traxere nefandos,
 Fraudis in ambiguis nec præcep[er]s passibus errat;
 Nec justi insanis comes irrisoribus amens

Assidet ; at studiis impendens tempora sacris,
 Nocte diesq; vigil divina oracula versat.
 Ecce biberit irriguas fluviali confita ripæ
 Arbor aquas, dulcis præstantis munera foetus,
 Lacta ferens, altèq; suis tadicibus hærens,
 Despicit irati vicitrix fera murmura venti
 Fixa cornas : nam vere novo quæ præmia spondet
 Agricola, autumno secundo tenore reddit.
 Sic prius hic faustus quicquid facit exitus ornat.
 Non ita divini juris gressus osor, & qui,
 Infestis led in orbe malis jactatur, ut auræ
 Gluma levis rapidæ violento turbine ; hunc huc
 Volvitur, atq; illuc celeri tremefacta rotari.
 Ferre nec iste oculos flammærum ardore coruscoz
 Jædicis audebit, yultusve a tollere contra
 Posthæc, immixtuve bonis conficit iniquus.
 Namq; pius hominum placato numine Rector
 Comprobat, atq; animi sensus utcunq; latentes
 Perspicit, at sceleris scelus exitiale ministris.

PSAL. VI.

Parce pater, miserui aëroscó, sed parce furorí,
 Neve iræ miserum flumine merge reum.
 Ne me destruas, quæm, nil remorante, reliquit
 Ipsa salus, ima & lapsus in ossa dolor.
 Nec contenta lues populari coi poris artus,
 Corripit ast animæ jam penetrale mez.
 Tu tuæh (O rerum facies miseranda mearum !)
 Oblitus nostri sic potes esse malis ?
 Te vocat ut venias fibras qui pascitur ardor,
 Teque vocant animæ mille pericla mez.

Nil tu morte mea lucaberis, ast tibi cantu,

Perpetuo grates vita redempta dabit.

Viscera deficiunt gemebundis, & flumina flung-

Lumina, dum lacrymis proluo strata meis,

Ille olim excubie vigiles in fronte lucere.

Flendo iniuriorum criminis lucis egent.

Protenus è nostris seclerati excede tectis,

Nam mea vox meum iam tetigere Deum.

Ille meos questus, & verba precantia clemens

Audiit, & voti post modo compos ero.

Ergo meos omnes subiugus pudor obsequat hostes,

Et mœstus, quod me deseruere, dolor.

PSAL. VII.

Auxilio stat nostra tuo spes, unicè mundi

Arbiter, assere, ne qui me premit, opprimat hostis;

Ne me corripiat trepidum, & sine vendice spectans

Fulmineis vivos discerpas dentibus artus,

Incustoditum ut laniat leo, crudus ovile.

Si tamen hoc prudens merui, facio ut petegi

Mente manuve nocens, aut pacis foedera rupi;

Immo vel immerito si non bona quæq; rependi,

Colla arctis solvens que nunc inimica catenis;

Tunc me comprehendum infidis venator opertis

Hostis humili sternat, stratiq; cruore refuso

Vile solum saturer, nostrosq; superbus honores

Vel pedibus proculer ovans, mandeq; sepulchro.

Ergo exurge meos ira metuendus in Hostes,

Tollentesq; animos torva sub fronte minaces;

Delice, sublimisq; æquum placuisse retezes;

Sic sele agglomerans tibi turba, fatebitur unum,

Dignum laude Deum, nam recti assertor & æqui

Tu radiante poli de vertice luce resulges.
 Qui populis das jura & fransas legibus orbem
 Lançœ oscam precor. O aquatâ expendito causam.
 Criminis immunem mentemq; manumq; notabis.
 Ergo adhuc placidusq; juves, sceleriq; detando
 Pone modum, servaq; pios, qui corda tueris.
 Humana, arcanas oculo penetrante latebras.
 Hinc animum, spes certa Deo suffulcit amico,
 Ille piis clypeus, qui justos munit infernos.
 Injustosq; premit, multa & metuenda minatus.
 Assidue, admissæ capianq; nati cœdia noxx;
 Protenus educto fodientem viscera ferro
 Cernet, & adducto vibrantem spicula nervo,
 Quæ funesta manu parat omnipotente, petetq;
 Agmina vindicibus figens inimica pharetris.
 En qui nequitiam insano infandoq; labore
 Parturit, obsecenq; tumescit pondere partus,
 Itera mendaci pariet conamina nixu.

Incidit in foecam quam fecerat improbus, armis
 Vulnera facta suis pacierur, & arte peribit:
 Et qui quid coquemus erat damnive dolive,
 Ipse sup capiti fabricabit; Carmina latus
 Ast ego sacra canam mentis felicia gratae,
 Argumenta Deo, mea qui justusq; bonusq;
 Colla rel; xavit fraudisq; merulsq; catenis.

PSAL. V III.

Quidam tibi magnificis subiecta jugalibus ingens
 Fama Deus! magni qua patet orbis iter?
 Cujus & acherii superat fastigia Cœli
 Gloria, qua solis compleat utramq; domum.

Ipsa

Ipse tuos solvis laetitia pectora in hymnos,
 Ut canat in cuius te sine voce puer.
 Tu pius ultiō vocem viresq; cruento
 Eripis. & cœlo monstra inimica domas.
 Cum cœli convexa stupens radiantia certio,
 Dædala quæ manibus machina structa tuis.
 Dumq; soporiferæ rutilantem lampada lux,
 Luminibusq; poli lumina lustro meis:
 Talia cum mecum stupescens corde voluto,
 Humanum tanto tollis honore genus?
 Tantillus tantine tibi? memori usq; fovendam
 Mortalem ut cures pectora progeniem.
 Pœse pari angelicis quam dum dignaris honore
 Cœtibus, exordias nobilitasq; bonis.
 Omniaq; imperio bonus annuis illius, illi
 Subjicis hoc quicquid mundus & astra tenent
 Illi pascit ovis, bos sub juga mittitur illi,
 Quadrupedumq; genus devia lustra colit.
 Illi ales levibus se librat in aera pennis,
 Et vagus in liquidis piscis oberrat aquis.
 Quam tibi magnificis, &c.

PSAL. IX.

Facta mihi miranda Dei laudesque canentur,
 Pectoris hoc grati, pectinis illud opus.
 Nominis alta cui, seu numinis æta celebrem
 Pergentant animum gaudia blanda meum.
 Dumq; tuor trepidus sele subraserit hostis,
 Aspectu, vitæ deficiente cadet.
 Nam mea justa quidem, te vindice, causa triumphat,
 Sistitur ut solio lis diximenda tuo.

Sic

Sic correpta tibi gens barbara & impia letho
 Fusa, ut nec famæ sine monumenta fuerint.
 En modo qui populos, urbesq; à sedibus imis
 Eruit intentans ore minante necem.
 Ipsa etiam exscindens celebris præconia famæ
 Posthuma, sed famæ non sine clade fuerint.
 At rerum æternus Deus arbiter arce residit
 Ätherea, hoc solio iura verenda dabit.
 Imperioq; premens terras populoq; severo,
 Jura, mali vindex integer æqua feret.
 Nubila quos casu tempestas fregit acerbo
 Protegit, & misericordia subvenit usque piis.
 Ergo tibi secura, tuæ gens concia dextæ,
 Fides, amicitiæ quod tueri tuam.
 Eia deum laudate, sacra qui celsa Sionis
 Templa (peregrinis pandite facta) colit;
 Exigit is penas occulæ cædis apertas,
 Et memori miseras combibit aure preces.
 Tu vero iactati odiis, miterere nefandis,
 Eripe morte meum pæne premente caput.
 Sic tua nostra tuæ præconia lœta salutis
 Audiet (in plausus ipsa soluta) Sion.
 Nam mihi quem fudit maret conclusus hiatus
 Impius, in casses incidit ipse suus.
 Crimine nam perit ipse suo, duum criminis author,
 Judicio deus est cognitus inde suo.
 Äternâ sic nocte diem gens impia claudet,
 Et quicunque dei definit esse memor.
 Is rerum trepidos numquid est oblitus egenos,
 Irrita nec misericordia spes cadit usq; piis.
 Surge Deus, vanoq; rumentia pectora fastu
 Subje tibi, & legum sub juga mitte malos.
 Nam inis atque tui gentes percellere pavore,
 Ut doccas hominum condizione fatas,

Mundanus.

Quid refugis cælique hominumq; æterna poena?
 Adversisq; negas præsentia numina rebus?
 Dum premit audaci scelerata superbia factu
 Prædaturq; inopes; O quas male subdola fraudes -
 Repperit, authoris vergant in dama sceleris.
 Namq; sibi blanditur, opes dum forte furens
 Accumulat yoco, despecto numine folor
 Fœlices jactans, quanquam deus odit, avaros.
 Quid? quod, & elata cælum contemnere fronte,
 Consiliisq; audet demens proscribere cunctis,
 Ebria mens nimium rebus furiata secundis.
 Ipsa etiam ultioris minicantia fulmina cœli
 Ridet; & in terris quatiet vel anhelius agmen,
 Arma ait in nostros ausum vel strigere nutus.
 Perpera que fruens sine sollicitudine sorte,
 Felicem sine nube diem per sœcula claudam.
 Hinc vanæ truculenta acuit convicia lingue,
 Tela instruxta dolis, & fraudibus utq; nefandis.
 Astu inhibet præda latro, per cæca viarum
 Retia disponens, gressusque explorat & ardet
 Pauperis infidlis, stricioque invadere ferro.
 Qualis ut imbelli lacitans leo crudus in antro
 Bella parat funisq; gregi; sic pauperis atrox
 Prædati agit, & laqueo captum implicat impius hostis.
 Ah quatos miseræ grassatus stragis aceruos
 Seq; premensq; regensq; dedit? sic fraudibus atras
 Ovijiciens nubes: iphique obliuia cœlo
 Impunit (horrendum!) vel ibania lumina tantum
 Sidera corde agitans, nec conscia fraudibus isti.

Surges

Surge deus, quæ te patientia lenta moratur?
 Mortis era elata jaculatus spicula dextra.
 Te prode afflisti memorem, cur sceptræ malignæ
 Fastidita gregi, pateris viles cære inultus?
 Justitiae impune tibi detraheret honestem,
 Dum negat in justos scelerum tibi pendere peccatas?
 At tu cuncta no[n]as oculos per singula volsens;
 Nec se se ultrici dextræ furor eximet: unus,
 Credenti in datus adhibes solacia rebus;
 Auxilioq; parens orbum asseris usque fidelis.
 Impius ergo tuis contritus viribus artus
 Prävalidos, cadat ante diem subitâq; ruina
 Obrutum in æternam damnabit sua criminâ noctem,
 At tu perpetuas rerum moderaris habenas,
 Hospitio gentes protibens, & finibus arcens
 Summe deus; nam te misericordum vota fôgantum
 Percipit, attolleq; animos, memoriq; recondes,
 Mente preces: tractis sic te succurrere rebus,
 Pupilliq; inopiq; juvat, sic frangere fastum
 Mortalem, ut terræ solvas formidine terras.

PSAL. X I.

Cum mihi firma Deus rupes, cui fidere certum est,
 Sollicitas nostræ turba proterva fidem?
 Ut volucrem solos pensa trepidante recessus
 Me petere, abjectâ speq; fideq; jubens.
 Namq; malus furtim nervo contenta parato
 Tela jactit, recti conscia corda perens.
 In chaos antiquum, devexo pondere, mundus
 Corruat, at justum nulla ruina premet.
 Nam Deus ætherei radiantia limina templi
 Incolit, hoc solium vendicat ipse sibi.

Argu-

Argutoque hominum sensus ut cuncte latentes
Peripicit obtutus, factaque cuncta notat.

Dumque videt, probat ille pios, odique ministros
Prosequitur sceleris nequissimaeque truces.

Hinc ultore polo committit sulphure flammam,
Et laquei, ut pluviae precipitantur aqua.

Mistaque lethiferis spumantia pocula nimbis,
Ut bibat exitium gens scelerata suum.

Namque faverit justis Justus, vultuque sereno
Placatoque bonos respicit usque Deus.

PSAL. XII.

FER Deus auxilium cælo, nam nescia fraudis
Pulsa fides terris, exulat orbe pius.

Subdola blandiloquâ fundit mendacia lingua,
Dum certat socium fallere quisque suum.

Ne clementemque dolos linguam Deus en se recidet,
Audet in insanos dum levis ire sonos.

Scilicet, est lingua nobis data summa potestas,
Quem penes est oris frons tenere mei?

Ipsa ego nam gemitu, dixit commotus egenus,
Afflisti dextra vindice surgo Deus.

Et quicunque Dei sacro sonus effluit ore,
Purior argento est quod faber igne probat.

Purior argento, rapido cum solvitur ætus,
Quod scoreâ exusta septima flamma coquit.

Ergo pios ruerat pius, servosque redemptor,
Gentis ab impuræ lordibus atque malis.

Tunc etenim impietas animis audacibus atdens
Fate horum imperii fronta tenet, viget ha

PSAL.

PSAL. XIII.

Quo tandem usq; mei c^{ap}ient te oblivia, vultus
 Usq; tu^r radios nox tenebrosa teget?
 Anxia sollicit^r fodient mihi pectora cura?
 Affiduusne coquer^r saucia corda dolor?
 Semper & infestus victo dominabitur hostis?
 Militis referens lata trophya suz?
 Respice me, miseriisque adhibe clamoribus autem,
 O Deus, & famuli suscipe vota tui.
 Atq; tu^r radios lucis disperge, soporis
 Discute lethiferi nubila furva mihi.
 Ne dominum stratumque suis me jactet ab armis
 Hostis, & è fracta gaudia sorte ferat.
 Nam mihi das lapis melius confidere rebus,
 O pater, o animæ cura salusque mez.
 Ergo mihi memori semper celebrabere cantu,
 Sublevor auxilio quod miser usque tuo.

PSAL. XIV.

Heu stolidas hominum mentes! rabie omnipotentem
 Esse putat nullum concita turba Deum,
 In scelus omne immane ruit facinusq; nefandum,
 Nullus amor recti pectora circa ceat.
 Tum Deus immondas cæli de vertice terras
 Adspicit, an quisquam sit probitatis honos.
 Nominis an quenquam teneat pia cura colendi,
 An magis assuescant improba facta sequi.
 Defecere omnes, omnes secura omnia patrant,
 Neve usquam pietas ulli, vel ulla fides.
 Usque adeone furox sceleris mentem abstulit? ut me
 Crimina tanta deum sic latuisse putent.

Dum ceu sorte dapes nostri immemor, impia saevia
 Dilaniat populum dente catherba meum.
 Hinc pavor illapsum tremefacta per ossa scelentis,
 Præsentem iustis arguet esse Deum.
 Quippe pii studiis riu illusitatis agharo,
 Cujus vel fidei consulit usq; Deus.
 Ah quando ille dics languenti illuxerit orbis
 Sacra Sion a cum fluet arce salus.
 Vincula cum solvet, genus Israëlis avitum,
 Ibit & in plausus stirps Jacobus sua.

PSAL. XV.

Civis Cælestis.

Ecquis monte tuo, quisnam dignabitur arce
 Aut cui tam sacros pater indulgebis honores?
 Qui simplex, & sincerz cui conscientia famæ
 Vita placet, rectiq; tenax in pectore firmo
 Mens fraudes exulta sedet, cui candor in ore,
 Nec linguz incautas malefidæ ambagibus aures
 Detinet, & sauo vicinos epeccat ore.
 Cui procul aure, oculis, & cui procul exulat ore
 Impietas, qui vulnu hilari, qui mente benigna
 Accipit integros animi, Dominumq; timentes
 Suspicit, & merito semper dignatur honores:
 Qui licet in proprium servat rata fædera damnum
 Fænore nec perdit justos, nec munere prodit.
 Tales monte tuo, tales dignaberis arce,
 His juvat æternum pater indulgete quietem.

PSAL. XVI.

Quem penes est unum vasti custodia maledicti,
 Me tibi confisum magne cuere parens,

Ad-

Addixit tibi se, Dominum te vendicat unum
 Mens mea, nec sic te demeruisse queo.
 At sanctis benefacta cuius tua magna rependam;
 Hi desiderii pars mihi prima mei.
 Sed quae vana colunt cæcæ ludibria gentes;
 Anxia sollicitas cura dolorq; coquunt.
 Execror impuro fumantia sacra crux,
 Quorum nec nomen polluet ora mihi.
 Tu Deus es blandæ patrimonia splendida sortis,
 Dulcia despumans tu mihi vina Calix.
 Quo me pulchra beant opulenta prædia amico
 Te mihi? quot culti jugera laxa soli?
 Ergo tibi auspiciis cuius bona tanta capesso
 Luce canam, & grato pectore nocte canam,
 Usq; Deus mihi dexter adest, hunc conspicor usq;
 Præsentem, hoc cinctum nulla ruina premet,
 Ergo mihi exultant lato præcordia motu,
 Linguaq; laxitatem gloria nostra fremit.
 Quin etiam brutam carnem, quando occidit ævi
 Lux brevis hæc miseri, spes quoq; certa sovet.
 Nec claudi infernis animam patiere sub umbris,
 Ne dilecta tibi tabe peresa eadat.
 Vix pandis iter, plenis ubi gaudia rivis
 Exundant, dextræ deliciæ usq; tuæ.

PSAL. XVII.

ME Deus exaudi poscentem justa, nec obsta.
 Quam tibi non ficto pectore fundo preci.
 Arbitrium mea causa tuum subit æqua fidemq;
 Appello, æqua æquis aspice luminibus.
 Namq; mihi postquam scrutatus intima cordis,
 Mc noctu vigili sedulitatem probans.

Dum veluti liquidum coquitur super ignibus aurum,
 Examen subeunt pectora nostra tuum.
 Es tamen immunem fraudis cum cordis & oris
 Expertus; cordi confona verba fluunt.
 Cuiq; suum micro studium, tua verba secatus,
 Non ero latronum dux ve comesve gregi.
 Ergo tuæ legis ductu da figere gressum,
 Ne Ispu instabilis pes graviore ruat.
 Te voco nam facilem sum expertus sape vocanti,
 Nunc quoq; præbe aurem, & suscipere vota libens.
 Nunc tua se bonitas prodat miranda, superbis
 Eripiens dextra pectora fida tibi,
 Utq; oculi teneram pupillam protege, inumbret
 Securum alarum tegmine, amica quies:
 Serva avido prædæ cupidoq; cruoris ab hoste,
 Imminet exitio qui malus usq; meo.
 Cui licet emineat languens abdomine ventre,
 Lingua celer rapidas fulminat usq; minas.
 Cuncta mea observat vestigia, callidus auceps
 Cautius ut tendat retia, spectat humum.
 Ille quidem rabidi rictu instar brante iconis,
 Qui prædæ obscuris excubat in latebris.
 Tu præverte tamen rabiem, tu sterni priorem,
 Me gladio eripiens, quo furit ille, tuo.
 Aq; viris queis summa boni cumulare caducas
 Divitias, forti me tueare manu.
 Quos saturas opibus, terraq; mariq; reclusis,
 Et superest soboli quod numerabat avus.
 Ast in te purum sceleris mihi figere lumen,
 Conspictuq; frui, sors mage fausta tuo.
 Mane quidem somno noctis brevis hujus abacto
 Sat mihi conspecti lucida imago dei

PSAL. XVIII.

Miles Dei.

Divinas toto concepi peccore flammis
 Omnipotens pater, & mea magna potentia, solus
 Tu rupes mihi firma, & inexpugnabile vallum,
 Præsidium & trepidis statio tutissima rebus,
 Tu clypeus, tu certa salus, fiducia certa;
 Arduusq; unde minas hostiles rideo turris.
 Nam simul atque tuos afflugo lætus in hymnos,
 Procumbunt adversæ acies; tu carmine dignus
 Æterno, nam me laqueis circumdedicis artis
 Jam jam triste minans crudelia funera fatum;
 Me globus obruerat velut unda inimicus, & horror
 Hauserat, atq; artis me circumvolverat undis
 Tartarus, & vinclis lethi luctabar in arctis;
 Protinus infandos miseratus sponte labores,
 Audiit orantem, & noto clamore cinctem
 Auxilium Deus, & summo de vertice templi
 Siderei admisit gemitus, votisque rogantis
 Annuit, æternas precibus penetrantibus aures.
 Concusæ tremefacta pavorem viscera terræ
 Occupat, horrendum! montes radicibus imis
 Emoti tremuere jugis; Domini ira revelli
 Terrifico aerios motu fundamine colles.
 Fumiferæ absunt nebulae de naribus, ingens
 Igneus inde globus de faucibus evolat, & stu
 Ardentis, vivâ rapiens quæq; obvia flammis.
 Labenti in terras excelsa cæcumina cœli
 Submisere, pedes subeuntia nubila velant.
 Chérubeoq; volans currus, stridentibus alis
 Ventorum invectus, cœli spatia atropla secabat.

Obdux-

Obduxitque sibi tenebras, & regnare opacæ
 Nubis, & utidarum caligine conditur atra.
 Protenus ætherias surgens radiante serenat
 Luce plagas, rapidæ fugiunt incendia flammæ,
 Grandinis atq; ruunt submotis nubibus imbræ.
 Tum tonat & missis abrumpitur ignibus æther,
 Terribilemque polo, rauco cum murmurè vocem
 Fundit, & incensis glomeratam fulgere pruiss;
 Spicula quæ sæuos flammantia torquet in hostes, &
 Fulmineisque instans quatit ictibus; abditus inde
 Äquoris immensi patet alveus, ima dehiscunt
 Fundamenta orbis trepiti, vis tanta furoris
 Divini, quocties mundo coeli intonat ira.
 Me dextrâ cælo exerta indignantibus æstu
 Fluctibus eripuit, tremulusq; elutus aquarum
 Ille inquam atrocí validoq; recepit ab hoste,
 Livorilq; minas, viresq; odiumq; fecellit.
 Me dum fraude tenet manus hostica, rebus in æctis
 Sultinet, atq; artus baculi instar fulcit inertes;
 Et latum mihi pandit ictus, dum aumine lapis
 Placato facilis succurrit vindice rebus.
 Quippe animum iasontem probat, & sua jura reponit
 Flagitiis puris manibus; nam fraude remota,
 Instiit iter domini, divortia nulla secutus
 Impia, nec sacris deflexi lumina jussis.
 Illius usq; oculos & mentem oracula pascunt;
 Integrataisque illi mea cognita, criminis olim
 Heu nimium dilecta mihi dum retia vito.
 Namq; apud hunc, puro puræ stat gratia virtus,
 Imminutisq; manus scelerum mihi, justa-cuiq;
 Intima qui spectas præcordia dona rependis.
 Namq; piis pius es, integris integer idem;
 Sentiens & purus purum, tu mente dolosis,

Callidus es vafras deludens artibus artes.
At vero eripies quam sors premit aspera turbam,
Exolvesque malis humilem frangesq; superbos
Quaeis nimis elata tumuerunt lumina fronte.
At mihi te tenebras modo discutiente lucerna
Alta sub ingentem jactat laquearia lucem,
Te duce confertos penetravi interitus hostes,
Ausus & oppositos saltu transmittere muros.
Tuta Deo praeunte omnis via scilicet; astu
Sermo procul, flammis liquefacto purior auro.
Huic satis armorum fidei quem protegit umbo.
Ecquis enim Deus est aliis? quis robore poliet
Aeterno, nisi qui ccelumque solumque gubernat?
Ille mihi invictis dat sternere viribus hostes,
Tutaque seculo vestigia ponere calle,
Pernicisque facit cursu præverttere cervas,
Arduaque ætherei fastigia scandere montis.
Illo bella manus peragunt hortenda magistro
Jam faciles; chalybemque potens constringo laceris,
Vix etiam in duros sinuatum fortiter arcus.
Nil tamen hæc memorans mihi vendico, tegmine
Sum clypei, pater usq; tui, tua dextra labantem, cucus
Sustinet, accumulatque bonis atque auget honore.
Neve per obscuras calo titubante tæbras,
Ferrer, iter tutum pandit vestigia firmans.
Te duce viator ovans palantes insequor hostes,
Comprendoque metu tremulos, dominorq; præhensis
Nec converla retro vestigia torqueo, cunctos
Quam prius in terras prostratos vulnere multo
Hauserim, & ultrici fusos calcavero planta.
Sed non marce meo, nempe has in prælia vires
Sufficis, infensos solus mihi subjicis hostes.
Sub juga cervices solus dum nostra feroce

Bellantive mihi dare sterga fugacia cogis.
 Auxiliū mātis imploravere quætelis
 Sed surdos in voce vocant, ipsum omnipotentem
 Experti aversam præbere precantibus aurem.
 Quos ego marte ferox & vinci nescius armis
 Sterno a lacer, rapidis qualis volat Africus alis
 Pulvrae amque rotat fremebundo turbine nubem.
 Conculcoque feros, sordes ceu forte teruntur
 Immundæ in triviis; tu me studia improba plebis
 Insanæ eludens servasti, ut fræna capessam
 Imperii moderanda, caput me gentibus addis.
 Cogis & ignotos mea sub juga, poplite flexo
 Nucibus & solis faciles, ultro mihi quorum
 Fama ministerium fictum licet una paravit:
 Non fecus atque leves agitata ex arbore frondes
 Defluxerè ruunt: nulla est fiducia septis.

Vivat io & cunctis victor celebretur in oris
 Eternum mea petra Deus; tibi lœta triumphat
 Jam toties mihi parta salus, te vindice inultus
 Nullus abit, nostris qui fese immiscuit armis.
 Auspice te, penes est populi me summa potestas;
 Hostibus & mediis erectum, a morte reducis.
 Jamque alto evectus solio premo celsior omnes,
 Qui mihi cunque nefas tectum meditantur, & artes:
 Insolentem vocant in aperta pericula vitam.

Ergo tibi ut meritis referatur gratia tantis
 Qualis cunq; meo celebrabere pectine semper.
 E: tua per cunctas referam præconia gentes,
 Qui me magnifici donasti munere sceptri,
 Donatumque levas duris dirisque periclis:
 Qui mihi sacrato pertundis tempora olivo:
 Persulsum bonitate fovens, nec Davidis ista
 Munera sola tui, sed sœcula cuncta nepotes
 Davidicos ea dona manent ingentia; regnum!

P S A L. X I X.

Lex pura.

Magne parens, te pœcta poli radiantis imago
 Prædicat, immensumq; decus dextramq; poten-
 (Artificis summi præconia) personat æther : (tem
 Namq; dies dum lege diem, & certo ordine trudit,
 Alketnantiq; vices præscripto sedere no[n]tes,
 Virgucisq; artisq; tu[er] documenta propiniant
 Omnibus, auditut clare vox lucis & umbra,
 Quæcunq; æthereo tellus procenditur axe. (res,
 Quicquid ubiq; hominum est harum sonus attigit au-
 Barbara nec tantis gens ulla orbata magistris,
 Namq; polum roso poni[er] tentoria soli,
 Splendida qui medio vestigia librat in axe,
 Præcō Dei; qualis thalamo emicat aureus aureo,
 Exultans animis spoliis, cui certat in ore
 Purpura cum nivei sonoro a aspergine lactis,
 Aureus Eo[us] talis sol surgit ab oris.
 Fervidus aut qualis passu volat alite cursor,
 Victor & extremis spatiis latetur anhelus,
 Talis hic immensum træsis spumantibus orbem
 Circuit, & cœli flaminis spatio omnia lustrat,
 Cujus & obseuras penetrat calor usq; cavernas.
 Numinis ista tui monumenta ingencia! sed lex
 Pulchra magis, scelerum pellens de mente tenbras,
 Cujus cerca animi dubios sententia firmat :
 Unde vel incantis sapientia profluit annis.
 Recta equidem mindata Dei, penitusq; probanda,
 Inde serenitate surgunt nova gaudia menti,
 Sordibus absterris scelerum contagia mundant,
 Luminis expertes I: quido dum lumine pascunt,
 Labe Dei timor usq; vacat non labilis, ævi
 Exclusus spatiis : æterni iussa Tonantis

Justitiae veriq; pari splendore coruscant.
 Illa quidem gemmis longe pretiora, vel auro;
 Illa tavi jucunda magis vel nectare pressi.
 Adde quod illa tuum moneant oracula servum,
 Præmia larga sibi tua iusta reposta sequenti.
 Quis tamen ah! quoties mentem irremeabilis error
 Abstulit incautam, sapiens compr'endere possit?
 Ergo ignoratæ, clemens Pater, ablue sordis,
 Quicquid in obscuru ments latet usq; recessu.
 Ne me in precipitem malefunda superbia luxum
 Abripiat, motus animi compelte rebellis.
 Tunc mihi purgato sceleris de pectori, pellet
 Turpe ministerium, diræ mens nescia culpæ.
 Jamq; tibi quascunq; pio fundo ore loquelas,
 Quæ tibi cunq; pio pia pectori nuncupo vota.
 Accipe placatus, clemens facilisq; secunda,
 Sancle meæ vires Deus, & decus, atq; Redemptor.

PSAL. XX.
Pax populi salus regis.

Adsit in adversis Domini clementia rebus,
 Atq; tuas placidâ combibat aure preces.
 Fida cui quondam sancti tutela Jacobi,
 Numine te trepidum sublevet ille suo.
 Et fluat ex adytis bello tibi vivida virtus,
 Deque Sionæa pectoris arce vigor.
 Adspiretq; memor donis bene expta secundans,
 Atq; eat in cineres hostia fausta leves.
 Votaq; det rata cuncta tibi quæcunq; capessis,
 Consilia suspicio prospereo beans.
 Nosq; triumphato reduci gratabimur hoste
 Carmine, quod nobis te duce parca salus. Bols

Bellica tunc Domino vexilla favente fetemus;

Propitius votis antiviat ille ruis.

Quid dubitam? Domibus servarum ex hoste reduceas.

Quod clemens olei rinxit honore caput.

Ille salutifex defendet robore dextræ,

Cujus ab ætherea percipit arce preces.

Ergo alii celebrent currus, jactentq; feroces

Quadrupedes; nobis gloria spesq; Deus.

His cecidere animi curvato poplite lapsis,

Demulcerat fractos nos Deus atq; levat.

Incolorem nobis præfia Deus optime Regem,

Et facilis metras audiat ille preces.

PSAL. XXI.

Pax Regis salus populi.

Carmen votivum & gratulatorium.

O Qui Cœli scepsa gubernas

Deus, immenso robore pollens,

Tua vis reducis vaseca regis

Nobis, imbuat intima gaudio.

Tibi victrices ille triumphos

Lætus se debere facetur.

Tu vota libens sollicita, preces

Prona suscipis aure modestas.

Rata vis te quæcunq; populo cit

Superans longe munere vota;

Capiti nixidam ferre Coronam

Auro & geminis, sponte dedisti.

Brevis ille moram munere viræ

Terogat, illi mortis adempta est

Prorsus conditio, ut spatia bonus

Nulla incerti sentiat ævi.

Te duce parta claris adores,
 Tituli nobilis auctus honestibus
 Patulum famâ pervolat orbem.
 Quem & munificæ munere dexteræ
 Divitem, recreas lumine vultus.
 Voti summam posteritati,
 Et laudis statuisti metam,
 Hinc fiducia numinis illum
 Et spes patriæ munificentæ,
 Cunctæ in secula stabilem reddent.
 Ergo age cuneis impete fulminis
 Atq; odio, atq; invidia pallidis
 Insta adversis, vindice dextra.
 Nec fuga morti subtrahet illos.
 Quos ceu calidis flamma caminis,
 Rapido stipulas devorat æstu,
 Stimulis perdes concitus iræ.
 Hos & qui nascuntur ab illis,
 Omnes ima à stirpe recides,
 Relevans sonti pondere terras.
 Tibi qui cœcum mente maligna
 Scelus invalidi sunt commenti.
 Preme terga scopum tibi vibranti
 Spicula certum; vel in adversa
 Ora sagittas figere cura,
 Nervo jaculans funera certo.
 Sic te celebrem strage inimica
 Deus edes; tua robora seculis
 Inlyta cunctis, carmine festo
 Alacres nos super astra feremus.

P S A L . XXII .
Christus Patiens.

M i Deus, immenso cœli qui robore polles,
 Mi Deus ; ah miser quo quis te mihi casus ademit ?
 Dumq; malis rugio, ferre auxiliumque, modumq;
 Quid verat afflictis clementem imponere rebus ?
 Te votis luce exposco, te nocte silenti
 Mi deus imploro, rapidis das vota procellis
 Sive dies lucem, spargit sive hesperus umbras.
 Isacidis tamen usque cuius celebrabere sanctus,
 Votivo meritas referent tibi carmine laudes.
 Tu nostris spes una atavis, neque lusit hiantes
 Irrita, dignaris placidus succurrere votis.
 Te nostri roties exoravere parentes,
 Dum tibi sollicitos fundunt de pectori questus,
 Freti tibi exolvis tetricis precordia curis.

Alma pios nunquam spes fallit rebus in artis.

Ast ego non homo sum vulgo, sed vermis & horror,
 Ludibrium humani generis, fastidia plebis ;
 Undiq; proscissum probris me sibilat omnis
 Obvius ; exertis labris, & vertice moto
 Illudit, germinatq; crucis convicta linguis.
 Scilicet, hic dubios divino evadere casus
 Auspicio confisus, atrocibus ergo periclis
 Disiectum eripiat, curisq; exsoluat amicum.
 Me tamen æthereas venientem lucis in auras
 Suscipis, è latebrisq; uterì, me numine mulces
 Ipse tuo, gremio forum mammasq; petentem
 Distentas, instar laetis spei nectare pascis.
 Qui mihi nascenti fueras fiducia, cunis
 Spes cognata meis Deus, ipso in limine lethi
 Luctantem, & cunctis desertum (ut cernis) amicis

Ex.

Expedias duros tandem miserare labores
 Namq; truces miserum incurvant, queis cornua tauri
 Horrida, terrificisq; horrent palmaria setis,
 Quale per intonsum Bashanum pascitur agmen.
 Circumstantq; inhiantq; feri, sic prælia sævo
 Et cædes frenuit ore leo, quem dirus edendi
 Exagitat furor, & gemitu nemus omne remugit.
 Instar aquæ videt ut rotantes vulnera rivos.
 Exsudans luxantq; truces ossa ægra dolores,
 Solvitur & laxis turbato in pectora fibris
 Cor trepidum, lento ceu sera liquefit ab igni.
 Aruit & testæ vigor instar coctilis; humor
 Deficit, invilamq; trahit mora languida vitam.
 Aridaq; ora rident, atq; aspera lingua palato.
 Hæret, morte obitæ qualis color inficit artus
 Luridus exanimis, talis liventia pallor
 Ora notat, mibi turbâ canum latratibus instat,
 Cingit & imbellem gens dira hostilibus armis.
 Efferaq; insultat misero, palmasq; pedesq;
 Perforat, immensis dans per via vulnera clavis.
 Ipsa etiam numerare licet vel corporis ossa:
 Tanta renudatis macies comes addita costis.
 Nec quenquam miseret tanta atq; indigna ferentis,
 Proh facinus! sed ubiq; probris, sed ubiq; cæchinnis
 Excipior, pœnæ crudelij lumina pascunt.
 Insuper (ut spolium) laniato corpori amictum
 Diripiunt, tusica m justis dum partibus æquant,
 Proh pudor! inusti, sorti expositæ nefandæ.

Tantæ molis erat mundi reparare ruinæ.

Ergo ne tantis, miseri spes una, relinque
 Concussum fractumq; malis. Deus, illico amicam
 Affer opem, canibusq; feris gladioq; cruento
 Obsessam defende animam, rictuq; leonis

Tetribili

Terribili, à rabido me Rhinocerote tuere.

Audi supplicibus venerantem numina votis.

Tunc ego post victam mortem, & spolia triumphis

Tartara, virtutemque tuam, nomenque verendum

Fratribus exponam, laudesq; ingentibus amplas

Cætibus, hæc memorans. O quos pia ciura colendi

Numinis ulla tener, Dominum super astra canendo

Tollite, progenies Jacobi & lecta propaga,

Isacideæ testis Dominum celebrate triumphis.

Quippe nec ille inopem rebus contempsit in æctis,

Aut duræ terricu[m] ceperunt tædia sortis,

Abstulit aut placidum fastu[m] truculentia vultum :

Sed prona[m] miseris porrexit quælibus aures.

In cæcu tibi nostra chelys pulsabitur uni.

A te principium, tibi definet, omnibus unus

Argumentum ingens tu gentibus, inter ovantes

Vota choros te qui metuunt, tibi debita solvam.

Turba modesta tuis mecum saturabitur aris;

Hæc tenus & quicunque tuam imploravit in æctis

Rebus opem, lato celebrans tua numina cantu,

Gaudia perpetuæ carpet felicia vitæ.

Sic tua per vastum notescit gloria mundum,

Cardinis & gemini Domino famulabitur axis,

Proeumbetque tibi, trepidanti poplite adorans,

Quemcunque oceanus latè vel maximus ambit.

Nam tu jure tuo triplicis confinia mundi

Imperio premis, & gentes ditione potenti

Regnator late tibi subdis ; sorte beatos

Felici sacræ saturabis munere mensæ,

Qui sua sponte tuis supponent colla catenis.

Et (tibi quod soli regum contingere fas est)

Pronus adorabit vitali lumine cassus

Te numenque tuum, soli revocare sub auras

Aetherias, lethique datum perfringere leges.
 Ergo tibi nunquam lustris labentibus, atas
 Quæ colat, atque sacros aris imponat honores
 Deficiet; quæ sacra tibi censembitur uni.
 Justitiamque tuam nascentibus ordine seculis
 Mirandam fando memorans, tua pectora lato
 Pandet, inextinctosque parans per secula triumphos,
 Munera transmittere populis celebranda futuris.

PSAL. XXIII.

I Mproba quid curâ cruciante laceffis egestas?
 Dum mihi sufficiat pabula lata Deus.
 Dum mihi fœcundi, grata oblectamina campi
 Sternit, odotiferum florea prata torum.
 Ille per obliquæ ducit declivia ripæ
 Murmure jucundo lenè fluentis aquæ.
 Languentemque animum revocat, viresq; ministrat,
 Ne noceat medio dum ruit axe dies.
 Nominis ille sui memor æquo in tramite fistit,
 Ne ferat ambiguis passibus erro vagus.
 Esto per umbrosam facerem vestigia vallem,
 Cujus morte minax horret utrumque latus.
 Te duce, per mortis vadam impetratus umbras,
 Securum baculo me facis atque pedo,
 Hostibus in mediis, epulis accumbere lauris
 Tu mihi munifica das, pater alme, manu.
 Dumque bibo, crines oleo redolente perungis;
 Sufficiis & liquidi pocula plena meri.
 Quin tua mi bonitas comes usque, favorq; benignus,
 Dum fruar ætheria luce superflua, erit.
 Eternum inde tuæ civis felicior aulæ,
 Cæli hospes, tecum templa beata colam.

PSAL.

PSAL. XXIV.

TERRA IMMENSA DEI TERRA EST GENITORIS, OPUMQ;
Quicquid ubiq; suo continet ampla finu.

ILLIUS IMPERIO PATULI CONFINIA MUNDI
Parent, atq; hominum (quicquid ubiq;) genus.
INSTABILI STABILE IN FONDAVIT IN EQUORE TERRAM,
Inconcessa vagas ut remoretur aquas.

CUI TAUDEM EXCELSUM DOMINI CONSCENDERE MONTEM?
Cui dabitur sedes incoluisse sacras?
Cujus nulla gravis scelerant contagia dextram
Culpæ, aut impietas corda profana tener.

Cujus vanæ animum nunquam furiosus habendi
Urget amor, jurans nec locat fre fidem.
Hunc Dominus larga cumulans mercede beabit,
Justitiaeq; addet præmia magna suæ.

Hæc addicta polo gchis est, hæc vera Jacobi
Proles, divinis officiosa sacris.

ERGO CLAUSTRA FORES LAXATE SACRATA, PERENNIS
Cardine converso janua tota pate.

ÆTERNA ÆTERNO PATEANT PENETRALIA REGI,
Quem merito immensus stipat & ambit honos.
Quis Rex ille sacri subiturus limina templi,
Quem merito immensus stipat & ambit honos?

INVICTA VIRTUTE Deus clarusq; triumphis,
Qui fuso semper victor ab hoste redit.
ERGO AGITE ÆTERNA VOS LIMINA PANDITE PORTÆ,
Cardine converso janua sancta pate.

SUBLIMI UT PATEAT TECTUM VENERABILE REGI,
Quem merito immensus stipat & ambit honos.
Quis Rex ille tamen tantus? quem gloria stipat
Et merito immensus nobilis ambit honos?

REX EST ILLE Deus, rerum cui militat ordo
Consonus, immensum hunc inclitus ambit honos.

PSAL.

P S A L. XXV.

M I Deus ingenti curarum mole gravatam
 Ad te tollo animam, tu spes mihi firma, pudendis
 Ora notis ne me maculatum rideat hostis;
 Insulte ve me æ, dum spes mihi cassa, ruoræ.
 Spei nunquam pudeat nimis tibi, at æstuet ingens
 Imo in corde pudor (confundens ora) scelestis.
 Qui dum vana petunt, nec Iæsi insontibus obsunt.
 Ergo bone erudiens dubium mihi dirige gressum,
 Atq; tuis me fiste viis, vestigia fallens
 Lubrica ne rapiat sinuosis flexibus error;
 Instrue, trans fraudis ducit qua semita calles.
 Nasoq; mihi Deus es, solus spes sola, salutis
 Arbiter, atq; tibi de te dum pendeo, totos
 Illi par est impendo dies; me respice vulnu
 Placato, à prima nascentis origine mundi,
 Parcere erat proprium semper tibi; teq; benignum
 Clementemq; meæ subeant oblivia culpæ;
 Quæ nimis incautam conspersit labo juventum.
 Si memorem esse mei, mea te peccata verabunt,
 At membror esto tuus, tua te clementia flectar.
 Nam certè ille ipse es rectus, bonus, integer, æquus,
 Qui quos præcipites sceleris per devia traxit
 Error, in innocuum (tua vincit gratia culpam)
 Flectis iter, vitæ melioris; quiq; modesto
 Atq; humili te corde colunt, cupiuntq; doceri,
 Ceu pueros elementa doces, rectiq; maliq;
 Te monstrante, vices discunt, discrimina, fines.
 Tu vulnu nites miserans bonus adspicis æquo,
 Teq; ducem præstas fidum, comitemq; benignum
 His servas rata pacta quibus tua foedera cordi;
 Quicis tua sacra piam tangunt oracula mentem.

Ergo

Ergo ignosce meis, quasquam deformia longe
 Admissis, tua sic bonitatis gloria nostris
 Fulgeat erratis, tua sic sapientia mundo
 Prodat opes, tua sic celebretur ubiq; potestas.
 Quanta pio Dominus cultori dona rependit?
 Hunc docet, hunc regit, huic bona numine cœpta se.
 Acceptus semper cœlo, venerabilis orbi est; (cundat,
 Huic non corda metus gelidus quatit, aq; paternis
 Florebunt opibus prosvito jure nepotes.

Quid? quod & arcanos illis committere sensus
 Fas habet, & pacti sacras aperire latebras
 Ipse Deus, fidei dum posthuma regna recludit.
 Ergo oculis in te defixis, unicum adoro
 Dum laqueo hostili expedias, vestigia firmans.
 O caput & custos, placari luminis orbes
 In me flecte pater, clemens solare jacentem,
 Et deplorata tandem miserefcito sortis.
 Sors inimica premit, sum fluctibus obrutus, in me
 Conspirasse putem curas, velut agmine facto;
 Hoc releva. (O nihil est cœlo insuperabile) fasce.
 Numine dexter ades, nam fractis undiq; rebus
 In poenas trahor usq; novas, scelerisq; nefandi
 Da veniam, caput hoc cunctorum, & causa malorum
 Aspice quanta cohors mihi passim hostilibus armis
 Infestisq; animis, odiisq; immanibus acta
 Immineat, miserere animæ non digna ferentis;
 Auxilioq; subi, & dum spes sovet alma, tuere:
 Et tibi confusam spe nunquam pasce pudenda.
 Me inea simplicitas, me mens mihi conscientia recti
 Protegat, in te unum spes inclinata recumbit.
 Caſibus eripias genus Iſraelis acerbis
 Omnibus, O duros tandem miserefcere labores.

PSAL

PSAL. XXVII.

Pse mihi lux est Dominus, dux ipse salutis,
 Quem incautum? invictas nervos in pectore viris
 Dum mihi dat, nulla trepidet totundine pectus.
 Me serus aggrediens hostis mortemq; crucem am
 Intencans, votisq; vorans, spe lusus inani
 Arte sua periit, turialibus obruius ausis.
 Horrida me oppugnant suriolo milite castra;
 Cunctaq; belligerum latè loca compleat agmen;
 Per suribunda quo ferat imperterritus arma
 Numine, inundantes spectabo sanguine campos
 Intrepidus; casus Dominus tutela per omnes.
 Hoc tamen opto unum, precibusq; ardentibus ora;
 Cujus inextincta trahat usq; cupidine voti,
 Tandem ut posthabitis ædis sacra incola castris
 Perpetuus, læto languentia lumina visu
 Divini decoris pascam, dum spiritus atius
 Hos regit, & nostro resonent sancta atria plectro;
 Namq; ædis sacra umbra Dei sat munit inermess
 Rebus in angustis illic me condet iniqui
 Securum casus, veluti tentoria vallo
 Præducto regerent, vel propugnacula rupis.
 Atq; adeo viatis cunctis super hostibus altum
 Jam caput atollam, votivaq; victimæ nostris
 Thure vaporatas ab ovilibus imbues aras.
 Tuq; Deus festis victor celebraberis hymnis
 Supplicis ergo pteces exaudi; & Vota rogantis
 Percipe, jactatiq; malis misetere benignè.
 Ardet amore tui mihi mens, hoc expertus unut
 Criminis expertes in te defigere vultis.
 Ergo cui vulnus radios ne eonde, nec ira
 Indulgens, famulum (mihi qui vultus) repelles

Ne suprema salus me defere, neve receperum
 Hactenus O toties crudeli ex hoste relinque.
 Ut mea me genitrix linquat (sua viscera) natum,
 Qblitusve foret pater in discrimine nostri.
 Me tamen excipiet Deus ipse, siuq; sovebit,
 Amplexu involvens sortis nre ambagibus actum.
 Restitue ergo tuis abreptum criminis sedo
 Me pater alme viis, nec me de tramite recto
 Insidiave dolive trahant (dum duxeris) hostis:
 Arbitrio cuius ne me permitte nefando.
 Ne tandem immetitas ab iniquo expendere peanas
 Actus teste reus cogar, cupidoq; exponis.
 Olim curarum mihi pondere fracta labasset
 Mens exhausta malis, ni spes mihi magna subiret
 Gaudia jam vitæ præsentis lata, futuræ
 Pignora, post duros me carpere posse labores.
 Ergo animi intrepidus pérfa, nec frangere duris
 Casibus; invictas vires, animosq; ministrat
 His Deus, ætherio quibus est fiducia coelo.

P S A L. XXVIII.

Qui æternis homines imperiis regis,
 Ne duro excipias vota silentio,
 Quæ jam fundo gemens præsidio meo,
 Ne lethi assimiler sub scrobe conditis.
 Stellantem penetreret vox mea regiam,
 Quia te sollicito mutmure supplici.
 Meq; ad tempa tuæ conscientia gloriae
 Tendentem innocuas respicto manus.
 Ne me sacrilegis cortibus inseras,
 Infandive nefas qui sibi consciis

Queis dum mellifluis lingua madet favis,
Vafro lethiferos corde strulint dolos.

His merces meritis aqua nefariis,
Factisq; evidet digna nocentibus,
O quem jus penes est, par referas pari,
Pendar sus acinos improba scenore.

Stulti namq; opus hoc indociles Dei
Obliuare, matutus factaq; negligunt,
Queis me tergeminis tollit honoribus,
Ergo à stirpe genus subtruet impium.

Hinc me nulladies immemorem arguet
Laudis, quod precibus tam tæsis, tue;
Tu vis, tu clypeus, præsidio tuo
Confidum in trepidis usq; regis malis.

Hinc suffusa novo pectora gaudia,
Blanda sollicitant lætitia maxum,
Laudes voce tuas dulcisona & lyra,
In cœlos duplice carmine tollere.

Robur quippe Deus prævalidum suis,
Virtutemq; animis sufficit arduis,
Regi invicta salus ipse Deus suo,
Cui cinxit liquidi succo olei caput.

Adsis usq; tuo, Rex hominum gregi,
Sacrateq; tibi propicius fave,
Et pasce, atq; opibus munificus fove,
Dum cœlum tremulas axe rotat faces.

PSAL. XXIX.

Potens heros.

Herorum illustri quisquis spectabilis ortu,
Ducis ab invictis nobile nomen avis.

Pone libens cristas veterum decora alta parentum,
 Atq; tuos titulos numinis ornet honos.
 Thure vaporato pulchrum est indicere honores
 Altari, pietas victimæ grata Deo est.
 Tantus ab ætherio vocis fragor axe Tonantis,
 Fortius undanti fulmine fulmen agit.
 Vox etenim æterni plenissima numinis ille
 Fertur in immensum viribus acta Dei.
 Seu Libani excelsis impendit robora cedris,
 Mox Libanum umbrosæ fraudat honore comæ.
 Ardua quin ipsos motare cacumina montes
 Cogit, & insolito tripudiare choro.
 Omnia sunt similes Hermon Libanisq; vel hædo
 Qui saltu in pratis luxuriare solet.
 Vox Domini horribiles collis nubibus ignes
 Excutit, ingenti terra fragore tremunt.
 Ipsa Arabum deserta gemunt, & inhospita tenuunt,
 Horreficensq; parit præcoce cerva metu.
 Quadrupedum genus omne jugis decurrit, & antris
 Abditur, horrendo dum tremunt æthra sono.
 Illa potestatis monumenta ingentia Cœli;
 Edibus ac sacris gloria major inest.
 Tu Domine insanos componis numine fluctus,
 Et maris æternum fræna superba regis.
 Te penes est unum viresq; animosq; feroce,
 Contra hostes populo suppeditare tuo.
 Aut placido æternæ componere fædere pacis;
 Una poli pax est munus amicitia.

PSAL. XXX.

TE fidibus, te voce fides comitante referre
 Fert animus, mihi qui primos de fortis egenæ
 Sordibus

Sordibus erepto regni das carpere honores,
 Magne Deus, nec me tumido ludum objicis hosti.
 Dum te chare pater non casta in vota vocavi,
 Restitujs laplas languentj in pristina vires.
 Imo anima medio luctanti in turbine lethi,
 Tartareo revocatæ antro, & pallentibus umbris,
 Mitis ad aethereæ das lumina surgere vitæ.
 Ergo te facilem precibus votisq; rogandum
 Turba tuis devota sacris experta, benignum
 Numen in altra ferat ; memori tua carmine famæ
 Munera grata sacrans ; oculi nam posuit icu
 Ira tibi, æternis durat clementia seclis.
 Namq; ubi sorte vehant cum nocte crepuscula flentum,
 Dulcia sa pe refert cum lumine gaudia manq.
 Ipse ego dum yultu risit sors læta sereno,
 Diffueremq; bonis, stabilem mihi spondeo sortem.
 Montem quippe meum cingebas numine amico,
 Aspirans facilis votis, sed lubrica postquam
 Mutavit fortuna fidem, vultumq; recordis
 Nube tuum ; tanto casu percussus & amens
 Quid facerem ? votis supplex tua numina posco,
 Te veterans pacemq; orans, quid proderit inquam
 Noster ab effosso profusus pectora sanguis ?
 Funeris heu nostri quis tandem fructus ? an ater
 Te cinis aut tua facta canet post funera, pallens
 (Ora quidem sed muta gerens) fine mente cadaver ?
 Quin potius questus & verba precantia clemens
 Percipe, opemq; ferens, tristes miserare dolores.
 Nec mora : curarum pulso merore facessit
 Turba vigil, festoq; exultant pectora plausu,
 Lætitiaq; tegis dempto velamine sacci.
 Te fidibus, te voce fides comitante referte
 Hinc mihi gestit ovans lingua, & manus æmula linguez,

Ut tua per vastum volaret memorabilis orbem
Gloria, perperum nobis celebrata per aetum.

PSAL. XXXI.

TU mihi in afflictis constans fiducia rebus,
Magne Deus, tantum speci pudor obruat unquam,
Eripias durtis fretum tibi juste periclis.
Porrigit sollicitis pronas clamoribus aures,
Atq; salutiferam pereundi extendit dextram.
Esto mihi rupes, & turris athenae, cuius
Server ab hostili incursu munimine tutus.
Quid dubitem? mihi tu rupes, arxq; ardua, ridens
Ventorum furias pontique immobilis iras.
Nomini ergo cui membror aeti errore viatum
Ambiguo, dux esto, aequam dans carpere callem,
Et casses futilim quas fraus inimica tetendit
Incaute, mea sola salus, viresq; resolve.
Ecce animam hanc, (quis enim fraudaret pignore ex-
Aeterno aeterna prelio de morte redemptam, (lym?)
Commendo fidei; tuq; dexteræq; potenti,
Migne Deus, qui fraude fidem non decipis unquam,
Odi inopes animi, mendacia vana securos,
Dum cohido tibi cœliq; soliq; extenti;
Nam tua turbatam complet clementia mentem
Lætitia, nostris poluit quæ cladibus olim
Exciisq; modum, menti sic consulis ægræ.
Nec domito insultans me sub sua jura coegit
Hostis atrox; latis vacuus formidine campis
Quo liber usq; feror; placato sortis aceræ
Respicit adhuc tantis vultu me casibus haustum,
Ipse dolor teneros lacrymis corrupit ocellos,
Ipse animam, ipse cœræ penetralia concutit alui.

Cedit

Eddic yda chalis ingensibus, atq; gemendo
 Expugnata perit, blanda dedit ille juventate
 Terga vixor, sicutis arctunt ossa medullis.
 Usq; adeo scelerum pñnas expondere durum est!
 Quid memorem factæ convicia subdola linguz,
 Quis petat hostis atrox, quis nunc me fitus amicus?
 Obvia fastidit vicinia, caixus abhoret
 Ipse sibi metuens, aversaturque propinquum.
 Nostri tanta omnes copere oblivia, fato
 Seu functi, aut costæ, seu sordent fragmina testæ.
 Incessit me turbæ probris, coramq; protexit
 (Nemo metu viñdex) lacerat petulantia linguz.
 Innocuoq; struit scelerato fædere mortem.
 Tū mihi præsidium Deus es, dum tente recumbo
 In te, nil metuo iuræ commenta profanæ.
 Tu mihi cuncta meæ dispensas tempora vix,
 Tuq; annis metuam figis, quam nulla refigeret
 Improba vis; ergo crudeli ex hoste receptum
 Eripe, & insidias instantis falle tyraoni.
 Ora ostende tuo clemens fulgentia servo:
 Et solita pietate fove, mihi nec pudor ullus
 Ora notet, quod te supplex in vota vocarim,
 Ast pudor, & mortis tacitæ sopor, ora secessit
 Obruat: & nati metuenda silentia busti
 Ora superba premant mendacibus, ausa protervo
 Invida in innocuos convicia fundere fastu.
 O fortunatos nimium nimiumq; beatos
 Qui te cunq; colunt! non his opulentia cœli,
 Non terra sors fausta deest: hos auspice celo &
 Terræ teste beas; his tu tutela, recessus
 Placati aperiens vultus; penetralia! menti
 Elasæ ignorata, impervia viribus, & quo
 Nulla venenata penetrabunt spicula linguz.

Iure

Jure igitur te voce canam grataente, quod urbe
 Mænibus incincta validis defendis, ut hostis
 Evitem tuus damna, insanosq; tumultus.
 Huic ego nam fateor rebus stimulatus acerbis
 Præcipite ore sonum (inconsulco pectora fudi)
 Immunemor ille sui Deus in discrimine paci
 Me liquit; cotamq; dedit me morte teneri.
 Verum ubi in adversis imploro numina rebus,
 Admittis clemens gemitus, precibusq; moveris;
 Ergo Deus quicunq; edis plus, acriuerat
 Incensum flamma alca animum coelestis a moria,
 Ille fui quos cura teneri custodit, at alio
 Decutit eretas tumidorum vertice cristas:
 Altior usq; æquâ cumulans mercede superbos.
 At vos sepositis mentem componite curis,
 Quis sp̄s sola Deus, viresq; animoq; secundos
 Sufficiet, clemens duræ solatia sortis.

PSAL. XXXII.

FELIX, O diuini felix: cui parcere largus;
 Peccatis immundi contagia foeda remisit
 Contenitq; Deus, cui non clementia cœli
 Imputat exadæ deformia crima vice;
 Cœsus vera vacant mendaci pectora fuso;
 Nam mihi dum trepidus raseo commissa fateri,
 Luctantemq; premo simulato corde dolorem;
 Languida rabificus, noctesq; diesq; trementi
 Serpit id osta dolor, miserum dum pondere dextas
 Irata premi s impenitio noctesq; diesque;
 Prægibus haud aliter morientibus arva laborant,
 Quæ canis in rimas diduxit Sirius æstu;
 Quam mihi sublato seruabant ilia succo.

Proti-

Protinus obductum fallaci nube dolorem
 Pando tibi, fateorq; meæ sceleræ impia viæ.
 Namq; (fatebor enim) dixi, & dum dico latenter
 Das veniam, & mæstis solvis præcordia curis.
 Ergo te placidum prouumq; in yota vocabit
 Quisq; pius, facilemq; expertus questibus aurem,
 Nil metuens sagasq; hyemes, nimbosq; succentes,
 Ut jugâ diffuso stagnarent ardua ponto;
 Lamœchides tumidis alter dominabitur undis.
 Tu mihi sollicito tutela, & rebus in apertis
 Subsidium inflæctens blanda dulcedine sensus,
 Hoste triumphato, spoliisq; superbus opimis
 Et titulis, sic vicit orat, sic gaudia sentit.
 Nec mirum, namq; inquis rectam ad cœlestia carpes
 Me monstrante viam, certum quoq; omnia lustro
 In te defixo describam lumine gressum.
 Moribus at mulos & equos, expertis mentis
 Bruta referre cave, quorum luctantia frenis
 Ora domans rigidis cogit parere lupatis,
 Numq; manent mala multa malos, dum forte ferarum
 Mores reluctantur; sed spes confusa potenti
 Clementi, Deo, nunquam confusa, triumphat.
 Ergo alaci soveant positisq; perennia curis
 Gaudia mente agitent recti justisq; renaces.

PSAL. XXXIII.

Eia Deum festis justi celebrate triumphis,
 Nam divina decent sceleris præconia puros.
 Eia Deum lyra blanda sonet, citharaq; canoræ,
 Dulcisonisq; decem resonantia nabilia nervis,
 Tollite in altra novi Dominum modulamine cantus:
 Et docto argutas impellite pollice chords.

Namq;

Namq; illi spectata, vigeat vel maxima semper
 Verborum rerumq; fides, tanta pacta fidelis
 Pignore, dum stabiliti constanti opera omnia veros
 Justitiae quietum tantus amor testique celebrat;
 Atque adeo summa bonitatis conscientia ubiq;
 Ipla parent rerum natura est; quippe tricantes
 Ille polos, verbo tantum convolvit in orbem.
 Splendentisq; æthiræ florentes luce cæteras
 Momento, omnipotens conscripsit spiritus oris,
 In cumulosq; coegit aquas, cæsisq; cavernis
 Abdidit arq; (penu rasquam) coacervat in alveo;
 Ergo agite hunc hominum tristius reverenter adorem;
 Quicquid ubiq; dries, vel sol devexior ambit;
 Hunc colat extremas quisquis tenet incolat terras.
 Namq; hoc quodcumq; est mundi concrivit in orbem
 Una vox Dei, jussuq; iam mobile pertat.
 Ille hominum eludit vastras sapientior artes,
 Plebis & eventu fraudat omnimenta profane;
 At maset inconcussa Dei senserchia in ævum.
 Ante alios ergo gens hac felicior omnes,
 Quam sibi ceu propriam sacravit fædere sortem.
 Despicit ille humiles cœli de vertice terras,
 Exploratq; hominum supero de culmine mores;
 Namq; opifex rerum cognati semine cœli
 Corda hominum finxit, hæc bræsq; intelligit omnes,
 Et quiequid rerum getitur speculatur ubique;
 Non arma eripiunt letho numeroſa tyrannum;
 Non vegetæ in valido tutantur corpore vices,
 Quadrupedi in bello nulla est fiducia fortis,
 Nulla salus, sibi confisum non eripit hosti.
 At Deus in justos oculos defigit, & alma
 Spec divina piam pascit clementia mentem.
 Specula seu m^{is} ex ea jacit, seu territat arcta

Obsidione famas, miserias bohus arcit utrumque.
 Ergo unus nobis virisque animosq; ministrat
 Praesidium clypeusq; Deus, spes pendet ab uno.
 Ille serematas blandâ dulcedine mentes
 Imbuet ; is sece reteat nymne fretos.
 Sic tua nos bonitas, curae casusq; levamen
 Non fallax, tovacat pater ut tibi fidimus uni,

P S A L. XXXIV.

Caletis me rapiat amor, juvat ire per aequor
 Immensum, laudumq; sacros recludere fontes.
 Seu me læta sovet, seu sors ferit aspera, laudis
 Divinæ mihi nullus erit vel terminus unquam,
 Nam cancer egregio præsentia numina plausu
 Mens tumefacta bonis, humili solacia turbæ
 Nostra exempla dabunt, mecum exultate, Deumq;
 Tollite grandisono socii super æthera canu.
 Adfuit ille mihi clemens, vocemq; rogantis
 Exolvens cunctis trepidum terroribus hausit.
 Hunc quicunq; oculo ardenti pius aspicit, illum
 Ore residentem recreat lux aurea, vulnus
 Nulla dabit mortali frustratus signa ruboris.
 Hic dominum afflictis vocat in vota, ille vocanti
 Annuit, atque malo trepidantem exemit ab omni,
 Flammeus alicuius sacerorum exercitus arcit
 Insensos, munitq; pios, castisq; iuetur.
 Quare agit, & cerram dabit experientia gustu
 Integro monstrante fidem, quam numine amico
 Munis fecoq; Deus complexitur usque colentes.
 Terque quaterq; fide felix qui nixitur uni,
 Hunc unum calice ergo pii; nunquam urget egestas
 Importuna pios : rabida dum forte leonum

Turba

Turba fame torpebit imops, his affluit usq;
Copia munificaq; beant hos sidera dextra.

Huc pueri dilecta cohors properat, metuq;
Numinis etatis formabo in limine mentes.
Qui cupis immunem curis producere vitam,
Longaq; felici transmittere secula tenore,
Linguæ adhibeto vagæ, levibusq; repagula labris,
Nec custodito lateat dolus ullus in ore.
Vitans prava, bonis affuesce, & fortiter usque,
Candida tranquillæ sectare silentia pacis.
Non aliis oculos facilestve accommodat aures
Ætherius pater atque piis; sed ubiq; scelestos
Spectat acerb; tuens, nam perdere funditus omnes
Certum est, & uomen terris abolere nefandum.
Justorum facilis prece flebitur, omnibus illos
Casibus eripiens trepidis, medicamq; dolore
Præstat opem fractis animo, curasq; revellit.
Et non pauca pios discrimina sæpe fatigant,
Quæis levat æquorum custos Deus omnibus æquus,
Ulla nec imminui patitur frangive fidelis
Offa potens; contrâ, justos exosa peribit
Gens scelerata, ipso scelerè obruta, nam penes unum
Ætherium est animæ usq; piz tutela parentem:
Ille sibi fidos curat nec deserit unquam.

PSA L: XXXV.

MAGNE hominum custos, qui dura pericula servis
Mitis ab innocuis avertis sæpe, Clientem
Respic me, causamq; piam defende patrone.
Quæque infert mihi bella ferox sibi sentiat hostis
Auspiciis succensa cuius, rutilantia dextra
Arma cape, auxilio veniens; clypeoq; finistram

Victori

Victori insertans hosti insuperabilis obſta.
 Terribiliq; ſtupens trepidet ſub eufiſide teli ;
 Dum tu porrectam ſurgis metuendus in haſtaui,
 Dic animæ, pater al me, mez, de pone timorem,
 En tua certa ſalut in viſtis viribus adſum,
 At ſeſe hoſtili diſfundat in ora phalangi
 Et mæſtus pudor, & turpi formidine vertat
 Terga fugâ, agglomerent ſeſe lugubris fraſto,
 Qui ſitit inſanus noſtrz diſpendia vitæ.
 Utque leves borea paleæ rapiuntur in akum
 Impete, divinæ ſic proruat angelus iræ
 Præcipites viñdex, lucem caligine velet
 Nimbus, iter fallant veſtigia lubrica cæcum,
 Fulmineuſq; metu palancibus angelus inſtit.
 Subdola namque ſtruunt ſuttim uil tale merencj
 Retia, & occultis includuot ſtructa cavernis ;
 Inſoncēm horrendus voret ut telluris hiatur.
 In caput artificum vergat dolus, inq, larebris
 Caſſibus inq; ſuis cruciet fraſus prodiſa clauſos ;
 Hinc mihi ſeſtivos corda exultantia plauſus
 Lætitiae noſta ſigna ſuæ, te vindice, tollent.
 Iſpa tuam ſecura mali convexa ſalutem
 Oſſa canent, tibi quis ſimilis bonitate, vel audet
 Quis tecum validz contendere robore dextrz ?
 Aſſeris exitio minitanus dira tyranni,
 Ecce etenim inſonti tanta eſt peculantia fraudis,
 Corrupti affigunt incognita criminata teſtes,
 Quæ benefacta malis mea (turba ingratæ) rependit
 Muſeris accepti pœnas cum ſanguine poſcit.
 Aſt ego cum miſeros illis depaſceret artus
 Morbi mæſta lues, pullo velamine cingor.
 Imo alme triftem ſubeyunt ſaſtidia menſis,

Inq; meum rediere sinum quæ nuncupo vota.
 Haud aliter fratri frater, vel amicus amici,
 Prosequitur querulo defuncti funera luctu,
 Haud aliter blandæ genitricis filius orbus
 Busta gemit, lacrymisq; rigat submissus obortis;
 At mihi dum fortuna ruens in pejus acerbum
 Intonuit, lato complerunt compita cursu,
 Undiq; collecti, stupidi fæx infima vulgi
 Agmen agens petat incautum, convicia fondens;
 • Nec modus: ipsa hominum lacerant opprobria famam
 Innocuam, infames hiletant convivia scurræ,
 Impia dum fictis miscent commenta susurris,
 Virus ut inspicient, dentemq; in dente fatigant.
 Non impune feres tacitus Pater optime, sed quæ
 Tam lenta ultricem tardat sententia dextram?
 Tu mihi sollicito lethi discrimina pelle,
 Solam serva animam, atq; leonum surripe rictus.
 Te tunc in cœtu gratus celebrabo frequenti,
 Astra tuum sublimè fertens super aurea nomen
 Carmine, me densa populi stipante caterva.
 Ne nostræ infestis patiant mala gaudia curæ
 Hostibus, insobriq; oculo nictante procaces
 Hudant, concors quorum pax exulat ore.
 Imo vel incautos tranquillæ pacis amicos
 Si quos terra tenet, si quis rimæ incola opacæ,
 Explorant, tacitisq; dolis circumdat tentare.
 Præterea insulso diducto turpiter ore,
 Dum geminant tremulos nalo crispante cachinnos,
 Hisce oculis, hujus (spectacula lata !) ruinam
 Vidimus, euge amunt; ac tu qui singula cernis
 Ista novans, ne probra silens patiaris invita.
 Nec procul inde abiecas infirmo subrabe dextram:
 Tandem membra levans, torporem abrumpeloporem.

Judi-

Judicio invigilans nostro, caufa&q; labans;
 Dumq; tuum appello arbitrium dextramq; severam.
 Ne patere, ut nostris exultans lata ruinis
 Impietas, animo jactet tam dica superbo:
 Tandem vota favent, tandem cadit alea felix,
 Vicimus & dominum pedibus calcamus infernum.
 Ora elata pudor turpis graver, ora dolore
 Leta meo, & tristi nostro exultantia casu,
 Feda ignominia mutent probroque triumphos.
 At contrà quicunque æquum fulcire favore
 Ausus erat, tristique pius succurrete honesto,
 Læta serenata pergent gaudia mentem,
 Ore hilari gratas, jactanti ad fidem voces;
 Tam famuli studiosa sui, dominiq; benigni
 Inclita perpetuis mandet præconia fæalis.
 At mea justitiamque tuam laudesque sonabit
 Lingua animi interpres, dum sol caput æquore tollens,
 Purpureo lucem jacularur ab axe diarnam.

PSAL. XXXVI.

Dilem mecum infani vicia exigo corde scelesti,
 Peccus inane noto numinis esse metu.
 Namq; fibi immunem blandicur vindice vitam,
 Invisum toto dum patet orbe scelus.
 Ora nefas fraudesq; vomunt, prudentia peccus
 Deserit, indocilis vita nefanda boni.
 Conscia strata dolis tacitis nocturna, ruitq;
 In scelus omne, omnis captus amore malis.
 Sed tua summe patens bonitas sublimior astris,
 Celsior ætherio vertice sancta fides.
 Justitia elatos montes premit altior omnes,
 Vastior immane gurgite & illa trepida

Hinc

Hinc homini pecudiq; ture custodia cura
 Excubat; auspicio queis rata vita tuo.
 Quam preciosa tua est bonitas Deus? hinc tibi fudit
 Gens hominum, ut trepidos protegat ala teos.
 Ubertate domus quos tu saturabis optimæ,
 Pura voluptatis flamine corda rigans.
 Namq; tibi vitæ pleno sôns effluit alveo,
 Tu sol qui radiis nubila nostra fugas.
 Ergo tuis qui te norunt perge esse benignus.
 Justitiaz puros munere fratre beans.
 Ne premat elata mea vana superbia planta,
 Ex igat aut laribus dextra proterva meis.
 Artifices sceleris perdit scelus, atq; ruinam;
 Eternatq; impietas nil temorante trahit.

P S A L. XXXVII.

SAucia ne cruciet pallenti pectora tæbe
 Livor edax tibi, si vultu bona forte sereno
 Arrisit fortuna malis, si forte secessos
 Divitiis viciisq; vides undare penates.
 Nam quod rhanc viret, sed vespere falce resecum est.
 Graminis instar erunt, arentia pabula fœni,
 Ut sternitque legitque operoso pollice messior,
 Sera licet, sic pena malos inopina coerct.
 Fide Deo; sed vive probus; sic commoda vitæ
 Et terræ vitæq; satur placidissima carpes.
 Deliciaz Deus esto tuæ, Deus una voluptas,
 Votum compos eris, hunc unum respice. &c. uni
 Quicquid erit committit, ratas spes esse jubebit
 Ille tuas, animo quascunq; agitabis honesto.
 Atq; ut pura dies cedentibus ingruit umbris
 Terram luce beans, vel cum spectabilis axe

Jam medio, summo dispergit lumina caelo;
 Justiciam sic ille tuam caligine meram
 Pandet, & integros referabit lumine mores.
 Tu tacitus te dedit Deo, patienter in omni
 Clementem in operiens calu, neve astuet in a
 Mens stomachosa tibi, rebus dum lata secundis
 Impietas fruatur, nec spe frustatus inani,
 Improbus eventu felici perficit orsa.
 Pone animos iramq; inhibe, ne forte furentem,
 Invida in affinem ferat indignatio culpam,
 Impia namq; cadet properato tunere tuba.
 At quicunq; Deum dubia non spe colit, ille
 Incoleat innocuas patrimonii feedere terras.
 Nec mora longa, leves gens evanescet in auras
 Improbis, rimanti ut vettigia nulla superfluit.
 At leni ingenio latis colet otia fundis
 Integritas, placide per amona silentia pacis.
 Impius infidias justo struit, & fremit acri
 Dente amens, sceleris furis agitatus & ira
 Quem spectans ridet Dominus, quia justus ab alio
 Instantem injustis videt adventare ruinam.
 Impius hostilem vaginal deripit ensem,
 Vulnifica intentat curvato spicula cornu,
 Innocuum ut feriat, justumq; inopemq; trucidet,
 Seviet ac domini conversum in viscera ferrum,
 Spicula cassa cadent, rumpetur inutilis arcus.
 Res bene parta domi, tenuis licet, omnia acervis
 Praestat opum, quoscunq; scelus congesit avarum.
 Brachia nam franget dominus robusta skeletis,
 Sublevat ac justos eccli tutela favore,
 Accumulatq; probos armisq; opibusque notatum
 Dives ut haeredem per saecula copia stipet.
 Incubet ergo atris tempestas nubila terris,

Pallentive fames minicans Jejunia rictū,
 Non pudor hunc turbar, rabies non indigat terret.
 Exitium lethale malos manet, occidet hostis
 Contemptorque poli, pinguis licet; utq; sub auras
 Fumus abit, sacris adolent cum pinguibus aras.
 Inter opes mendicat opes, nec mutua solvit
 Impius, at justo supereft quod donet egenti
 Condonetq; inopem clemens miseratus amicum.
 Felix ille gradu stabili, certusq; colonus
 Cui savet omnipotens, at quem bonus abdicat ille
 Heu miser, iste ita perire de stirpe recisus!
 At Deus & justi gressum moderatur cunctis:
 Consilioq; viam monstrat, munitque favore.
 Quod si forte petat devexo pondere terras,
 Lapsantem omnipotens dextra levat, inde ruinam
 Avertendo, cadit sed non intercidit unquam.
 Non memini a cunis ad canos hosce, relictum
 Usq; unquam vidisse pium, sobolemve coactam.
 Emendato vitam producere pane:
 Namq; inopum iustum miseret, cumulatq; benignus
 Officiis, vacuumq; diem nec munere perdit.
 Semetemque metit collati munis hæres.
 Etgo recta sequens vitium fuge, tutus in aum
 Tranquillæ explebis placidissima tempora vita.
 Provida de justi sapientia profluit ore,
 Linguaq; recta sonat, jurisq; oracula pandit.
 Inq; animo scripta est divinæ sanctio legis,
 Quæ tutum moderatur iter, fulcique labantem.
 Si parat infidias justo improbus, atq; doloso
 Consilio, innocuam meditatur perdere vitam:
 Tunc fida insontem domini custodia servat.
 Si falsi insimulet spinosa calunnia, nunquam
 Judicis arbitrio damnandum tradet iniqui.

Ergo

Ergo Deum spectans tibi sicut eccl[esi]a cura;
 Cæli infiste viam, cabitur tibi terra colenda;
 Dum tritti iustos mactatos funere cernes.
 Vidi ego nativæ fœcunda uligine terræ,
 Arbōris in morem, solido quæ fobore truncū
 Pulchraq; frondosis texit quæ umbracula ramis,
 Florere imperio latè & ditione hoc centem,
 Transhit en tangus subito, neq; certitut[em] ulli.
 Par volucri somno, levibusq; firmillimus autis;
 Quærenti quæ nulla sui monumenta relinquunt.
 At sceleris puros proprius contra spicē, mentem
 Attentam advertens, justi sebolisq; notabis,
 Pacificè claudi, placidè quod fluxerat ævum.
 At gens in fraudem fœcunda. & noxia, cordi
 Cui non jura Dei, cadet excidioq; ruinæ
 Perpetuæ stabit sceleratis exitus una.
 Una salus justis Deus est, cum lava procellis
 Sors furit, insanos componit numine fluctus,
 Afflictisq; bonus, viresq; animosq; ministrat,
 Constantiq; fide clemens succurrat amicis,
 Hostibus eripietq; malis, certaq; salore
 Afficiet, quos vera poli fiducia ducit.

PSAL. XXXVIII.

NE me corripias pater merentem,
 Justo proh! nimium cæluans furore,
 Nec me vindice numinis coercere
 Iræ terribilis ardore læsi.
 Forti læthiferum bibens medullas
 Vibrasti jaculum manu repotass;
 Quod nostram lacerat voratq; mentem,
 Immenso laniat dolore corpus

Morbi tabificum gravis venenum,
 Itz flamma tuz quod acris urget.
 Hinc mentem gravior perurit angor,
 Inq; ipsis furit ossibus nefandæ,
 Et tædæ trepidus nort reatos;
 Qui nunc cæstibus actus inquietis,
 Pollutum caput obruens inundat,
 Nunc vero ut gravis opprimensq; moles
 Prosum prægravat eruq; mentem.
 Tabo compuruit lues eruento
 Quæ nostros graveolens peredit artus,
 Amenti hoc tribuo meo furoti.
 Curarum querulâ usq; & usq; mole
 Prostratus, domitusque dirutusque;
 Imbris perpetuo rotatu oborti
 Mæstis luminibus genas pererrant.
 Lumbos sævities mali ulcerosi
 Depascit tremulos, vacatq; nulla
 Ægri corporis anxi dolore
 Pars ; fractusq; malis & æger artus
 Elumbes traho, flaccidos, vietos.
 Sed carpit gravius comedq; mentem
 Ringentis, rugientis, ejulantis,
 Cæcum vulnus ; at O pater Deusq;
 Nil clausum tibi, vota non latent te,
 Nec testes gemitus gravis doloris,
 Quos fundit trepidansq; palpitansq;
 Æfæcis cor in artibus laborans.
 Nec vites animo invident dolenti
 Artus invalidi, imò quondam acutis,
 Corrupti lacrymis malisq; victi
 Visus nostri acies hebet refractis
 Aspectuq; inimica fors amicos

Subtraxit profugos meos ; propinquos

Fastidit miseris tuga x propinquis

Qui nostro invigilant malo nesciunt

Nobis infidias struunt nefandas

Et diris cumulant dolos perennes

Concepimusq; vomunt nefas cruentum.

At surdo cecinere, nec protegunt

Lingua x probra novis refello probris

Nullos accipiens ferensq; nullos

Aure aut ore sonos, utroq; capiunt

Nam spes magna subit, mihi quod a urem

Præbebis facilem pater benignus

Dum te sollicitis adoro votis

Hosti ne moveam superbienti

Risum, dum titubata forte acerbum

Mi vestigia debili videbit :

Insultetq; hilaris me x ruinæ

Peccatis pateo nimis, quid autem

Peccati premium graves retractem

Poenas x devoro mente veldolores

Quosvis, dum merui truces dolores

Nam crimen fateor, dolet puderque

Et poenas merui graves scelestus

Fœdum poena minor nefas sequitur

Sed vivuntq; vigentq; qui nefandis

Me versant odii, premuntq; & addunt

Vires vitibus, immemor recepi

Turba ingrata boni, malo repeadens

Atro dente petit quod æqua sector

Ne me desere, nec procul recede,

At succurre mihi levaq; dextra

(Dum sors aspera) nil morante; nostræ

Auctor, sans, sator, arbiter salutis.

PSAL. XXXIX.

Stat caute observare vias, ne forte nefandum
 In scelus errantis capiat petulantia lingua :
 Oraq; compescam valido luctantia frano.
 Turba etiam immitterit cum me petit impia, coram,
 Mutus eram tacita ora premens, impervia verbis
 Innocuisq; bonisq; dolor tamen astuas intus :
 Quoq; magis meditando moror, furit acrius instar
 Ignis, & inclusus cordis penetralibus ardet.
 Tandem ergo tali sentone silentia rupi,
 Pande mihi misere qui sit, pater opime, vita
 Exitus, emensis curilq; & curibus annis
 Quis modus ? angultus quam sit lacrymabilis a vi
 Terminus, ut memori possim comprehendere mente.
 Scilicet ipsa brevis palmae instar ducitur etas,
 Te coram nihil est spatio, quoq; fruamur.
 Ipse homo, quicquid id est, nihil est, cum blanda forena
 Sors etiam aridet levitatis nescia vulnu.
 Pro rebus colimus simulachra, arq; angimur umbris.
 Corporis & mentis frustra tot vulnera passi,
 Ut per fasq; nefasq; diu (nec notus) acervos
 Condiderat quos cura gravis levis auferat hæres.
 Quid pater ergo mihi superest ? quæ vota sovebo
 Exspectemve libens ? mea te spes appetit unum ;
 At tua det nostris caput indulgentia culpis
 Chare parens vertiam, nec vulgi expone protervo.
 Ludibrio, cuius stimulat dementia mentem.
 Aspera nulla tuo quoniam fine numine fata,
 Mutus eram tacita ora premens, tua vulnera diffier
 Hactenus & toto laniato corpore parce.
 Heu deixa pereo plagis, hominilq; Dei q;
 Impar congressus, nam cum tu crimina punis

Cafti-

Caſtigasq; virum, vigor & decor excidit illi,
 Haud ſecus ac vexti tineis blatisq; perefas.
 Gente hominum levius nihil eft magis atq; caducum!
 Tu tantum facili aure preces pater excipe noſtras,
 Despice nec durus laerymas gemitusve repelle.
 Namq; peregrinas hospes vagus incolo terras.
 Hospitibus prognatus avis; hic vendico certi
 Aut proprii nihil ipſe mihi; ſed parce parumper
 Ut recidiva ſalus reduci per membra vigore
 Respireret, ne forte abeat quod nulla remenſo.
 Tramite; per dias fert ſemita, luminis oras.

PSAL. XL,

Dum gravibus mens preſſa malis, patienter acerboſ
 Fert caſus, ardetq; Deum, duro ille labori
 Aspirans, faciles precibus bonus applicat aures.
 Limosoq; lacu educto & stagnante lacuna,
 Per juga ferre dedit, tuſo veftigia gressu:
 Inſinuantq; novo ciet ora & pectora cantu,
 In laudes fecunda ſuas, qui conſcia turbæ
 Corda metu quatiet cernentis cuncta profanæ;
 Implobitq; fide, Dominum ut reverenter adoret;
 Felix cui ſtabilis dubia fiducia vita
 Numinis auſpiciis ſempre ſtetit, ille ſuperbo
 Intemperata gerit ſapiens præcordia faſtu:
 Nec maleuada trahit mendaci gloria fuco,
 Summe Deus ſed quanta tuꝝ miracula dextræ?
 Et curæ monumenta tuꝝ quoꝝ undiq; proſtant?
 Quæ fruſtra numero ſerieve expromere ſperem.
 Nulla tibi ſacris cumulata altaria domis,
 Pacalivæ placent aurorum viſcera flamma,
 Sordentivæ nefas uita expiat hostia fumo.

Sed

Sed meliora móres patulæ mihi perfodis aures,
 En adsum tūm sponte, patens sanctissime, clamor;
 H̄ta ego fatidicis toties prædicta libellis
 Vigilat, quām signant cædes veteresq; figuræ;
 Justis ergo tuis promptus Deus obsequor, illa
 Una mihi parceret tibi jocunda voluptas.
 Nam tua sacra mœsi lex est incisa medullis.
 Justitiae sum præconius, pater aliae, coronæ
 Radiq; collectæ, mihi nec timor ora represtet
 Ingrata infidus, tua conscientia nuenita testor.
 Peccatoris aut nostris latitat; penitentib; exquisit
 Laus & fama tui, cunctis namq; usque renacem
 Prædicto te fidei atq; boni, miseriq; benignum
 Veracemq; cano, populo auscultante frēquenti.
 Ergo mihi misericordia clemens præcordia pande,
 Sit tua sancta mihi bonitas tutela fidelque,
 Nam mala me quæ vix numero comprehendere fas est,
 Obsidione gravi cingunt, mihi victa fatiscit
 Conscia mens, acq; sq; stupet suffusa pudore
 Nimboso, atq; idem numerus, paniq; pilis que,
 Liquitur, & tantu; mens deficit obruta curis.
 At tu tantorum clemens miserere laborum
 Migne Pater, tantisque afflictum exolve periclis.
 At tristis nōret ora, pudor male conscientia prævis,
 Qui mihi petniciem meditati, in commoda dānni
 Concepit referant: proprium conseila recident
 In caput ausa suum, diriq; infamia yoci
 Inquinet auctoresq; patiarur vulnera telis
 Facta suis, nostræ quæ insulat lata ruina
 Turbi nocens; timor atq; pudor sibi præmissa facit.
 At vero queitcunq; cui pia cura colendi
 Arredit, dulci affecti præcordia sensu
 (Quicq; saut i serz venerantur, rugerat duxus).

Mitia perpetuo celebrant tua numina cantur:
 Ipse ego nudus opum licet & rerum omnium egenus,
 Me tamen aline soves Deus, O qui me usq; tueris
 Auxilioq; levas,, ne (in pereunte) morere.

PSAL. XLI.

FElix quisq; malis merso succurrat, & agro
 Consulit adversis fortunz casibus haustum
 Eripit Dominus, relevabit corpora morbis
 Expleat ut mæstis vacuos languoribus annos.
 Auspicioq; dabit felici, sospiri amica
 Sorte frui, clemens frustatus vota innocentum.
 Morbus & exanguis validos cum invaserit omnes,
 Afflixique toro languorem, regio ille cubile
 Sieret, & in melius dextra verlante reponeret.
 Ipse ego dum morbi rabies lavaret, & artus
 Atticeret, clamo, clemens miserere laborum
 Tantorum, misericere animæ delicta facentis,
 Culparumq; graves iustus lenito medendo:
 Namq; mihi infensus diris me devovet hostis.
 Quando ait extincto cum corpore nominis, bujus
 Nubila labenti venient oblivia seculo?
 Et cum me visurus adest, mestitut amorem
 Ore pius, fraudem simularo pectori versans,
 Quam vomit egreditus, lacerat me turba suorum
 Iovida, dum racitam meditatur iniqua ruinam
 Luctantemq; lues tenet immadicabilis, inquit,
 Urbaque jacti gelidum librabit pondere lectum.
 Ipseque qui quondam fidus comes deinceps incolit
 Consilii & mens socius proculcat amicum.
 Alme Pater, nostri miserere, levasq; jacentem
 Debita quoq; ransis per me stetis præmia probris.

Inde

Inde qui tamen hinc cercum mihi pignus amoris
 Colligo, quod nondum me turba inimica triumphat
 Prostratum, sed contra animos viresq; ministras.
 Integro, incolumiq; dabis per saecula servo
 Ante tuos vultus piacida traducere vitam.
 Ergo Deum Isacidum te cantet vox per & ortus,
 Et quae saecula fluunt, servatoq; ordine fati,
 Postera perpetua proles te laude celebret.

P S A L. XLV.

Dum Regis celebrandus honos, mens & stuat ardens,
 Plena D^oo, eructans sublimi carmina vena.
 Lingua instar calami, digito properante tabellas
 Signantis mihi prompta fluit: te tanta venustas
 Oris, & eximia decorat dos splendida formæ.
 Mortali ut cunctos superes de stirpe creatos,
 Facundis tantos labris aspirat honores
 Gratia, & æternam spondent hanc sidera sorteis,
 Ergo coruscanti ferro, & celestibus armis
 Accinctum comitetur honos: te gloria stipet
 Ardua; prostrato remeas dum v^{ictor} ab hoste.
 Dumq; triumphati spoliis oneraberis orci,
 Te justum, verumq; vehent, clementiaq; (axis
 Gloria) v^{ict}rices moderabitur alma quadrigas.
 His cinctus validâ facies miracula dextra,
 Et mag nos magnis quaties terroribus hostes:
 Qui tibi lethiferis transfixi pectora telis,
 Sub tua percussas cogent moderamina gentes:
 Quidq; quod & æternum teneas per saecula regnum,
 Nec rerum (Venerande Deus) nec temporis ullis
 Conclusum metis; & qui moderamine sceptri
 Præmia digna rafers justis, punisq; secessos.

Hinc

Hinc sacros Deus ille tuus, diffudit in artus
 Munera præ sociis vultum exhilarantia olivæ.
 Ipsa suo tanto læta hospite vestis, odores
 Diffundit suaves, thalamo egredientis eburno,
 Et myrrâ, atq; aloë, casiisq; recentibus halat:
 Hinc tendunt famulas regum tibi pignora dextræ.
 Inter honoratas, turba obsequiosa, puellas,
 Atq; tuæ (cultu regali splendida) dextræ
 Astat ophyræ o conjux spectabilis auro.
 At tu audi, atq; imia tu sensibus istia reponit:
 O virgo, ne te generis, neve illa paternæ
 Cura domus tangat, stirps dediscenda propinqua sit.
 Sic ardore tuæ formæ percussus anhelo,
 Immensam accipiet cœlesti pectore flammam,
 Ille tuus dominus, quem eastra in vota vocabis,
 Ille tibi Tyrias dotalia pendere matres
 Munera, congestisq; opibus, gaziisq; potentes
 Sponde tuum coger donis ambire favorem.
 Quippe genus clara dum ducis origine, Regum
 Progenies generosa, tuæ pars maxima formæ,
 Inclus opum, decorisq; later, nec forma pudenda
 Exterior, rutilo vestis pertexitur auro.
 Arte laborato, conspectum Regis amictu,
 Virgineis comitata choris, speciosa subibis.
 Et comites festo celebrant solemnia plausu,
 Regales intra thalamos dum duceris uxor:
 Teq; hæc fœcundam facient connubia matrem,
 ipsa quidem Regum soboles parituraq; Reges,
 Nam teneros cernes charissima viscera naros
 Sceptrigeros; similes patribus moresq; animosq;
 Heroum; quorum populi vestigia lambent:
 Qua patet undisonq; circumdata machina ponto,
 sic tua convexo fulgent dum sidera, cœlo,

Clara

Clara per immensas radiabit gloria terras,
Et tibi perpetuos populus persolveret honores.

PSAL. LI.

Sancte patens, misericordia nostra implacabile numen,
Cujus in immensum clementia didicunt orbem,
Afflictis spes, cura, salus, misericordia satentis.
Turpe nefas, fastidique horrepta piaacula dele:
Sordida depurgans nitidis contagia Iynphis.
Pectoris immundi vitiosam dilue labem.
Quippe agnosco scelus, cuius mihi turpis imago
Ante oculos volat usq; graves & tristis oberrat.
Et quanquam sine teste nefas committere spurcum
Ausus etam; vestri non te latuere silentem
Nocte doli: cæcis tibi lumina conscientia noxis.
Ergo justitiam? merito minor ampla licet.
Ab solvet mea poena tuam: Quis clamuet iniqui,
Fulmina sanguineata? Nobis minicantia cladem
Vatis verba tuis & gravidæ rude pondus & alvi,
Contraxi immundam vitiosam ab origine labem.
Namq; nefas & massa rujs permista, parentis
Impuro in lejunt prægnancia viscera partu:
Infantem, & seculisque simul sub lumenis oras
Connixa est genitrix patens: at candida cordi
Pectora sola tibi, nullum scelus ausa nefandum:
Puro pure placent, rectum tibi sola voluptas:
Hæc mihi felici (namq; hæc sapientia prima
Mundo oculata) poli dabit indulgentia nosse:
Quaræ ligæ, & hyssopi me facra adspergine lustra
Sancte pater, foedi sceleris contagia mundans.
Tum cendore dabis floccos superare nivales.
Da mihi sepositis nova gaudia volvere curis,

Turbatoq; cie dulces sub pectora motus,
 Restitues lapsas languenti in pristina vires.
 Ast averte, tuum (quo conspicis omnia) vultum
 Turpia ne mihi facta notes ; pudet ! ablue lorde,
 Et scelera immundi deformia pectoris aufer.
 Tu fontemque facemq; mali, qui cuncta creasti.
 Cor munda emendaq; Deus, dum conscientia recti
 Facta & fulta tuo mihi nomine pectora constent.
 Ne me Kissidæ horrenda pater abjice pena,
 Aspernans vultu averso, neu subtrahere sacrum
 Egræ solamen menti, spirabile numen.
 Sed mihi jucundos turbato in corde salutis
 Eternæ renova sensus & spiritu opimis
 Munifico donis suffulci, & principe firma.
 Tunc (ego tanta meam capiet miserationem :)
 Injustum cæcumq; gregem consuelcere jussis
 Etudiam dux ipse tuis, scelerisq; profanis
 Mentibus exemplo faciam fastidia nostro.
 Infanda me cæde (reo mens conscientia cancer)
 Pollutum absolve, o vindex authoris ; salutis ;
 sic nostro æternum justus cantabere plestro.
 Ergo oris mihi pande fores, jam vocis inanes ;
 Unde tuas reboet solis demus utraq; laudes.
 Victima nulla juvat, cum nec fumantibus aris
 Flexteris, aut fuso taurorum sanguine gaudes,
 Meis sceleris peræsa sui, stimulante dolore
 Peccati, horrendis fracta, atq; exercita curis,
 Hæc flamma est pacalis, & hæc gratissima cælo.
 Hostia (namq; Deo qui mens est mente litandum)
 Adsis o ramen usq; tuæ favasq; Sioni,
 Et Solymæ lapsis dexter succurrito rebus,
 Tum tibi sacra libens augusta holocausta, & honores
 Fumantes, sacras populus libabit ad aras,
 Imbuet & cæsis incensum altare juvencis.

PSAL

P S A L: LXXXIX.

Nunc tua non humili bonitas memoranda cothurno
 Magne patens, nec quem laxorum terminet ordo
 Promissi intemerata fides magno ore canenda,
 Quam memori condant seri sub corde nepotes,
Ante equidem in terras devexo pondere cœlum
 Corruer, informemq; trahent elementa ruinam ;
 Quam tibi versa tui retro sententia pacti,
 His initi quondam electo cum Davide verbis ;
 Non modo tē regno, at per secula cuncta nepotes
Affero, perpetuis (libuit jurasse) tiaris,
 Stirps patrī stabiles rerum tua flectet habenas.

Inclyta te superum celebrant convexa potentem,
 Veracemq; canit te turba experta piorum.
Nam quis in ætherea sese tibi conferat aula ?
 Exæquetq; tuos parili virtute labores,
 Inter cœlestes præstanti robore turmas ?
 Cui circumfusis trepidus per pectora cunctis
 Insinuat pavor, & præcordia concutit horror.
 Quis tibi par quocunq; rapis qui ex hoste trophæa ?
 Cui sincera fides gradienti amplexibus hæret,
 Usq; comes, pelagi rabiem tu numine frænas.
 Murmura turbati mulcens spumantia ponti,
 Hinc merso insignem fers de Pharaone triumphum ;
 Lethali sternens hostem sine vulnere clade.
 Aulum morte luit, tecum qui prælia miscer.
 Tu cœliq; soliq; porens, tibi militat æther ;
 Te terræ agnoscit moles operosa parentem
 Tot patulis distenta plagis, boreæq; notiq;
 Imperio paret suspensus cardine mundus.
 Sic Thabor occidui sinus ultimus orbis, & Hermon
 Conscius eois radiis fremebundus uterq;

Intenso altis nos tollit tibi vertice plausus.
 Robore conspicua est, tua se dum librat in alium
 Clara per innumeratos bellatrix dextra triumphos.
 Nec solio absunt etiam dum cingeris armis
 Fas & jura tuo, nec abest clementia eunti
 Praevia, subsequiturq; fides vestigia servans.
 Felices nimium, arrestas quibus impulit aures
 Buccina sacra; tui irradiati lumine vultus
 Non titybant, cæci noxis aut noctibus a vi.
 Scilicet assidua cœli dulcedine leti,
 Justitiaeq; tua exultant munimine recti.
 Tu nobis deus & promptas ad fortia vites
 Sufficis, atq; tua fretis bonitate triumphos.
 Quos etiam clypei cœlestis protegit umbo:
 Ifacidaeq; suum debent cœlo agmina regem;
 Namq; olim memini es (casus cui scire futuros
 Inspirasse pio vati juvat) illa loquutus:
 Est mihi marte ferox annis florentibus heros
 David, quem media selectum plebe sacravi
 Ifacida regem, famulum mihi sepe probatum,
 Cujus odorato vertex stillabit olivo.
 Illi animum accendet virtus mea, robore nostro
 Tutus erit, belli non ars non dextra dectit:
 Illum non armis hostis non opprimet astu
 Improbus, at letho domitum contundet utrumq;
 Victor colla premens rectiq; & hostis aperti.
 Huic aderit mea certa fides, constansq; benigni
 Numinis auxilium, nostroq; in nomine tollit
 In sublime caput, cunctis dominabitur oris
 Ille regens fluvios dextra pelagumq; sinistra
 Meq; sibi proprium pius afferet ille parentem,
 Præsidiumq; Deumq; suum scopulumq; salutis,
 Auxilium implorans iterumq; iterumq; vocabit.

Nec frustra; primos etenim spondemus honores,
 Illius ut cuncti venerentur scepta tyranni,
 Quà patet immensum cœli terræq; theatrum.
 Atq; illum tenero (sic stat sententia) amore
 Dilectum, æterni accumulabo pignore pacti.
 Atq; adeo stirpem serosq; in sæcla nepotes,
 Scepta immota manent, soliumq; immobile regni,
 Dum revoluta poli noctem lux orbe fugabit.
 At oblitera meæ legis, si forte propago
 Pacta poli violet sacrataq; jura resolvat,
 Et jussis parere meis injulta recuseret,
 Persolvent tristes dextra mihi vindice pœnas;
 Impia terribili laceranti terga flagello.
 Attamen ipse meo placato numine regi
 Usq; adero, idq; animo fixum immotumq; sedebit,
 Quod me nulla mei capiant obliavia pacti:
 Incorrupta fides dictis erit addita nostris.
 Sacra etenim jurata mihi mea numina testor,
 Non fore vana unquam quæ dixi Davidi a ico;
 Nempe illi stirpem stabili ditione potentem
 Pollicitus, solium soli per cuncta coavum,
 Lubrica inexhausto volvit qui sæcula motu:
 Dumq; atram lunæ moderabitur orbita noctem,
 In cœlis fidus pacti mihi testis uterque.
 Hic carmen, hic oleo perfusus tempora sacro,
 Electusq; tibi scepta ad prælustria princeps
 Sordet, & iratus spretum abjectumq; repellis,
 Et jurata tuo fastidis fœdera servo.
 Nam diadema solo decussum vertice sacro
 Sternis, & eversis jam propugnacula muris
 Omnia lapsa jacent; arces munimine cinctas.
 Diruis, atq; ejus quicquid non diripiit hostis
 Ipse viator ovat spoliis oneratus; & eheu
 Vicini excipiunt lœtis mala tanta cœchinnis:

Hostibus interea viresq; animosq; feroces
 Suggeris, atq; hilares misero de rege triumphos.
 Cujus & ipsa acies ferri mucrone retuso
 Languet, & effuso torpens in prælia vices.
 Imperii veneranda jacent insignia, honoris
 Culmen humi stratum, soliumq; ruina superbum.
 Aequat dira solo; primæva in flore juventin
 Ateris, & tremulæ probriæ spatha ultima vita
 Objicis: irritæ damnum ferale lenesæ!
 Quis pater huic tanto fini ve modus ve dolori?
 Quando dabis placido ore frui? velut a stibus ignis
 Rapuis, an æternas juvat effervescente in iras?
 Quin potius lubeat sors irreparabilis horæ
 Prepite quam pennâ cunctos píemat; ergo creasti
 Usq; adeo nequicquam homines, si lux brevis ævi
 Occidat hæc miseri nunquam redditura repente.
 Cum rigidum in cunctos & inevitabile fatum
 Proferat imperium tandem, cum nemo sepulchro
 Invitam trepidamq; animam subtraxerit unquam.
 Quo consueta fugit pietas? quo prisca recessit
 Eljurata fides inici cum Davide pacti?
 Adspice in innocuos quot amara opprobria servos
 Turba tuos violenta jactit, quam multa silenti
 Ipse sinu jactata in te convitia condam,
 Urq; venenata petat obrectatio lingua,
 Illa cui hostili fastu vestigia Christi.
 Sed tibi summe pater fidei tribuantur honores,
 Arduaq; æternis decurrat gloria seculis.

PSA L. CII.

Anxia sollicitæ genitor suspiria mentis,
 Accipe, nec rapidis da mea verba Notis.

Neve truci affidum vulnu aversare, sed autis
 Supplicis admittat sponte benigna preces.
 Cumq; voce, revolent mœstæ secura repulsa,
 Aut nimium lente vota modesta motæ.
 Nam veluti tenues sumi vapor ater in auras
 Se purgat, volucris sic mihi vita perit.
 Et dolor haud aliter rapido depascitur æstu
 Extra, sepulchrales quæm pia flamma pyras.
 Gramen ut & viridi de cespite falce resectum,
 Expirans medio languet & aret agro.
 Sic mea tabificus carpit præcordia languor,
 Oblita ut tantis sit mihi mensa malis.
 Usq; adeo corpus gemitu macièq; peresum est,
 Vix superest tenuis quæ tegat osla cutis.
 Ut deserta colit Pelicanus inhospita noctu
 Ut gemit insomnis flebilè noctis avis:
 Sola velut passer viduis concentibus implet
 Culmina, nox omnis sic vigilata mihi.
 Usq; probro incessans, sceleratis effera diris,
 In nostram jurat geos furibunda necem.
 Aridus ægra cinis misero jejunia solvit,
 Et levat ex oculis turbida gutta lacrim.
 His super ira malis accessit servida tantis,
 Ira tuo placido quæ vetat ore frui.
 Quæ modo sublimi ferientem vertice cœlum,
 Tartara præcipiti traxit ad ima gradu.
 Utq; umbra, incerti spatiū ruit ocious ævi,
 Et sceno aridius corpus inane crepar.
 At tibi perpetuis pubescit gloria faciis,
 Et lethi æternum nescia fama viret.
 Ergo tuæ, jam tempus adest, misericordia sionis,
 Pacta etenim auxilio jam venit hora tuo.
 Ejus enim quanquam circumlita rudeka masco,
 Grata tuis servis, gratus & ipse cinis.

Hinc tibi grande decus de gentibus, omnia terræ
 Ibunt in laudes Icepta superba tuas.
 Cum videant lapides Solympæ consurgere tuus,
 Grande poli Solympæ mænia struenda decus?
 Teq; Deum norint vulnu pia vota ferendo
 Accipere, atq; humiles pondus habere preces.
 Fida isthæc sæclis transiunctæ scripta tutus,
 Surgat ut in laudes postera turba tuas.
 Quod Deus excelsa cœli prospexit ab arce,
 Lugendi miserans tardia lenta soli:
 Annuat ut votis adamantina lora gementum,
 Devotisq; neci vincula dura levet.
 Ut Dominum celebrent sacræ juga celsa Sionis,
 Et Solympæ resonent mænia læta Deum.
 Ut se se agglomerent gentes, fascesq; potenti
 Submittant famulos extera regna Deo.
 At mihi adhuc viridi florentes demetit annos,
 Labentesq; brevi contrahit orbe dies.
 Ne Deus aut fugiat cursu mihi vita citato
 Dixi, aut ante annos mollia fila lege.
 Lubrica te nunquam sæclis volventibus ætas
 Deficit, utq; ortus, hæscia finis erit.
 Ipla tibi immensi debent primordia mundi
 Climata, & ætherei picta theatra poli.
 Nec mora; labenti sed utrumq; intercidet ævo,
 Turpiter attritæ vestis & instar erit:
 Ut vetus usq; novæ perdit vestigia formæ.
 Vestis, & has subeunt cuncta creata vices.
 At tibi tu solus similis, sine morte perennis
 Aut sorte, æternâ conditione manes.
 Sic quoq; progenies servorum imitiora tuorum
 (Cuncta tibi consors sæcla) perennis erit.

PSAL. CIV.

Deus glriosus.

Accipe nostrarum genitor præconia laudum,
 Qui super excelsi sinuosa volumina cœli
 Lucis inaccessæ splendens, venerandus amictu
 Majestate sedes augustâ; Quiq; capessis
 Quicquid id est mundi jure inferioris habenas.
 Tu superi convexa poli tentoria figis,
 Atq; tibi liquidis regalia ponis in undis
 Tecta habitanda : levi raptos super axe jugales
 Nubila divinis cogis servire lupatis;
 Invecto aspirat Zepherus famulantibus alis.
 Ocius angelici flamma per inane volante
 Turba chori, levibus tenuem secat æthera pennis.
 Libratumq; suis valido suspendis ab axe
 Ponderibus mundum, moles ne tanta vacillet:
 Quam velut injecto circumvelamus amictu
 Corpora, sic cùmulus quondam subtexit aquarum;
 Usq; adeo ut guttis juga cœlia insperit amaris.
 At simul increpuit tua vox, subitoq; fragore
 Intonuere poli, perterrita; montibus altis
 Mox delapsa reunt per aperas flumina valles. sq.
 Neve iterum effuso stagnaret ab æquore tellus.
 Arctus ab appositis limes disternat arvis.
 Hinc altâ de rupe cadens convallibus imis,
 Voltur obliquus per saxa humentia rivus:
 Unde per incolos relevant errantia campos
 Bruta sitim, siccij; onagri yaga flumina libent.
 Hic levis æthereas quæ ntitur ales in auras,
 Suspendit ramis (operosa cubilia) nidos:
 Ingeminans suaves ruris solatia cantus.

Defluus incumbit scopulis ardentibus imber :
Cultaq; labentes potant sitientia lymphas.

Alma parens frugum tellus, tua munera sentit,
Quæ partu fœcunda suo, gemmantia reddit
Gramina, quæ victumq; homini pecudiq; ministrant.
Quæq; cinct alacres turbato in pectore motus,
Prodit odorati fragræstia numera Bacchi;
Quiq; hilera: vultum, succum viridantis olivæ
Sufficit, & cererem reparandis viribus aptam.
Hinc fœtu largo saturatis prodiga fibris
Arbor fundit opes. Libani celeberrima cedrus
Gloria, diffundit spatiantia brachia ramos,
Alitibus nidos : thalamos procera pudicos
Hospitiumq; abies tibi grata ciconia præbet.
Gaudet inaccessis capra montibus hirta, cubile
Gaudet in umbrisodis fodisse cuniculus antris.

Cura eadem aerii tractus tibi, nam tibi lunæ
Incœta certo deducitur orbita motu.
Tu solem auricomum, emensum spatio omnia cœli,
Ducis ad hesperium constanti lege cubile.
Ergo feræ obscuris dum nox amplectitur alis
Tellurem, effusæ latebris graffantur, opimæ
Spe prædæ, & saltus late populantur opacos.
Ipsaq; torvorum proles truculenta leonum,
Tristia-dum vacui stimulant jejunia ventris,
Mugitu supplex victum tua numina poscit.
At simulæ radiis teatum patescerit orbem
Mundi oculus, trepido repetit sua lustra meatu
Turba rapax, fessosq; sopor complectitur artus.
Sic genus humanum assuetum labor urget in orbem,
Intentumq; opri tenet à Pallantidos ortu,
Dum referunt tacitam rubicunda crepuscula noctem.
Quam patet amotis sapientia provida metis

Summe Deus ? vel quanta tuæ miracula dextræ
 Magne opifex terum ? Quot ruminis undiq; prostant
 Argumenta cui ? tibi vastæ elignata terræ
 Quam sis dives opum testes : testatur & unda
 Circumfusa tuis immenso gurgite terris ;
 Quam varie rerum facias & muta natanum.
 Agmina ubiq; colunt ; illic exposta procellis
 Horrisonis, salis alta ruit temeraria puppis.
 Illuc terribilis mole & vasto impete pristis
 Fluctibus insultat, lusoq; indulget inani.
 Quæ mare, quæ tellus, vel quicquid parturit aer,
 Scu pecudum volucrumve genus, sive agmina in undis,
 A te uno pendent, pater alme, & pabula cunctis
 Suffici, & propriam præbes poscentibus escam :
 Quæ das cunq; avido ore legunt, alimentaq; aperte
 Debent quæq; tuæ saturata animantia dextræ.
 Contrà salutiferum dum condis languida vultum
 Tabescunt animamq; potens dum sobtrahis ægris
 Arribus, heu cineres veterem labentia in ortum
 Quæq; suos repetunt; hoc volvitur ordine satum.
 Alt ubi vitales genitor bone luminis hauskus
 Indulges superi, vegetantia semina cali,
 Mox nova progenies certarim afflurgit in auras
 Athereas, sicutq; beat sua saecula recenti.
 Sic tua præpetuis celebretur gloria saeclis,
 Rerum aeternæ parens, sic delectere tuorum
 Mole operum, Ixto diffundens gaudia vultu.
 Namq; tibi solo (tua tanta potentia) nutu
 Terra remitt, tactuq; levi juga nubis opacæ
 Umbra horrens, survo subrexuit ardua velo.
 Iose ego dum incertæ peragam spatio ultima yita,
 Dum truar aetherea luce & vitalibus auris,
 Insigni te laude seram, mihi suaviter lœ²

Materies eris una lyre venerabile nomen.
 Dulce cui eloquium mihi, tu mihi sola voluptas
 Demulcens alaeres pura dulcedine sensus,
 At vero intereat prorsus cum stirpibus imis
 Eruta contemptrix superi curba impia sceptri.
 Tu nostræ interea capiens decocta inchyra laudis;
 Magne parens, festo semper celebrabere plausu.

P S A L. CXXX.

TE voco, sancte parens, de fauce voraginis altæ,
 Pene procellosæ vortice mersus aquæ.
 Dum tibi corde gemo, & supplex tua numina posco,
 Sollicitas placida principe mente preces.
 Quod si nostra æquâ trutinebunt criminâ lance,
 Et sic justitiae norma severa tuæ :
 Quis queat horrēndis occurrere vindicis iris ?
 Fulmina quis dextræ sustinuisse tuæ ?
 Ast cum tanta tuæ bonitatis gloria fulger,
 Justitiamq; pari cum pietate tenet ;
 Quis non corde pio tua sacra oracula condens,
 Teg; ardens totus non veneretur, amet &
 Hinc mihi tanta meam cepit fiducia mentem,
 Spesq; animum posito tanta timore fôvet ;
 Nam tua credentes nunquam sententia fallit ;
 Pollicitiq; vacant pignora fraude tui.
 Non vigilem piceâ quem nox circumvolat umbra,
 Luminis ætherei tanta cupido tener ;
 Quam mihi capta cui mens exardescit amore,
 Te tantum spirat, sperat, anhelat, aet.
 Quare age & afflictis fortis confidito rebus,
 O quicunque pio pectore numen amas.
 Tanta Deo bonitas, tanta est clementia, ut ipso
 Versantes lethi in turbine, ab hoste rapit.

Ele-

Et & isq; sibi regna ad cælestia, tandem
Excusjet vitii servitiiq; jugum,

*Sequentia fere omnia in ipsis pene
incunabulis scripta sunt.*

PSAL. LVIII.

Causidicorum Psalmus.

VOS quibus indocilem componere legibus orbem,
Quo isq; datum dubio dicere jura foro:
Custodesne æqui & recti sine labe tenaces?
Patronine piis causidiciq; reis?
Quin potius scelere ante alios immanior omnes,
Impia mens vobis concipit omne nefas.
Nequior immeritos manus opprimit impia, postquam
Debita fallaci pendere lance juvat.
Cogaatum primis scelus hoc vagitibus, alvus
Conscia materna his fraudibus atq; dolis:
Lechiferumq; velut vomit aspis dira venenum,
Et surdā magicos respuit aure sonos;
Sic hi consilioq; Dei, verboq; repugnant,
Calliditate pari nequitiaq; pari.
Tu viresq; animosq; aufer, sævosq; leones
Frange Deus, domitos sub tua jura preme.
Et velut unda gelu compacta, liquecit ab æstu,
Gens mala præcipiti pondere lapsa ruat.
Dum cornu adducto curvabit flexible nervo,
Irrita confracta cuspide tela volent.
Vanescat veluti testudo tæbe pæsa,
Quodve moras uerti funere rupit onus.
Aut veluti stimulis quæ nondum adolevit acutis
Spina, sed in primo languida flore perit:
Sic vivos validosq; astro seu turbine raptos,
Iratus carpat concurtiatq; Deus. Impro-

Improbis ausa luens pariat nova gaudia iusto,
 Dum fuso iusti sanguine victor ovat.
 Sic quantum est ubicunq; hominum fateare necesse est;
 Arbiter est sceleris iustitiaeq; Deus.

P S A L. LV.

Suum me pater qui res hominum, & radiantia cœli
 Sceptra æquâ moderare manu; pia vota sereno
 Quæ supplexq; gemensq; fero bone respice vultu;
 Sollicitis pronas adhibe ciamoribus aures.
 Triste gemens, moestasq; trahens de pectori voces,
 Hostiles tibi plango minas, dum victa dolore
 Aestuat iagenti curarum mole gravata,
 Hostilis sub fasce odij mens saucia iniqui. (renti
 Mi quoq; (proh fraudem!) innocuo & oīl tali me-
 Infandi aspergit sceleris gens improba labem.
 Me pavor exagitat, me plurima mortis imago
 Sollicitum, sœvo moestumq; horrore fatigat,
 Languida mordaces lacerant dum pectora cura.
 Sæpe mihi dixi (tantum bona vota supersunt)
 Felix si celeri, per inania dubila vectus
 Carpere iter poteram cou blanda columba volatu;
 Exul sponte hominum fastu procul, & procul astu,
 Optatam peterem nullo comitante quietem.
 Ardeo enim solis traducere montibus æsum.
 Solus enim soli est, à turba & turbine tutus
 Ille locus; placidæq; illic bona patria pacis.
 Tu tamen ut quondam Dathan sociosq; rebelles
 Perde Deus, sive ut stolidas Babelis ad ædes,
 Fraudibus instrudi turbasti plectra palati.
 Nam pugnas rixasq; seruat, totamq; per urbem
 Jactant probra, ipsos cingunt opprobria muros,

Dum

Dum media fraus atq; dolus bachantur in urbe ;
 Languor ubi querulq; habitant sine fine dolores.
 Nec fuit is qui me jam vulnerè lœfit acerbo
 Hostis atrox, casum hunc poteram facilisq; valensq;
 Æqua mente pati ; vel cautus retia cernens
 Præviso poteram me subduxisse periculo.
 Ast tu qui quondam fidus comes atq; sodalis,
 Convictusque mei socius junctissimus, unus
 Qui mihi consilio fucurrere saepe talubri,
 Sacraq; qui tecum roties celebrare solebas,
 Vos omnes mors dira simul properata scelestos
 Hauriat, & vivos stygias deturbet ad undas.
 Ast te supplicibus sublatus ad æthera verbis
 Exposcer clamor, pronumq; in vota vocabit
 Noster nostra Deus, qui me de turbine lethi
 Eripies medio, tutaq; in sede locabis,
 Ergo tibi aut nigro rutilans cum surgit ab ortu
 Vesper, ubi primo aut aurora resulget Eoo,
 Sive dies tenues medius contraxerit umbras,
 Corde atq; ore preces fundam, experiarq; benignum.

Tu mihi seculo tranquillam ducere vitam,
 Hostiles inter cuneos, atq; horentia Martis
 Arma dabis, clarâ decorans mea tempora palma.
 Nam tu qui mundi hoc quodcunq; hominumq; labores
 Æternis regis imperiis, mihi commodus aurem;
 Ast hosti ingentem stragem dabis ; hactenus aucto
 Jura impune tua abjecto violasse timore.
 Innocuosq; iuos, & blandæ pacis amicos
 Infidiis petere atq; dolis, jurataq; pacta
 Rumpere : mella illi & niveum distillat ab ore
 Nectar, at horrendo fervent præcordia bello.
 Quanquam illi fluit et succus viridantis olivæ
 Sermo, tamen secat ut præacutæ cuspidis ensis.

Tu pondus quodcumq; tuum molemve molestam
 seu rerum mentisve tuz, tu pectore forti
 Crede Deo, exemplo positis relevabere curis,
 sq; Perpetuis eterno iactari fluctibus ullum
 insignem pietate verat; sed funere acerbo
 Atq; immaturo, consuetos prodere filio
 Pectore, & infando pollutos sanguine perdet.

P S A L. X L.

Invicta virtute Deus surge, ecce repente
 Hostiles trepidâ palantes morte phalanges
 Abripiet fuga, justa odii pater alme tuarum
 Injusti legum merces (es justus & ipfis
 Hostibus) ut raptim piecis globus avolat a lis
 Fumeus, ardentiq; ut cera liquescit ab igni,
 Impia sic pereat geas cælo iavisa; sed exta
 Lætitia tumefacta piis, tibi jubila plausu
 Festivo ingeminent, qui cælo celsior omni
 Eternos æternus agis super aurea currus
 Astra: tibi ingeminent plausus, & carmina dicant.
 Qui pater orbatis patribus, firmumq; maritis
 Præsidium es viduis; steriles qui prole hymenæos
 Jucundâ gaudere facis, manicisq; revinctos
 Solvis, & exustæ damnas scelus impium arenæ.
 Ifacidum populus dum (te duce) celsa viarum
 Carperet, ambiguo Panchæa per avia gressu,
 Intima concusse tremuerunt viscera terræ
 Aspectu pavefacta tuo, coelumq; sonoris
 Imbris increpuit, luctantibus undiq; guttis.
 pta quoq; excelsæ tremuere cacumina Sinae,
 Præsentem venerata Deum: tu nectare legnes
 Celesti saturas campos, votisq; coloni

Respon-

Respondere facis, sœcundis frugibus auctos,
 Illic hospitium populo, sedesq; quietas
 Ipse tuo donas, quos nunquam in rebus egenis
 Deseris; immo tuas in laudes carmina læta
 Virginibus, sœuos teneris arma inter & hostes
 Sufficis; ut cincti numeroſo milite Reges
 Turpi terga fuga fracta virtute dedere,
 Ut spolio imbellis ditata est turba relicto.
 Vestra inter tripodas liceat fuligine retroſ.
 Membra levi curas somno laxante recumbant;
 Anteſerenda tamen pulchris candore columbis
 (Quieſ rutilans tegit aurum alas, fulgensq; coruſci
 Argenti ſplendor, ludens ſpectantis ocellos)
 Conſpicientur adhuc: toti hæc ſpectacula mundo.
 Quiaſ ſemel omniptens fuditſet vulnere Reges
 Atro purgareos ſparſos, ſolyma ante tenebris
 Obscurata, novâ tunc primum luce refulſit:
 Ut niveis carent ſalmonis culmina floccis.
 Inſerat & juga celta polis ſua Bafan, & omnes
 Arduus inſra ſe colles contemnat; & ſiltis
 Culminibus placeant alii ſibi; celta licebit
 Vertice ſublimi ferientes aſtra ſuperbi:
 Hunc tamen hunc unum montem, pro ſede ſionem
 Externa bonus elegit, propriumq; dicavit
 Ipſe ſibi Deus; ille Deus quem millia mille
 Sacrorum aliuuom cingunt, rapidæq; quadrigæ
 Circumſtant, alte luſtrantem culmina ſine.
 Celta triumphatis viator fastigia cœli
 Hostibus ascensu ſuperas, captosq; rebelles
 Præ te cogis ovans, manibus poſt terga revinctis.
 Tu quoq; ſumme Deus donis cumularis opimis,
 Ut mortale genus, ſacras ipſosq; rebelles
 Traducas tecum ſpoliis oneratus, in arces.

Quo te igitur plectro? queis te cantabimus hymnis?
 Munificâ assiduè, qui nos nil tale merentes
 Accumulas dextra, spes & decus unice nostrum.
 Qui viræ leges, & inevitabile fati
 Jus regis, imperio cojas lcepuitq; barathrum
 Tartareum paret, sacrasq; ulciscitur iras.
 Tu scelere immanes immani vulnere, quorum
 Dedicere tuas stolidissima pectora leges
 Plectis: & intonsos réficas macrone capillos.
 At tibi dilectos sic consolaris amicos;
 Arma armis vestris *Bashan* si misceat, atq;
 Acri marte fetox, campo concurrat aperto;
 Aut vos si tumidis agitabit fluctibus æquor,
 Incolumes ab utroq; meo remeabitis hoste
 Auspicio, imo hostis tepefacta crux rubebunt
 Crura tibi, mergentq; canes in sanguine rostra.
 Ingressus videre tuos, pater optime, in ædes
 Sacras, videre patres, gratâq; videntes
 Lætitia implesti, tantæ spectacula pompa.
 Antetulere tibi gressus, qui voce canebant
 Pone sequebantur ferientes pollice fila
 Tensa lyra, & citharam pulsantes pectine eburno.
 Quos intet strepitu résonantia tympana rauco,
 Turba puellaris digito saliente movebat.
 Et Domini in laudes accedens pectora yulgi
 Sic effata: Deo sacra gens de semine nata
 Isacidum, Domino laudes & grata potenti
 Factorum memori præconia dicie mente.
 Hinc *Benjaminus* minimus licet, impere vasto
 Prostrato palmam prædamq; reportat ab hoste.
 Inde *Jude* pugnax proles; *Zabulon*q; propago
 Nephthalidæq; duces, queis vimq; animumq; ministras
 Virtutemq; bonus, domitoq; ex hoste trophæa

Reptæ

Rapta triumphali das templo affigere dextrâ.
 Hęc nobis rata dona velis, hęc robora firma.
 Sic tibi longinqui ponent donaria Reges,
 Ornabit Solymas munusq; opulentius aras.
 Spicula quæ calami læthalis concita torquent
 Agmina contundis, tauros populi atq; juvencos
 Sub juga vel fractos vestigal pendere cogis.
 Disficiis innocuo rorantes sanguine cristas.
 Odisti cui bella placent. Tibi munera Reges
 Ægypti q; Arabumq; ferent, pacemq; rogabunt.
 Numen in astra ferant, quâ sol utrumq; recurrens
 Respicit oceanum, terræ pelagiq; potentes.
 Hunc canite æterna servit cui regia cœli,
 Qui liquido excelsi confedit fornice Olympi.
 Cujus cuncta tremunt validam mortalia vocem.
 Huic soli invictas adscribite carmine vires,
 Et latus belli evencus, qui semine patris
 Iæcidae natam tollit super æthera gentem:
 Siderea latus cui mittit ab arce triumphos:
 Cui formidandum monstrant sacraria numen,
 Pectora quæ gelido quatunt horrore, sed inde
 Tu populo ipse tuo viresq; animosq; ministras,
 Hinc tibi perpetui laudum tribuantur honores.

PSAL. CXVII.

Fulgidum quisquis specularis ortum
 Solis, ad metam, juga quæ cadentis
 Excipit fessi, Domini parentis
pangit laudes.
 Quippe qui clemens facilisq; semper
 Selpicit servos, celebrat fidum,
 Cujus æterno stabilita constant
numine pacta.

P S A L. CXXXIII.

O ptima rerum
Candida pax est,
Dulcia amico
Fodere jungens
Pectora fratrum.
Ceu bene olenis
Succus *Olivae*,
Vertice sacro
Fusus *Aronis*,
Barbam &c. amictum
Suavè pertrans.

Aut velut imbre
Roris amogni,
Quis facet Hermon
Spargitur, alta
Quis saturantur
Arva Sionis,
Nam Deus illi
(Numine dextro)
Jussit inesse
Larga perennis
Munera virz.

P S A L. II.

Quid rabidae furiae gentes, iræve minaces
Corripiunt, aut cur meditatur vana popellus?
Qui terris dant iuta Deum Christumq; tyranni
Consilio adversus coeunt, solvamus habens,
Vinclaq; queis premimur rupamus fortiter aiunt;
Aiunt, stelliferi sed qui regit aurea cœli
Templa, minas risu accipiet, salibusq; rebelles
Acribus asperget, savaq; effulsum in iras
Exiget à miseriis metuendo verbere poenas.
Hæc referens: Rex ille meus juga sancta Sionis
Jure reget, legem sancti, sanctamq; tenebris
Assero: nam Deus ipse mihi, tu filius inquit
Es meus, atq; hodie genui te, nate parentem
Munera posce, dabo, vel quæ se porrigit aether
Regna tibi, aut quicquid terrarum in finibus usquam
Quæ validus sceptro frænes frangasq; potenti, (est.
Vascula seu figuli franguntur pondere ferri.

Erga

Ergo agite O rerum domini, jurisq; ministri
 Discite recta, animo consuetoq; esse, timore
 Obsequium præstare Deo, miscete tremore
 Gaudia, nati alacres roseisq; affigite labris
 Oscula, ne subito ultrices ardescat in iras,
 Incautosq; premat, quarum vel mollibus actus
 Dum stimulis, omnes nimium nimiumq; beati,
 Pendent à Domino qui speq; fideq; benigno !

PSAL. LXIII.

O Mea spes, mea certa salus, mea rebus in arctis
 Anchora, & afflictæ portus & aura rati.
 Non citius rutilo lucem sol fundit ab axe,
 Quam tibi sollicitas fundo feroq; preces.
 Agra arente siti mens te petit, ardet, anhelat :
 Teq; vel ipsa caro pars mage bruta sinit.
 Hic squalore inopi, & sterili damnantur arenæ
 Cumcta, nec irrigua vel leve murmur aquæ.
 Da mihi te decore & valido te robore cinctum
 Cernere, ut in templo conspicendus eras.
 Quippe tua est ipsa potior clementia vita,
 Laudibus hinc meritis te Deus usq; veham:
 Hinc mihi dulcisono semper celebrabere cantu :
 Et cantum & vitam finiet una dies.
 Te quoq; dum veneror tensis ad fidera palmis,
 Et levo votivas ad tua templa manus.
 Ut jejuna fames dapibus saturatur opimis,
 Sic tua laus animo fercula læta meo.
 Te veniente die, meditor te nocte silenti,
 Afferis auxilio me, Pater, usq; tuo.
 Me trepidum alarum securæ protegis umbra,
 Hinc mihi lætitia surgit origo meæ.

Mens

Mens tibi te spirans, te sperans, usicè adhæret;
 Tu valida fulcis me retinesq; manus.
 Sic eat: at qui me truculento perderet ausus,
 In terræ obscuros corruet ipse specus.
 Spiritus ense avido trajectos deleret artus,
 Qui cedent rapidis præda cruenta lupis.
 Ast hilari Dominu Rex pectore jubila panget;
 Et quicunq; Deum cum pietate colit.
 At qui vaniloquo spargit mendacia suco,
 Huic Dominus fauces obstruet atq; premet.

PSAL. CXXXVI.

Déus bonis.

Eia Deo facili atq; bono perlolvite grates;
 Cujus ab æterno gràtia soncè fluit.
 Eia Deum laudate, Deus namq; ille Deorum est,
 Æterno misericordia largus opis.
 Quem pènes est unum Regnum veneranda potestas;
 Cujus in æternum cuncta gubernat amor.
 Ille potest solus trepidum percellere mundum;
 Prodigis, constans in bonitate Deus.
 Æthereum erexit consulta mente theatrum,
 Cujus perpetua in sæcula constat amor.
 Ille olim terras subjectis fulsit ab undis,
 Nam nullo inclusus limite constat amor.
 Luminæq; ingentem cœli dispergere lucem
 Jussit, ab æterno soncè perennis amor.
 Et soli tribuit currentia jura diei,
 Qui nunquam emeritis cursibus exicit amor.
 Et Junam & stellas jussit dare lumina nocti,
 Æterno bonitas lumine clara micens.
 Primitias sebolum Pharie prostravit & oræ;

Nam largus miseris subvenit usq; Deus.
 Isacidasq; suos trucibus subduxit ab origi-
 Suppetias populo fert Deus usq; suo.
 Edidit invictæ miracula plurima dextæ,
 Clausus enim nullo fine triumphat amor.
 Illeq; purpurei discrèvit flumina ponti,
 Cujus de scatebris jugibus exit amor.
 Abramidasq; dedit fiscum properare per aquor,
 Aquora enim æternus pèrvia fecit amor.
 Agmina qui Regemq; tuoris Mareotica in undis
 Mersit, nullo ævi limite clausus amor.
 Isacidasq; suos deserta per avia duxit.
 Clémentem avertunt sœcula nulla Deum.
 Magnanimos stravit violento funere Reges,
 Nam largum miseris numen adesse solet.
 Et minuit tūmidos funestâ clade tyrannos,
 Ipse sua constans in bonitate Deus.
 Sceptra capescentem sicbonem Amorbae superbum,
 Æterno justis nuntiue dexter amor.
 Bassanidem validis insignem viribus Oggum,
 Clausus enim nullo fine perennat amor.
 Sedibus ejecit patriis domibusq; colonos,
 Nullo ævi bonitas limite clausa Dei.
 Isacidasq; tenenda suis dedit arva ministris,
 Clementem mutant sœcula nulla Deum.
 Nec nostri oblitus duris in casibus unquam,
 Æterno miseris nuntiue dexter amor.
 Qui nos incolumes metuendo ex hoste recepit,
 Subsidium afflictis affluit usq; Dei.
 Sufficit & gratam cuaestis mortalibus escam,
 Esse solet miseris dapsilis usq; Deus.
 Eia Deum laudate poli cui summa potestas,
 Quem æternâ æternus lege gubernat amor.

Coronis.

SAt musis nūgīsq; datum ; suspendo sacrais
Jām Libertone barbita muta tholis.
Musa vale, quondam lenimen dulce laborum,
Posthac nec votis sollicitanda meis.

D. *Niniano Patersono Poetæ Celeberrimo.*

Pletidum auxilium poscebam, ab Apolline & artes;
Vate Patersono ut carmina digna darem.
Assensore omnes, respondet Delius ipse,
Sufficit ipse ausus materiamque dabit.
Illi. (nam meus est) donavi munera, & artes ;
Musarum salus sceptra secunda geret.
Hinc liber hic extat musis & Apolline dignus,
Omniibus ut possit non sine fruge legi.
Hic liber est horius sophiz, dulci utile miscet,
Lectoris vario cordia flore levat.
Erebo animum ut recrees & turpia cordia pellas,
Volve Patersoni carmina, latus eris.
Denique cum decies perlegeris omnia, dices
Centè icorum decies sunt ea digna legi.

Ioannes Brunus Ecclesiz Baroensis Pastor.

AD LECTOREM.

Hactenus saeculi genium veritus, nec
 Lectorem vel unum propitium mihi
 spondere ausus, intra privatos parietes latere
 contentus fui. Non solum quod erga malam,
 sed & ipsam quoque Poesin nostri avi nasi,
 (nimium proh pudor emuncti) severè & gra-
 viter affecti esse videantur; perdite scilicet
 operam locari, in rebus minus seriis, & pue-
 riles omnes conatus Poeticos viris graviori-
 bus videri. Nunc vero (ut verum fatear) ut ejus-
 modi levitatis insimulerer, hominibus torpente
 otio murcidis, qui qua in se psis desperant, in
 aliis conservant per insalientiam fastuosa-
 m laborant, Epigrammata hac nostra, tantum
 sugilandia objeci; crabrones enim istos
 omnes, & foriolos (obscena animalia, omnia
 linguae fluxu virulento dehonestantia) nihil
 moror. Quippe cui longè jam & indubitate
 expertentia persuasum sit, simile aliquid ejus-
 modi c iluminatoribus evenire, quod lippitu-
 dinem & Scotomiam patientibus accidere fa-
 let,

let, qui vixi in oculis habent quod in rebus
vixi ipsi inesse opinantur. Parcius tamen, aut
saltus temperans ius judicare, aut fortasse no-
bis prorsus ignoscere prudentia sua interesse im-
telliget, qui non unius avi haec nostra, sed cru-
di plerumq; ingenii fatus, & potius veris flores
quam a statis fructus esse secum reputaverit.
desultorium. autem illud & varium scribendi
genus, cum sit Epigrammati solenne, nemo mihi
vitio vertat. Atq; ut semel quod res est dicam, in
Ecclesiae nostrae tempestatis motibus, ad illud u-
num solatii genus jucundissimum me conversi,
ut in dulcissimo musarum sinu curas doloresque
omnes deponerem, in quarum contubernio &
recessu suavissimo, animum inter fama &
fortuna indignitates fluctuantem, oblivionis
quedam lenocinio, quasi aliud agens, fortiter
& magnanimè sustentabam. Ex hoc terum
turbine, aquabiliorem vita cursum, Dei be-
neficio, & amicorum benevolentia consecutus;
Epigrammata haec (quoniam stylo pleraque
remissiore) in lucem prodire facile passus sum.
nihil tam fatum (omni in sensu) esse intel-
ligens, quam extortum epigramma. Illud
demum admoneri vi sum est, carptim omnia
&

cursum absoluere fuisse: atque illud quidem
versus ipsi de se probabunt. Quibus singula
non placent, varietas aliquando (in rebus non
prosperis malis) ingrata non erit. Vale.

Errata

Errata sic corrige.

In Præfatione & Dedicatoriis. pro *Origa* *Carolo* ty-
aris principis, lege *Origa* *Carolo* *floris* principis.

Pag. 6. verl. 7. *Cyclops*. p. 7. v. 18. *Indeciduo*. p.
12. v. 5. *dele* *O*. p. 87. v. 16. *pro collis* *repose* *Vallis*,
vel lege *collis* *concretus* *aris* *araxis* *bua* *impulsi*. p. 135.
v. 14. *pudibundæ*. p. 90. l. 1. *illustissimum*. p. 159. v.
14. *mensa* *fluit* *dapibus* *semper* *opima* *nobis*. p. 175. v. 19.
sic Belides. p. 182. v. 12. *debes*. p. 261. v. 24. *scoria*,
p. 275. v. 11. *Cera*. p. 276. v. 9. *festis*. p. 287. v. 33.
etata. p. 313. v. 14. *præpete*. 317. v. 7. *munera*. p. 323.
pro Psal. 40. *repose*. 68.

Pag. 321. l. 3. *lege*

Quantum ergo est hominum, fateare necesse manere
Præmia pulchra probos ; suppliciumque malos.

Plura supersunt quæ Letter non indiligens sine in-
dice facile animadvertet.

F I N I S.

EDINBURGH,

The last day of February, 1678.

IT is ordered by the Lords of His Majesties Privy Council, that no persons whatsoever Print, or Import into this Kingdom any Copies of a Treatise of Epigrams, made and composed by Mr. *Ninian Paterson*, Minister of *Liberton*, Entituled, *Epigrammatum Libri Octo, Cum aliquot Psalmorum Paraphrasi Poetica, Auctore NINIANO PATERSONO Glasguensi*. For the space of eleven years after the date hereof, without licence of the said Author, under the pain of an thousand Merks Scots money, to be paid for His Majesties use, and confiscation of the Books so Printed and Imported, to the Author, in case of contravention.

Extracted by me *Alex. Gibson*.

This Book is to be sold by *William Cunningham* Stationer at his Shop, at the head of the Plain-stones, over-against the Lucken-booths.

8.

ie-
ns
his
pi-
an
d,
not
ire
or
e-
n-
ts
e,
ed
of.

o.
ust